

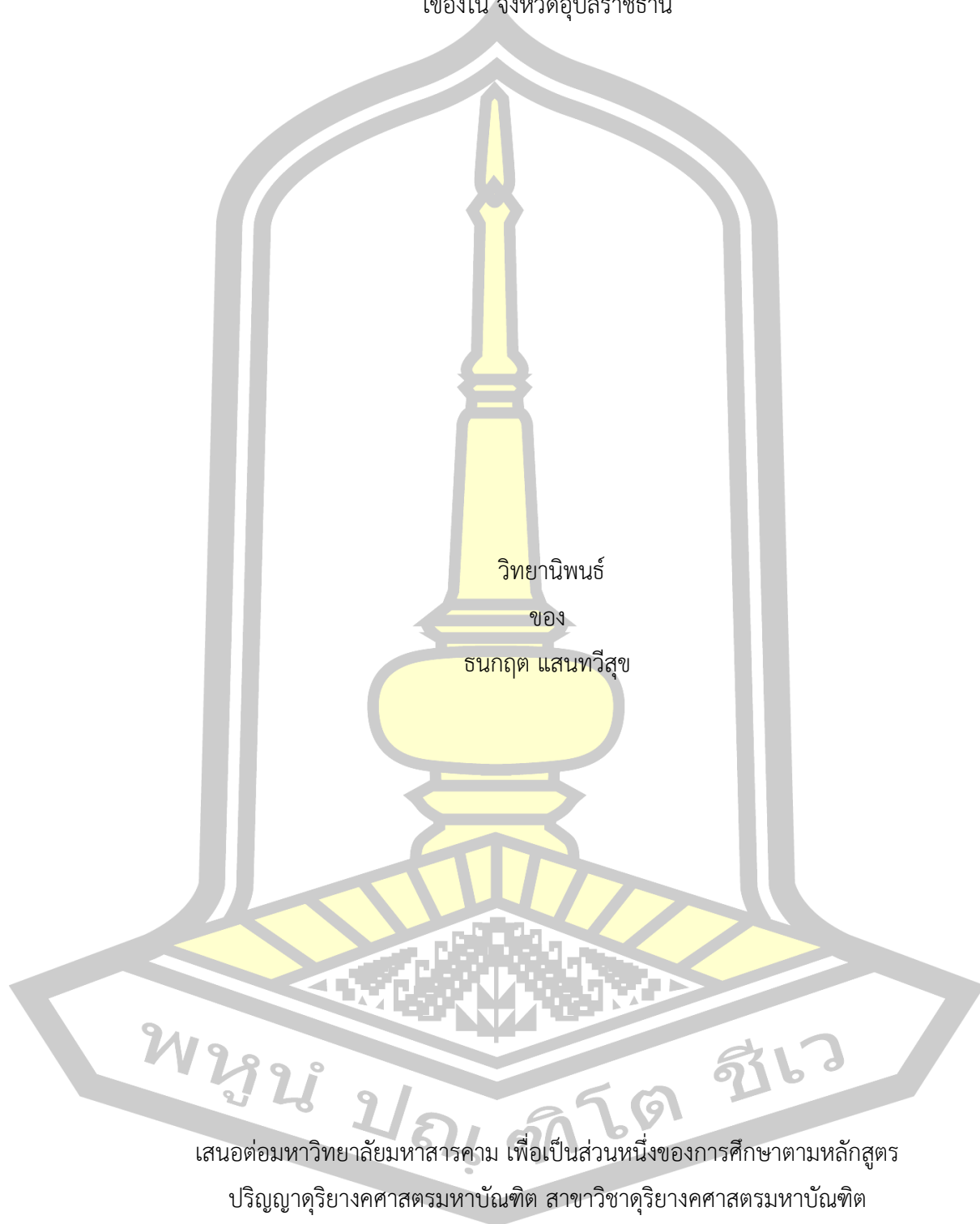
การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน สำหรับชมรมดนตรีโรงเรียนบ้านคำสมอ อำเภอ
เซียงโน จังหวัดอุบลราชธานี

วิทยานิพนธ์
ของ
ธนกฤต แส่นทวีสุข

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาตรีวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต
มกราคม 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนเมโลเดียน สำหรับชมรมดนตรีโรงเรียนบ้านคำสมอ อำเภอ
เซียงใน จังหวัดอุบลราชธานี

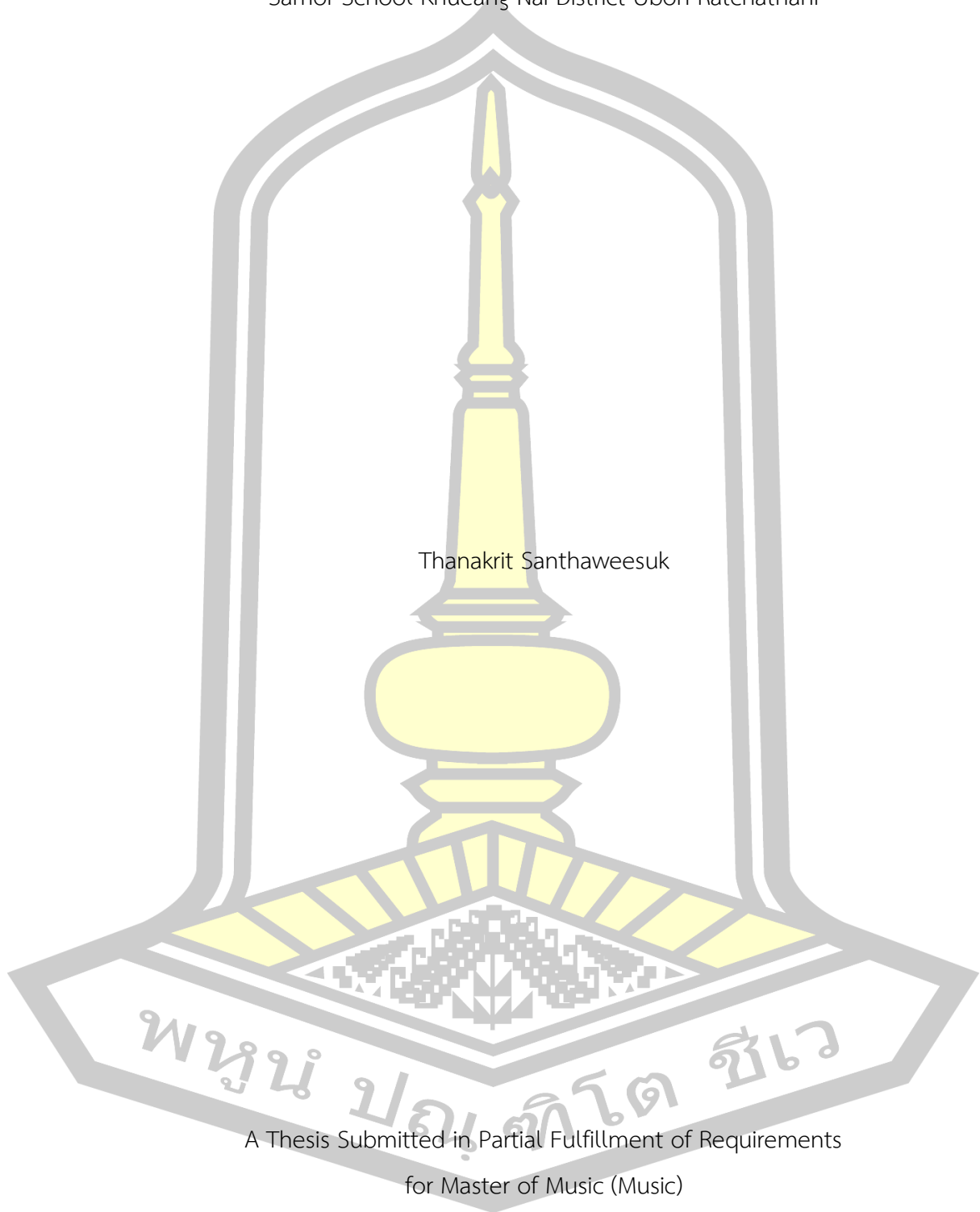

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาตรีวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต

มกราคม 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

The Development of Melodica Learning Activity Package for Music Club at Ban Kham-Samor School Khueang-Nai District Ubon Ratchathani

Thanakrit Santhaweek

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Music (Music)

January 2021

Copyright of Maharakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนายธนภุต แสนทวีสุข
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาตรียางคศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(ผศ. ดร. คมกริช การินทร์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผศ. ดร. สยาม จวงประโคน)

..... กรรมการ

(รศ. ดร. พิภพ สอนไย)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(รศ. ดร. จตุพร สีม่วง)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา ตรียางคศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาตรียางคศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัย
มหาสารคาม

.....
(ผศ. ดร. คมกริช การินทร์)

.....
(รศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีวิทยาลัยตรียางคศิลป์

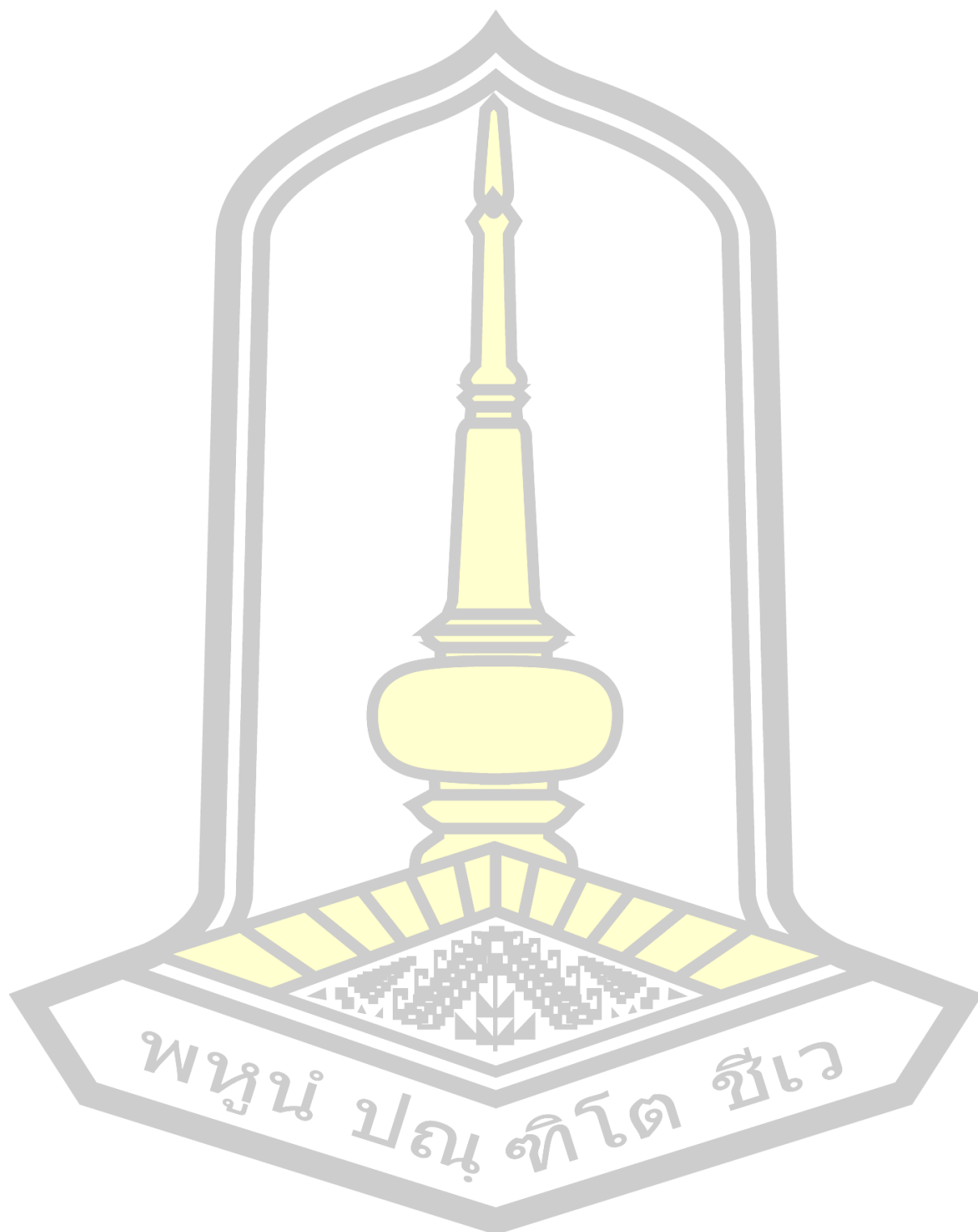
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน สำหรับชมรมดนตรีโรงเรียนบ้านคำสมอ อำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี		
ผู้วิจัย	ชนกฤต แสันทวีสุข		
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สยาม จวงประโคน		
ปริญญา	ดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชา	ดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2564

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน สำหรับชมรมดนตรีโรงเรียนบ้าน คำสมอ อำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบทักษะความสามารถในการปฏิบัติเมโลเดียน ของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน ที่พัฒนาขึ้นกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการทดลองในครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนบ้านคำสมอ อำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี ที่เป็นสมาชิกชมรมดนตรีจำนวน 20 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ใช้เวลาทดลองทั้งสิ้น 10 คาบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน มีจำนวน 5 ชุด แบบวัดทักษะความสามารถในการปฏิบัติเมโลเดียนก่อนเรียนและหลังเรียน แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐาน ใช้การวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะความสามารถในการปฏิบัติเครื่องดนตรีเมโลเดียน ของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ paired t-test ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.30/82.50 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 นักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน มีพัฒนาการด้านความรู้ ความเข้าใจ ที่ดีขึ้น 2) นักเรียนมีทักษะในการปฏิบัติเครื่องดนตรีเมโลเดียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ผลการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียนอยู่ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.87 โดยสรุปการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ได้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียนที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถนำไปใช้สอนผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ได้

คำสำคัญ : ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน, เมโลเดียน, ชมรมดนตรี

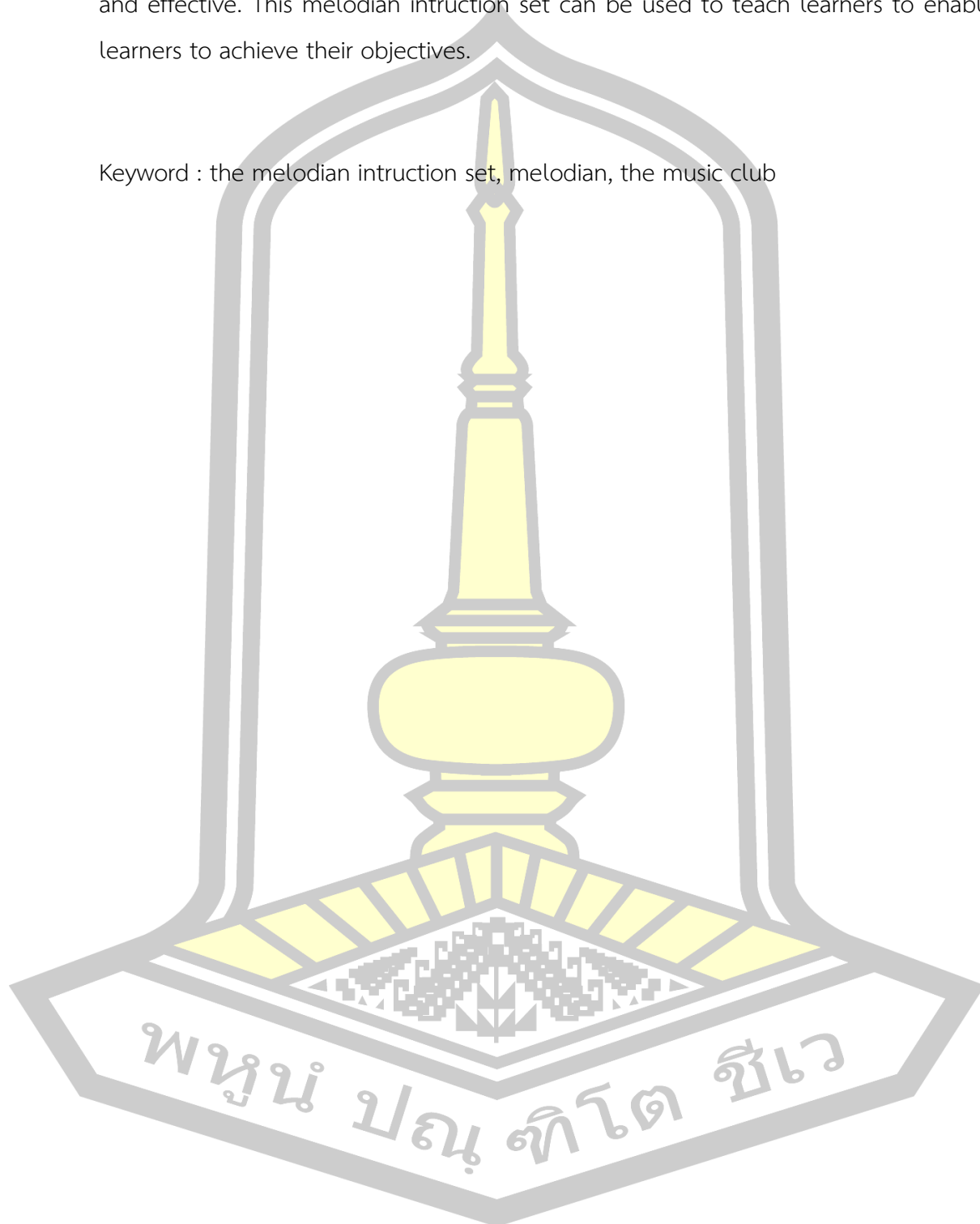
TITLE	The Development of Melodica Learning Activity Package for Music Club at Ban Kham-Samor School Khueang-Nai District Ubon Ratchathani		
AUTHOR	Thanakrit Santhaweesuk		
ADVISORS	Assistant Professor Sayam Chuangprakhon , Ph.D.		
DEGREE	Master of Music	MAJOR	Music
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2021

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to develop the melodian instruction set for the music club at Ban Kham Samo School, Khueng Nai District Ubon Ratchathani Province to be effective in accordance with the criteria 80/80 2) to compare skills and ability to perform melody of students before and after class with a set of teaching and learning activities melodian 3) to study student satisfaction with the Melodian activity set. The target audience used in this experiment was primary 4 - 6 who studied in the second semester of academic year 2019 at Ban Kham Samo School, Khueang Nai District, Ubon Ratchathani Province, 20 students were a member of a music club. Samples were purposively sampled for 10 period. The material used in this study, including 5 sets of the melodian teaching activities, pre- and post-class melodian practice test, a satisfaction questionnaire on the melodian activity set. The data were analyzed using descriptive statistics including percentage, mean, standard deviation, and comparing the melodian instrument practice skills before and after study using paired t-test. The results showed that 1) the teaching set was created as effective as 81.30 / 82.50, higher than the set threshold of 80/80, students had a better cognitive development. 2) After class, students had higher skills in melodian instruments than before studying were statistically significant difference at .05 levels. 3) The students were most satisfied with the melodian instruction set, the average was 4.87. In conclusion, this research has resulted in a series of effective and efficient melodian teaching activities that can be used to teach learners to achieve their

objectives. In summary, this research makes the melodian intruction set is efficient and effective. This melodian intruction set can be used to teach learners to enable learners to achieve their objectives.

Keyword : the melodian intruction set, melodian, the music club

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแม่โละเตียน สำหรับชมรมดนตรี โรงเรียนบ้านคำสมอ อำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี ประสบความสำเร็จลงด้วยดี โดยได้รับความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สยาม จวงประโคน และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คมกริช การินทร์ ที่ให้คำแนะนำ ดูแลเอาใจใส่ตรวจแก้ไขอย่างละเอียด จึงขอกราบ ขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ นางเครือวัลย์ ตลอดพงษ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคำสมอ อำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี ที่สนับสนุนส่งเสริมและเป็นกำลังใจมาโดยตลอด อีกทั้งขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อรรคพงศ์ ภูลายยาว วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม นางสาวทัศนีย์ ทองไชย ตำแหน่งครู วิทยฐานะเชี่ยวชาญ โรงเรียนนารีนุกูล จังหวัดอุบลราชธานี และนางนवलนภา บรรพตาทิ ตำแหน่งครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนปทุมพิทยาคม จังหวัดอุบลราชธานี ที่ให้ความอนุเคราะห์ ให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า จนสามารถ ดำเนินการจัดทำการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแม่โละเตียน สำหรับชมรมดนตรี โรงเรียนบ้านคำสมอ อำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยดี วิทยานิพนธ์การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแม่โละเตียน สำหรับชมรมดนตรี โรงเรียนบ้านคำสมอ อำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี จะเป็นประโยชน์ในการศึกษาสำหรับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อไป

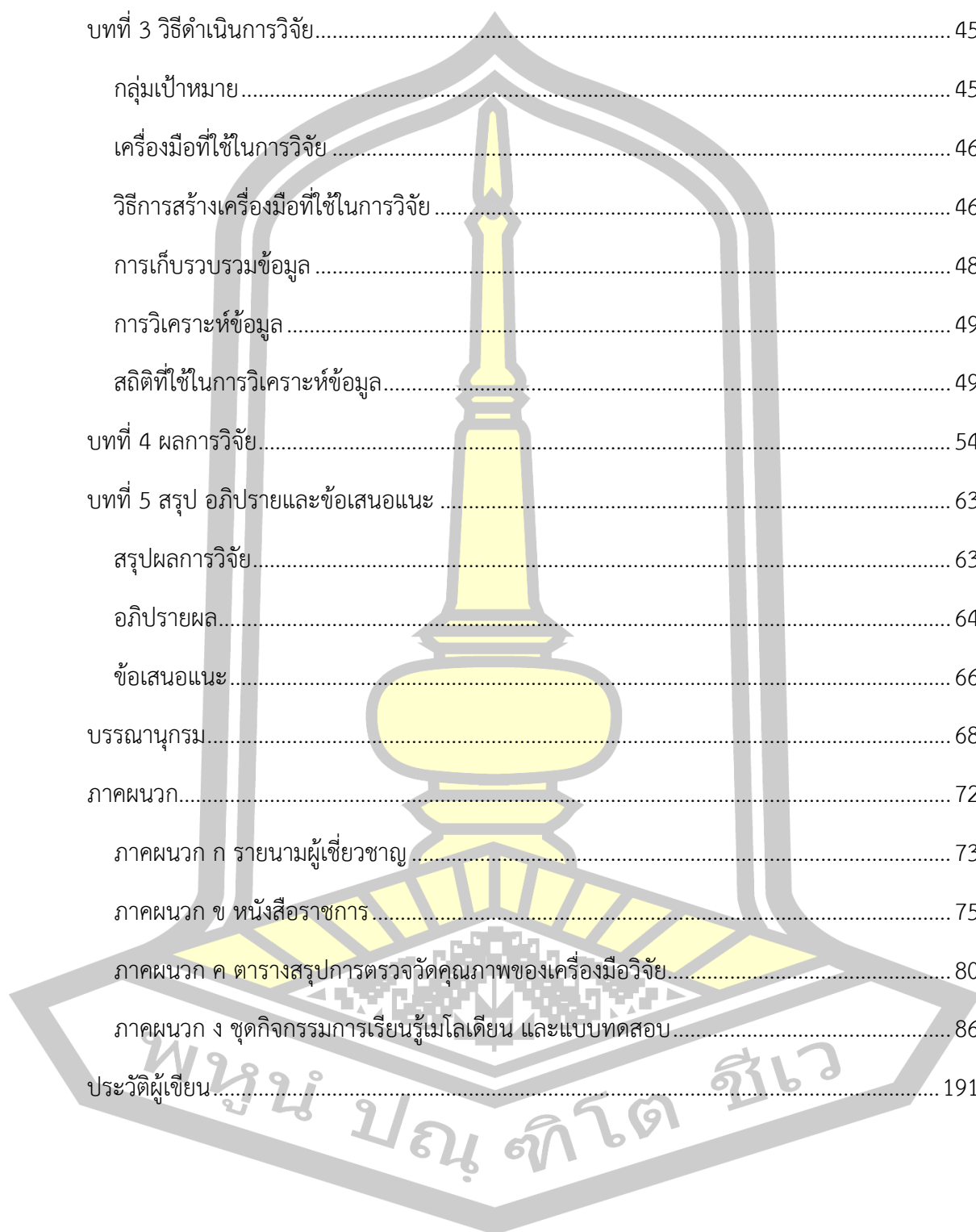
ธนภฤต แสนทวิสุข

สารบัญ

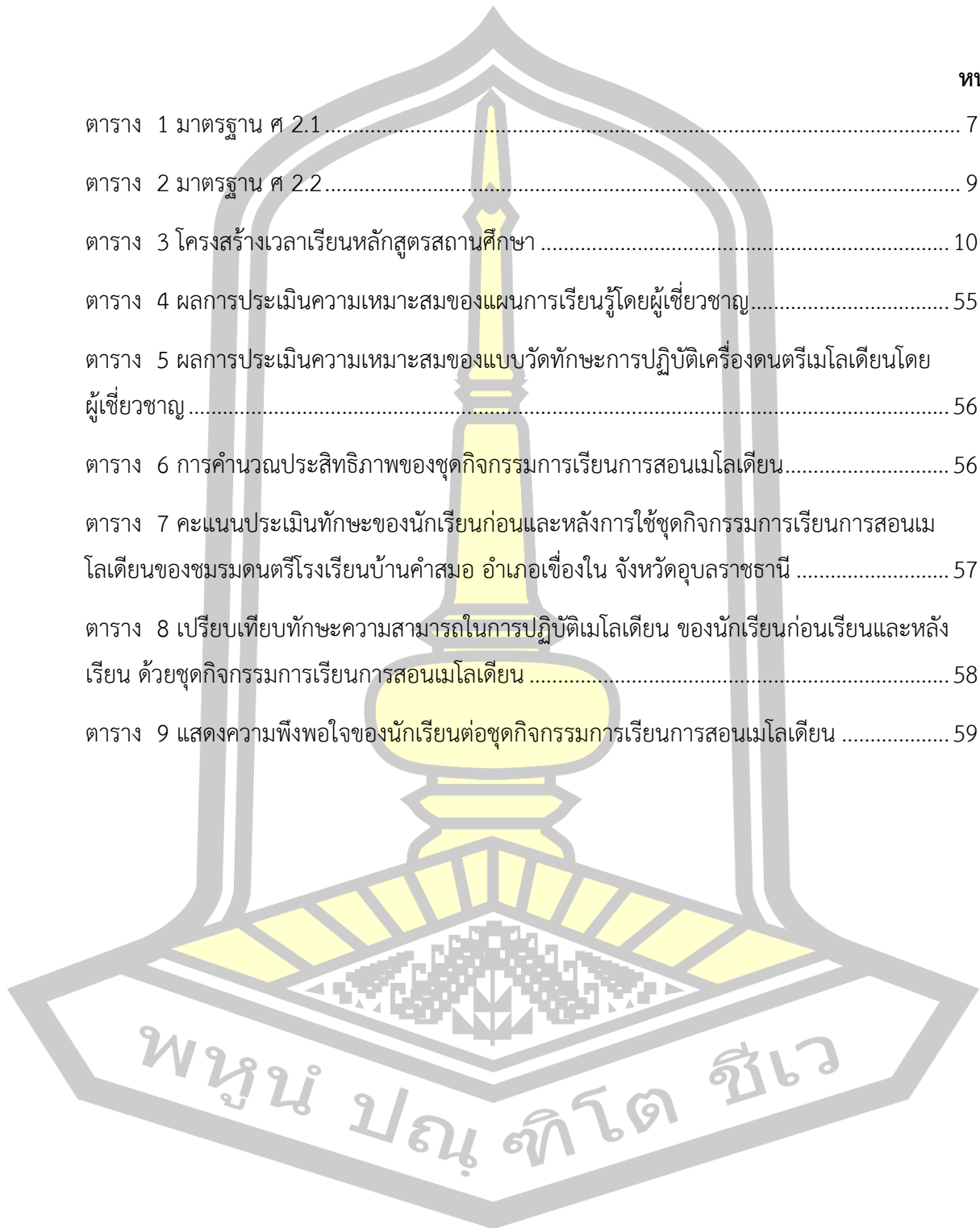
	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฌ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญรูปภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ.....	5
หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านคำสมอ อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี.....	10
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอน.....	15
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับจิตวิทยาการสอนดนตรี.....	21
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนการสอน.....	25
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการศึกษาความพึงพอใจ.....	28
เอกสารความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเมโลเดียน.....	31

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	36
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	45
กลุ่มเป้าหมาย.....	45
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	46
วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	46
การเก็บรวบรวมข้อมูล	48
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	54
บทที่ 5 สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ	63
สรุปผลการวิจัย.....	63
อภิปรายผล.....	64
ข้อเสนอแนะ.....	66
บรรณานุกรม.....	68
ภาคผนวก.....	72
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	73
ภาคผนวก ข หนังสือราชการ.....	75
ภาคผนวก ค ตารางสรุปการตรวจวัดคุณภาพของเครื่องมือวิจัย.....	80
ภาคผนวก ง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โมเดิร์น และแบบทดสอบ.....	86
ประวัติผู้เขียน.....	191

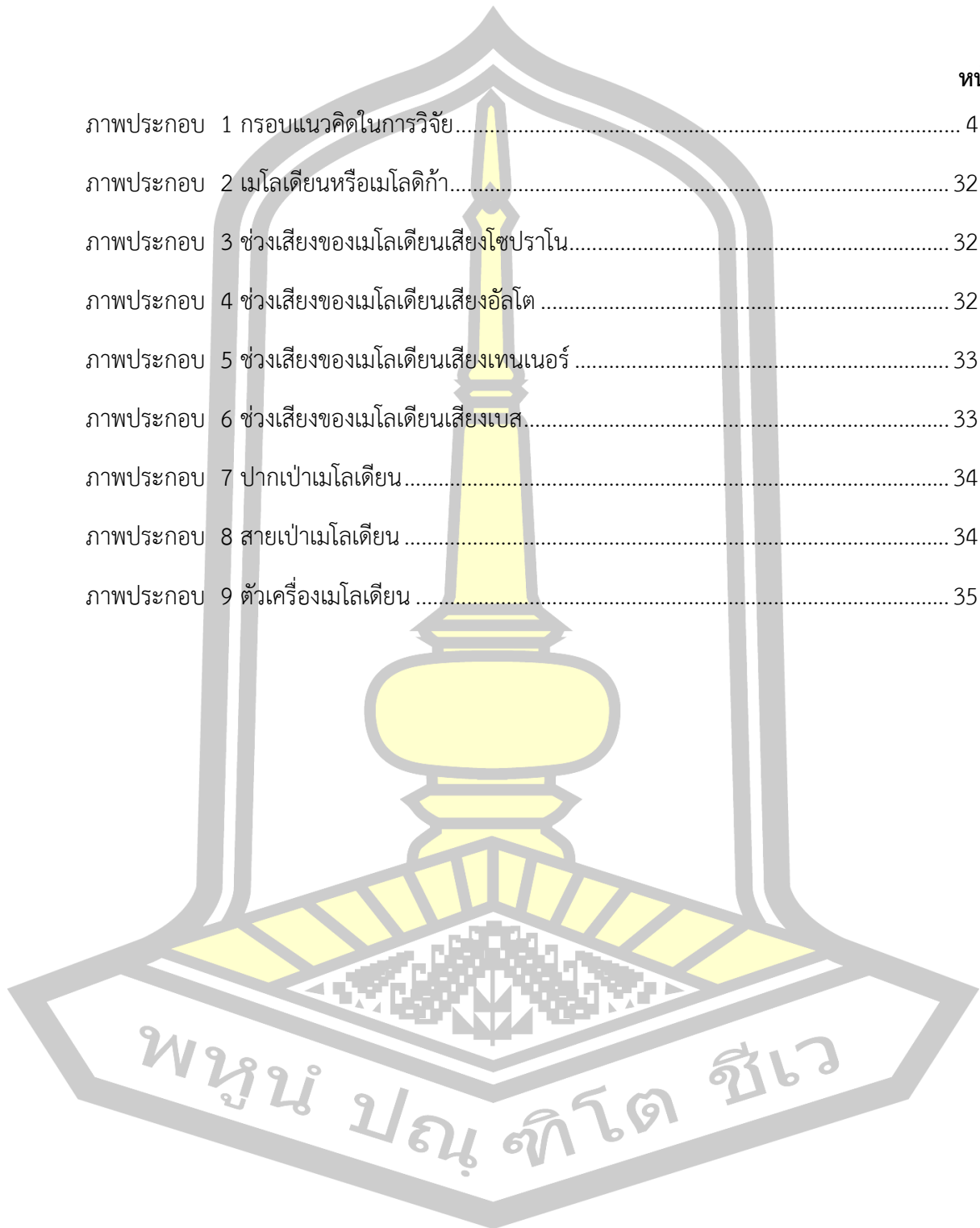
สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 มาตรฐาน ศ 2.1	7
ตาราง 2 มาตรฐาน ศ 2.2.....	9
ตาราง 3 โครงสร้างเวลาเรียนหลักสูตรสถานศึกษา	10
ตาราง 4 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	55
ตาราง 5 ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบวัดทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีเมโลเดียนโดย ผู้เชี่ยวชาญ.....	56
ตาราง 6 การคำนวณประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน.....	56
ตาราง 7 คะแนนประเมินทักษะของนักเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเม โลเดียนของชมรมดนตรีโรงเรียนบ้านคำสมอ อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี	57
ตาราง 8 เปรียบเทียบทักษะความสามารถในการปฏิบัติเมโลเดียน ของนักเรียนก่อนเรียนและหลัง เรียน ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน	58
ตาราง 9 แสดงความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน	59

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
ภาพประกอบ 2 เมโลเดียนหรือเมโลดิก้า.....	32
ภาพประกอบ 3 ช่วงเสียงของเมโลเดียนเสียงโซปราโน.....	32
ภาพประกอบ 4 ช่วงเสียงของเมโลเดียนเสียงอัลโต.....	32
ภาพประกอบ 5 ช่วงเสียงของเมโลเดียนเสียงเทนเนอร์.....	33
ภาพประกอบ 6 ช่วงเสียงของเมโลเดียนเสียงเบส.....	33
ภาพประกอบ 7 ปากเป่าเมโลเดียน.....	34
ภาพประกอบ 8 สายเป่าเมโลเดียน.....	34
ภาพประกอบ 9 ตัวเครื่องเมโลเดียน.....	35

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรมมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดมุ่งหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายนอกจากนี้ยังเป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ในการศึกษาดนตรีนั้น ส่วนสำคัญอีกส่วนหนึ่งของสาระดนตรีคือทักษะดนตรี ซึ่งเป็นส่วนช่วยให้เกิดความเข้าใจสาระดนตรีได้ และจัดเป็นหัวใจของการศึกษาดนตรีสำหรับผู้ที่จะเป็นนักดนตรี (Musician และ Performer) ต่อไป ทักษะดนตรีแต่ละประเภทย่อมมีความสำคัญเท่าเทียมกัน ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดนตรีควรมีการเสนอทักษะดนตรีต่าง ๆ ได้อย่าง ครบถ้วน สมบูรณ์ ซึ่งทักษะดนตรีประกอบไปด้วยการฟัง การร้อง การเล่น การเคลื่อนไหว การสร้างสรรค์และการอ่าน (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2534)

ปัจจุบันการเรียนการสอนดนตรีในสถานศึกษามีความหลากหลายมากขึ้น ทั้งในรูปแบบของการใช้สื่อบันทึกเสียง ชุดฝึกทักษะ บทเรียนวีดิทัศน์และชุดการสอนคอมพิวเตอร์เพื่อนำเสนอศัพท์ทางดนตรีต่าง ๆ ดังนั้นสื่ออิเล็กทรอนิกส์จึงมีบทบาทสำคัญ ในการถ่ายทอดความรู้ด้วยกระบวนการต่าง ๆ ที่หลากหลายไปสู่กลุ่มเป้าหมายที่มีความต้องการที่แตกต่างกัน นับแต่มีการพัฒนาอินเทอร์เน็ตในทศวรรษที่ผ่านมาการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ก็เป็นไปด้วยความสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น รวมทั้งการเรียนการสอนและการศึกษาหาความรู้ก็สามารถเปิดกว้างอย่างไร้พรมแดน (ธนาวุฒิ ขุมทอง, 2560)

เมโลเดียน ถือว่าเป็นเครื่องดนตรีชิ้นแรกๆ ที่ทำให้เด็กวัยประถมได้รู้จักและสัมผัสกับเครื่องดนตรีและโน้ตสากลเบื้องต้น เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการเล่นเครื่องดนตรีชิ้นอื่น ๆ เช่น คีย์บอร์ด เปียโน หรือเครื่องดนตรีชนิดอื่น ๆ ในอนาคต เมโลเดียน เป็นเครื่องดนตรีสากลประเภทลิ้มนี้ว่ามีลักษณะ ผสมผสานระหว่างทึบเพลงกับฮาโมนิกา หลักการทำงานคือเป่าลมผ่านท่อโดยตัวท่อนั้นจะอยู่บริเวณ ด้านข้างของตัวเมโลเดียนการที่จะให้ เมโลเดียนเกิดเสียงนั้นคือการเป่าลมผ่านท่อและกดลิ้ม คีย์บอร์ดไปพร้อมกันจึงจะทำให้เกิดเสียง และเนื่องด้วยลักษณะทางกายภาพของเมโลเดียนที่มี

ขนาดเล็กน้ำหนักเบา มีคีย์ที่กดไม่ยาก จึงเหมาะกับเด็กช่วยเสริมสร้างพัฒนาการของกล้ามเนื้อมัดเล็ก อย่างมือได้ดีทีเดียว และในขณะที่เป่ายังฝึกการหายใจเป็นการออกกำลังกายอีกด้วย ส่วนประโยชน์ในทางดนตรีด้วยความที่อาจารย์เน้นสอนการอ่านโน้ตในระบบโน้ตสากลไปพร้อม ๆ กับการเรียนปฏิบัติเครื่องดนตรีจึงทำให้เด็ก ๆ สามารถอ่านโน้ตและจังหวะกันได้เป็นอย่างดีซึ่งนั่นสามารถนำไปต่อยอดในการเล่นเครื่องดนตรีชิ้นต่อ ๆ ไป ไม่ว่าจะเป็นเปียโน เครื่องเป่าชนิดต่าง ๆ ก็ล้วนมีพื้นฐานมาจากเมโลเดียนทั้งสิ้น (ธนาวุฒิ ชุมทอง, 2560 :: 3-4)

โรงเรียนบ้านคำสมอ เป็นโรงเรียนที่จัดการเรียนรู้ในระดับปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในช่วงชั้นที่ 1 (ป.1- ป.3) และช่วงชั้นที่ 2 (ป.4- ป.6) ปัญหาที่พบในการเรียนการสอน ดนตรีในโรงเรียนพบว่า เวลาที่ใช้ในการเรียนดนตรีมีน้อยเกินไป ซึ่งดนตรีต้องอาศัยระยะเวลาการฝึกซ้อม ซึ่งการศึกษาดนตรีจึงไม่เพียงพอต่อนักเรียนผู้ที่สนใจที่จะเรียนดนตรี และปัญหาในการเรียนการสอนส่วนใหญ่มีลักษณะคือ ขาดสื่อ และแบบเรียนที่มี ประสิทธิภาพ นักเรียนขาดแบบอย่างในการปฏิบัติที่ถูกต้อง จึงทำให้นักเรียน ไม่ประสบผลสำเร็จในการปฏิบัติเมโลเดียนเท่าที่ควร

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นหนึ่งในทางเลือกของผู้ที่ต้องการศึกษาดนตรี ที่ทางโรงเรียนจัด ขึ้นในรูปแบบของชมรมดนตรี ซึ่งสมาชิกในชมรมดนตรีมีความต้องการเรียนดนตรีที่หลากหลาย เช่น ดนตรีไทย วงดนตรีพื้นบ้าน วงเมโลเดียน เป็นต้น แต่ก็ยังพบปัญหาขาดแคลนบุคลากรสายผู้สอน ดนตรี นับเป็นอีกหนึ่งอุปสรรคต่อการเรียนดนตรีในโรงเรียน เนื่องจากผู้สอนมีความรู้และความถนัด เฉพาะ ด้านเท่านั้นไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างครบถ้วน

การนำสื่อมาช่วยในการเรียนการสอนเมโลเดียน นับว่าเป็นอีกวิธีที่จะช่วย แก้ปัญหาในการเรียนการสอนได้ในเบื้องต้น รวมทั้งช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไปด้วยสนุกยิ่งขึ้น เนื่องจากสื่อช่วยสอนสามารถนำเสนอเนื้อหาได้ทั้งภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และยังสามารถทำให้เกิดเสียงได้ ซึ่งจะช่วยให้เกิดการกระตุ้นความสนใจในการเรียน และยังสามารถฟังเสียงต่าง ๆ จากแบบฝึกหัดต่าง ๆ จากสื่อการเรียนการสอน ซึ่งจะทำให้นักเรียนได้มีการรับรู้ทางด้านทักษะ ดนตรีได้ครบถ้วนมากขึ้น ช่วยให้ไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนและการฝึกซ้อม และสามารถนำบทเรียนไปฝึกซ้อมและศึกษาได้ด้วยตัวเอง ซึ่งสามารถแก้ปัญหาขาดแคลน บุคลากรทางดนตรี

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมุ่งเน้นที่จะพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกเมโลเดียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีการรับรู้ทางด้านทักษะดนตรีที่หลากหลายทางและครบถ้วนยิ่งขึ้น และนำสื่อการเรียนการสอนได้เข้ามามีส่วนในการเรียนรู้ของนักเรียนประจำวันมากขึ้น เพื่อให้เกิดนวัตกรรมใหม่ในการเรียนรู้ทางดนตรีที่เป็นประโยชน์และเกิดประสิทธิภาพที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน สำหรับชมรมดนตรีโรงเรียนบ้านคำสมอ อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะความสามารถในการปฏิบัติเมโลเดียน ของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน ที่พัฒนาขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สำหรับชมรมดนตรีโรงเรียนบ้านคำสมอ อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี
2. ได้แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนปฏิบัติเครื่องดนตรีชนิดอื่น ๆ แก่ครูผู้สอนสาระดนตรีต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

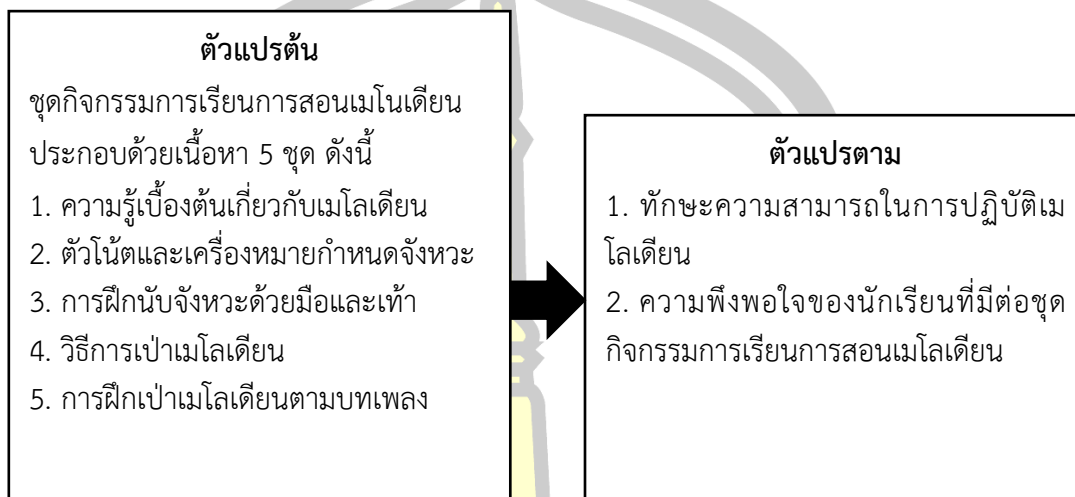
1. กลุ่มเป้าหมาย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มเป้าหมายในการวิจัย โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนบ้านคำสมอ อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี ที่เป็นสมาชิกชมรมดนตรี จำนวน 20 คน
2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
 - 2.1 ตัวแปรต้น คือ ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน
 - 2.2 ตัวแปรตาม คือ
 - 2.2.1 ทักษะความสามารถในการปฏิบัติเมโลเดียน
 - 2.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน
3. เนื้อหาที่ใช้ในการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน มีจำนวน 5 ชุด ประกอบด้วย เนื้อหาดังนี้
 - 3.1 ชุดที่ 1 เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเมโลเดียน เรียน 1 คาบ
 - 3.2 ชุดที่ 2 เรื่อง ตัวโน้ตและเครื่องหมายกำหนดจังหวะ เรียน 2 คาบ
 - 3.3 ชุดที่ 3 เรื่อง การฝึกนับจังหวะด้วยมือและเท้า เรียน 1 คาบ
 - 3.4 ชุดที่ 4 เรื่อง วิธีการเป่าเมโลเดียน เรียน 2 คาบ
 - 3.5 ชุดที่ 5 เรื่อง การฝึกเป่าเมโลเดียนตามบทเพลง เรียน 4 คาบ
4. ระยะเวลาในการทดลอง

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โดยจัดเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรหลังเลิกเรียน 10 คาบ คาบละ 40 นาที

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งในด้านแนวความคิดทฤษฎี ในการพัฒนา ชุดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยสามารถสร้างกรอบแนวคิดและกำหนดตัวแปรในการวิจัยได้ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

การพัฒนา หมายถึง การนำบทเรียนที่มีอยู่เดิมมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมสำหรับเด็กวัย เพื่อใหุกิดแรงจูงใจและการตอบสนองกับชุดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ดีที่สุด

ชุดกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง สื่อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้มีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมากยิ่งขึ้น

เมโลเดียน หมายถึง การสอนเมโลเดียนในระดับขั้นต้น เพื่อให้ผู้เรียนปฏิบัติและเข้าใจในองค์ประกอบต่าง ๆ ของเครื่องเมโลเดียน ทั้งในด้านทฤษฎีและการปฏิบัติ และสามารถปฏิบัติบรรเลงเพลงในชุดการเรียนการสอนเมโลเดียนได้

ทักษะความสามารถ หมายถึง ความสามารถของผู้เรียน ในด้านความรู้และทักษะในการเรียน เมโลเดียน ที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนของผู้ฝึกสอนจากเครื่องมือวัดประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (E1/E2)

ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง ค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (E1/E2) โดย 80 ตัวแรก E1 หมายถึง คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบก่อนเรียนของผู้เรียน โดยคิดเป็นค่าไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 และ 80 ตัวหลัง E2 หมายถึง คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบหลังเรียน โดยคิดเป็นค่าไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 80

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เข้าใจหลักการและทฤษฎีที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานวิจัย โดยมีหัวข้อต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
2. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านคำสมอ อำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี
3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอน
4. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับจิตวิทยาการสอนดนตรี
5. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนการสอน
6. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการศึกษาความพึงพอใจ
7. เอกสารความรู้ทั่วไปเกี่ยวข้องกับเมโลเดียน
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551: 182 – 199) ได้กล่าวถึง รายละเอียดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระ การเรียนรู้ศิลปะไว้ดังนี้

หลักการเรียนรู้ศิลปะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพ ความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ กิจกรรมทางศิลปะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคมตลอดจน การนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นพื้นฐาน ในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้

เรียนรู้อะไรในศิลปะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ มีทักษะวิธีการทางศิลปะ เกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกอย่างอิสระในศิลปะแขนงต่าง ๆ ประกอบด้วยสาระสำคัญ คือ

ทัศนศิลป์

มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบศิลป์ ทัศนธาตุ สร้างและนำเสนอผลงานทางทัศนศิลป์ จากจินตนาการ โดยสามารถใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม รวมทั้งสามารถใช้เทคนิค วิธีการของศิลปินในการสร้างงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจัยคุณค่างานทัศนศิลป์เข้าใจความสัมพันธ์

ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานศิลปะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม
ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล ชื่นชม ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ดนตรี

มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบดนตรีแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์
วิพากษ์ วิจัยคุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ทางดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้
ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าดนตรี
ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล ร้องเพลง และเล่นดนตรี ใน
รูปแบบต่าง ๆ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรี แสดงความรู้สึกที่มีต่อดนตรีในเชิงสุนทรีย์
เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณีวัฒนธรรม และเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์

นาฏศิลป์

มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบนาฏศิลป์ แสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ ใช้
ศัพท์เบื้องต้นทางนาฏศิลป์ วิเคราะห์วิพากษ์ วิจัยคุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด
อย่างอิสระ สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ ประยุกต์ใช้นาฏศิลป์ในชีวิตประจำวัน เข้าใจ
ความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เห็นคุณค่า ของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทาง
วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ดนตรี

มาตรฐาน ศ 2.1 เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์
คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้
ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ 2.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า
ของดนตรี ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

รู้และเข้าใจแหล่งกำเนิดเสียง คุณสมบัติของเสียง บทบาทหน้าที่ ความหมาย ความสำคัญ
ของบทเพลงใกล้ตัวที่ได้ยิน สามารถท่องบทกลอน ร้องเพลง เคาะจังหวะ เคลื่อนไหวร่างกาย ให้
สอดคล้องกับบทเพลง อ่าน เขียน และใช้สัญลักษณ์แทนเสียงและเคาะจังหวะ แสดงความคิดเห็น
เกี่ยวกับดนตรี เสียงขับร้องของตนเอง มีส่วนร่วมกับกิจกรรมดนตรีในชีวิตประจำวัน

รู้และเข้าใจเอกลักษณ์ของดนตรีในท้องถิ่น มีความชื่นชอบ เห็นคุณค่า และประโยชน์
ของดนตรีต่อการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

รู้และเข้าใจเกี่ยวกับเสียงดนตรี เสียงร้อง เครื่องดนตรี และบทบาทหน้าที่ รู้ถึงการเคลื่อนที่
ขึ้น ลง ของทำนองเพลง องค์ประกอบของดนตรี ศัพท์สังคีตในบทเพลง ประโยค และอารมณ์ของบท
เพลงที่ฟัง ร้องและบรรเลงเครื่องดนตรี ด้นสดอย่างง่าย ใช้และเก็บรักษา เครื่องดนตรีอย่างถูกวิธี อ่าน
เขียนโน้ตไทยและสากลในรูปแบบต่าง ๆ รู้ลักษณะของผู้ที่จะเล่นดนตรีได้ดี แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ

องค์ประกอบดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึกของบทเพลงที่ฟัง สามารถใช้ดนตรีประกอบกิจกรรมทางนาฏศิลป์และการเล่าเรื่อง

รู้และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับวิถีชีวิต ประเพณี วัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมต่าง ๆ เรื่องราวดนตรีในประวัติศาสตร์ อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อดนตรี รู้คุณค่าดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างกัน เห็นความสำคัญในการอนุรักษ์

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

สาระที่ 2 ดนตรี

มาตรฐาน ศ 2.1

เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตาราง 1 มาตรฐาน ศ 2.1

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.4	1. บอกประโยคเพลงอย่างง่าย	1. โครงสร้างของบทเพลง - ความหมายของประโยคเพลง - การแบ่งประโยคเพลง
	2. จำแนกประเภทของเครื่องดนตรีที่ใช้ในเพลงที่ฟัง	1. ประเภทของเครื่องดนตรี 2. เสียงของเครื่องดนตรีแต่ละประเภท
	3. ระบุทิศทางการเคลื่อนที่ขึ้น – ลงง่าย ๆ ของทำนอง รูปแบบจังหวะและความเร็วของจังหวะในเพลงที่ฟัง	1. การเคลื่อนที่ขึ้น – ลงของทำนอง 2. รูปแบบจังหวะของทำนองจังหวะ 3. รูปแบบจังหวะ 4. ความช้า - เร็วของจังหวะ
	4. อ่าน เขียนโน้ตดนตรีไทยและสากล	1. เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี - กุญแจประจำหลัก - บรรทัดห้าเส้น - โน้ตและเครื่องหมายหยุด - เส้นกันห้อง 2. โครงสร้างโน้ตเพลงไทย - การแบ่งห้อง - การแบ่งจังหวะ
	5. ร้องเพลงโดยใช้ช่วงเสียงที่เหมาะสมกับตนเอง	1. การขับร้องเพลงในบันไดเสียงที่เหมาะสมกับตนเอง
	6. ใช้และเก็บเครื่องดนตรีอย่างถูกต้องและปลอดภัย	1. การใช้และการดูแลรักษาเครื่องดนตรี ของตน
	7. ระบุว่าดนตรีสามารถใช้ในการสื่อเรื่องราว	1. ความหมายของเนื้อหาในบทเพลง

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.5	1. ระบุงค์ประกอบดนตรีในเพลงที่ใช้ในการสื่ออารมณ์	1. การสื่ออารมณ์ของบทเพลงด้วยองค์ประกอบดนตรี - จังหวะกับอารมณ์ของบทเพลง - ทำนองกับอารมณ์ของบทเพลง
	2. จำแนกลักษณะของเสียงขับร้องและเครื่องดนตรีที่อยู่ในวงดนตรีประเภทต่าง ๆ	1. ลักษณะของเสียงนักร้องกลุ่มต่าง ๆ 2. ลักษณะเสียงของวงดนตรีประเภทต่าง ๆ
	3. อ่าน เขียนโน้ตดนตรีไทยและสากล 5 ระดับเสียง	1. เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี - บันไดเสียง 5 เสียง Pentatonic scale - โน้ตเพลงในบันไดเสียง 5 เสียง Pentatonic scale
	4. ใช้เครื่องดนตรีบรรเลงจังหวะ และ ทำนอง	1. การบรรเลงเครื่องประกอบจังหวะ 2. การบรรเลงทำนองด้วยเครื่องดนตรี
	5. ร้องเพลงไทยหรือเพลงสากลหรือเพลงไทยสากลที่เหมาะสมกับวัย	1. การร้องเพลงไทยในอัตราจังหวะสองชั้น 2. การร้องเพลงสากล หรือไทยสากล 3. การร้องเพลงประสานเสียงแบบ Canon Round
	6. ด้นสดง่าย ๆ โดยใช้ประโยคเพลงแบบถามตอบ	1. การสร้างสรรค์ประโยคเพลงถาม-ตอบ
	7. ใช้ดนตรีร่วมกับกิจกรรมในการแสดงออกตามจินตนาการ	1. การบรรเลงดนตรีประกอบกิจกรรมนาฏศิลป์ 2. การสร้างสรรค์เสียงประกอบการเล่าเรื่อง
ป.6	1. บรรยายเพลงที่ฟัง โดยอาศัยองค์ประกอบดนตรี และศัพท์สังคีต	1. องค์ประกอบดนตรีและศัพท์สังคีต
	2. จำแนกประเภทและบทบาทหน้าที่เครื่องดนตรีไทยและเครื่องดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ	1. เครื่องดนตรีไทยแต่ละภาค 2. บทบาทและหน้าที่ของเครื่องดนตรี 3. ประเภทของเครื่องดนตรีสากล
	3. อ่าน เขียนโน้ตไทย และโน้ตสากล ทำนองง่าย ๆ	1. เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี 2. โน้ตบทเพลงไทย อัตราจังหวะสองชั้น 3. โน้ตบทเพลงสากลในบันไดเสียง C Major
	4. ใช้เครื่องดนตรีบรรเลงประกอบการร้องเพลง ด้นสด ที่มีจังหวะและ ทำนองง่าย ๆ	1. การร้องเพลงประกอบดนตรี 2. การสร้างสรรค์รูปแบบจังหวะและทำนองด้วยเครื่องดนตรี

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	5. บรรยายความรู้สึกที่มีต่อดนตรี	1 การบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นที่มีต่อบทเพลง - เนื้อหาในบทเพลง - องค์ประกอบในบทเพลง - คุณภาพเสียงในบทเพลง
	6. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับทำนอง จังหวะการประสานเสียง และคุณภาพเสียงของเพลงที่ฟัง	

สาระที่ 2 ดนตรี

มาตรฐาน ศ 2.2

เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตาราง 2 มาตรฐาน ศ 2.2

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.4	1. บอกแหล่งที่มาและความสัมพันธ์ของวิถีชีวิตไทย ที่สะท้อนในดนตรี และเพลงท้องถิ่น	1. ความสัมพันธ์ของวิถีชีวิตกับผลงานดนตรี - เนื้อหาเรื่องราวในบทเพลงกับวิถีชีวิต - โอกาสในการบรรเลงดนตรี
	2. ระบุความสำคัญในการอนุรักษ์ส่งเสริมวัฒนธรรมทางดนตรี	1. การอนุรักษ์วัฒนธรรมทางดนตรี - ความสำคัญและความจำเป็นในการอนุรักษ์ - แนวทางในการอนุรักษ์
ป.5	1. อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณีในวัฒนธรรมต่าง ๆ	1. ดนตรีกับงานประเพณี - บทเพลงในงานประเพณีในท้องถิ่น - บทบาทของดนตรีในแต่ละประเพณี
	2. อธิบายคุณค่าของดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างกัน	1. คุณค่าของดนตรีจากแหล่งวัฒนธรรม - คุณค่าทางสังคม - คุณค่าทางประวัติศาสตร์
ป.6	1. อธิบายเรื่องราวของดนตรีไทยในประวัติศาสตร์	1. ดนตรีไทยในประวัติศาสตร์ - ดนตรีในเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์ - ดนตรีในยุคสมัยต่าง ๆ - อิทธิพลของวัฒนธรรมที่มีต่อดนตรี

ตาราง 2 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	2. จำแนกดนตรีที่มาจากยุคสมัยที่ต่างกัน	
	3. อภิปรายอิทธิพลของวัฒนธรรมต่อดนตรีในท้องถิ่น	

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านคำสมอ อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี

หลักสูตรสถานศึกษา (School Curriculum) คือ แผนหรือแนวทางในการจัดประมวลความรู้และประสบการณ์ ซึ่งจัดทำโดยบุคคลหรือคณะบุคคลในระดับสถานศึกษา เพื่อใช้ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง มีชีวิตอยู่ในโรงเรียน ชุมชนและโลกอย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544)

โครงสร้างเวลาเรียนหลักสูตรสถานศึกษา (ฉบับปรับปรุง 2562)

ตาราง 3 โครงสร้างเวลาเรียนหลักสูตรสถานศึกษา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ / กิจกรรม	เวลาเรียน					
	ระดับประถมศึกษา					
	ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6
รายวิชาพื้นฐาน						
ภาษาไทย	200	200	200	160	160	160
คณิตศาสตร์	200	200	200	160	160	160
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	80	80	80	80	80	80
สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	80	80	80	120	120	120
ประวัติศาสตร์ ศาสนา ศิลปกรรม	(40)	(40)	(40)	(40)	(40)	(40)
จริยธรรม หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตในสังคม						
เศรษฐศาสตร์ ภูมิศาสตร์	(40)	(40)	(40)	(80)	(80)	(80)
สุขศึกษาและพลศึกษา	40	40	40	80	80	80
ศิลปะ	40	40	40	80	80	80
การงานอาชีพ	40	40	40	80	80	80
ภาษาต่างประเทศ	160	160	160	80	80	80
รวมเวลาเรียน (พื้นฐาน)	840	840	840	840	840	840
รายวิชาเพิ่มเติม						
การป้องกันการทุจริต	40	40	40	40	40	40

ตาราง 3 (ต่อ)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ / กิจกรรม	เวลาเรียน					
	ระดับประถมศึกษา					
	ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6
รายวิชาพื้นฐาน						
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	120	120	120	120	120	120
กิจกรรมแนะแนว/ กิจกรรมนักเรียน	(40)	(40)	(40)	(40)	(40)	(40)
ลูกเสือ/ เนตรนารี	(40)	(40)	(40)	(40)	(40)	(40)
ชุมนุม	(30)	(30)	(30)	(30)	(30)	(30)
กิจกรรมเพื่อสังคมและ	(40)	(40)	(40)	(40)	(40)	(40)
สาธารณประโยชน์	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)
กิจกรรม”ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”						
รวมเวลาเรียนทั้งหมด	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000

คำอธิบายรายวิชา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

คำอธิบายรายวิชา

ศ 14101 ศิลปะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เวลา 80 ชั่วโมง

ศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกของรูปร่าง รูปทรงในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ความประทับใจผ่านงานทัศนศิลป์ของตนเองและบุคคลอื่น การอภิปรายเกี่ยวกับอิทธิพลของสีวรรณะอุ่นและสีวรรณะเย็นที่มีต่ออารมณ์ของมนุษย์ เหตุการณ์ และงานเฉลิมฉลองของวัฒนธรรมในท้องถิ่น จำแนกทัศนธาตุของสิ่งต่าง ๆ ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์โดยเน้นเรื่องเส้น สี รูปร่าง รูปทรงพื้นผิว และพื้นที่ว่าง ฝึกทักษะพื้นฐานในการใช้วัสดุ อุปกรณ์สร้างสรรค์งานพิมพ์ภาพ งานวาดภาพระบายสี บรรยายลักษณะของภาพโดยเน้นเรื่องการจัดระยะความลึก น้ำหนักแสงเงาในภาพ และงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ วาดภาพระบายสี โดยใช้สีวรรณะอุ่นและสีวรรณะเย็น ถ่ายทอดความรู้สึกและจินตนาการ เลือกใช้วรรณะสีเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกในการสร้างงานทัศนศิลป์ ศึกษาโครงสร้างของบทเพลง ความหมาย จำแนกประเภทของเครื่องดนตรี ระบุทิศทางเคลื่อนที่ขึ้นลงง่าย ๆ ของทำนอง รูปแบบจังหวะและความเร็ว ของจังหวะในเพลงที่ฟัง เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี การสืบทอดงานทางดนตรีที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของวิถีชีวิตไทยที่สะท้อนในดนตรีและเพลงท้องถิ่น การอนุรักษ์ส่งเสริมวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล ศึกษาทักษะพื้นฐานทางนาฏศิลป์และการละครที่ใช้สื่อความหมาย อารมณ์ หลักและวิธีการปฏิบัติ การเคลื่อนไหวในจังหวะ

ต่าง ๆ ตามความคิดของตน การแสดงนาฏศิลป์เป็นคู่และหมู่ รำวงมาตรฐาน ระบำ เล่าสิ่งที่ชื่นชอบ ในการแสดงโดยเน้นจุดสำคัญของเรื่องและลักษณะเด่นของตัวละคร อธิบายประวัติความเป็นมาของ นาฏศิลป์ หรือชุดการแสดงอย่างง่าย ๆ ใช้ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ถ่ายทอดเรื่องราว อธิบายประวัติ ความเป็นมาของนาฏศิลป์

โดยใช้ทักษะทางศิลปะ เลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์สร้างสรรค์ได้อย่างเหมาะสม ฝึกปฏิบัติอ่าน เขียนโน้ตดนตรีไทยและสากล ร้องเพลง ใช้ช่วงเสียงที่เหมาะสมกับตนเอง บอกความหมายและ สัญลักษณ์ทางดนตรี โครงสร้างโน้ตเพลงไทย ใช้และเก็บเครื่องดนตรีอย่างถูกต้องและปลอดภัย ระบุน ว่าดนตรีสามารถใช้ในการสื่อเรื่องราว บอกแหล่งที่มาและความสัมพันธ์ของวิถีชีวิตไทย ความสำคัญ ในการอนุรักษ์ส่งเสริมวัฒนธรรมทางดนตรี ที่สะท้อนในดนตรี เพลงท้องถิ่นและโอกาสในการบรรเลง ดนตรี ฝึกปฏิบัติภาษาท่าและนาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครง่าย ๆ ในการถ่ายทอดเรื่องราว ประดิษฐ์ท่าทางหรือท่ารำประกอบจังหวะพื้นเมือง ชุดการแสดงอย่างง่าย ๆ เปรียบเทียบการแสดง นาฏศิลป์กับการแสดงที่มาจากวัฒนธรรมอื่น

เพื่อสามารถบอกความรู้สึกในการรับรู้ความงามและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความงาม ของทัศนธาตุทางทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์ นำเสนอผลงานของตนเองและกลุ่ม อภิปราย เปรียบเทียบผลงาน นำความรู้และวิธีการทางทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์ไปใช้ในชีวิตประจำวัน สืบ ทอดงานเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณี ที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น

ตัวชี้วัด

ศ 1.1 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3, ป.4/4, ป.4/5, ป.4/6, ป.4/7, ป.4/8, ป.4/9

ศ 1.2 ป.4/1,ป.4/2

ศ 2.1 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3, ป.4/4, ป.4/5, ป.4/6, ป.4/7

ศ 2.2 ป.4/1, ป.4/2

ศ 3.1 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3, ป.4/4, ป.4/5

ศ 3.2 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3, ป.4/4

รวม 29 ตัวชี้วัด

พหุ ประถมศึกษา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คำอธิบายรายวิชา

ศ 15101 ศิลปะ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
เวลา 80 ชั่วโมง

ศึกษา เกี่ยวกับ ที่ปรากฏในสิ่งแวดล้อม และสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ สื่อความคิดจินตนาการ เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างงานทัศนศิลป์ที่สร้างสรรค์ด้วยวัสดุอุปกรณ์และวิธีการที่ต่างกัน ใช้ความรู้ เทคนิค วิธีการ และวัสดุอุปกรณ์ประเภทต่าง ๆ จากแหล่งการเรียนรู้หรือนิทรรศการ แสดงออกถึงความรู้สึก ความคิดเห็น ประโยชน์และคุณค่าของงานทัศนศิลป์ที่มีผลต่อชีวิตของคนในสังคม สร้างสรรค์งานปั้นจาก ดินน้ำมัน หรือดินเหนียว งานพิมพ์ภาพ โดยเน้นการถ่ายทอดจินตนาการ ศิลปะ และการจัดวางตำแหน่งของสิ่งต่าง ๆ ในภาพ ศึกษาจังหวะ ทำนอง องค์ประกอบดนตรีในเพลงที่ใช้ในการสื่ออารมณ์ จำแนกลักษณะของเสียงขับร้องและเครื่องดนตรี ที่อยู่ในวงดนตรีประเภทต่าง ๆ การอ่าน เขียนโน้ตดนตรีไทย ดนตรีสากล 5 ระดับเสียง ร้องเพลงไทยหรือเพลงสากลหรือเพลงไทยสากลที่เหมาะสมกับวัย ด้นสดง่าย ๆ

โดยใช้ประโยคเพลงแบบถามตอบ ใช้เครื่องดนตรีบรรเลงจังหวะและทำนอง ร่วมกับกิจกรรมในการแสดงออกตามจินตนาการศึกษาความรู้พื้นฐานทางนาฏศิลป์ การบรรยายองค์ประกอบของนาฏศิลป์ การประดิษฐ์ท่าทางประกอบเพลงหรือเรื่องราวตามความคิด องค์ประกอบของละครบอกที่มาของการแสดงนาฏศิลป์ ประโยชน์ที่ได้รับจากการชมการแสดงโดยใช้ทักษะทางศิลปะ เลือกเทคนิค วิธีการ วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์อย่างเหมาะสม ใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ การอภิปราย การฝึกปฏิบัติ การแสดงออกตามจินตนาการเพื่อสื่อความคิด จินตนาการ ความรู้สึกประทับใจและเห็นคุณค่า อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี นาฏศิลป์กับประเพณีในวัฒนธรรมต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กัน เพื่อนำไปสร้างสรรค์ระหว่างดนตรี นาฏศิลป์กับประเพณีในวัฒนธรรมท้องถิ่น เห็นคุณค่าของดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างกัน

เพื่อนำความรู้และหลักการทางด้านนาฏศิลป์มาใช้บูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ และชีวิตประจำวันสัมพันธ์กับการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้านที่สะท้อนถึงวัฒนธรรมและประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด

ศ 1.1 ป.5/1, ป.5/2, ป.5/3, ป.5/4, ป.5/5, ป.5/6, ป.5/7

ศ 1.2 ป.5/1, ป.5/2

ศ 2.1 ป.5/1, ป.5/2, ป.5/3, ป.5/4, ป.5/5, ป.5/6, ป.5/7

ศ 2.2 ป.5/1, ป.5/2

ศ 3.1 ป.5/1, ป.5/2, ป.5/3, ป.5/4, ป.5/5, ป.5/6

ศ 3.2 ป.5/1, ป.5/2

รวม 26 ตัวชี้วัด

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำอธิบายรายวิชา

ศ 16101 ศิลปะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เวลา 80 ชั่วโมง

ศึกษา สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ สื่อความคิด ถ่ายทอดจินตนาการ ใช้สีคู่ตรงข้าม แสงเงา น้ำหนักงานปั้น รูปแบบ เทคนิค และวิธีการต่าง ๆ แสดงเป็นแผนภาพ แผนผัง ภาพประกอบ อธิบาย หลักการจัดขนาด สัดส่วน ความสมดุลในการสร้างงานทัศนศิลป์ จากรูปแบบ 2 มิติ เป็น 3 มิติ บทบาทของงานทัศนศิลป์ที่สะท้อนชีวิตและสังคม อภิปรายเกี่ยวกับอิทธิพลของความเชื่อ ความศรัทธาในศาสนาที่มีผลต่องานทัศนศิลป์ในท้องถิ่นอันเป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล ศึกษาวิเคราะห์ห้องค์ประกอบดนตรี เพลงที่ฟังและศัพท์สังคีต จำแนกประเภท เครื่องดนตรี ใช้เครื่องดนตรีและเครื่องดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ อ่าน เขียนโน้ตไทยและโน้ตสากล ร้องเพลง ด้นสด สร้างสรรค์รูปแบบจังหวะและทำนองด้วยเครื่องดนตรีไทยหรือเครื่องดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ สืบทอดดนตรีไทย จำแนกดนตรีที่มาจากยุคสมัยที่ต่างกัน อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อดนตรีในท้องถิ่น บรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นที่มีต่อบทเพลง ความไพเราะของเสียงดนตรี ศึกษาพื้นฐานความรู้ ความเข้าใจ นาฏศิลป์เบื้องต้น แสดงออกอย่างอิสระในการประดิษฐ์ท่าทางประกอบเพลงปลุกใจหรือเพลงพื้นเมืองหรือท้องถิ่น การแสดงนาฏศิลป์และละครสร้างสรรค์ การใช้เรื่องแต่ง จินตนาการ ประสบการณ์ ละครสร้างสรรค์ ระบาย ฝ้อน รำวงมาตรฐาน การอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์และการละครกับสิ่งที่ประสบในชีวิตประจำวัน ใช้หลักสุนทรียทางนาฏศิลป์ การบอกความหมาย ความเป็นมา ความสำคัญพร้อมทั้งระบุประโยชน์ที่ได้รับจากการแสดงหรือการชมการแสดงนาฏศิลป์ สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวและการถ่ายทอดลีลา อารมณ์ สิ่งที่มีความสำคัญต่อการแสดงนาฏศิลป์และละคร ระบุประโยชน์ที่ได้รับจากการแสดงหรือการชมการแสดงนาฏศิลป์และละคร

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางศิลปะดนตรี นาฏศิลป์ สังเกต ทดลอง ฝึกปฏิบัติโดยเลียนแบบตามรูปแบบที่กำหนดให้และฝึกเปลี่ยนรูปแบบ คิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์งานกระบวนการกลุ่มและรายบุคคล บอกความรู้สึกที่เกิดจากการแสดงทางศิลปะ ดนตรี นาฏศิลป์

เพื่อถ่ายทอดความคิดหรือเรื่องราวเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ เพื่อให้เห็นคุณค่าของการนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวันสัมพันธ์กับวิถีชีวิตพื้นบ้าน ศิลปะ ดนตรีและการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้านที่สะท้อนถึงวัฒนธรรมและประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด

ศ 1.1 ป.6/1, ป.6/2, ป.6/3, ป.6/4, ป.6/5, ป.6/6, ป.6/7

ศ 1.2 ป.6/1, ป.6/2, ป.6/3

ศ 2.1 ป.6/1, ป.6/2, ป.6/3, ป.6/4, ป.6/5, ป.6/6

ศ 2.2 ป.6/1, ป.6/2, ป.6/3

ศ 3.1 ป.6/1, ป.6/2, ป.6/3, ป.6/4, ป.6/5, ป.6/6

ศ 3.2 ป.6/1, ป.6/2

รวม 27 ตัวชีวิต

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอน

1. ความหมายของชุดกิจกรรมการเรียนการสอน

อรพรรณ ธนาบาล (2554) ว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง ชุดการเรียนการสอนที่ใช้เป็นสื่อการสอน ที่มีกระบวนการนำนวัตกรรม และกระบวนการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนต่าง ๆ มาบูรณาการ โดยครูเป็นผู้สร้างขึ้น มีลักษณะเป็นชุด ในแต่ละชุดประกอบด้วย สื่อ อุปกรณ์ กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย และแบบฝึกที่นำหลักการทางจิตวิทยามาใช้ประกอบ ทั้งนี้ผู้เรียนเกิด การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อภิชาติ ชมภูทัศน์ (2554) กล่าวว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง สื่อการสอนที่ครูสร้างขึ้น ซึ่งมีการจัดเรียงลำดับ เนื้อหาอย่างเป็นขั้นตอน โดยมีการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้สื่อ อุปกรณ์ กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นที่ปรึกษาและคอยแนะนำ

รัชชก คำวัจจิง (2549) อธิบายว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ ชุดของสื่อประสมที่สร้างขึ้นตามระบบการสอน เพื่อตอบสนองความต้องการที่จะส่งเสริม ให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองหรือรวมกันเป็นกลุ่ม

2. ประเภทของชุดกิจกรรม

อภิชาติ ชมภูทัศน์ (2554) กล่าวถึงประเภทของชุดกิจกรรมแบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมประกอบคำบรรยาย หรือชุดกิจกรรมสำหรับครู เป็นชุดกิจกรรมสำหรับครูจะใช้สอนนักเรียนเป็นกลุ่มใหญ่ หรือเป็นการสอนที่ต้องการ ปูพื้นฐานให้นักเรียนส่วนใหญ่รู้และเข้าใจในเวลาเดียวกัน มุ่งในการขยายเนื้อหาสาระให้ ชัดเจนยิ่งขึ้น ชุดกิจกรรมแบบนี้จะช่วยให้ครูลดการพูดและใช้สื่อการสอนที่มีพร้อมอยู่ในชุด กิจกรรมในการนำเสนอเนื้อหามากขึ้น สื่อที่ใช้อาจได้แก่รูปภาพ แผนภูมิ สไลด์ फिल्मสตริป ภาพยนตร์ เทป เครื่องบันทึกเสียง หรือกิจกรรมที่กำหนดไว้ เป็นต้น ข้อสำคัญก็คือ สื่อที่ นำมาใช้จะต้องให้นักเรียนได้เห็นอย่างชัดเจนทุกคน

2. ชุดกิจกรรมแบบกลุ่มกิจกรรมเป็นชุดกิจกรรม สำหรับให้ นักเรียนเรียนร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ 5-7 คน โดยใช้สื่อการสอนที่บรรจุไว้กิจกรรม แต่ละชุดมุ่งที่จะฝึกกิจกรรมในเนื้อหาวิชาที่เรียน และให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกัน ชุดกิจกรรมชนิดนี้มักจะใช้ในการสอนแบบกิจกรรมกลุ่ม เช่น การสอนแบบศูนย์การเรียน การสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ เป็นต้น

3. ชุดกิจกรรมแบบรายบุคคล หรือชุดกิจกรรมตามเอกัตภาพ เป็นชุดกิจกรรมสำหรับเรียนด้วยตนเองเป็นรายบุคคล คือ ผู้เรียนจะต้องศึกษาความรู้ ตามความสามารถและความสนใจของตนเอง อาจจะเรียนที่โรงเรียนหรือที่บ้านก็ได้ ส่วนมากมักจะมุ่งให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจ ในเนื้อหาวิชาที่เรียนเพิ่มเติม ชุดกิจกรรม ชนิดนี้อาจจะจัดในลักษณะของหน่วยการสอนย่อยหรือโมดูลก็ได้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ บุญเลิศ ส่องสว่าง และวาสนา ทวีกุลทรัพย์ (2551) ได้กล่าวถึงประเภทของชุดกิจกรรมโดยแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมประกอบการบรรยาย เป็นชุดกิจกรรมที่มุ่งช่วยขยาย เนื้อหาสาระการสอนแบบบรรยายให้ชัดเจนขึ้นช่วยให้ครูผู้สอนพูดน้อยลงและให้สื่อการสอน ทำหน้าที่แทนชุดกิจกรรมประเภทนี้นิยมใช้กับการฝึกอบรมและการสอนในระดับอุดมศึกษา

2. ชุดกิจกรรมแบบกลุ่มกิจกรรมเป็นชุดกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียน ได้ประกอบกิจกรรมกลุ่ม เช่น ในการสอนแบบศูนย์การเรียน การสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์

3. ชุดกิจกรรมรายบุคคลเป็นชุดกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถ ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองตามความแตกต่างระหว่างบุคคลอาจเป็นการเรียนในโรงเรียน หรือที่บ้านก็ได้ เพื่อให้ผู้เรียนก้าวไปข้างหน้าตามความสามารถความสนใจและความพร้อม ของผู้เรียน ชุดกิจกรรมรายบุคคลอาจออกมาในรูปของหน่วยการสอนย่อย หรือ “โมดูล”

4. ชุดกิจกรรมทางไกลเป็นชุดกิจกรรมที่ผู้สอนกับผู้เรียนอยู่ต่างถิ่น ต่างเวลากัน มุ่งสอนให้ผู้เรียนศึกษาได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องเข้าชั้นเรียน ประกอบด้วย สื่อประเภทสิ่งพิมพ์ รายการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ ภาพยนตร์และการสอนเสริม ตามศูนย์บริการการศึกษา เช่น ชุดการเรียนทางไกลมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เป็นต้น

3. องค์ประกอบของชุดกิจกรรม

บุญเกื้อ ครุหาเวช (2542: 94-95) ได้จำแนกองค์ประกอบ ของชุดกิจกรรมออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

1. คู่มือครู เป็นคู่มือและแผนการสอนสำหรับครูและนักเรียน ตามแต่ชนิดของชุดกิจกรรมภายในคู่มือจะชี้แจงถึง วิธีการใช้กิจกรรมเอาไว้อย่างละเอียด อาจทำเป็นเล่ม หรือเป็นแผ่นพับก็ได้

2. บัตรคำสั่ง (คำแนะนำ) จะเป็นส่วนที่บอกให้นักเรียนดำเนินการ เรียนหรือประกอบกิจกรรมแต่ละอย่าง ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ บัตรคำสั่ง จะมีอยู่ภายใน ชุดกิจกรรมแบบกลุ่ม และชุดกิจกรรมแบบรายบุคคล ซึ่งประกอบด้วย คำอธิบายในเรื่องที่จะศึกษา คำสั่งให้ผู้เรียนดำเนินการกิจกรรมและการสรุปทบทเรียน

3. ใบความรู้และสื่อ จะบรรจุไว้ในรูปของสื่อการสอนต่าง ๆ อาจประกอบด้วยการบรรยายโปรแกรม สไลด์ เทปบันทึกเสียง फिल्मสตริป แผ่นภาพโปร่งใส หุ่นจำลอง รูปภาพ เป็นต้น

4. แบบประเมิน ผู้เรียนจะทำการประเมินผลความรู้ด้วยตนเอง ก่อนและหลังเรียน แบบประเมินผลที่อยู่ในชุดกิจกรรมอาจจะเป็นแบบฝึกหัดจับคู่หรือให้ทำกิจกรรม เป็นต้น

4. ลักษณะชุดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดี

บัวสอน วรพันธ์ (2548) กล่าวว่า ลักษณะของชุดกิจกรรม การเรียนการสอนที่ดี มีดังนี้

1. ตั้งจุดมุ่งหมายในการฝึกทักษะให้สอดคล้องกับเรื่องที่สอน
2. ใช้ภาษาให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
3. รูปแบบการฝึกต้องเร้าความสนใจ
4. ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนต้องเรียงลำดับจากง่ายไปยาก
5. ใช้เวลาที่เหมาะสมไม่นานเกินไป

6. ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนควรมีความหลากหลาย
7. ควรฝึกให้นักเรียนใช้สิ่งที่เรียนมาแล้วไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

สุคนธ์ สินธพานนท์ (2551) กล่าวว่า ลักษณะของชุดกิจกรรม การเรียนการสอนที่ดี มีดังต่อไปนี้

1. ควรมีแบบฝึกทักษะหลายๆ แบบ ที่เร้าความสนใจผู้เรียน ได้ลองความสามารถของตน
2. ผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากบทเรียนมาตอบ ในชุดกิจกรรมการเรียนการสอน หรือนำมาประยุกต์ใช้ในการตอบในชุดกิจกรรมการเรียนการสอน
3. สำนวนภาษาง่าย เหมาะกับวัยของผู้เรียนและผู้เรียนสามารถ ศึกษาด้วยตนเอง
4. ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละชุดนั้นควรมุ่งถึง ความแตกต่างของแต่ละบุคคล
5. ชุดกิจกรรมฝึกทักษะควรฝึกความสามารถของผู้เรียนหลายๆ ด้าน
6. ควรฝึกทักษะการเรียนรู้ในด้านความคิดหลายๆ รูปแบบ

5. การสร้างชุดกิจกรรม

สุคนธ์ สินธพานนท์ (2551) กล่าวว่า ชุดกิจกรรม เป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู ครูจึงต้อง มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับชุดกิจกรรมเป็นอย่างดี ซึ่งมีหลักสำคัญเป็นแนวในการจัดทำ ชุดกิจกรรม ดังนี้

1. จัดเนื้อหาสาระในการฝึกตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้
2. เนื้อหาสาระและกิจกรรมการฝึกเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน
3. การวางรูปแบบของชุดกิจกรรมมีความสัมพันธ์กับโครงเรื่อง และเนื้อเรื่องสาระของเรื่อง
4. ชุดกิจกรรมต้องมีคำชี้แจงง่ายๆ สั้นๆ เพื่อให้ผู้เรียนอ่านเข้าใจ เรียนจากง่ายไปยาก น่าสนใจและทำท่ายให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถ
5. มีความถูกต้อง ครูผู้สอนจะต้องพิจารณาตรวจสอบให้ดี อย่าให้เกิดข้อผิดพลาด
6. กำหนดเวลาที่ใช้ชุดกิจกรรมแต่ละตอนให้เหมาะสม

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2554) ได้เสนอขั้นตอนการสร้างชุด กิจกรรมไว้ 3 ขั้นตอน

1. ขั้นตอนวางแผนการดำเนินงาน (Planning) มีดังนี้
 - 1.1 ศึกษาเนื้อหาสาระของวิชาทั้งหมดอย่างละเอียด ว่าสิ่งที่เรา จะนำมาทำเป็นชุดกิจกรรมนั้น จะมุ่งเน้นให้เกิดหลักของการเรียนรู้อะไรบ้าง นำเนื้อหา สาระวิชาที่ได้มาศึกษาวิเคราะห์ แล้วมาแบ่งเป็นหน่วยการเรียนรู้ ในแต่ละหน่วยนั้น ประกอบด้วย หัวเรื่องย่อยๆ ซึ่งเราต้องศึกษาพิจารณาให้ละเอียดชัดเจน เพื่อไม่ให้เกิด ซ้ำซ้อนในหน่วยอื่น ๆ อันจะสร้างความสับสนให้กับผู้เรียนได้ และควรคำนึงถึงการแบ่ง หน่วยการเรียนรู้ของแต่ละวิชานั้นควรจะเรียงลำดับขั้นตอนของความรู้ และลักษณะธรรมชาติ ของวิชานั้น

1.2 เมื่อศึกษาเนื้อหาสาระและแบ่งหน่วยการเรียนรู้ได้แล้ว จะต้องพิจารณาตัดสินใจอีกครั้งหนึ่งว่า จะทำชุดกิจกรรมแบบใด โดยคำนึงถึงข้อกำหนดว่า ผู้เรียนคือใครจะให้อะไรกับผู้เรียน จะให้ทำกิจกรรมอย่างไร สิ่งเหล่านี้จะเป็นเกณฑ์ในการกำหนดการเรียน

1.3 การกำหนดหน่วยการเรียนรู้ โดยประมาณเนื้อหาสาระที่เรา จะสามารถถ่ายทอด ความรู้แก่นักเรียนได้ตามชั่วโมงที่กำหนด โดยคำนึงถึงว่าเป็นหน่วยที่ สนุกน่าเรียนรู้ให้ความชื่นบาน แก่ผู้เรียน หาสื่อการเรียนได้ง่าย

1.4 การกำหนดมโนคติ มโนคติที่เรากำหนดขึ้นจะสอดคล้อง กับหน่วยการเรียนรู้และ หัวเรื่อง โดยสรุปแล้วคิดสาระหลักและเกณฑ์ที่สำคัญ เพื่อเป็น แนวทางในการจัดกิจกรรมให้ สอดคล้องกัน

1.5 การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้จะต้องให้สอดคล้องกับ มโนคติ โดยกำหนด เป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งหมายถึง ความสามารถของผู้เรียนที่ แสดงออกมาให้เห็นภาย หลังจากการเรียนการสอนบทเรียนแต่ละเรื่องจบไปแล้ว โดยผู้สอน สามารถวัดได้ จุดประสงค์เชิง พฤติกรรมนี้ ถ้าผู้สอนกำหนดหรือระบุให้ชัดเจนมากเท่าใดก็ ยิ่งทำให้ประสบความสำเร็จในการสอน มากเท่านั้น

1.6 นำจุดประสงค์การเรียนรู้แต่ละข้อ มาวิเคราะห์กิจกรรม การเรียนการสอนแล้ว จัดลำดับกิจกรรมการเรียนรู้ ให้เหมาะสมถูกต้องสอดคล้องกับ จุดประสงค์ที่กำหนดไว้แต่ละข้อ

1.7 เรียงลำดับกิจกรรมของแต่ละข้อ เพื่อให้เกิดความกลมกลืน กับการเรียนการสอนและนำมาหลอมเป็นกิจกรรมการสอนขั้นที่สมบูรณ์

1.8 สื่อการสอน คือ วัสดุอุปกรณ์และกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ครูและนักเรียนจะต้อง กระทำเพื่อเป็นแนวทางในการเรียนรู้ ซึ่งครูจะต้องจัดทำขึ้น และจัดหาไว้ให้เรียบร้อย

1.9 การประเมินผล คือ การตรวจสอบดูว่าหลังการเรียน การสอนแล้วมีการ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่จุดประสงค์ของการเรียนรู้กำหนดไว้ หรือไม่ การประเมินผลนี้จะใช้ วิธีการใดก็ตาม จะต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ ของการเรียนรู้ สิ่งนั้นจะไม่เกิดขึ้น ชุดกิจกรรมที่สร้าง ขึ้นมากจะไม่มีคุณภาพ

1.10 การทดลองใช้ชุดกิจกรรม การทดลองมี 3 ชั้น คือ การทดลองรายบุคคล การ ทดลองเป็นกลุ่ม การทดลองกับห้องเรียนจริงหรือการทดลอง กับภาคสนามตามลำดับเพื่อหา ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ โดยนำไปใช้กับกลุ่มเล็ก ๆ ดูก่อน แล้วตรวจหาข้อบกพร่องและ ปรับปรุงแก้ไขอย่างดี จึงจะนำไปทดลองใช้กับผู้เรียน ทั้งชั้นหรือกลุ่มใหญ่

2. ขั้นตอนการผลิต (Production Process) เป็นขั้นตอนการผลิตตามที่ได้วางแผน ในขั้นที่ 1 โดยผู้ผลิตควรตรวจสอบความสอดคล้องของทุกขั้นตอน และควรควบคุมระยะเวลาในการ ผลิตให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้

3. ขั้นตอนทดสอบประเมินผล (Developmental) หรือเพื่อพัฒนาการพัฒนา เมื่อผลิตชุด การเรียนแล้วจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องนำไปทดสอบหาประสิทธิภาพ เพื่อเป็นหลักประกันว่าชุดการ เรียนนั้นมีคุณค่าที่นำไปสอน

6. การทดสอบประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม

นักวิชาการได้ให้ความหมายการทดสอบประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2539: 494) ได้อธิบายไว้ว่า การทดสอบ ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Developmental Testing” (การตรวจสอบพัฒนาการเพื่อให้งานดำเนินไป อย่างมีประสิทธิภาพ) หมายถึง การนำชุด กิจกรรมไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อปรับปรุงแล้วก็นำไป

ทดลองสอนจริง (Trial Run) นำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข เสร็จแล้วจึงผลิตออกมาจำนวนมาก ซึ่งให้ความหมายของคำว่าทดลองใช้และการสอนจริง ดังนี้

1. การทดลองใช้ หมายถึง การนำชุดกิจกรรมที่ผลิตขึ้นเป็นต้นแบบ (Prototype) ไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในแต่ละระบบ เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพ ของชุดกิจกรรมให้เท่าเกณฑ์ที่กำหนด

2. การสอนจริง หมายถึง การนำชุดกิจกรรมที่ได้ทดลองใช้และปรับปรุงแล้วทุกหน่วยในแต่ละวิชาไปสอนจริง ในชั้นเรียนหรือในสถานการณ์การเรียน ที่แท้จริง เป็นเวลา 1 ภาคการศึกษา เป็นอย่างน้อย

วารุ เฟ็งส์วีสต์ (2546) เสนอเกณฑ์ประกันประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของนวัตกรรมที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เป็นระดับที่ ผู้ผลิตพอใจว่า ถ้าหากนวัตกรรมมีประสิทธิภาพถึงระดับที่กำหนดแล้ว ก็มีคุณค่านำไปใช้ได้และมีคุณค่าแก่การลงทุนผลิตออกมา กำหนดเกณฑ์ ประสิทธิภาพกระทำได้โดยการ ประเมินผลพฤติกรรมผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และ พฤติกรรม (ผลลัพธ์)

1. ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (transitional behavior หรือ E1) คือ ประเมินผลต่อเนื่องประกอบด้วยพฤติกรรมย่อยๆ พฤติกรรมนี้เรียกว่า “กระบวนการ” (process) ของผู้เรียนที่สังเกตจากการประกอบกิจกรรมกลุ่ม และรายบุคคล ได้แก่ งานที่ได้รับมอบหมายและกิจกรรมอื่นที่ผู้อื่นได้กำหนดไว้

2. การประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (terminal behavior หรือ E2) คือ ประเมินผลลัพธ์ของผู้เรียน (products) โดยพิจารณาจากการทดสอบหลังเรียน การกำหนดค่าการหาประสิทธิภาพเป็น E1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ และ E2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ซึ่งการที่กำหนดเกณฑ์ E1 /E2 มีค่าเท่าใดนั้น ผู้ที่สอนเป็นผู้พิจารณา โดยเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมักจะต้องตั้งค่าไว้เป็น 80/80, 85/85 และ 90/90 ส่วนเนื้อหา ที่เป็นทักษะอาจตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75 เป็นต้น ซึ่งเมื่อผลิตนวัตกรรมเสร็จแล้ว จะต้อง นำนวัตกรรมไปหาประสิทธิภาพตามขั้นตอนต่อไปนี้

2.1 แบบ 1:1 (หรือแบบเดี่ยว) คือการทดลองกับผู้เรียน 1 คน โดยใช้ เด็กอ่อน ปานกลาง และแก่ โดยทดลองกับเด็กอ่อนก่อน ทำการปรับปรุงแล้วนำไปทดลอง กับเด็กปานกลาง แล้วจึงนำไปทดลองกับเด็กแก่

2.2 แบบ 1:10 (หรือแบบกลุ่ม) คือทดลองกับผู้เรียน 6-10 คน คณะ ผู้เรียนทั้งแก่ ปานกลาง และอ่อน คำนวณหาประสิทธิภาพและปรับปรุง ซึ่งในแต่ละครั้ง คะแนนจะเพิ่มขึ้นเกือบเท่าเกณฑ์ หรือห่างจากเกณฑ์ประมาณ 10% นั่นคือค่า E1 /E2 ประมาณ 70/70

2.3 แบบ 1:100 (หรือภาคสนาม) คือทดลองกับผู้เรียน 40-100 คน คณะผู้เรียนทั้งแก่และอ่อน คำนวณหาประสิทธิภาพและปรับปรุง ซึ่งในครั้งนั้นผลที่ได้ควร ใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เมื่อทดสอบนวัตกรรมแล้ว ให้เทียบกับค่า เพื่อดูว่าเรายอมรับ ประสิทธิภาพหรือไม่ ซึ่งการยอมรับ ประสิทธิภาพของนวัตกรรมมี 3 ระดับ

2.3.1 สูงกว่าเกณฑ์ เมื่อนวัตกรรมของประสิทธิภาพสูงกว่า เกณฑ์ที่ตั้งไว้มีค่าไม่เกิน 2.5%

2.3.2 เท่ากับเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของนวัตกรรมเท่ากับ หรือสูงกว่าที่ตั้งไว้มีค่าไม่เกิน 2.5%

2.3.3 ต่ำกว่าเกณฑ์ แต่ยอมรับว่ามีประสิทธิภาพ เมื่อประสิทธิภาพของนวัตกรรมต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้มีค่าไม่เกิน 2.5%

7. ความจำเป็นจะต้องมีการทดสอบประสิทธิภาพ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2539: 494) ได้กล่าวว่าในการผลิตระบบการ ดำเนินงานทุกประเภท จำต้องมีการตรวจสอบระบบนั้น เพื่อเป็นการประกันว่าจะมี ประสิทธิภาพจริงตามที่มุ่งหวัง การทดสอบประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมมีความจำเป็น ด้วยเหตุผลหลายประการ คือ

1. สำหรับหน่วยงานผลิตชุดกิจกรรม เป็นการประกันคุณภาพ ของชุดกิจกรรมว่าอยู่ในขั้นสูงเหมาะสมที่จะลงทุนผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก หากไม่มี การทดสอบประสิทธิภาพเสียก่อนแล้ว หากผลิตออกมาใช้ประโยชน์ไม่ได้ก็จะต้องทำใหม่ เป็นการสิ้นเปลืองเวลา แรงงานและเงินทอง

2. สำหรับผู้ใช้กิจกรรม ชุดกิจกรรมจะทำหน้าที่สอนโดยที่ช่วยสร้าง สภาพ การเรียนรู้ให้ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมตามที่มุ่งหวัง บางครั้งต้องช่วยครูสอน บางครั้งต้องสอนแทนครู (อาทิในโรงเรียนครูคนเดียว) ดังนั้น ก่อนนำชุดกิจกรรมไปใช้ ครูจึงควรมั่นใจว่าชุดกิจกรรมนั้นมีประสิทธิภาพในการช่วย ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จริง การทดสอบประสิทธิภาพตามลำดับขั้น จะช่วยให้เราได้ชุดกิจกรรมที่มีคุณค่าทางการสอน จริงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3. สำหรับผู้ผลิตชุดกิจกรรม การทดสอบประสิทธิภาพจะทำให้ผู้ผลิต มั่นใจได้ว่าเนื้อหาสาระที่บรรจุลงในชุดกิจกรรมเหมาะสม ง่ายต่อการเข้าใจอันจะช่วยให้ ผู้ผลิตมีความชำนาญสูงขึ้น เป็นการประหยัดแรงสมอง แรงงาน เวลาและเงินทอง ในการเตรียม

8. การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2539: 494) ได้กล่าวว่า เกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นระดับที่ผู้ผลิตชุดกิจกรรมจะพึงพอใจว่า หากชุดกิจกรรมมีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้ว ชุดกิจกรรมนั้นก็จะมีคุณค่าที่จะนำไปสอนนักเรียนและคุ้มค่าแก่การลงทุนผลิตออกมา จำนวนมาก

1. กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ กระทำได้โดยการประเมินผลพฤติกรรม ของผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E1 (ประสิทธิภาพกระบวนการ) E2 (ประสิทธิภาพ ของผลลัพธ์)

1.1 ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (Transitional Behavior) คือ ประเมินผลต่อเนื่อง ประกอบด้วย พฤติกรรมย่อยหลายๆ พฤติกรรม เรียกว่า “กระบวนการ” (Process) ของผู้เรียน ที่สังเกตจากการประกอบกิจกรรมกลุ่ม (รายงานของกลุ่ม) และรายงานบุคคล ได้แก่ งานมอบหมาย และกิจกรรมอื่นใดที่ผู้สอนกำหนดไว้

1.2 ประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (Products Behavior) คือ ประเมินผลลัพธ์ (Products) ของผู้เรียน โดยพิจารณาจากการสอบหลังเรียนและการสอบไล่ ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมจะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่าผู้เรียนจะเปลี่ยน พฤติกรรมเป็นที่พึงพอใจ โดยกำหนดให้เป็นเปอร์เซ็นต์ของผลเฉลี่ยของคะแนนการทำงาน และการประกอบกิจกรรม ของผู้เรียน

ทั้งหมดต่อเปอร์เซ็นต์ของผลการทดสอบหลังเรียน ของผู้เรียนทั้งหมด นั่นคือ E1 /E2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ตัวอย่าง 80/ 80 หมายความว่า เมื่อเรียนจากชุดกิจกรรมแล้ว ผู้เรียนสามารถทำแบบฝึกหัดหรืองานได้ผลเฉลี่ย 80 เปอร์เซ็นต์และทำแบบทดสอบ หลังเรียนได้ผลเฉลี่ย 80 เปอร์เซ็นต์

การที่จะกำหนดเกณฑ์ ให้มีค่าเท่าใดนั้นให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณา ตามความพอใจ โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมักจะตั้งไว้ 80/80, 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะ อาจตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75 เป็นต้น อย่างไรก็ตามไม่ควร ตั้งเกณฑ์ไว้ต่ำเพราะตั้งเกณฑ์ไว้เท่าใดก็มักได้ผลเท่านั้น

2. กำหนดเกณฑ์โดยการทดสอบทางสถิติ ซึ่งทำได้โดยนำแบบฝึก ที่สร้างขึ้น ไปทดลองใช้ แล้วหาค่าความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียน และหลังเรียน หากมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ถือว่าแบบฝึกมีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้ต่อไปได้

3. การกำหนดประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ประสิทธิภาพ ของชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้น กำหนดเกณฑ์ที่ยอมรับได้ 3 ระดับ คือ

3.1 ระดับ “สูงกว่าเกณฑ์” เมื่อประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้มีค่าเกิน 2.5 ขึ้นไป

3.2 ระดับ “เท่าเกณฑ์” เมื่อประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเท่ากับ หรือสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้แต่ไม่เกินค่า 2.5

3.3 ระดับ “ต่ำกว่าเกณฑ์” เมื่อประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แต่ไม่ต่ำกว่า 2.5 ซึ่งถือว่าไม่มีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับจิตวิทยาการสอนดนตรี

จิตวิทยาการศึกษา มีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษา การสร้างหลักสูตรและการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความแตกต่างของบุคคล นักการศึกษาและครู จำเป็นจะต้องมีความรู้พื้นฐานทางจิตวิทยา การศึกษา เพื่อจะได้เข้าใจพฤติกรรมของผู้เรียนและกระบวนการ เรียนรู้ ตลอดจนแก้ปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอน เหมือนกับวิศวกรที่จำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ โดยทั่วไปแล้ว เนื้อหาของจิตวิทยาการศึกษาที่เป็นความรู้พื้นฐานสำหรับครูและนักการศึกษาประกอบ ด้วยหัวข้อต่อไปนี้ (สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2556)

1. ความสำคัญของวัตถุประสงค์ของการศึกษาและบทเรียน นักจิตวิทยาการศึกษาได้เน้น ความสำคัญของความแจ่มแจ้งของการระบุวัตถุประสงค์ของการศึกษา บทเรียน ตลอดจนถึงหน่วยการเรียนรู้ เพราะวัตถุประสงค์จะช่วยให้การเรียนการสอน

2. ทฤษฎีพัฒนาการ และทฤษฎีบุคลิกภาพ เป็นเรื่องนี้นักการศึกษา และครูจะต้องมีความรู้เพราะจะช่วยให้เข้าใจเอกลักษณ์ของผู้เรียนในวัยนั้นๆ โดยเฉพาะ วัยอนุบาล วัยเด็ก และวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่กำลังศึกษาภายในโรงเรียน

3. ความแตกต่างระหว่างบุคคลและกลุ่ม นอกจากมีความเข้าใจในพัฒนาการของเด็กวัยต่าง ๆ แล้ว นักการศึกษาและครูจะต้องเรียนรู้ถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและกลุ่มทางด้านระดับ

เขาวนปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ เพศ สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งนักจิตวิทยาได้คิดวิธี การวิจัยที่จะช่วยชี้ให้เห็นความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นตัวแปรที่สำคัญในการเลือกวิธีสอน และในการสร้างหลักสูตรที่เหมาะสม

4. ทฤษฎีการเรียนรู้ นักจิตวิทยาที่สนใจศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้ นอกจากจะสนใจว่าทฤษฎีการเรียนรู้จะช่วยนักเรียนให้เรียนรู้และจดจำอย่างมีประสิทธิภาพได้อย่างไรแล้ว ยังสนใจองค์ประกอบเกี่ยวกับตัวของผู้เรียน เช่น แรงจูงใจ ว่ามีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้อย่างไร ความรู้เหล่านี้ก็มีความสำคัญต่อการเรียนการสอน

5. ทฤษฎีการสอนและเทคโนโลยีการศึกษา นักจิตวิทยาการศึกษาได้เป็นผู้นำในการบุกเบิกตั้งทฤษฎีการสอน ซึ่งมีความสำคัญและมีประโยชน์เท่าเทียมกับทฤษฎีการเรียนรู้และพัฒนาการในการช่วยรักษการศึกษาและครู เกี่ยวกับการเรียนการสอน สำหรับเทคโนโลยีในการสอนที่จะช่วย ครูได้มากก็คือ คอมพิวเตอร์ช่วยการสอน

6. หลักการสอนและวิธีสอน นักจิตวิทยาการศึกษาได้เสนอหลักการสอนและวิธีการสอนตามทฤษฎีทางจิตวิทยาที่แต่ละท่านยึดถือ เช่น หลักการสอนและวิธีสอนตามทัคนะ นักจิตวิทยาพฤติกรรมนิยม ปัญญานิยม และมนุษยนิยม

7. หลักการวัดผลและประเมินผลการศึกษา ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องนี้จะช่วยให้นักการศึกษา และครูทราบว่า การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพหรือไม่ หรือผู้เรียนได้สัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์เฉพาะของแต่ละวิชาหรือหน่วยเรียนหรือไม่ เพราะถ้าผู้เรียนมีสัมฤทธิ์ผลสูง ก็จะเป็นผลสะท้อนว่าโปรแกรมการศึกษามีประสิทธิภาพ

8. การสร้างบรรยากาศของห้องเรียนและการจัดการห้องเรียน เพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ และช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพของนักเรียน

วัชรเกียรติ ทรัพย์สินทวีกุล (2561)

จิตวิทยาการสอนเด็กอายุ 8 – 9 ปี ในวัยนี้เหมาะที่ครูจะฝึกอบรมพวกเขาให้มีสำนึกแห่งการรู้จักตนเอง (Self – awareness) ต่อสังคม ความสนใจเกี่ยวกับชีวิต ของตนเองและผู้อื่นที่อยู่รอบข้าง การยอมรับตนเอง และความหมายของอิสรภาพ ลักษณะเด่นของเด็กในวัยนี้คือการเข้าสนิทสนมกับกลุ่มเพื่อนสนิทของตน หรือมีจิตตารมณ์กลุ่มที่เหนียวแน่นมาก การเข้าสังกัดกลุ่มเพื่อนนี้เป็นโอกาสให้เด็ก ๆ ได้รับประสบการณ์แห่งความมีมิตรภาพ ยังเป็นการตรวจสอบความสามารถในการเป็นผู้นำหรือผู้ตาม การรู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่นและเป็นการประเมิน ตนเองในการมี ความสัมพันธ์กับเพื่อนๆ ของเขา เด็กในวัยนี้ต้องการการยอมรับเข้าเป็นส่วนหนึ่ง ของกลุ่มและการประกาศอย่างสาธารณะถึงความสำเร็จหรือการได้รับเกียรติที่เป็น เครื่องหมาย สัญลักษณ์ พวกเขาต้องการการสรรเสริญ การชื่นชมจากคนอื่น ๆ ในกลุ่ม โดยการแสดงออกมาให้เห็นว่าเขาสามารถ ทำอะไรบางสิ่งได้อย่างดี เด็กในช่วงวัยนี้เริ่มรู้สึก ได้ถึงความแตกต่างของผู้คนรอบข้าง เขาอยากรู้อยากเห็น เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ มากขึ้น คนแปลกหน้า คนต่างชาติ ต่างศาสนาและเผ่าพันธุ์ สนใจ เกี่ยวกับ ผู้คนต่าง ๆ สถานที่และสิ่งใหม่ๆ จากสิ่งต่างเหล่านี้พวกเขาสามารถเสริมสร้าง ทศนคติของตนเองขึ้นมาได้ ในวัยนี้เด็ก ๆ จะเข้าใจความหมายของคำว่าบาปก็โดยการเปรียบเทียบกับความสัมพันธ์ นั่นคือบาปคือการปฏิเสธความรักของพระเจ้าปฏิเสธที่จะตอบสนองความรักของพระเจ้า โดยรู้ตัวและ เต็มใจในการกระทำสิ่งที่ผิด เด็กในวัยนี้มีอุปสรรคเกี่ยวกับการแยกแยะระหว่างสิ่งที่ถูกกับสิ่งที่ผิด พวกเขา มักจะค้น

เคยกับความรู้สึกที่ผิด ซึ่งอาจมาจากการกระทำผิด ๆ จริง ๆ ของตน แต่ความรู้สึกนี้อาจจะเข้าไปเชื่อมโยงอย่าง ผิด ๆ จริง ๆ ของตน แต่ความรู้สึกนี้อาจจะเข้าไปเชื่อมโยง อย่างผิด ๆ กับ พฤติกรรม ที่ถูกต้องก็ได้ ดังนั้นเด็ก ๆ ควรเรียนรู้ที่จะแยกแยะระหว่าง ความผิดกับสิ่งที่ผิด พวกเขาอาจจะเกิดมี มโนธรรมที่ละเอียดอ่อนหรือเป็นโรคประสาท เล็กน้อยเกี่ยวกับความประพฤติหรือเกิดความกลัวที่จะ กระทำทุกสิ่งทุกอย่าง เมื่อโอกาสอำนวยให้

จิตวิทยาการเรียนรู้ คือ การได้รับการถ่ายทอดความรู้ที่มุ่งพัฒนาความสามารถทาง สติปัญญา ประยุกต์ ความรู้ความเข้าใจที่ได้เรียนไปแล้วนำมาใช้ในสถานการณ์ใหม่ได้ (เสาวนีย์ สิกขา บัณฑิต, 2528) กล่าวไว้สรุปใจความว่า การเรียนรู้คือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม มนุษย์มีการ เปลี่ยนแปลง พฤติกรรม 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ การเรียนรู้ เกิดขึ้นในตัว บุคคลได้และมีปริมาณมากหรือน้อยมีประสิทธิภาพเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่าง ๆ หลาย ประการ ได้แก่

แรงจูงใจ (Motive) เปรียบเหมือนบันไดขั้นต้นของการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ คนเราสามารถ ในการเรียนรู้ได้หากมีแรงจูงใจในสิ่งที่เรียน

กระบวนการสอน (Teaching procedure) กระบวนการสอนที่ส่งผลให้การเรียนรู้มี ประสิทธิภาพนั้น ต้องเป็นกระบวนการสอนที่สามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่เรียนอย่างแจ่มแจ้ง ประกอบด้วยวิธีการที่ทำให้ผู้เรียนบรรลุถึงเป้าหมายที่กำหนดไว้

กระบวนการเรียน (Study procedure) กระบวนการเรียนรู้ของคนนั้นเกิดจากการที่ ประสาทสัมผัส (Sense) ได้รับการรับรู้จากสิ่งเร้า (Stimulus) และการเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพ เพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับกระบวนการเรียนที่ผู้เรียนได้มีโอกาสสัมผัสกับสิ่งแท้โดยตรงมากน้อยเพียงใด ดัง ปรัชญาของ ดิอัวที่ว่า “Learning by doing”

จิตวิทยาการพัฒนาทางดนตรี

ณรุทธ์ สุทจิตต์ (2541: 27 – 29) พัฒนาการทางดนตรีของเด็กในแต่ย์มีความแตกต่างกัน และสิ่งต่าง ๆ ที่เด็กวัยนี้ควรศึกษาซึ่งมีจุดเฉพาะซึ่งไม่เหมือนกัน

เด็กในวัย 6 – 8 ขวบ หรือระดับประถมศึกษาปีที่ 1 – 3 ยังอยู่ในวัยที่ต้องการความ ดูแลเอาใจใส่จากบิดา มารดาหรือผู้ปกครองเป็นอย่างมาก และเมื่อมาโรงเรียนครูอาจารย์ก็ต้องดูแล อย่างใกล้ชิด เนื่องจากเด็กยังพึ่งตนเองไม่ได้มากนัก ทางดนตรีเด็กเริ่มมีแนวคิดเด่นชัดในเรื่องจังหวะ และแนวคิด เรื่องทานองรองลงมา ฉะนั้นจึงเป็นการดีถ้าสภาพแวดล้อมทางดนตรีของเด็กในวัยนี้เอื้อ อำนวยให้เด็ก มีพัฒนาการด้านจังหวะควบคู่ไปด้วยกับด้านทานอง นอกเหนือไปจากแนวคิดจังหวะ และทำนองแล้ว แนวคิดในเรื่องรูปแบบของบทเพลง สีสันของดนตรี และลักษณะของเสียงควรจะได้มี การพัฒนาไปด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเด็กมีอายุมากขึ้น หรืออยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 การพัฒนา ด้านจังหวะของเด็กวัยนี้ ควรเริ่มจากการช่วยให้เด็กตามจังหวะให้สม่ำเสมอให้ ทราบถึงความช้าและเร็วของจังหวะ และเรื่องการเน้นของจังหวะ ในด้านความจำรูปแบบของจังหวะ ควรได้รับการเน้นด้วย เด็กในวัยนี้ควรเริ่มให้ฟังเพลงและร้องตามโดยที่เป็นเพลงอะไรก็ได้ ที่ตัวเด็ก ชอบควรเป็นดนตรีที่มีจังหวะเร้าใจ เนื้อร้องควรเป็นเรื่องใกล้ตัวเด็ก นอกจากนี้ควรเลือกเพลงที่มี ช่วงเสียงของทำนองไม่กว้างจนเกินไปให้เด็กหัดร้องด้วย เพื่อพัฒนาแนวคิดด้านระดับของเสียงเด็ก เนื่องจากเด็กวัยนี้ยังมีพัฒนาการทางด้านร่างกายไม่สมบูรณ์ การร้องเพลงมักจะเพี้ยนโดยมีสาเหตุมา

จาก ช่วงเสียงเด็กไม่เหมาะสม และระดับเสียงยังพัฒนาไม่เท่าที่ควรเป็นต้น จึงเป็นการดีถ้าเลือกเพลงที่มีช่วงเสียงไม่กว้าง จนเกินไปมาให้เด็กร้อง และร้องเพลงหรือเปิดเพลงให้เด็กฟัง ควบคู่กับการที่ให้เด็กร้องเพลงต่างๆ ไปด้วย กิจกรรมที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองจัดให้เด็กวัยนี้ได้แก่ การชักจูงเด็กให้ฟังเพลงต่าง ๆ ทางโทรทัศน์และวิทยุ เมื่อเห็นว่าเด็กมีความชอบเพลงใดก็ควรส่งเสริมให้เด็กหัดร้อง โดยผู้ปกครองอาจ ร้องหรือตบจังหวะไปด้วย และชี้ชวนให้เด็กทำตาม เพลงประเภทที่เด็กชอบนี้อาจยากเกินความสามารถ ของเด็กที่จะร้องได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะด้านระดับเสียง แต่อย่างน้อยแม้เด็กจะร้องทานองเพลงเพี้ยนไป เรื่องที่เน้นได้คือเรื่องของความคงที่ของจังหวะ ความถูกต้องของจังหวะของทำนองเพลง นอกจากนี้ควรจะเสาะหาเพลงที่ง่ายๆ น่ารักๆ ที่เด็กสามารถร้องตามได้อย่างถูกต้องมาให้เด็กร้องด้วย เพื่อพัฒนาเรื่องทำนองและระดับเสียง เพลงเหล่านี้อาจได้มากจากการสอบถามครูหรืออาจารย์ที่สอน วิชาดนตรี หรือหาตามท้องตลาดทั่วไป แต่อย่างไรก็ตามเพลงที่มีขายตามท้องตลาด แม้จะแจ้งว่าเป็น เพลงสำหรับเด็กอาจไม่เหมาะสมกับเด็กก็เป็นได้ เป็นหน้าที่ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต้องใช้วิจารณญาณว่าเหมาะสมกับเด็กหรือไม่ที่ง่าย ๆ คือลองนำมาให้เด็กร้อง ถ้ายากเกินไปเด็กร้องไม่ได้ หรือร้องเพี้ยนก็เป็นเพลงที่ใช้พัฒนาระดับเสียงไม่ได้ แต่อาจใช้พัฒนาเรื่องของจังหวะได้หรือเพลงเหล่านี้บางเพลงอาจมีเนื้อร้องบางตอนไม่เหมาะสม จึงควรมีการคัดเลือกให้ดี อีกประการหนึ่งเวลาร้องเพลงอาจบอกให้เด็กลองร้องเบาบ้าง ดังบ้าง เร็วบ้าง ช้าบ้าง เพื่อให้เด็กมีพัฒนาการด้านลักษณะของเสียงและจังหวะไปด้วย

แนวคิดการสอนดนตรี

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2541) เทคนิควิธีการสอนดนตรีโดยทั่วไปที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในดนตรีได้ควยยึดหลักการสอนให้ผู้เรียนรู้จักเสียงก่อนสัญลักษณ์ เนื่องจากดนตรีเป็นเรื่องของเสียง นอกจากให้ผู้เรียนควรมีประสบการณ์ในเรื่องการคิดวิเคราะห์ วิจารณ์ และสร้างสรรค์ดนตรีด้วย มีผู้เสนอหลักการในการสอนดนตรีไว้ที่น่าสนใจ ได้แก่

หม่อมดุษฎี บริพัตร เน้นทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายเป็นหลักการเรียนรู้ดนตรีเกี่ยวข้องกับทักษะการเคลื่อนไหวสามระดับคือ ทักษะพื้นฐานเบื้องต้น ทักษะพื้นฐานขั้นกลาง และทักษะในระดับสูง การเรียนรู้เหล่านี้ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้สาระดนตรีควบคู่ไปด้วย

อรวรรณ บรรจงศิลปะ เน้นการเรียนรู้สาระดนตรีโดยใช้กระบวนการแก้ปัญหา ผู้เรียนได้รับปัญหาจากผู้สอนและจะช่วยเหลือกันแก้ปัญหา โดยการคิดวิเคราะห์ ทดลอง ในที่สุดจึงมีการเสนอผลการแก้ไขปัญหาด้วยกระบวนการรู้ ผู้เรียนได้เรียนรู้แนวคิดและทักษะดนตรีควบคู่กันไป

วิมลศรี อุปรมัย นำหลักของการเรียนรู้ภาษามาใช้ คือ การฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งเปรียบเทียบกับการเล่นดนตรีได้ คือ ผู้เรียนจะฟังก่อนจากนั้นจึงร้องและเล่นดนตรี ซึ่งเทียบกับการพูดในระยะต่อมาการอ่าน และการเขียนซึ่งหมายถึงการสร้างสรรคจะได้รับการเน้นด้วย

ดาลโครซ เน้นการเคลื่อนไหวร่างกายเป็นหลัก โดยยึดหลักที่ว่าการเล่นรู้เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวร่างกายทำให้การเรียนรู้ดนตรีมีความหมายกับผู้เรียนช่วยให้ผู้เรียนรู้ดนตรีได้ถึงแก่นโดยเน้นเรื่องเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ควบคู่ไปด้วย

ออร์ฟ เน้นที่การสำรวจเกี่ยวกับเสียงซึ่งเกี่ยวพันไปถึงเรื่องการสำรวจที่ว่างรอบ ๆ ตัวและการสำรวจเกี่ยวกับรูปแบบด้วย ผู้เรียนเริ่มเรียนรู้เกี่ยวกับเสียงโดยใช้การร้อง และการเล่นดนตรีเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งที่ว่างรอบ ๆ ตัว โดยการเคลื่อนไหว และเรียนรู้เกี่ยวกับรูปแบบโดยสร้างสรรค์

ผู้เรียนเรียนรู้จากส่วนย่อยไปสู่ส่วนรวม ใช้การเลียนแบบนำไปสู่การสร้างสรรค์ โดยมีกิจกรรมทั้งปฏิบัติเดี่ยวและการผสมวง จุดเด่นของวิธีการนี้คือการใช้เครื่องดนตรีหรือर्फในการเรียน

โคตาย เน้นการร้องเป็นหลัก โดยใช้วรรณคดีดนตรีพื้นบ้านซึ่งถือว่าเป็นเครื่องดนตรีในลักษณะภาษาแม่ของผู้เรียน ในกระบวนการเรียนการสอนยึดหลักพัฒนาการของเด็กเป็นหลัก การเสนอเนื้อหาดนตรีมีการจัดเป็นขั้นตอนอย่างรัดกุม และมีการใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ เพื่อช่วยให้การเรียนรู้ของผู้เรียนมีลักษณะเป็นรูปธรรมซึ่งช่วยให้ผู้เรียนรับรู้ดนตรีในลักษณะของเสียงง่ายขึ้น

ฟรีเฮนซีฟ มีวชิเชนชิพ เน้นหลักของการจัดประสบการณ์ทางดนตรีในลักษณะของการผสมผสานกลมกลืนขององค์ประกอบดนตรีเป็นสำคัญ โดยเน้นให้ผู้เรียนเป็นทั้งผู้ฟังและผู้แสดง และผู้สร้างสรรค์ดนตรี เพื่อให้เกิดความเข้าใจดนตรีทุกแง่มุม โดยผู้เรียนได้รับรู้วรรณคดีดนตรีจากทั่วโลก เพื่อประสบการณ์ที่กว้างไกลทางดนตรีอย่างมีหลักเกณฑ์

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนการสอน

1. ความหมายของประสิทธิผลของชุดการเรียนการสอน

เลิศ อานันทนะ และคนอื่นๆ (2537) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการทดสอบประสิทธิภาพของชุดการเรียนการสอนว่า เป็นค่าที่มาจากภาษาอังกฤษ Developmental Testing (การตรวจสอบพัฒนาการเพื่อให้งานดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ) หมายถึง การนำชุดการเรียนการสอนไปทดลองใช้ (Try out) เพื่อปรับปรุงแล้วจึงนำไปสอนจริง (Trail run) นำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข เสร็จแล้วจึงผลิตออกมาเป็นชุดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

การทดลองใช้ หมายถึง การนำชุดการเรียนการสอนที่ผลิตเป็นต้นแบบไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในแต่ละระบบ เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของชุดการเรียนการสอนให้เท่ากับเกณฑ์ที่กำหนดไว้สำหรับผู้ที่ใช้ชุดการเรียนการสอน ก่อนนำชุดการเรียนการสอนไปใช้ ครูควรมั่นใจว่าชุดการเรียนการสอนนั้นมีประสิทธิภาพในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่แท้จริง การทดสอบประสิทธิภาพตามลำดับขั้นจะช่วยให้ชุดการเรียนการสอนที่ค่าทางการสอนจริงตามที่เกณฑ์ที่กำหนดไว้ สำหรับผู้ผลิตชุดการเรียนการสอน การทดสอบประสิทธิภาพจะทำให้ผู้ผลิตมั่นใจได้ว่าเนื้อหาที่บรรจุลงในชุดการเรียนการสอนเหมาะสม ง่ายต่อการเข้าใจ ช่วยให้ผู้ผลิตมีความชำนาญสูงขึ้น เป็นการประหยัดแรงงาน แรงสมอง เวลา และเงินทองในการเตรียมต้นแบบ

1.1 การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2531, หน้า 490-492) อธิบายถึงเกณฑ์และการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของชุดการเรียนการสอนไว้ดังนี้

เกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของชุดการเรียนการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นระดับที่ผู้ผลิตชุดการเรียนการสอนพึงพอใจ หากชุดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงว่าชุดการเรียนการสอนนั้นมีคุณค่าที่จะนำไปสอน และคุ้มค่ากับการลงทุนผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ ทำโดยการประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียน ซึ่งประเมินออกเป็น 2 ลักษณะ คือ ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) การประเมินพฤติกรรมต่อเนื่องจะเป็นการกำหนดค่าของประสิทธิภาพ E1 ซึ่งเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ และประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้ายจะกำหนดค่าเป็น E2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่องเป็นการประเมินผลพฤติกรรมย่อย หลาย

พฤติกรรมอย่างต่อเนื่อง เรียกว่า กระบวนการ (Process) ของผู้เรียนโดยสังเกตจากรายงานกลุ่ม การรายงานบุคคลหรือจากการปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมาย ตลอดจนทำกิจกรรมอื่น ๆ ที่ครูผู้สอนได้กำหนดไว้ ประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้ายเป็นการประเมินผลลัพธ์ (Product) ของผู้เรียนโดยพิจารณาจากผลการสอบหลังเรียน และสอบปลายปีและปลายภาค

ประสิทธิภาพของชุดการสอน จะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ครูผู้สอนคาดว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นที่พึงพอใจ โดยกำหนดเป็นเปอร์เซ็นต์ของผลเฉลี่ยคะแนนการทำงานและการปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อเปอร์เซ็นต์ผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด สรุปแล้วหมายถึง E1 และ E2 คือประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์

1.2 วิธีคำนวณหาประสิทธิภาพ

ในการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนโดยใช้เกณฑ์ E1/E2 เป็นวิธีการที่สามารถชี้วัดประสิทธิภาพของชุดการเรียนการสอน ได้ทั้งภาพรวมในลักษณะกว้าง และวัดส่วนย่อยเป็นรายจุดประสงค์ทำให้ได้ผลการวัดที่ชัดเจน นำข้อมูลที่ได้มาเป็นเครื่องตัดสินใจได้โดยไม่ต้องใช้วิธีการอื่นมาประกอบให้เกิดการซ้ำซ้อนอีก เกณฑ์ที่ใช้คือ E1/E2 อาจเท่ากับ 80/80 หรือ 90/90 หรืออื่น ๆ อีกก็ได้ แต่ถ้ากำหนดเกณฑ์ไว้ต่ำเกินไปอาจทำให้ผู้ใช้บทเรียนไม่เชื่อถือคุณภาพของบทเรียน การหาค่า E1 และ E2 มีวิธีการคำนวณหาค่าร้อยละ โดยใช้สูตรต่อไปนี้

$$E1 = \frac{(\sum X/N)}{A} \times 100$$

โดย E1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการที่จัดไว้ในชุดการสอนคิดเป็นร้อยละจากการทำแบบฝึกหัดและหรือประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ระหว่างเรียน

$\sum X$ คือ คะแนนจากการทำแบบฝึกหัดและหรือการประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ ระหว่างเรียน

A คือ คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดและหรือกิจกรรมการเรียนรู้

N คือ จำนวนผู้เรียน

$$E2 = \frac{(\sum F/N)}{B} \times 100$$

โดยที่ E2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (พฤติกรรมที่เปลี่ยนในตัวผู้เรียนหลังการเรียนด้วยชุดการเรียนการสอน) คิดเป็นอัตราส่วนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนและหรือประกอบกิจกรรมหลังเรียน

$\sum F$ คือ คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนและหรือการประกอบกิจกรรมหลังเรียน

B คือ คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียนและหรือกิจกรรมหลังเรียน

N คือ จำนวนผู้เรียน

ฉลองชัย สุรวัฒนบุรณ์ (2528) เกณฑ์ประสิทธิภาพของชุดการสอนที่ผลิตได้นั้น กำหนดไว้ 3 ระดับ

1. สูงกว่าเกณฑ์เมื่อประสิทธิภาพของชุดการสอนสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้มีค่าเกิน 2.5% ขึ้นไป

2. เท่ากับเกณฑ์เมื่อประสิทธิภาพของชุดการสอนเท่ากับหรือสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ไม่เกิน 2.5%

3. ต่ำกว่าเกณฑ์เมื่อประสิทธิภาพของชุดการสอนต่ำกว่าเกณฑ์แต่ไม่ต่ำกว่า 2.5% ถือว่ายังมีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้

1.3 ขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพ

เมื่อผลิตชุดการสอนที่เป็นต้นแบบได้แล้วต้องนำชุดการสอนนั้นไปทดสอบประสิทธิภาพซึ่งทำได้ตามขั้นตอนนี้

ขั้นที่ 1 ทดลองแบบเดี่ยว เป็นการทดลองครู 1 คนต่อผู้เรียน 1 คน โดยทดลองกับผู้เรียนอ่อนก่อน จากนั้นนำไปทดลองกับผู้เรียนระดับปานกลาง และเก่งตามลำดับหลังจากที่คำนวณหาประสิทธิภาพเสร็จแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น ถ้าเวลาไม่อำนวยและสภาพการณ์ไม่เหมาะสมก็ทดลองกับผู้เรียนอ่อนหรือปานกลางก็ได้ โดยปกติคะแนนที่ได้จากการทดลองแบบเดี่ยวนี้นี้จะคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์มากแต่เมื่อปรับปรุงแล้วคะแนนจะสูงขึ้นอีกในการทดลองแบบกลุ่มต่อไปในขั้นนี้จะมีประสิทธิภาพประมาณ 60/60

ขั้นที่ 2 ทดลองแบบกลุ่ม เป็นการทดลองครู 1 คนต่อผู้เรียน 6-10 คนโดยละผู้เรียนห้ามทดลองกับเด็กที่เรียนอ่อนหรือเก่งล้วน เมื่อคำนวณหาประสิทธิภาพของชุดการสอนแล้วจึงนำมาปรับปรุงข้อบกพร่องอีกครั้งหนึ่ง ในครั้งนี้คะแนนของผู้เรียนจะเพิ่มขึ้นอีกเกือบเท่าเกณฑ์โดยเฉลี่ยจะห่างจากเกณฑ์ประมาณ 10% นั้นเอง

ขั้นที่ 3 ทดสอบภาคสนาม เป็นการทดลองครู 1 คน ต่อผู้เรียนทั้งชั้น ที่เลือกมาทดลองจะต้องมีนักเรียนคละกันไม่ควรเลือกห้องที่เรียนเก่งหรือเรียนอ่อนล้วน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วทำการปรับปรุงผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ไม่เกิน 2.5% ถือว่ายอมรับได้ หากแตกต่างกันมากผู้สอนต้องกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของชุดการสอนใหม่โดยยึดสภาพการณ์ตามความเป็นจริง สถานที่เวลาสำหรับชุดการสอนแบบเดี่ยวและแบบกลุ่ม ควรใช้เวลาออกชั้นเรียนหรือแยกผู้เรียนมาเรียนต่างหากจากห้องเรียนอาจเป็นห้องประชุมโรงเรียนโรงอาหารหรือสนามได้รวมไม่ก็ได้

2. ความหมายของค่าดัชนีประสิทธิผล

การหาดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index) หมายถึง ตัวเลขที่จะแสดงถึงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียน โดยเปรียบเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนการทดสอบก่อนการเรียนและคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังการเรียนและคะแนนเต็มหรือคะแนนสูงสุดกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน เมื่อมีการประเมินสื่อการสอนที่ผลิตขึ้นมา เรามักจะตั้งประสิทธิผลด้านการสอนและการวัดประเมินผลทางสื่อการสอนนั้น ตามปกติแล้วจะเป็นการประเมินความแตกต่างของค่าคะแนนใน 2 ลักษณะ คือ ความแตกต่างของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน หรือ เป็นการทดสอบเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมในทางปฏิบัติส่วนมากจะเน้นที่ผลความแตกต่างที่แท้จริง มากกว่าความแตกต่างที่เป็นผลทางสถิติแต่ในบางกรณีการเปรียบเทียบเพียง 2 ลักษณะ ก็อาจจะยังไม่เป็นผลเพียงพอ เช่น ในกรณีของการทดลองใช้สื่อในการเรียนการสอนครั้งหนึ่งปรากฏว่า กลุ่มที่ 1 การทดสอบก่อนเรียนได้คะแนน 18% การทดสอบหลังเรียนได้คะแนน 67% และกลุ่มที่ 2 การทดสอบก่อนเรียนได้คะแนน 27% การทดสอบหลังเรียนได้

คะแนน 74% ซึ่งเมื่อนำผลทางสถิติปรากฏว่า คะแนนทดสอบก่อนเรียนและคะแนนทดสอบหลังเรียน ระหว่างทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งไม่สามารถระบุได้ว่าเกิดเพราะสิ่งทดสอบ (Treatment) นั้นหรือไม่เนื่องจากการทดสอบทั้งสองกรณีมีคะแนนพื้นฐาน (คะแนนทดสอบก่อนเรียน) แตกต่างกัน ซึ่งจะส่งผลถึงคะแนนการทดสอบหลังเรียนที่จะเพิ่มขึ้นได้สูงสุดของแต่ละกรณี

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการศึกษาความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับความพึงพอใจและ นำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นการแสดงความรู้สึก ซึ่งมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้หลายทัศนะ ดังนี้

พิชิต บุตรศรีสว (2546) กล่าวว่า ใจ ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกชอบ ความรัก ความยินดียอมรับและการมีเจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติงาน ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกรวมของบุคคลที่มีต่อการทำงานในเชิงบวก เป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงาน ทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงาน จนบรรลุความสำเร็จขององค์กร

อินทิรา ศรีสว่าง (2549) กล่าวว่า ใจ ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกนึกคิด หรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงานหรือการปฏิบัติกิจกรรม ในเชิงบวก ดังนั้นความพึงพอใจในการเรียนรู้จึงหมายถึง ความรู้สึกพอใจ ชอบใจ ในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนและต้องการดำเนินกิจกรรมนั้นๆ จนบรรลุผล สำเร็จ

นิภาวรรณ ดีสุทธิ (2552) กล่าวว่า ใจ ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เกิดขึ้นในจิตใจของมนุษย์ ส่งผลทำให้ มนุษย์แสดงพฤติกรรมนั้นออกมา

2. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่มีต่อบุคคลมีต่อสิ่งที่ได้รับประสบการณ์ และแสดงออกหรือพฤติกรรมตอบสนองในลักษณะแตกต่างกันไป สิ่งที่ทำนั้นประสบผลสำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจเป็นการศึกษาตามทฤษฎี พฤติกรรมศาสตร์ ที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของมนุษย์มี ดังนี้

น้ำอ้อย สุรสีห์เรืองชัย (2552) สรุปได้ว่าความพึงพอใจในการเรียนจะมีความสัมพันธ์กันทางบวกทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติ ทำให้ผู้เรียนได้รับการตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกายและจิตใจซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดความสมบูรณ์ของชีวิตมากขึ้นเพียงใดนั้นคือ สิ่งที่ครูผู้สอนจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ในการเสริมสร้าง ความพึงพอใจ ในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

สรโรจน์บอล เจริญใจ (2549) นักจิตวิทยาชาวอังกฤษเป็นผู้วางรากฐานจิตวิทยามนุษยนิยม เขาได้พัฒนาทฤษฎีแรงจูงใจ ซึ่งมีอิทธิพลต่อระบบการศึกษาเป็นอันมาก ทฤษฎีของเขามีพื้นฐานอยู่บนความคิด ที่ว่าการตอบสนองเป็นแรงขับเป็นหลักการเพียงอันเดียวที่มีความสำคัญที่สุด ซึ่งอยู่เบื้องหลัง พฤติกรรมของมนุษย์ เขาได้สร้างทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นตอน ซึ่งมีอยู่ 5 ประการคือ

1. มนุษย์มีความต้องการตลอดเวลา ไม่มีที่สิ้นสุด トラบใดที่ยังมีชีวิตอยู่
2. ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้ว ก็จะไม่เป็นแรงจูงใจ สำหรับพฤติกรรมนั้นอีกต่อไป ความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองเท่านั้น จึงจะมีอิทธิพลจูงใจต่อไป
3. ความต้องการของคนซ้ำซ้อนกัน บางทีความต้องการหนึ่งได้รับ การตอบสนองแล้ว ยังไม่สิ้นสุด ก็เกิดความต้องการด้านอื่นขึ้นมาอีก
4. ความต้องการของคนมีลักษณะเป็นลำดับขั้นจากต่ำไปสูงตามลำดับความสำคัญในเมื่อความต้องการขั้นต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการ ขั้นสูงก็จะตามมา
5. ความต้องการเป็นตัวตนที่แท้จริงของตนเอง

สุรารักษ์ โค้วตระกูล (2553) ได้กล่าวถึง แนวคิด เกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์ของมาสโลว์ (Maslow) ไว้ว่า

1. คนทุกคนมีความต้องการและความต้องการนี้จะมียุ่ตลอดเวลา และไม่มีที่สิ้นสุด ข้อสมมติฐานดังกล่าวก็คือ เป็นข้อเท็จจริงที่ชัดเจนว่าทุกคนต่างก็มี ความต้องการและความต้องการที่จะไม่มีวันสิ้นสุดตั้งแต่เกิดจนตาย
2. ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะมีไ้แรงจูงใจ สำหรับพฤติกรรมต่อไป อีกตามความคาดหมายนี้ แสดงให้เห็นว่าความต้องการใดๆ ถ้าพวกเขาได้รับการตอบสนองเสร็จสิ้นไป ก็จะไม่มีความหมายสำหรับบุคคลนั้น และความต้องการลำดับต่อไปที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองเท่านั้น จะมีอิทธิพลต่อบุคคลดังกล่าว
3. ความต้องการของคนจะมีลักษณะเป็นลำดับขั้นจากต่ำไปหาสูง ความต้องการต่างๆ จะมีลักษณะเป็นลำดับตามความสำคัญในขณะที่ความต้องการขั้นต่ำ ได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการที่สูงขึ้นต่อไปจะตามมา จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีของนักจิตวิทยาที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ทุกทฤษฎีต่างมุ่งเน้นให้ผู้ปฏิบัติงาน เกิดแรงจูงใจอยากจะทำงานให้บรรลุตามเป้าหมาย เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองและเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น และเมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองแล้ว ก็เกิดความพึงพอใจและมีความต้องการในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

3. หลักในการสร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจ

การสร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจซึ่งมีนักการศึกษาเสนอหลักการ สร้างไว้ดังนี้ สมยศ นาวิการ (2544) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือต้องการปฏิบัติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ครูผู้สอนซึ่งในปัจจุบันเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกหรือให้คำแนะนำปรึกษา การทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้หรือพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ครูผู้สอนถึงแนวคิดพื้นฐานที่มีความแตกต่างกันใน 2 ลักษณะ ดังนี้

1. ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติ การตอบสนองความต้องการ ผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจ จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน ที่สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการตอบสนองดังนั้น ครูผู้สอนที่ต้องการให้กิจกรรมการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบรรลุจุดประสงค์ ต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศ สถานการณ์ สื่อการสอน ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนเพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้เรียนให้มีแรงจูงใจ ทำกิจกรรมจนบรรลุวัตถุประสงค์

2. ผลของการปฏิบัติงานนำไปสู่ความพึงพอใจ ความสัมพันธ์ ระหว่างความพึงพอใจ และผลการปฏิบัติงานย่อมได้รับการตอบสนองในรูปของรางวัล หรือผลตอบแทนซึ่งแบ่งออกเป็น

ผลตอบแทนภายใน (Intrinsic Rewards) และผลตอบแทน จากภายนอก (Extrinsic Rewards) โดยผ่านการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมและผลตอบแทน ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ปริมาณของผลตอบแทนที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับ นั่นคือ ความพึงพอใจในงาน ของผู้ปฏิบัติงานที่ได้รับ นั่นคือ ความพึงพอใจในงานของผู้ปฏิบัติงานจะถูกกำหนด โดยความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนที่เกิดขึ้น และการรับรู้เรื่องความยุติธรรมของผลตอบแทน

4. การสร้างความพึงพอใจในการเรียน

การสร้างความพึงพอใจในการเรียนให้แก่เด็กมีนักการศึกษาได้เสนอ แนวคิดไว้ดังนี้ ทองสุข วงศ์ทิพย์ (2550) ได้กล่าวถึง คุณลักษณะ ของเครื่องมือหรือแบบสอบถามความพึงพอใจ ซึ่งควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ความถูกต้อง แบบสอบถามความพึงพอใจในการทำงานจะต้อง วัดสิ่งที่มุ่งหมายจะวัดคำถามต่าง ๆ จะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างกันสูง
2. ความเชื่อถือได้ แบบสอบถามความพึงพอใจในการทำงาน จะต้องให้ผลลัพธ์ที่แน่นอนและจะมีคำถามหลายข้อที่วัดแต่ละลักษณะของความพึงพอใจในการทำงาน
3. เนื้อหาแบบสอบถามความพึงพอใจในการทำงาน จะต้องระบุปัจจัยที่กระทบต่อชีวิตการทำงานและควรมีประสิทธิภาพขององค์กร
4. ภาษาคำถามที่จะใช้จะต้องชัดเจน ไม่คลุมเครือ และใช้ได้กับองค์กรหลายประเภท

นัทลีญา กำนล (2551) มีแนวคิดเกี่ยวกับการสร้าง ความพึงพอใจในการเรียนของเด็กว่า ถ้าสามารถจัดให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมที่ตนเอง ต้องการ คาดว่านักเรียนทุกคนได้เตรียมใจสำหรับกิจกรรมที่ตนเองเลือกนั้น ด้วยความกระตือรือร้น พร้อมทั้งความมั่นใจ เราสามารถสังเกตเห็นความแตกต่างของความพร้อม ด้านจิตใจได้ชัดเจน จากการปฏิบัติของนักเรียนต่องานที่เป็นวิชาบังคับกับวิชาเลือกหรือจากสิ่งนอกโรงเรียนที่นักเรียนอยากเรียน เช่น การช้รถยนต์ การเล่นเกม หรือสิ่งที่น่าสนใจและตัดสินใจได้โดยเสรีที่จะเรียน การมีความกระตือรือร้นและความสนใจ เมื่อเริ่มเรียนจะทำให้นักเรียนเรียนได้เร็วและประสบความสำเร็จสูง อย่างไรก็ตาม บลูม (Bloom) เห็นว่าวิธีนี้ค่อนข้างเป็นอุดมคติที่จัดได้ลำบาก

5. คุณลักษณะของเครื่องมือวัดความพึงพอใจ

ในการสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ประเมินความพึงพอใจในการทำงาน ของบุคคลนั้นจะต้องศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

ทองสุข วงศ์ทิพย์ (2550: 45) ได้กล่าวถึง คุณลักษณะของเครื่องมือหรือแบบสอบถามความพึงพอใจ ซึ่งควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ความถูกต้อง แบบสอบถามวัดความพึงพอใจในการทำงานจะต้อง วัดสิ่งที่มุ่งหมายจะวัดคำถามแบบสอบถามต่าง ๆ จะต้องสัมพันธ์ระหว่างกันสูง
2. ความเชื่อถือได้ แบบสอบถามความพึงพอใจในการทำงานจะต้อง ให้ผลลัพธ์ที่แน่นอนและมีคำถามหลายข้อที่วัดแต่ละลักษณะของความพึงพอใจในการทำงาน
3. เนื้อหาแบบสอบถามความพึงพอใจในการทำงาน จะต้องระบุปัจจัยที่กระทบต่อชีวิตการทำงานและควรมีประสิทธิภาพขององค์กร

4. ภาษา คำถามที่ใช้จะต้องชัดเจน ไม่คลุมเครือและใช้ในองค์กรหลายประเภท

เอกสารความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเมโลเดียน

ธนาวุฒิ ชุมทอง (2560: 43) เมโลเดียน เป็นเครื่องดนตรีประเภทลิ้มนิ้ว มีขนาดเล็กพกพาสะดวก มีความนิยมอย่างมากในกลุ่มเด็กนักเรียนหรือประชาชนทั่วไปและยังมีน้ำเสียงที่ไพเราะซึ่งเหมาะกับเด็กนักเรียนวัยเล็ก ซึ่งจะเป็นพื้นฐานเพื่อพัฒนาไปยังเครื่องดนตรีอื่น ๆ อีกทั้งยังไปสามารถบรรเลงกับเครื่องดนตรีชนิดอื่น ๆ หรือเล่นประสานเสียงก็ได้เมโลเดียนเป็นเครื่องดนตรีที่ต้องใช้ลมเป่าเข้าไปในตัวเครื่องพร้อมกับการกดคีย์เพื่อให้เกิดเสียง หน้าตาของคีย์กด ก็เหมือนกับคีย์กดของเปียโน คือมีทั้งคีย์กด ตัวขาว และตัวดำ เพียงแต่จำนวนคีย์จะน้อยและสั้นกว่า การเกิดเสียงของเมโลเดียน นั้น จุดสำคัญจะอยู่ที่ลิ้นเสียง ลิ้นเสียง ซึ่งเป็นโลหะ ชั้นเล็ก ขนาดต่าง ๆ กัน ซึ่งอยู่ภายใต้คีย์กดแต่ละตัวของเมโลเดียน หากจะเปรียบเทียบคุณภาพเสียงของเมโลเดียนแต่ละตัว และอัตราในการใช้ลม ที่มากหรือน้อยนั้น หรือจะพูดให้เข้าใจได้ง่ายขึ้นว่ากินลมในการเป่ามากหรือน้อยจึงควรที่จะพิจารณาในส่วนของคุณภาพของลิ้นเสียง อย่างเล็งไม่ได้ เมโลเดียน เป็นเครื่องดนตรีที่อาจจะมีอาการเสียขึ้นได้อาการคือเป่าแล้วเสียงไม่ออก หรือเสียงที่ออกมาไม่ปกติเหมือนที่เคยเป็น จริงแล้วอาการเสียข้างต้นสามารถเกิดขึ้นได้ เนื่องมาจากวัสดุที่ใช้ทำลิ้นเสียง ที่อยู่ภายในตัวเมโลเดียน ซึ่งเป็นแผ่นโลหะขนาดเล็กเมื่อเวลาเราเป่าเมโลเดียนเหล็กเล็งไม่ได้ ที่จะมีน้ำลายค้างอยู่ในตัวเครื่องถึงแม้เมโลเดียนหลาย ๆ ยี่ห้อจะมีปุ่มกดสำหรับไล่น้ำลายที่ค้างในตัวเครื่อง หลังจากเล่นเสร็จ อาจเกิดจากการหลงลืม หรือไม่เอาใจใส่ ในบางครั้ง เมื่อน้ำลายไปเกาะติดอยู่กับแผ่นลิ้นโลหะ นานเข้า ก็อาจจะเป็นสนิมและเปราะหักในที่สุด ผลก็คือ เป่าแล้วเสียงไม่ออก

1. ประวัติเมโลเดียน

ธนาวุฒิ ชุมทอง (2560: 43 - 44) เมโลเดียน หรือ เมโลดิกา (Melodion or Melodica) เป็นเครื่องดนตรีสากลประเภทลิ้มนิ้วมีลักษณะผสมผสานระหว่างทึบเพลง กับฮาร์โมนิกา ทางานโดยเป่าลมผ่านท่อ โดยตัวท่อนั้นจะอยู่บริเวณด้านข้างของตัวเมโลเดียน วิธีการทำให้เกิดเสียงก็คือเป่าลมและกดคีย์บอร์ดไปพร้อมๆ กัน จะเป็นการทำให้เกิดเสียง เมโลเดียนถูกออกแบบโดยบริษัท Hohner ในปี ค.ศ. 1950 หรือ ในปี ค.ศ. 1960 นักดนตรีที่สันนิษฐานว่าเป็นผู้คิดค้นคือ Brooklyn ที่เป็นนักดนตรี บุคคลที่ให้แนะนำเครื่องดนตรี ชนิดนี้เข้ามาสอนในวิชาดนตรีขั้นพื้นฐาน คือ Joseph lederfine melodica เป็นเครื่องดนตรีที่ Phi moore jr ที่เป็นนักดนตรีแจ๊สฝึกเอาเป็นจริงเป็นจังกับเครื่องเป่าชนิดนี้ ในค.ศ.1969 เขาได้นำเครื่องดนตรีชนิดนี้บันทึกเพลงในอัลบั้ม Right on (กฤษดา บุญเลิศ, 2557, ออนไลน์) และยังเป็นที่ยอมรับของ เด็กนักเรียน ในโรงเรียนต่าง ๆ

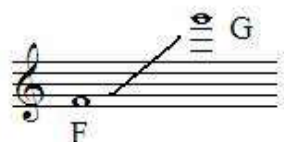

ภาพประกอบ 2 เมโลเดียนหรือเมโลดิก้า

2. ลักษณะทั่วไปของเมโลเดียน

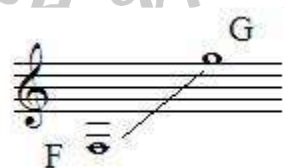
ธนาวุฒิ ชุมทอง (2560: 45) เมโลเดียนเป็น เครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดชนิดหนึ่ง ทำให้เกิดเสียงได้โดยการเป่าและใช้นิ้วมือกดที่ลิ้นนิ้ว ปัจจุบันทำด้วยพลาสติก ลักษณะทั่วไปด้านหน้ามีลิ้นนิ้วสำหรับกดประมาณ 24 – 37 คีย์ แล้วแต่ชนิดและขนาดของเมโลเดียนซึ่งในปัจจุบันมีอยู่ 4 ขนาด แต่ละขนาดมีรูปร่างลักษณะ และช่วงเสียงดังนี้ คือ

1. เมโลเดียนเสียงโซปราโน เป็นขนาดเล็กที่สุดมีลิ้นนิ้วสำหรับกดอยู่ 27 คีย์ มีเสียงแหลมสูง เหมาะสำหรับใช้บรรเลงแนวสูงสุดของทำนองเพลงช่วงเสียงของเมโลเดียนเสียงโซปราโน

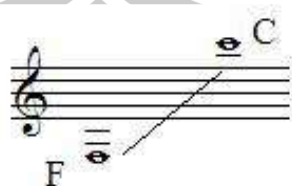
ภาพประกอบ 3 ช่วงเสียงของเมโลเดียนเสียงโซปราโน

2. เมโลเดียนเสียงอัลโต เป็นขนาดเล็กที่สุดมีลิ้นนิ้วสำหรับกดอยู่ 27 คีย์ เท่ากับ เมโลเดียน เสียงโซปราโนแต่มีระดับเสียงสูงกว่า 1 ออกเตฟ มีเสียงสูงปานกลางเหมาะสำหรับใช้บรรเลงแนวทำนองรองจากเมโลเดียนเสียงโซปราโน

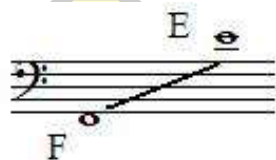
ภาพประกอบ 4 ช่วงเสียงของเมโลเดียนเสียงอัลโต

3. เมโลเดียนเสียงเทนเนอร์ มีลิมนิ้วสำหรับกดอยู่ 32 คีย์ มีเสียงระดับกลาง เหมาะสำหรับใช้บรรเลงแนวทำนองรองจากเสียงอัลโต

ภาพประกอบ 5 ช่วงเสียงของเมโลเดียนเสียงเทนเนอร์

4. เมโลเดียนเสียงเบส มีลิมนิ้วสำหรับกดอยู่ 24 คีย์ มีเสียงต่ำ หนักแน่น มีอานาจเหมาะสำหรับใช้บรรเลงแนวต่ำสุดของทำนองเพลง ช่วงเสียงของเมโลเดียนเสียงเบส

ภาพประกอบ 6 ช่วงเสียงของเมโลเดียนเสียงเบส

3. วิธีการดูแลรักษาเมโลเดียน

ธนาวุฒิ ชุมทอง (2560: 46 - 47) การดูแลรักษาและทำความสะอาดเมโลเดียนที่ถูกต้อง จะช่วยให้อายุการใช้งานได้นานขึ้น เครื่องดนตรีที่สะอาดไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้เล่น หลังจากปฏิบัติทุกครั้งควรดูแลรักษา ดังนี้ คือ

1. หลังจากเลิกปฏิบัติแล้วให้ถอดปากเป่าหรือสายเป่าแล้วสับัดเอาน้ำลายออกแล้วนำสายหรือปากเป่าไปล้างน้ำ แล้วสับัดเอาน้ำออกอีกครั้งจนน้ำหมด
2. ใช้ผ้านุ่มเช็ดทำความสะอาดส่วนต่าง ๆ ของเมโลเดียนเช่นลิมนิ้วกด ตัวเมโลเดียน
3. เมื่อเช็ดจนแห้งดีแล้ว ควรเก็บใส่กล่องที่ติดมากับตัวเครื่องให้เป็นระเบียบและจัดเก็บวางไว้ในบริเวณปลอดภัย
4. ไม่ควรใช้เมโลเดียนร่วมกับผู้อื่น

4. การจำแนกชนิดของเมโลเดียน

ธนาวุฒิ ชุมทอง (2560: 47) เมโลเดียนนั้นสามารถจำแนกประเภทได้ดังนี้คือ

1. เมโลเดียนเสียงโซปราโน เป็นขนาดเล็กที่สุดมีลิมนิ้วสำหรับกดอยู่ 27 คีย์ มีเสียงแหลมสูง เหมาะสำหรับใช้บรรเลงแนวสูงสุดของทำนอง
2. เมโลเดียนอัลโต เป็นขนาดเล็กที่สุดมีลิมนิ้วสำหรับกดอยู่ 27 คีย์ เท่ากับเมโลเดียนเสียงโซปราโนแต่มีระดับเสียงสูงกว่า 1 ออกเทพ มีเสียงสูงปานกลางเหมาะสำหรับใช้บรรเลงแนวทำนองรองจากเมโลเดียนเสียงโซปราโน

3. เมโลเดียนเสียงเทนเนอร์ มีลิ่มนิ้วทั้งหมด 32 คีย์ มีเสียงระดับปานกลาง เหมาะใช้สำหรับบรรเลงแนวรองจากเสียงอัลโต้

4. เมโลเดียนเสียงเบส มีลิ่มนิ้วกดอยู่ 24 คีย์ มีเสียงต่ำหนักแน่น เหมาะสำหรับใช้บรรเลงเสียงแนวต่ำสุดของท่านอง

5. ส่วนประกอบเมโลเดียน

ธนาวุฒิ ขุมทอง (2560: 48 - 49) เมโลเดียนเป็นเครื่องดนตรีสากลจัดอยู่ในเครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ด (Keyboard Instruments) ทำให้เกิดเสียงโดยการเป่าและใช้นิ้วกดที่ลิ่มนิ้ว ลักษณะทั่วไปแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนตัวเครื่องดนตรี ส่วนปากเป่า และส่วนสายเป่า

1. ส่วนที่ 1 ปากเป่า

ภาพประกอบ 7 ปากเป่าเมโลเดียน

2. ส่วนที่ 2 สายเป่า

ภาพประกอบ 8 สายเป่าเมโลเดียน

3. ส่วนที่ 3 ตัวเครื่องดนตรี

ภาพประกอบ 9 ตัวเครื่องเมโลเดียน

6. การฝึกเป่าเมโลเดียน

ธนาวุฒิ ชุมทอง (2560: 49 -50) ในการฝึกเป่าเมโลเดียนที่ถูกต้องนั้น ควรเริ่มจากการฝึกการหายใจจากช่องท้องและเป่าลมสู่เครื่องดนตรี ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. ควรสูดลมหายใจให้เต็มปอดและค่อยๆเป่าลมออกทางปากที่ละน้อยอย่างสม่ำเสมอจนลมหมด และสูดหายใจอีกครั้ง แล้วปล่อยออกทางปากเช่นเดิม ฝึกแบบนี้ซ้ำกันจนชานาน จะสังเกตได้ว่า ลมที่ผู้ฝึกเป่าออกมานั้นจะเท่ากันอย่างสม่ำเสมอไม่มีการกระตุก หรือสาลักลมใดๆ

2. ฝึกทำซ้ำข้อที่ 1 แต่ให้เริ่มมีการนับจังหวะในการคายลมเช่น หัดจากโน้ตตัวดำที่มีค่า 1 จังหวะ และค่อยๆ ฝึก เป็นโน้ตตัวขาว 2 จังหวะ สูดทำยเป็นการคายลมที่นานที่สุด คือโน้ตตัวกลม 4 จังหวะ ปฏิบัติเช่นนี้ ซ้ำๆ จะสังเกตได้ว่า ลมที่ผู้ฝึกเป่าออกมานั้นจะเท่ากันอย่างสม่ำเสมอไม่มีการกระตุก หรือสาลักลมใดๆ

3. ฝึกเป่าลมเข้าสายท่อ โดยการยังไม่วางมือและกดลิ้มใดๆ เพียงแค่เป่าให้เกิดเสียงธรรมดาอย่างง่ายๆ ผู้ฝึกควรนั่งในท่าสบายเพื่อเพิ่มกำลังลมในการเป่าให้ดีขึ้น การวางปากบนสายเป่า นั้นถูกต้องตามลักษณะการเป่า เมื่อผู้เป่าสามารถเป่าตามธรรมชาติได้แล้วควรกลับไปฝึก ข้อ 1, 2 ซ้ำต่อไปจนชำนาญ

4. การฝึกเป่าเมโลเดียนตามโน้ต ก่อนเริ่มควรเป่าควรรศึกษาการจับเมโลเดียนและการวางนิ้วอย่างถูกต้อง ใช้มือซ้าย สอดเข้าข้างใต้ของเมโดเดียน (มีที่สอดอยู่) และใช้มือขวาวางที่ลิ้มสีขาวที่ตัว ด (ให้นับจากด้านบนมาตัวที่ 5 จะเป็นตำแหน่ง ด หรือ Middle C) โดยวาง 5 นิ้ว คือ โป้ง ซี่ กลาง นาง ก้อย ชิดกันที่ลิ้มสีขาว ซึ่งมีพื้นฐานคล้ายกับ การวางมือวิชาคีย์บอร์ด

5. เมื่อผู้ฝึกทราบถึงตำแหน่งโน้ต ด และการวางนิ้วแล้ว จึงเริ่มหัดการเป่าเสียงตาม โน้ต โดยการเริ่มเป่าจากเสียงโด ก่อน (นิ้วโป้ง) เพราะเป็นตำแหน่งที่บังคับง่ายที่สุด และไล่ตำแหน่ง โน้ต

จนถึงนิ้วก้อยคือ โป่ง ชี้ กลาง นาง ก้อย หรือ โด เร มี ฟา ซอล ตามลำดับเรียกว่าการไล่โน้ตขึ้น โดยการบังคับโน้ตให้เป็นตัวค้ำก่อน (1 จังหวะ) ทำแบบนี้จนชำนาญและจดจำตำแหน่งของลิ้มได้

6. เมื่อผู้ฝึกเป่าการไล่โน้ตขึ้นจนชำนาญแล้วให้ให้วิธีเดิมตามข้อ 5 แต่จะไล่จากนิ้วก้อยขึ้นมานิ้วโป่ง ฝึกแบบนี้จนชำนาญและสามารถควบคุมเสียงและการคายลมได้ ให้ไล่ไปและไล่กลับ จนชำนาญและเพิ่มตำแหน่งเสียงโน้ต ลา ที โด เพิ่มอีก 3 เสียงตามลำดับ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. งานวิจัยในประเทศ

ประโมทย์ พ่อคำ (2542 : บทคัดย่อ) ได้พัฒนาชุดการสอนทฤษฎีดนตรีสากล เบื้องต้น โดยผ่านทักษะปฏิบัติขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ในรายวิชาดนตรีสำหรับครูประถมศึกษาของสถาบันราชภัฏ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหาประสิทธิภาพของชุดการสอนที่สร้างขึ้น กลุ่มประชากรเป็นนักศึกษาโปรแกรมวิชาเอกการประถมศึกษา ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2541 สถาบันราชภัฏภูเก็ต ซึ่งไม่เคยเรียนทฤษฎีดนตรีสากลเบื้องต้น ในรายวิชาดนตรีสำหรับครูประถมศึกษามาก่อน จำนวน 41 คน ผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพของชุดการสอนโดยการประเมินผลระหว่างการเรียนครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 มีค่าเท่ากับ 92.43 และ 84.87 ถือว่ามีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ที่ 80/80 เมื่อคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนนำมาทำการวิเคราะห์พบว่าค่าเฉลี่ยความแตกต่างเท่ากับ 19.70 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.31 ค่า t ที่คำนวณได้เท่ากับ 31.60 แสดงว่าผลการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทักษะการปฏิบัติขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ที่เรียนด้วยชุดการเรียนการสอน ค่าเฉลี่ยร้อยละ 77.80 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ว่า ผลการปฏิบัติไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ผลการวิเคราะห์แบบวัดเจตคติที่ดีต่อเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่ามีค่าเฉลี่ยร้อยละ 85 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ว่ามีค่าไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

สมศักดิ์ สนใจ (2542) ได้พัฒนาชุดการสอนการอ่านและการร้องโน้ต สากลในรายวิชา ดส. 1114 คีตศิลป์สากล 2 ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนระดับชั้นกลางปีที่ 1 ที่เลือกปฏิบัติวิชาคีตศิลป์สากลจากวิทยาลัยนาฏศิลป์จำนวน 22 คน ระยะเวลา ที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง 25 คาบ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลได้แก่แบบทดสอบ ก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบทดสอบระหว่างเรียน ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกการอ่านและร้อง โน้ตสากลมีประสิทธิภาพ 80.17/84.32 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกการอ่านและ ร้องโน้ตสากล มีการพัฒนาด้านความรู้ความเข้าใจสูงกว่าก่อนเรียน ผลการเรียนก่อนเรียนและหลัง เรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลคะแนนทักษะการอ่านและการร้องโน้ต สากลที่กำหนดมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 84.32 เป็นไปตามเกณฑ์ที่คาดหวังคือ ผลการประเมินด้านทักษะการอ่านและการร้องโน้ตสากลมีค่าเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

อุษาวรรณ ปาลียะ (2543) ได้ศึกษาพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตัวเองวิชาภาษาไทยเรื่องราชาศัพท์และคำสำหรับพระภิกษุและสุภาพชน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 90 / 90 ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่าได้ชุดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ทั้ง 3 ชุด คือเรื่องราชาศัพท์สำหรับพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์มีประสิทธิภาพเป็น 93 / 91 เรื่องคำศัพท์สำหรับพระภิกษุมีประสิทธิภาพเป็น 91 / 90 และเรื่องถ้อยคำสำหรับสุภาพชน มีประสิทธิภาพเป็น 96 / 94

สมบุญ วิเศษวงษา (2548) ได้พัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องเทคนิคการเป่าขลุ่ยเพียงออ สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม การเรียนรู้เท่ากับ 89.89/84.71 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีการพัฒนาด้านความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการเป่าขลุ่ยเพียงออ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ .01 ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรม การเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก

บำรุงศักดิ์ บุรสิทธิ์ (2548) ได้พัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เรื่อง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำหรับผู้เรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 พบว่าประสิทธิภาพของ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เท่ากับ 83.18/81.73 ผลการเรียนรู้ของผู้เรียน เรื่อง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ .01 การประเมินชุดกิจกรรมการเรียนรู้ แต่ละชุดมีความเหมาะสมในระดับมากถึงมากที่สุด

ปาริยา แก้วธรรม (2550) ศึกษา ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการ ที่มีต่อการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบักตอง จังหวัดศรีสะเกษ ผลการวิจัยพบว่า (1) หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการ ผู้เรียนกลุ่มทดลอง มีความฉลาดทางอารมณ์สูงกว่าก่อนใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 (2) หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการผู้เรียนกลุ่มทดลอง มีความฉลาด ทางอารมณ์สูงกว่าผู้เรียนกลุ่มควบคุม ที่ใช้โปรแกรมการให้ข้อสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

พิมพ์มล แสนนาม (2553) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรม ฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า 1) ประสิทธิภาพชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 81.19/82.86 2) นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรม ฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 3) นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรม ฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจในการเรียนในระดับมากที่สุด

จิตรวรรณ ประจูดทะเนย์ (2557) การศึกษาครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ของเด็กปฐมวัย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการเรียนด้วยชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ 3) เพื่อศึกษาความพึง

พอใจของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 27 คน รงเรียนอนุบาลบ้านด่าน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับฉลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ จำนวน 20 ชุด แผนการจัดประสบการณ์ประกอบ ชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ จำนวน 20 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ ซึ่งมีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.22-0.69 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.32-0.70 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.8312 และแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดประสบการณ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน E1/E2 และ การทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ Dependent Samples t-test ผลการวิจัยพบว่า 1. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมของศิลปะสร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 85.43/84.26 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านมิติสัมพันธ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านมิติสัมพันธ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

นภัสสร ผลวิเศษสิทธิ์ (2557) การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องทัศนธาตุและองค์ประกอบศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องทัศนธาตุและองค์ประกอบศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 3) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องทัศนธาตุและองค์ประกอบศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องทัศนธาตุและองค์ประกอบศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ มัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนางรองพิทยาคม อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 39 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องทัศนธาตุและองค์ประกอบศิลป์ จำนวน 6 ชุด แบบวัดทักษะความสามารถในการปฏิบัติเมโลเดียนแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน E1/E2 และ E.F. การทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1. การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องทัศนธาตุและองค์ประกอบศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้ค่าประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 88.63.87.37 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80 2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องทัศนธาตุและองค์ประกอบศิลป์กลุ่มการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3. ดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องทัศนธาตุและองค์ประกอบศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับ 0.7665 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.7665 หรือคิดเป็นร้อยละ 76.56 4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องทัศนธาตุและองค์ประกอบศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ธนาวุฒิ ชุมทอง (2560 : บทคัดย่อ) ผลการวิจัยพบว่า 1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) ในรายวิชาเมโลเดียนประกอบด้วยขอบเขตเนื้อหา 1) การวางนิ้ว การวางปากและ การหายใจ 2) การเป่าเมโลเดียนด้วยโน้ตสากล และจังหวะ 3) การบรรเลงบทเพลงสำหรับเมโลเดียน มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 83.13/82.29 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 2. หลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน(CAI) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คำสำคัญ: คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เมโลเดียนทอง (2560) เรื่อง การพัฒนาคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) ในรายวิชาเมโลเดียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ธันณณ์ ขันทะยศและสยาม จวงประโคน (2562) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการสอนเมโลเดียนตามแนวคิดของโคดาย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโคกสำราญ จังหวัดนครราชสีมา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดการสอนเมโลเดียน ตามแนวคิดของโคดาย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโคกสำราญ จังหวัดนครราชสีมา ให้มีประสิทธิภาพไม่น้อยกว่า 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะความสามารถในการปฏิบัติเมโลเดียน ของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอนเมโลเดียนตามแนวคิดของโคดาย กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการทดลองในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านโคกสำราญ อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 8 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ใช้เวลาทดลองทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ชุดการสอนเมโลเดียนตามแนวคิดของโคดาย แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติการเรียนการสอนเมโลเดียนด้วยวิธีการสอนของโคดายสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 แผน 10 ชั่วโมง และแบบวัดทักษะการปฏิบัติเมโลเดียนก่อนเรียนและหลังเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐาน ใช้การวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะความสามารถในการปฏิบัติเครื่องดนตรีเมโลเดียน ของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอนเมโลเดียนตามแนวคิดของโคดายโดยใช้ t-test (t- test for Dependent Samples) ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 82.63/ 84.58 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 นักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่เรียนด้วยชุดการสอนเมโลเดียนตามแนวคิดของโคดาย มีพัฒนาการด้านความรู้ ความเข้าใจ ที่ดีขึ้น 2) นักเรียนมีทักษะในการปฏิบัติเครื่องดนตรีเมโลเดียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ผลการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการเปรียบเทียบทักษะความสามารถในการปฏิบัติเครื่องดนตรีเมโลเดียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 87.00

โดยสรุปการวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้ชุดการสอนเมโลเดียนตามแนวคิดของโคตาย ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถนำไปใช้สอนผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ได้

พรวิไล จุลเสวก (2550) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการเรียนรู้อินเทอร์เน็ตรายสัปดาห์ โดยใช้ชุดฝึกทักษะเมโลเดียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองขวาง มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาชุดฝึกทักษะเมโลเดียนให้มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะเมโลเดียนกับการสอนแบบเดิม 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะเมโลเดียน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนบ้านหนองขวาง อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 20 คน โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม โดยการสุ่มแบบง่าย เป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 10 คน เป็นกลุ่มควบคุม จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ชุดฝึกทักษะเมโลเดียน แผนการสอนแบบทดสอบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ ชุดฝึกทักษะเมโลเดียน ผลการวิจัยพบว่า 1. ชุดฝึกทักษะเมโลเดียน มีประสิทธิภาพ 80.61/88.00 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะเมโลเดียนสูงกว่านักเรียน ที่เรียน โดยการสอนแบบเดิม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3. นักเรียนมากกว่าร้อยละ 80 มีความพึงพอใจในการเรียนดนตรีสากล โดยใช้ชุดฝึกทักษะเมโลเดียนในระดับมากที่สุด

ธวัชชัย จิตวารินทร์ (2560) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้กระบวนการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรในท้องถิ่นหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง วิธีการทางวิทยาศาสตร์กับการแก้ปัญหา วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อชีวิตสำหรับนักศึกษาในระดับอนุปริญญาวิทยาลัยชุมชนพังงา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้กระบวนการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรในท้องถิ่น หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ของนักศึกษาก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ 3) เปรียบเทียบเจตคติทางวิทยาศาสตร์ของนักศึกษาหลังการจัดการเรียนรู้กับเกณฑ์ร้อยละ 70 และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับอนุปริญญาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการศึกษาดุริยางค์ วิทยาลัยชุมชนพังงาสถานที่จัดการศึกษาอำเภอท้ายเหมือง จำนวนทั้งสิ้น 15 คน ผลการศึกษา พบว่า 1) ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.95/79.68 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 2) นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ($p < .05$) 3) นักศึกษามีเจตคติทางวิทยาศาสตร์ หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ($p < .05$) 4) นักศึกษามีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96

ภีระเมศร์ ประสิทธิ์เมธี มีช้าง (2560) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้อิงเรื่อง วงปีพาทย์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระดนตรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้อิงเรื่อง วงปีพาทย์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีคุณภาพระดับดีมาก และมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้กับนักเรียนที่เรียนรู้โดยวิธีปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย จำนวน 2 ห้องเรียน รวม 60 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องวงปี พายัพ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าประสิทธิภาพนวัตกรรมและการทดสอบที่ ผลการวิจัย พบว่า 1) ชุดกิจกรรม การเรียนรู้ เรื่อง วงปีพายุ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก และ ประสิทธิภาพเท่ากับ 82.16/83.78 และ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี ที่ 2 ที่เรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สูงกว่าที่เรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

อรรถวัตร ทิพยเลิศ (2560) ศึกษาเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เสริมสร้างทักษะการ ปฏิบัติกีตาร์ตามแนวคิดของเดวีส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เสริมสร้างทักษะการปฏิบัติกีตาร์ตามแนวคิดของเดวีส์ ที่มี ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลจากการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ เสริมสร้างทักษะการปฏิบัติกีตาร์ตามแนวคิดของเดวีส์ 3) ประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ การเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เสริมสร้างทักษะการปฏิบัติกีตาร์ตามแนวคิดของเดวีส์ 4) เพื่อศึกษา ทักษะการปฏิบัติก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการปฏิบัติกีตาร์ตามแนวคิด ของเดวีส์กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนภูมิพิชญ จังหวัด อุดรธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวนนักเรียน 26 คนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) แบบประเมินกิจกรรมการเรียนรู้เสริมสร้างทักษะการปฏิบัติกีตาร์ตามแนวคิดของเดวีส์ 2) แบบฝึกทักษะปฏิบัติกีตาร์ 3) แบบประเมินความพึงพอใจการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เสริมสร้าง ทักษะการปฏิบัติกีตาร์ตามแนวคิดของเดวีส์ ผลการวิจัย พบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้เสริมสร้างทักษะ การปฏิบัติกีตาร์ตามแนวคิดของเดวีส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มี ประสิทธิภาพ (80.38 / 83.46) เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วย กิจกรรมการเรียนรู้เสริมสร้างทักษะการปฏิบัติกีตาร์ตามแนวคิดของเดวีส์ เท่ากับ 0.6356 แสดงว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นี้ ทำให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นเท่ากับ 63.56 หรือคิดเป็นร้อยละ 63.56 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เสริมสร้างทักษะการปฏิบัติ กีตาร์ตามแนวคิดของเดวีส์ อยู่ในระดับมาก (3.52) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าวิชาการปฏิบัติ กีตาร์ เป็นวิชาที่ทำให้เกิดความสุขสนาน(4.35) รองลงมาคือการปฏิบัติกีตาร์เป็นวิชาที่น่าสนใจมาก (4.31) และวิชาการปฏิบัติกีตาร์เป็นวิชาที่ฝึกฝนได้ (4.23)

วัชรเกียรติ ทรัพย์สินทวีกุล (2561) ศึกษาเรื่อง ชุดกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนดนตรี สากล การฝึกหัดขลุ่ยรีคอร์ด (Recorder) มัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ดนตรี) มี วัตถุประสงค์ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนดนตรีสากล การฝึกหัด ขลุ่ยรีคอร์ด (Recorder) มัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ดนตรี) ที่จัดทำขึ้น ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลัง

เรียน โดยการใช้ชุดกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนดนตรีสากล การฝึกหัดขลุ่ยรีคอร์เดอร์ (Recorder) มัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ดนตรี) และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนดนตรีสากล การฝึกหัดขลุ่ยรีคอร์เดอร์ (Recorder) มัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ดนตรี) ดำเนินการวิจัยโดยใช้วิธีวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental Research) ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 2 (คลองจิวลาด) สังกัดเทศบาลเมืองกระบี่ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 8 ห้องเรียน จำนวน 42 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ ชุดกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนดนตรีสากล การฝึกหัดขลุ่ยรีคอร์เดอร์ (Recorder) มัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ดนตรี) โรงเรียนเทศบาล 2 (คลองจิวลาด) การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการทางสถิติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบสถิติที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t - test dependent) ผลการวิจัยพบว่า

1) ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนดนตรีสากล การฝึกหัดขลุ่ยรีคอร์เดอร์ (Recorder) มัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ดนตรี) จากแบบภาคสนาม ได้ประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 81.41/82.11 ซึ่งเป็นไปตามกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนด้วยชุดกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนดนตรีสากล การฝึกหัดขลุ่ยรีคอร์เดอร์ (Recorder) มัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ดนตรี) สูงกว่าก่อนเรียน

2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการเรียนด้วยชุดกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนดนตรีสากล การฝึกหัดขลุ่ยรีคอร์เดอร์ (Recorder) มัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ดนตรี) สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3) ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนดนตรีสากล การฝึกหัดขลุ่ยรีคอร์เดอร์ (Recorder) มัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ดนตรี) ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$) ด้านที่มีระดับความพึงพอใจเป็นลำดับที่ 1 คือด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.53$) รองลงมา คือ ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.52$) ด้านสุดท้ายคือด้านระยะเวลาในการเรียน ($\bar{X} = 4.4$)

อริวัฒน์ พรหมจันทร์ และอินทิรา รอบรู้ (2561) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดการเรียนการเล่นกีตาร์ขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทพวิทยา มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาชุดการเรียนการเล่นกีตาร์ขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยชุดการเรียน และ ศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ การวิจัยนี้เป็น การวิจัยกึ่งทดลอง ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทพวิทยา ในภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2560 จำนวน 9 ห้องเรียน รวม 286 คน กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ด้วยการจับฉลาก 1 ห้องเรียน คือ ห้อง 5/1 จำนวน 30 คน และใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ชุดการเรียนการเล่น

กีตาร์ขั้นพื้นฐาน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจ ที่มีค่า IOC ได้อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ทุกชุด ใช้เกณฑ์คุณภาพของบทเรียนไม่ต่ำกว่า 80/80 และสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของ ชุดการเรียน (E1/E2) มีค่าเท่ากับ 81.40/88.83 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลัง เรียนด้วยชุดการเรียนสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ ความพึงพอใจต่อการ ใช้ชุด การเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้านคือ ด้านเนื้อหา (\bar{X} =4.77, S.D.=0.22) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ (\bar{X} =4.75, S.D.=0.25) และ ด้านสื่อการเรียนรู้ (\bar{X} =4.70, S.D.=0.26) แสดงให้เห็นว่า ชุดการเรียน การเล่นกีตาร์ขั้นพื้นฐานที่มีรูปแบบน่าสนใจ และเนื้อหาเข้าใจง่าย ทำให้ทักษะการเล่นกีตาร์ เป็นไป ในทิศทางที่ดี เป็นการกระตุ้นการเรียนรู้ การคิดวิเคราะห์ซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง และ ส่งผลให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Hannah (1975) ได้ทำการวิจัย เรื่องคุณค่าของชุดการสอน แบบศูนย์การเรียนใน ระดับ ประถมศึกษา พบว่า ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ จาก กิจกรรมและสื่อการเรียนการสอนแบบต่าง ๆ ที่ครูจัดให้เป็นการตอบสนองความต้องการของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น มีความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นส่วนการสอนตามปกติได้ จัดกิจกรรม การสอนตามแผนการสอนที่กำหนดไว้ ครูผู้สอนมีบทบาทในการสอนโดยเป็นผู้บรรยาย อธิบาย ควบคุมให้เป็นไปตามแผนการสอนที่กำหนดไว้โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล นักเรียนไม่ มีอิสระต่อการจัดกิจกรรมจะทำให้นักเรียนไม่มีความกระตือรือร้นและไม่มีความอยาก รู้จักเห็นใน สิ่งที่เรียนในบทนั้นๆ

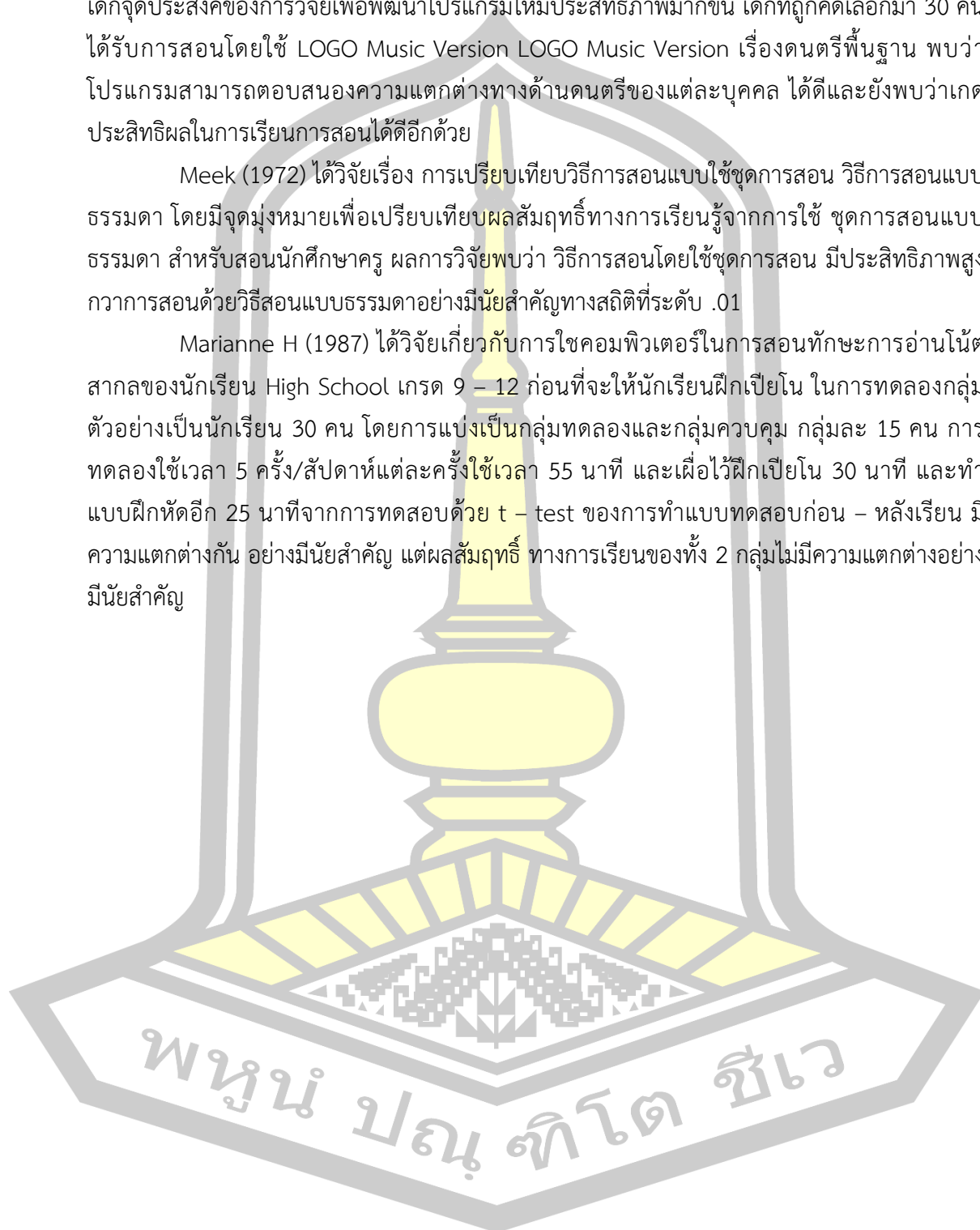
Simmons (1994) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการนำกลวิธีการเรียนแบบ ร่วมมือไปใช้ในโรงเรียนสอนประสบการณ์ทางภาษาโดยใช้วิธีการ เชิงคุณภาพ จากการสังเกตและ สัมภาษณ์ผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษาาระดับ 1-5 จำนวน 16 คน พบว่าในขณะที่ทำกิจกรรมการ เรียนแบบเรียนร่วมมือนั้น มีผู้สอนเพียง 1 คนเท่านั้นที่ใช้รูปแบบ การเรียนรู้ แบบร่วมมือนั้นที่ นักวิจัยแนะนำ สำหรับผู้สอนคนอื่น ๆ ได้แก่ใช้การสอนของตนขณะที่ใช้กิจกรรม การเรียนรู้แบบ ร่วมมือ เพื่อให้เหมาะสมกับการสอน จากผลการสัมภาษณ์และสังเกต ได้รับคำแนะนำ ว่าการเรียน แบบร่วมมือส่งเสริมการพัฒนาการของผู้เรียนในสังคม ผู้เรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมี ประสิทธิภาพและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้สอนหรือกลุ่ม ตลอดจนผู้เรียน อื่น ๆ ในชั้นเรียน ผู้เรียนในกลุ่ม ก็เรียนโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ จะได้รับการส่งเสริมมาก ในเรื่องการมีปฏิสัมพันธ์ และการใช้ ทักษะการสื่อสารในหลาย ๆ รูปแบบ

Meckley W.A (1985) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการสอนเป็นรายบุคคลในการ เรียนดนตรีโดยใช้คอมพิวเตอร์ภาษา LOGO ซึ่งพัฒนาโดย Seymour Papert เป็นภาษาที่ใช้สำหรับเด็ก ๆ และโปรแกรมที่ เรียกว่า Micro Worlds สามารถใช้กับเด็กได้ดีโดยเฉพาะ ด้านความจำทั้งยัง

ใช้ฝึกทักษะได้ด้วยและต่อมาได้มีการพัฒนาเป็น LOGO Music Version ใช้ในการ สอนดนตรีสำหรับเด็กจุดประสงค์ของการวิจัยเพื่อพัฒนาโปรแกรมให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เด็กที่ถูกคัดเลือกมา 30 คน ได้รับการสอนโดยใช้ LOGO Music Version LOGO Music Version เรื่องดนตรีพื้นฐาน พบว่าโปรแกรมสามารถตอบสนองความแตกต่างทางด้านดนตรีของแต่ละบุคคล ได้ดีและยังพบว่าเกิดประสิทธิผลในการเรียนการสอนได้ดีอีกด้วย

Meek (1972) ได้วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบวิธีการสอนแบบใช้ชุดการสอน วิธีการสอนแบบธรรมดา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้จากการใช้ ชุดการสอนแบบธรรมดา สำหรับสอนนักศึกษาครู ผลการวิจัยพบว่า วิธีการสอนโดยใช้ชุดการสอน มีประสิทธิภาพสูงกว่าการสอนด้วยวิธีสอนแบบธรรมดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

Marianne H (1987) ได้วิจัยเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์ในการสอนทักษะการอ่านโน้ตสากลของนักเรียน High School เกรด 9 – 12 ก่อนที่จะให้นักเรียนฝึกเปียโน ในการทดลองกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน 30 คน โดยการแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 15 คน การทดลองใช้เวลา 5 ครั้ง/สัปดาห์แต่ละครั้งใช้เวลา 55 นาที และเมื่อไว้ฝึกเปียโน 30 นาที และทำแบบฝึกหัดอีก 25 นาทีจากการทดสอบด้วย t – test ของการทำแบบทดสอบก่อน – หลังเรียน มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ แต่ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของทั้ง 2 กลุ่มไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน สำหรับชมรมดนตรี โรงเรียนบ้านคำสมอ อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 มีลำดับขั้นตอนการวิจัยดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มเป้าหมาย

1. การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มเป้าหมายในการวิจัย โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนบ้านคำสมอ อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี ที่เป็นสมาชิกชมรมดนตรี จำนวน 20 คน
2. ระยะเวลาในการทดลอง
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โดยจัดเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรหลังเลิกเรียน 10 คาบ คาบละ 40 นาที
3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
 - 3.1 ตัวแปรต้น คือ ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน
 - 3.2 ตัวแปรตาม คือ
 - 3.2.1 ทักษะความสามารถในการปฏิบัติเมโลเดียน
 - 3.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน
4. เนื้อหาที่ใช้ในการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน มีจำนวน 5 ชุด ประกอบด้วย เนื้อหาดังนี้
 - 4.1 ชุดที่ 1 เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเมโลเดียน เรียน 1 คาบ
 - 4.2 ชุดที่ 2 เรื่อง ตัวโน้ตและเครื่องหมายกำหนดจังหวะ เรียน 2 คาบ
 - 4.3 ชุดที่ 3 เรื่อง การฝึกนับจังหวะด้วยมือและเท้า เรียน 1 คาบ
 - 4.4 ชุดที่ 4 เรื่อง วิธีการเป่าเมโลเดียน เรียน 2 คาบ
 - 4.5 ชุดที่ 5 เรื่อง การฝึกเป่าเมโลเดียนตามบทเพลง เรียน 4 คาบ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน มีจำนวน 5 ชุด ประกอบด้วย เนื้อหาดังนี้
 - 1.1 ชุดที่ 1 เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเมโลเดียน เรียน 1 คาบ
 - 1.2 ชุดที่ 2 เรื่อง ตัวโน้ตและเครื่องหมายกำหนดจังหวะ เรียน 2 คาบ
 - 1.3 ชุดที่ 3 เรื่อง การฝึกนับจังหวะด้วยมือและเท้า เรียน 1 คาบ
 - 1.4 ชุดที่ 4 เรื่อง วิธีการเป่าเมโลเดียน เรียน 2 คาบ
 - 1.5 ชุดที่ 5 เรื่อง การฝึกเป่าเมโลเดียนตามบทเพลง เรียน 4 คาบ
2. แบบวัดทักษะความสามารถในการปฏิบัติเมโลเดียน ของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน ที่พัฒนาขึ้น

วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน ได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาแบบฝึกตามกระบวนการ ดังนี้
 - 1.1 ศึกษาจากหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง เช่น หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านคำสมอ และคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระเพิ่มเติมวิชาดนตรีสากล) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เพื่อสร้างแบบฝึกให้สอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยวิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้
 - 1.2 ศึกษาเทคนิควิธีสร้างแบบฝึก และวิธีการทดสอบประสิทธิภาพ จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีสร้างและการทดสอบประสิทธิภาพของแบบฝึก
 - 1.3 ศึกษาตัวอย่างงานวิจัยที่ทำการผลิตแบบฝึกทักษะและการทดสอบประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะต่าง ๆ
 - 1.4 เลือกเนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เพื่อจัดทำเนื้อหาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน แบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน แบบวัดทักษะความสามารถในการปฏิบัติเมโลเดียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระเพิ่มเติมวิชาดนตรี สากล) ให้มีความสอดคล้องกัน
 - 1.5 สร้างชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน โดยจัดแยกเป็นชุด ๆ จำนวน 5 ชุด ได้แก่ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเมโลเดียน ตัวโน้ตและเครื่องหมายกำหนดจังหวะ การฝึกนับจังหวะด้วยมือและเท้า การเป่าเมโลเดียน และ การเป่าเมโลเดียนตามบทเพลง โดยเนื้อหาแต่ละชุด ประกอบด้วย ส่วนประกอบ ดังนี้
 - 1.5.1 คำแนะนำในการใช้แบบฝึก
 - 1.5.2 จุดประสงค์การเรียนรู้
 - 1.5.3 กิจกรรมการเรียนรู้

- 1.5.4 การวัดผลประเมินผล
- 1.5.5 แบบทดสอบก่อนเรียน
- 1.5.6 ใบความรู้
- 1.5.7 ใบงาน
- 1.5.8 แบบทดสอบหลังเรียน
- 1.5.9 เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน
- 1.5.10 เฉลยใบงาน
- 1.5.11 ตารางบันทึกคะแนน
- 1.6 นำชุดกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ก่อนนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพ
- 1.7 นำชุดกิจกรรมที่พัฒนาขึ้น หลังจากได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา ไปเสนอผู้เชี่ยวชาญทำการประเมินคุณภาพ โดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของลิเคอร์ท (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)
- 1.8 นำผลประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยกำหนดเกณฑ์ไว้ 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 106) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยที่ 4.51 - 5.00 หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยที่ 3.51 - 4.50 หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมาก
ค่าเฉลี่ยที่ 2.51 - 3.50 หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยที่ 1.51 - 2.50 หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยที่ 1.00 - 1.50 หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด
- 1.9 ปรับปรุงแก้ไขชุดกิจกรรมตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปใช้จริง
2. การสร้างแบบวัดทักษะความสามารถในการปฏิบัติเมโลเดียน โดยมีขั้นตอนดังนี้
 - 2.1 ศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหา และหลักสูตร
 - 2.2 ศึกษาเทคนิควิธีการสร้างแบบวัดทักษะความสามารถในการปฏิบัติเครื่องดนตรีต่าง ๆ แล้วนำมาสร้างแบบวัดทักษะความสามารถการเรียนรู้การสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน ให้ครอบคลุมตามเนื้อหาและจุดประสงค์ที่ได้ตั้งไว้
 - 2.3 นำแบบวัดทักษะความสามารถที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข แล้วส่งให้ตรวจสอบอีกครั้ง
 - 2.4 นำแบบวัดทักษะความสามารถที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความสอดคล้อง (IOC) และความเที่ยง แบบโลเวท (Lovett Reliability)
 - 2.5 ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง
3. การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดย รวบรวมข้อความที่ต้องการให้แสดงความคิดเห็น และสร้างคำถามโดยใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ชัดเจนมี ทั้งหมดจำนวน 20 ข้อ โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาทฤษฎี เนื้อหาสาระ แนวคิด เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

3.2 ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจและกำหนดรูปแบบจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยผู้วิจัยกำหนดขอบเขตเนื้อหาการวัดความพึงพอใจ ออกมาเป็น 4 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านเนื้อหา 2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) ด้านการใช้สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ และ 4) ด้านการวัดและประเมินผล

3.3 ดำเนินการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น โดยแบ่งเกณฑ์การให้คะแนนเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ความพึงพอใจมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ความพึงพอใจมาก

ระดับ 3 หมายถึง ความพึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ความพึงพอใจน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของแบบสอบถามความพึงพอใจ

3.5 ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาดำเนินการทดลองพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน กับกลุ่มเป้าหมายในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 20 คน โดยมี วิธีการดำเนินการทดลองดังนี้

1. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre - test) โดยใช้แบบวัดทักษะความสามารถในการปฏิบัติเมโลเดียน

2. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงวิธีการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ในชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน และให้นักเรียนฝึกปฏิบัติในแบบฝึกเมโลเดียน จนครบทั้ง 5 ชุด

3. ทำการทดสอบหลังเรียน (Post - test) โดยใช้แบบวัดทักษะความสามารถในการปฏิบัติเมโลเดียน

4. ดำเนินการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน หลังจากสิ้นสุดการเรียนรู้ ทั้ง 5 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน โดยใช้สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือใช้สูตรการหาค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) และการวิเคราะห์ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. แบบวัดทักษะความสามารถในการปฏิบัติเมโลเดียน ใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ และสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือใช้สูตรการหาค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

3. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือใช้สูตรการหาค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 หาความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบวัดเจตคติ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประเมินความสอดคล้องจากสูตรการหาดัชนีความสอดคล้อง IOC (สมนึก ภัททิยธนี และคณะ, 2545)

$$IOC = \frac{\sum_{i=1}^n Ri}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม กับลักษณะพฤติกรรม
หรือ

$$\frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 การหาค่าระดับความยากง่ายของข้อสอบ โดยนำข้อสอบที่สร้างขึ้นตามจำนวนที่กำหนดไว้แล้ว มาหาค่าระดับความยากง่ายของข้อสอบเป็นรายข้อ โดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$สูตร P = \frac{R}{N}$$

โดยที่ P หมายถึง ค่าความยากง่ายของข้อสอบ

R หมายถึง จำนวนผู้ตอบถูกในแต่ละข้อ

N หมายถึง จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

ขอบเขตของความยากง่ายและความหมาย

- 0.81 – 1.00 เป็นข้อสอบที่ง่ายมาก
 0.61 – 0.80 เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย
 0.41 – 0.60 เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ
 0.21 – 0.40 เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก
 0.00 – 0.20 เป็นข้อสอบที่ยากมาก

ดังนั้น การเลือกความยากง่ายของข้อสอบแต่ละข้อควมอยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80

1.3 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดเจตคติ ใช้สูตร ได้ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี และคณะ,

2545)

$$R = \frac{H - L}{N}$$

- เมื่อ r แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
 H แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงตอบถูก
 L แทน จำนวนคนในกลุ่มต่ำตอบถูก
 N แทน จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

1.4 หาค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คำนวณจากสูตรของแบรนแนน (Brennan) โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$B = \frac{u}{n_1} - \frac{L}{n_2}$$

- เมื่อ B แทน ค่าอำนาจจำแนก
 U แทน จำนวนผู้รอบรู้หรือผู้สอบผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
 L แทน จำนวนผู้ไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูกต้อง
 n_1 แทน จำนวนผู้รอบรู้ หรือผู้สอบผ่านเกณฑ์
 n_2 แทน จำนวนผู้ไม่รอบรู้ หรือผู้สอบไม่ผ่านเกณฑ์

1.5 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดเจตคติโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

- เมื่อ α แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
 K แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
 $\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของแต่ละข้อ

S_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม

1.6 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใช้วิธีของ Lovett คำนวณจากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$R_{cc} = 1 - \frac{k \sum x_i - \sum x_i^2}{(k-1) \sum (x_i - C)^2}$$

เมื่อ	R_{cc}	แทน	ความเชื่อมั่นของการทดสอบ
	K	แทน	จำนวนข้อสอบ
	X_r	แทน	คะแนนของแต่ละคน
	C	แทน	คะแนนเกณฑ์ หรือจุดตัดของแบบทดสอบ

2. การวิเคราะห์ผลและสถิติที่ใช้วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนการสอนและทักษะความสามารถ

2.1 การหาประสิทธิภาพของชุดการสอน

การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดการสอน โดยนำคะแนนสอบระหว่างการเรียนและคะแนนสอบหลังการเรียนของผู้เรียนแต่ละคนมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย โดยมีประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 80/80$ ใช้สูตรดังนี้ (เผชญ์ กิจระการ, 2544)

$$E_1 = \frac{\sum x}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum x$	แทน	คะแนนรวมของแบบทดสอบ
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบทุกหน่วยรวมกัน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียน

$$E_2 = \frac{\sum F}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของผลลัพธ์หลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียน

2.2 การวัดทักษะความสามารถของผู้เรียน โดยใช้สูตรดังนี้ (เผซิณ กิจระการ", 2544)

$$E_{pre} = \frac{\sum_{i=1}^n x_i}{NB} \times 100$$

เมื่อ x_i แทน คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนคนที่ i
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด
 B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

$$E_{post} = \frac{\sum_{k=1}^N x_k}{NC} \times 100$$

เมื่อ x_k แทน คะแนนสอบก่อนเรียนของนักเรียนคนที่ k
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด
 C แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบก่อนเรียน

3. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

3.1 ค่าร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 104)

$$P = \frac{F}{N} \times 100$$

เมื่อ p แทน ร้อยละ
 f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
 N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

3.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 103)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

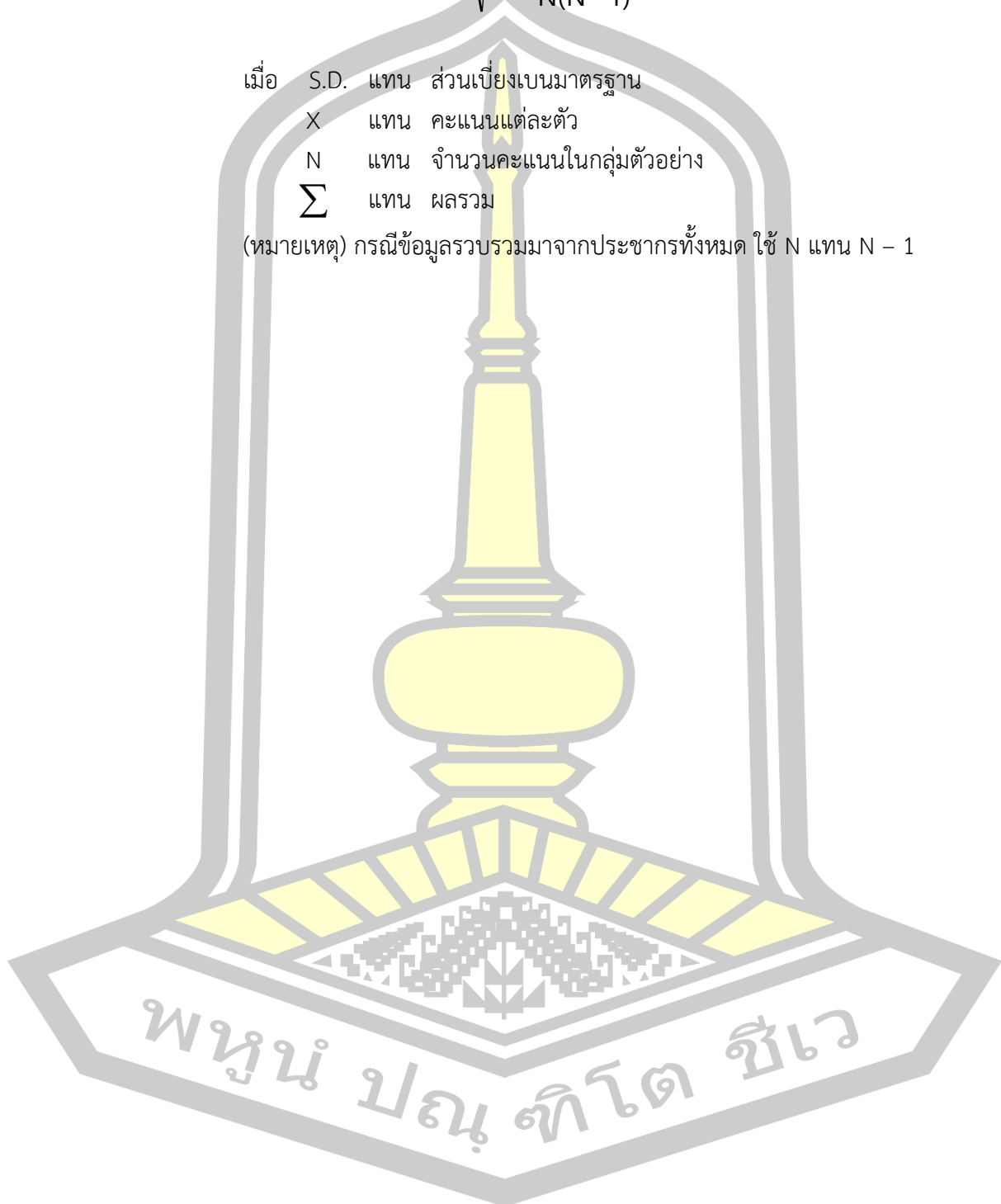
เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
 N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

3.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) คำนวณจากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 106)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum x^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X แทน คะแนนแต่ละตัว
 N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่มตัวอย่าง
 \sum แทน ผลรวม

(หมายเหตุ) กรณีข้อมูลรวบรวมมาจากประชากรทั้งหมด ใช้ N แทน N - 1

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน สำหรับชมรมดนตรีโรงเรียนบ้าน คำสมอ อำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียวทดลองก่อนหลัง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนบ้านคำสมอ อำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี ที่เป็นสมาชิกชมรมดนตรีจำนวน 20 คน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียนมีจำนวน 5 ชุด ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน สำหรับชมรมดนตรีโรงเรียนบ้าน คำสมอ อำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ส่วนที่ 2 ผลการประเมินทักษะความสามารถในการปฏิบัติเมโลเดียน ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรม

ส่วนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน ที่พัฒนาขึ้น

ส่วนที่ 1 ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน สำหรับชมรมดนตรีโรงเรียนบ้าน คำสมอ อำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับความต้องการความคิดเห็น ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะความรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์และจิตวิทยาาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มาใช้ในการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีขั้นตอนย่อย 2 ขั้นตอน คือ 1) การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ 2) การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียนทั้งหมด 5 ชุดประกอบด้วย

- 1.1 ชุดที่ 1 เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเมโลเดียน
- 1.2 ชุดที่ 2 เรื่อง ตัวโน้ตและเครื่องหมายกำหนดจังหวะ
- 1.3 ชุดที่ 3 เรื่อง การฝึกนับจังหวะด้วยมือและเท้า
- 1.4 ชุดที่ 4 เรื่อง วิธีการเป่าเมโลเดียน
- 1.5 ชุดที่ 5 เรื่อง การฝึกเป่าเมโลเดียนตามบทเพลง

ซึ่งแต่ละชุดกิจกรรมประกอบด้วย คำแนะนำในการใช้แบบฝึก จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล แบบทดสอบก่อนเรียน ใบความรู้ ใบงาน แบบทดสอบหลังเรียน เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน เฉลยใบงาน ตารางบันทึกคะแนน

ผู้วิจัยได้นำชุดกิจกรรมให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบความเหมาะสมของ แผนการเรียนรู้ และแบบวัดทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีเมโลเดียน โดยการหาค่า IOC ผลปรากฏดัง ตารางที่ 4 และ 5

ตาราง 4 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อคำถาม/ข้อสอบ สำหรับกร วิจัย	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3	คะแนน เต็ม	ค่า IOC	แปล ผล
1. ความสอดคล้องเหมาะสมกับ มาตรฐาน ตัวชี้วัด	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2. ความสอดคล้องเหมาะสมกับ ธรรมชาติวิชา	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3. ความสอดคล้องเหมาะสมกับ วัยของผู้เรียน	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
4. ความสอดคล้องเหมาะสมกับ สภาพปัจจุบัน	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
5. ความเหมาะสมต่อ กระบวนการพัฒนาผู้เรียน	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
6. ความเหมาะสมของเนื้อหา	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
7. ความเหมาะสมกับบริบทใน สถานศึกษา	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
8. ความเหมาะสมของการใช้ ภาษากับระดับชั้นของผู้เรียน	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
9. ความเหมาะสมกับความ สนใจของผู้เรียน	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
10.ความเหมาะสมของรูปแบบ	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

พูน ปณ ทิโต ชีเว

ตาราง 5 ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบวัดทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีเมโลเดียนโดยผู้เชี่ยวชาญ

คำถาม/ข้อสอบ สำหรับการวิจัย	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3	คะแนน เต็ม	ค่า IOC	แปลผล
1. มีการวัดที่ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2. การวัดและประเมินผลตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3. แบบวัดทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีเมโลเดียนครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
4. เกณฑ์ที่ใช้ในแบบวัดทักษะครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
5. แบบวัดทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีเมโลเดียนเน้นการประเมินตามสภาพจริง	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

จากตารางที่ 4 และ 5 การประเมินความเหมาะสมของแผนการเรียนรู้ และแบบวัดทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีเมโลเดียน โดยผู้เชี่ยวชาญมีความเหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ย 0.67 – 1.00 ซึ่งอยู่ในระดับใช้ได้ ผู้วิจัยจึงหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนการสอนกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน

การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน กับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนบ้านคำสมอ อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี ที่เป็นสมาชิกชมรมดนตรีจำนวน 20 คน ได้ค่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 6 การคำนวณประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน

การทดสอบ	จำนวน(คน)	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ประสิทธิภาพ
1. กระบวนการ (E1)	20	50	40.65	4.09	81.30
1.1 ชุดที่ 1	20	10	8.10	1.12	81.00
1.2 ชุดที่ 2	20	10	8.50	1.15	80.50
1.3 ชุดที่ 3	20	10	8.00	1.30	80.00
1.4 ชุดที่ 4	20	10	8.00	1.26	80.00
1.5 ชุดที่ 5	20	10	85.00	1.32	85.00
2. ผลลัพธ์ (E2)	20	30	24.75	1.41	82.50

จากตารางที่ 6 จะเห็นว่า ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียนพบว่า ผลคะแนนระหว่างเรียน (E1) มีคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 81.30 เมื่อพิจารณาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนรายชุดพบว่า ชุดที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 81.00 ชุดที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80.50 ชุดที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80.00 ชุดที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80.00 และชุดที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ย 85.00 และผลคะแนนหลังเรียน (E2) มีคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 82.50 แสดงว่า การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน สำหรับชมรมดนตรีโรงเรียนบ้านคำสมอ อำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี มีประสิทธิภาพ 81.30/82.50 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนด

ส่วนที่ 2 ผลการประเมินทักษะความสามารถในการปฏิบัติเมโลเดียน ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน สำหรับชมรมดนตรีโรงเรียนบ้านคำสมอ อำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี

1. ผลการประเมินทักษะของนักเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียนของชมรมดนตรีโรงเรียนบ้านคำสมอ อำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 20 คน แสดงดังตารางที่ 7

ตาราง 7 คะแนนประเมินทักษะของนักเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียนของชมรมดนตรีโรงเรียนบ้านคำสมอ อำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี

นักเรียนคนที่	คะแนนรวมก่อนเรียน	คะแนนรวมหลังเรียน	ผลต่างหลังเรียน
นักเรียนคนที่ 1	12	26	14
นักเรียนคนที่ 2	10	24	14
นักเรียนคนที่ 3	8	25	16
นักเรียนคนที่ 4	10	23	13
นักเรียนคนที่ 5	10	25	15
นักเรียนคนที่ 6	6	25	19
นักเรียนคนที่ 7	12	26	14
นักเรียนคนที่ 8	11	24	13
นักเรียนคนที่ 9	7	23	16
นักเรียนคนที่ 10	6	28	22
นักเรียนคนที่ 11	9	26	17
นักเรียนคนที่ 12	9	24	15
นักเรียนคนที่ 13	7	25	18
นักเรียนคนที่ 14	10	26	16
นักเรียนคนที่ 15	11	25	14
นักเรียนคนที่ 16	8	23	15
นักเรียนคนที่ 17	10	25	15
นักเรียนคนที่ 18	6	22	16
นักเรียนคนที่ 19	7	26	19
นักเรียนคนที่ 20	10	24	14

ตาราง 7 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนนรวมก่อนเรียน	คะแนนรวมหลังเรียน	ผลต่างหลังเรียน
คะแนนเต็ม	30	30	
คะแนนเฉลี่ย	8.95	24.75	

จากตารางที่ 7 ผลการประเมินทักษะความสามารถในการปฏิบัติเมโลเดียนของนักเรียน โดยมีคะแนนเต็ม 30 คะแนน พบว่า ผลคะแนนก่อนเรียน คะแนนมากที่สุดคือ 12 คะแนน และคะแนนน้อยที่สุดคือ 6 คะแนน ค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอน คือ 8.95 คะแนน โดยมีนักเรียนได้คะแนนสูงสุด จำนวน 2 คน และนักเรียนที่มีคะแนนต่ำสุด 3 คน โดยส่วนใหญ่ได้คะแนน 10 คะแนน จำนวน 6 คน ส่วนผลคะแนนหลังเรียน พบว่ามีคะแนนมากที่สุดคือ 28 คะแนน คะแนนน้อยที่สุดที่ 22 คะแนน คะแนนเฉลี่ยหลังใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอน คือ 24.75 คะแนน โดยมีนักเรียนได้คะแนนสูงสุด จำนวน 1 คน และนักเรียนที่มีคะแนนต่ำสุด 1 คน ส่วนใหญ่ได้คะแนน 24 และ 25 คะแนน โดยมีจำนวนเท่าๆกัน คือ 5 คน

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะความสามารถในการปฏิบัติเมโลเดียน ของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน

จากประเมินทักษะความสามารถในการปฏิบัติเมโลเดียน ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน สำหรับชมรมดนตรีโรงเรียนบ้านคำสมอ อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี โดยมีรายละเอียด ดังตารางที่ 8

ตาราง 8 เปรียบเทียบทักษะความสามารถในการปฏิบัติเมโลเดียน ของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน

กลุ่มทดลอง	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	df	t	Sig.
ก่อนเรียน	20	30	8.95	1.95	19	-30.620	0.000
หลังเรียน	20	30	24.75	1.41			

จากตารางที่ 8 เปรียบเทียบทักษะความสามารถในการปฏิบัติเมโลเดียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียนสำหรับชมรมดนตรีโรงเรียนบ้านคำสมอ อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี โดยใช้ชุดกิจกรรมก่อนและหลังการเรียนการสอน พบว่า ผลทักษะความสามารถในการปฏิบัติเมโลเดียน จากการเรียนการสอนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน สำหรับชมรมดนตรีโรงเรียนบ้านคำสมอ อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดย ผลทักษะความสามารถในการปฏิบัติเมโลเดียน หลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน ($\bar{X} = 8.95$, S.D. = 1.95) สูงกว่า ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 24.75$, S.D. = 1.41) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน ที่พัฒนาขึ้น

แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้นี้ ได้ศึกษาภายหลังจากที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียนในกลุ่มตัวอย่าง โดยมีระดับความพึงพอใจ 5 ระดับ คือ

ระดับ 5 หมายถึง ความพึงพอใจมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ความพึงพอใจมาก

ระดับ 3 หมายถึง ความพึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ความพึงพอใจน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ความพึงพอใจน้อยที่สุด

ผลการประเมินความพึงพอใจแสดงดังต่อไปนี้

ตาราง 9 แสดงความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน

ด้านครูผู้สอน	ระดับความพึงพอใจ					N	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ครูชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม ให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจน	18	2	0	0	0	20	4.90	0.31
2. ครูจัดแบ่งกลุ่มนักเรียนโดยอิสระ ความสามารถและเพศชาย-หญิงอย่าง เหมาะสม	17	3	0	0	0	20	4.85	0.37
3. ครูให้คำปรึกษา แนะนำ ดูแลนักเรียนใน การเรียนรู้ อย่างทั่วถึง	20	0	0	0	0	20	5.00	0.00
4. ครูส่งเสริมให้นักเรียนมีความ กระตือรือร้นในการเรียนรู้	19	1	0	0	0	20	4.95	0.22
5. ครูให้การเสริมแรงโดยการให้รางวัลแก่ กลุ่มที่ทำกิจกรรม สำเร็จสูงสุด	20	0	0	0	0	20	5.00	0.00
รวมด้านครูผู้สอน						4.94	0.16	

ตาราง 9 (ต่อ) แสดงความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน

หัวข้อ	ระดับความพึงพอใจ					N	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ด้านเนื้อหา								
1. ความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน	16	2	2	0	0	20	4.70	0.66
2. เนื้อหา ภาษา รูปแบบตรงกับความสนใจ และความต้องการของนักเรียน	17	3	0	0	0	20	4.85	0.37
3. เนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปสู่ยาก	18	1	1	0	0	20	4.85	0.49
4. การจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	16	3	1	0	0	20	4.75	0.55
รวมด้านเนื้อหา							4.78	0.48
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน								
1. นักเรียนใช้สื่อสารการเรียนรู้ต่าง ๆ ร่วมกัน	18	0	2	0	0	20	4.80	0.62
2. นักผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกัน	19	1	0	0	0	20	4.95	0.22
3. นักเรียนได้อธิบายความรู้ให้สมาชิกอื่น ๆ ในกลุ่มฟัง	16	1	3	0	0	20	4.65	0.75
4. นักเรียนมีการแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	18	2	0	0	0	20	4.90	0.31
5. นักเรียนได้ฝึกทักษะการสื่อสารระหว่างสมาชิก เช่น การเป็นผู้นำ การตัดสินใจ การแก้ปัญหา ฯลฯ	17	1	2	0	0	20	4.75	0.64
6. ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมเป็นไปตามลำดับขั้นตอนด้านการวัดและประเมินผล	19	1	0	0	0	20	4.95	0.22
รวมด้านกิจกรรมการเรียนการสอน							4.83	0.41

พหุ ประถมศึกษา

ตารางที่ 9 (ต่อ) แสดงความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน

หัวข้อ	ระดับความพึงพอใจ					N	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ด้านการวัดและประเมินผล								
1. การประเมินผลการประเมินผลการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล และของกลุ่ม	20	0	0	0	0	20	5.00	0.00
2. มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้	18	1	1	0	0	20	4.85	0.49
3. มีการประเมินพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียน	19	1	0	0	0	20	4.95	0.22
4. ผู้เรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนเอง และของกลุ่ม	20	0	0	0	0	20	5.00	0.00
5. การประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน	18	2	0	0	0	20	4.90	0.31
รวมด้านการวัดและประเมินผล							4.94	0.19
รวมความพึงพอใจทั้งหมด								

จากตารางที่ 9 จากการประเมินความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียนของนักเรียนจำนวน 20 คน พบว่า นักเรียนมีระดับความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.87 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านครูผู้สอนมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดเท่ากับด้านด้านการวัดและประเมินผล โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.94 ส่วนด้านเนื้อหาที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.78 ผลปรากฏดังนี้

1. ด้านครูผู้สอน พบว่า มีระดับความพึงพอใจโดยรวมในระดับมากที่สุด โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.94 (SD=0.16) โดยมีความพึงพอใจมากที่สุดในหัวข้อ ครูให้คำปรึกษา แนะนำ ดูแลนักเรียนในการเรียนรู้ อย่างทั่วถึง และ ครูให้การเสริมแรงโดยการให้รางวัลแก่กลุ่มที่ทำกิจกรรม สำเร็จสูงสุด โดยนักเรียนให้ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด จำนวน 20 คน ในทั้งสองหัวข้อ (ค่าเฉลี่ย 5.00) ส่วนหัวข้อที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ ครูจัดแบ่งกลุ่มนักเรียนโดยละเอียดความสามารถและเพศชาย-หญิงอย่างเหมาะสม (ค่าเฉลี่ย 4.85, S.D.=0.37) ซึ่งมีนักเรียนแสดงความพึงพอใจในระดับมากที่สุด 17 คน และ มีความพึงพอใจในระดับมากจำนวน 3 คน

2. ด้านเนื้อหา พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมในระดับมากที่สุด โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.78 (SD=0.48) โดยมีความพึงพอใจมากที่สุดในหัวข้อ เนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปสู่ยาก (ค่าเฉลี่ย 4.85, S.D.=0.49) โดยมีนักเรียนให้คะแนนความพึงพอใจมากที่สุดจำนวน 18 คน นอกจากนี้ หัวข้อ เนื้อหา ภาษา รูปแบบตรงกับความสนใจ และความต้องการของนักเรียน เป็นหัวข้อที่นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดเช่นกัน (ค่าเฉลี่ย 4.85, S.D.=0.37) โดยมีนักเรียนให้ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด จำนวน 17 คน ส่วนหัวข้อ ความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับ

ความสามารถของนักเรียน เป็นหัวข้อที่นักเรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.70, S.D.=0.66) โดยมีนักเรียนให้ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด จำนวน 16 คน

3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมในระดับมากที่สุด โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.83 (SD=0.41) โดยมีความพึงพอใจมากที่สุดในหัวข้อ 2. นักผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกัน (ค่าเฉลี่ย 4.95, S.D.=0.22) และหัวข้อผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมเป็นไปตามลำดับขั้นตอนด้านการวัดและประเมินผล(ค่าเฉลี่ย 4.95, S.D.=0.22) โดยทั้งสองหัวข้อนี้ นักเรียนให้คะแนนความพึงพอใจมากที่สุดจำนวน 19 คน ส่วนหัวข้อ นักเรียนได้อธิบายความรู้ให้สมาชิกอื่น ๆ ในกลุ่มฟัง เป็นหัวข้อที่นักเรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.65, S.D.=0.75) โดยมีนักเรียนให้ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด จำนวน 16 คน

4. ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมในระดับมากที่สุด โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.94 (SD=0.19) โดยมีความพึงพอใจมากที่สุดในหัวข้อการประเมินผลการประเมินผลการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล และของกลุ่ม และ หัวข้อผู้เรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนเองและของกลุ่ม (ค่าเฉลี่ย 5.00) โดยทั้งสองหัวข้อมีนักเรียนให้ความพึงพอใจมากที่สุด 20 คน ส่วนหัวข้อ มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ เป็นหัวข้อที่นักเรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.85, S.D.=0.49) โดยมีนักเรียนให้ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด จำนวน 18 คน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน สำหรับชมรมดนตรีโรงเรียนบ้าน คำสมอ อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้สรุปผลการศึกษารายง่าต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน สำหรับชมรมดนตรีโรงเรียนบ้าน คำสมอ อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี ดำเนินการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนบ้านคำสมอ อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี ที่เป็นสมาชิกชมรมดนตรีจำนวน 20 คน สรุปผลดังนี้

1. ผลการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน สำหรับชมรมดนตรีโรงเรียนบ้าน คำสมอ อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี มีประสิทธิภาพ 81.30/82.50 ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐาน 80/80

2. ทักษะความสามารถในการปฏิบัติเมโลเดียน หลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียนสูงกว่า ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน ที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.87 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนมีความถึงพอใจมากที่สุดในด้านครูผู้สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.94 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือครูให้คำปรึกษา แนะนำดูแลนักเรียนในการเรียนรู้ อย่างทั่วถึง และ ครูให้การเสริมแรงโดยการให้รางวัลแก่กลุ่มที่ทำกิจกรรมสำเร็จสูงสุด (\bar{X} =5.00) รองลงมาคือ ด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.94 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ การประเมินผลการประเมินผลการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล และของกลุ่มและผู้เรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนเองและของกลุ่ม (\bar{X} =5.00) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ นักผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกัน และ ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมเป็นไปตามลำดับขั้นตอนด้านการวัดและประเมินผล (\bar{X} =4.95) และด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ เนื้อหา ภาษา รูปแบบตรงกับความสนใจ และความ ต้องการของนักเรียน และ เนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปสู่ยาก (\bar{X} =4.85) ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัย การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน สำหรับชมรมดนตรีโรงเรียนบ้าน คำสมอ อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี ผู้วิจัยสามารถนำผลมาอภิปราย ได้ดังนี้

1. ผลการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน สำหรับชมรมดนตรีโรงเรียนบ้าน คำสมอ อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี กำหนดเกณฑ์ให้มีประสิทธิภาพ 80/80 ซึ่งพบว่า การวิจัยครั้งนี้มีประสิทธิภาพ 81.30/82.50 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2539) ได้กล่าวไว้ว่าการทดสอบหาประสิทธิภาพจะทำให้ผู้ผลิตชุดกิจกรรมมั่นใจได้ว่า เนื้อหาที่บรรจุในชุดกิจกรรมมีความเหมาะสมและง่ายต่อการเข้าใจ อันจะช่วยให้ผู้ผลิต มีความชำนาญสูงขึ้น เป็นการประหยัดแรงงาน เวลา และเงินทองในการเตรียมต้นแบบ และชุดกิจกรรมยังช่วยให้ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมตามที่มุ่งหวังตั้งนั้ก่อนการนำชุดกิจกรรมไปใช้ ครูควรมั่นใจว่าชุดกิจกรรมนั้น มีประสิทธิภาพ ในการช่วยให้ได้ชุดกิจกรรมที่มีคุณค่าตามเกณฑ์ที่กำหนด นอกจากนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียนที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดเนื่องมาจากแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยค้นคว้าสร้างขึ้นได้ผ่านการตรวจและการให้คำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาการวิจัย อีกทั้งยังได้ผ่านการประเมินคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างเป็นระบบและผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างเป็นระบบทั้งการศึกษาและการวิเคราะห์ หลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ และการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ รวมทั้งศึกษาเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง กับการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนการสอนจนเข้าใจ จากนั้นจึงสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจและให้คำแนะนำ แล้วจึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ความถูกต้องเหมาะสมและนำเสนอขอแนะนำปรับปรุงแก้ไข จึงนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ ซึ่งถือได้ ว่าชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียนนี้สามารถนำไปใช้ในการเรียนรู้ได้ ผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับการศึกษาของ พรวิไล จุลเสวก (2559) พบว่า การเรียนรู้โน้ตดนตรีสากลโดยใช้ชุดฝึก ทักษะเมโลเดียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองขวาง มีประสิทธิภาพ 80.61/88.00 ซึ่ง สอดคล้องกับการศึกษาของ ภีระเมศร์ ประสิทธิ์เมธี มีช้าง (2560) พบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง วงปีพาทย์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก และประสิทธิภาพเท่ากับ 82.16/83.78 การศึกษาของ อธิวัฒน์ พรหมจันทร์ และอินทิรา รอบรู้ (2561) พบว่า ชุดการเรียน การเล่นกีตาร์ขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทพวิทยา ประสิทธิภาพของชุด การเรียน (E1/E2) มีค่าเท่ากับ 81.40/88.83 และการศึกษาของ อรรถวิตร ทิพย์เลิศ (2560) พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้เสริมสร้างทักษะการปฏิบัติกีตาร์ตามแนวคิดของเดวีส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 80.38 / 83.46 และการศึกษาของ ธนันต์ ชั้นทะยศและสยาม จวงประโคน (2562) พบว่า ชุดการสอนเมโลเดียนตามแนวคิดของโคตยา สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโคกสำราญ จังหวัดนครราชสีมา มีประสิทธิภาพ 82.63/ 84.58

2. ทักษะความสามารถในการปฏิบัติเมโลเดียน หลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียนสูงกว่า ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียนที่พัฒนาขึ้นสามารถพัฒนาทักษะทางดนตรีของผู้เรียนได้มากขึ้น เนื่องจากชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน เป็นกิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติ เมื่อนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมตามลำดับขั้นฝึกปฏิบัติเป็นประจำจึงมีความชำนาญและมีความสามารถในทักษะที่เกิดขึ้น ได้รับประโยชน์และประสบการณ์ตรง ซึ่งสอดคล้องกับ ทฤษฎีพหุปัญญาของ Gardner (1983 อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี, 2555 : 85 – 90) ได้กล่าวว่า ผู้เรียนแต่ละคนมีระดับเขาวนปัญญาแตกต่างกัน ครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนที่มีความหลากหลายให้เหมาะสมกับผู้เรียน ดังนั้น แสดงว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้อะคูสติก มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และมีสื่อการสอนที่หลากหลาย รวมทั้งมีการทดลองที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองทำให้ผู้เรียนเกิดจึงมีความชำนาญและมีความสามารถในทักษะที่เกิดขึ้น ซึ่งส่งผลให้เกิดความรู้ที่คงทน จึงส่งผลให้คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธวัชชัย จิตวารินทร์ (2560) เมื่อใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้กระบวนการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรในท้องถิ่นหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง วิธีการทางวิทยาศาสตร์กับการแก้ปัญหา วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อชีวิต สำหรับนักศึกษาระดับอนุปริญาวิทยาลัยชุมชนพังงา นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับการศึกษาของ ภีระเมศร์ ประสิทธิ์เมธี มีช้าง (2560) พบว่าเมื่อใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องวงปีพาทย์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระดนตรี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สูงกว่าที่เรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 สอดคล้องกับการศึกษาของ อธิวัฒน์ พรหมจันทร์ และอินทรา รอบรู้ (2561) พบว่า เมื่อใช้ชุดการเรียนการเล่นกีตาร์ขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทพวิทยา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยชุดการเรียนสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับการศึกษาของ วัชรเกียรติ ทรัพย์สินทวีกุล (2561) พบว่า เมื่อใช้ชุดกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนดนตรีสากล การฝึกหัดขลุ่ยรีคอร์เดอร์ (Recorder) มัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ดนตรี) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับการศึกษาของ อธิวัฒน์ พรหมจันทร์ และอินทรา รอบรู้ (2561) ที่พบว่า เมื่อใช้ชุดการเรียนการเล่นกีตาร์ขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทพวิทยา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยชุดการเรียนสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับการศึกษาของ ธนัณณ์ ชันทยาศและสยาม จวงประโคน (2562) พบว่า เมื่อใช้ชุดการสอนเมโลเดียนตามแนวคิดของโคดาย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโคกสำราญ จังหวัดนครราชสีมา นักเรียนมีทักษะในการปฏิบัติเครื่องดนตรีเมโลเดียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ผลการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน ที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.87 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดในด้านครูผู้สอน รองลงมาคือ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ตามลำดับ แสดงว่าชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีความสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน อาจเป็นเพราะรูปแบบชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น เป็นเรื่องน่าสนใจ และนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ ฝึกฝนจนเกิดความชำนาญและสามารถเล่นเพลงได้ อีกทั้งนักเรียนมีความพึงพอใจด้านครูผู้สอนมากที่สุดโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ครูให้คำปรึกษา แนะนำ ดูแลนักเรียนในการเรียนรู้ อย่างทั่วถึง และ ครูให้การเสริมแรงโดยการให้รางวัลแก่กลุ่มที่ทำกิจกรรมสำเร็จสูงสุด และด้านการวัดและประเมินผล โดยเฉพาะการประเมินผลการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล และของกลุ่ม และผู้เรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนเองและของกลุ่ม สอดคล้องกับการศึกษาของ พรวิไล จุลเสวก (2550) ที่พบว่า นักเรียนมากกว่าร้อยละ 80 มีความพึงพอใจในการเรียนดนตรีสากล โดยใช้ชุดฝึกทักษะเมโลเดียนในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับการศึกษาของ วัชรเกียรติ ทรัพย์สินทวีกุล (2561) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนดนตรีสากลการฝึกหัดขลุ่ยรีคอร์เดอร์ (Recorder) มัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ดนตรี) ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$) การศึกษาของ อธิวัฒน์ พรหมจันทร์ และ อินทิรา รอบรู้ (2561) ที่พบว่า ความพึงพอใจต่อการใช้ชุดการเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน

ดังนั้น ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน สำหรับชมรมดนตรีโรงเรียนบ้าน คำสมอ อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี เป็นชุดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถนำไปใช้สอนผู้เรียนเพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ได้

ข้อเสนอแนะ

จากการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน สำหรับชมรมดนตรีโรงเรียนบ้าน คำสมอ อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน สำหรับชมรมดนตรีโรงเรียนบ้าน คำสมอ อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และทักษะของนักเรียนเมื่อใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียนสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในการศึกษารุ่นนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4-6 ที่อยู่ในชมรมดนตรี ดังนั้น ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียนที่พัฒนาขึ้นมานี้จึงเหมาะสำหรับชมรมดนตรีในโรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4-6 เป็นสมาชิกของชมรม เพื่อช่วยพัฒนาทักษะทางด้านดนตรีและเมโลเดียนของนักเรียนในชมรม

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน สำหรับชมรมดนตรีโรงเรียนบ้าน คำสมอ อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี มีความ

พึงพอใจในด้านเนื้อหาน้อยกว่าด้านอื่นๆ โดยเฉพาะเนื้อหา ภาษา รูปแบบตรงกับความสนใจ และความต้องการของนักเรียน และเนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปสู่ยาก ดังนั้น ผู้สอนควรปรับปรุงเนื้อหา การเรียนการสอนเมโลเดียน ทั้งนี้เนื่องจากความแตกต่างของนักเรียนที่มาจากระดับชั้นการศึกษา จึงมีความเป็นไปได้ว่า นักเรียนบางส่วนไม่เข้าใจเนื้อหา และตามไม่ทัน ดังนั้น ครูผู้สอนจึงควรปรับปรุงเนื้อหา จัดลำดับความสำคัญโดยมุ่งให้นักเรียนแต่ละระดับชั้นสามารถเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กัน รวมทั้งเพิ่มวิธีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม หรือแบบพี่ช่วยน้อง เพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อให้ นักเรียนชมรมดนตรีมีการพัฒนาความรู้ ทักษะได้อย่างรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

1.3 ควรตรวจสอบจำนวนและความพร้อมของเครื่องดนตรี ที่ใช้ภายในชมรมดนตรีของโรงเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ครูผู้สอนควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมที่เกี่ยวกับเครื่องดนตรีประเภทอื่นๆ ของชมรมดนตรีของโรงเรียนบ้านคำสมอ อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อนำไปเป็นการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน ชุดกิจกรรมที่หลากหลาย ใช้ในการพัฒนานักเรียนต่อไป

2.2 ควรศึกษาเกี่ยวกับ การประยุกต์ใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน สำหรับชมรมดนตรีโรงเรียนบ้านคำสมอ อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี ในการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ของชั้นประถมศึกษาอื่นๆ ของโรงเรียนบ้านคำสมอ อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี

2.3 ควรศึกษาเปรียบเทียบทักษะด้านดนตรีของนักเรียนที่ฝึกโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน กับการฝึกโดยเทคนิคการสอนแบบอื่น

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จิตรวรรณ ประจูดทะเลเนย์. (2557). การพัฒนาชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมความสามารถ
ด้านมิติสัมพันธ์สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ฉลองชัย สุรวัดนบุรณ์. (2528). การเลือกการใช้สื่อการสอน. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2539). เอกสารการสอนชุดสื่อการสอนระดับประถมศึกษา หน่วยการเรียนรู้ที่ 8-15
พิมพ์ครั้งที่ 15. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ บุญเลิศ ส่องสว่าง และวาสนา ทวีกุลทรัพย์. (2551). “ชุดการเรียนรู้ การสอน” ใน
ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน หน่วยที่ 14 หน้า 4-10.
นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2534). พฤติกรรมการสอนดนตรี. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2541). จิตวิทยาการสอนดนตรี. พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทองสุข วงศ์ทิพย์. (2550). การสร้างชุดกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยตามมาตรา
ตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุดรดิตถ์ . มหาวิทยาลัยราช
ภัฏอุดรดิตถ์.
- ธันณณ์ ชันทยะศและสยาม จวงประโคน. (2562). ชุดการสอนเมโลเดียนตามแนวคิดของโคดาเย สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโคกสำราญ จังหวัดนครราชสีมา. วารสาร
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์, 21(1) มกราคม-มิถุนายน : 243-
254.
- ธนาวุฒิ ขุมทอง. (2560). การพัฒนาคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) ในรายวิชาเมโลเดียนเบื้องต้นของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสวนลุมพินี กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- ธวัชชัย จิตวารินทร์. (2560). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้กระบวนการแปรรูปผลผลิต
ทางการเกษตรในท้องถิ่นหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง วิธีการทางวิทยาศาสตร์กับการแก้ปัญหา
วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อชีวิตสำหรับนักศึกษาระดับอนุปริญญาวิทยาลัยชุมชนพังงา. วารสาร
ปาริชาติ .มหาวิทยาลัยทักษิณ ฉบับพิเศษ 2560: 1-8. .
- นภัสสร ผลวิเศษสิทธิ์. (2557). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องทัศนธาตุและองค์ประกอบศิลป์

- กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- นัทธิดา กำนล. (2551). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ กับการสอนปกติ ของนักเรียนช่วงชั้น 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องชนิดของคำในภาษาไทย. วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์, 9(2), 39-49.
- น้ำอ้อย สุรสีห์เรื่องชัย. (2552). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรมด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นิภาวรรณ ดีสุทธิ. (2552). การพัฒนาการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง การพัฒนาการเขียนเรียงความโดยใช้แบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลเลย. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น. มหาวิทยาลัยอีสาน.
- บัวสอน วรพันธ์. (2548). การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหา วิชาคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโนนศาลา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- บำรุงศักดิ์ บุรสิทธิ์. (2548). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง ทฤษฎีและสิ่งแวดล้อม สำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่2. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาการศึกษา . มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- บุญเกื้อ ควรวหาเวช. (2542). นวัตกรรมการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่5. กรุงเทพฯ : หจก. SR Printing.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น. การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ปาริยา แก้วธรรม. (2550). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการที่มีต่อความฉลาด ทางอารมณ์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่5 โรงเรียนบ้านบักตอง จังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พรวิไล จุลเสวก. (2550). การพัฒนาการเรียนรู้เน็ตดนตรีสากล โดยใช้ชุดฝึกทักษะเมโลเดียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองขวาง. สืบค้นจาก <http://dspace.bru.ac.th/xmlui/handle/123456789/2921>.
- พิชิต บุตรศรีสวย. (2546). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเขตการศึกษา 9. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- พิมพ์พิมล แสนนาม. (2553). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร. มหาวิทยาลัยราชภัฏ สกลนคร.
- ภิระเมศร์ ประสิทธิ์เมธี มีช้าง. (2560). ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง วงปีพาทย์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระดนตรี.
- รัชนก คำวัจจิง. (2549). การศึกษาผลของชุดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่องจังหวัดนครนายก สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เลิศ อานันทนง และคนอื่นๆ. (2537). ทศนคติใช้สื่อการสอนระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

วัชรเกียรติ ททรัพย์สินทวีกุล. (2561). ชุดกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนดนตรีสากล การฝึกหัดชลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ (Recorder) มัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ดนตรี). สืบค้นจาก <http://202.44.68.33/node/229846>.

วาโร เฟ็งสวัสดิ์. (2546). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

วิชัย วงษ์ใหญ่. (2554). กระบวนทัศน์ใหม่: การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพ ของบุคคล. กรุงเทพฯ: Sr. Printing.

เสาวนีย์ ลีขาบัณชิต. (2528). เทคโนโลยีการศึกษา. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ.

สโรชย์บล เจริญใจ. (2549). การศึกษาความพึงพอใจของผู้อ่าน ที่มีต่อการออกแบบหนังสือพิมพ์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร. สืบค้นจาก <http://cms.dru.ac.th/jspui/handle/123456789/913>.

สมบุญ วิเศษวงษา. (2548). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง เทคนิคการเป่าชลุ่ยเพียงออ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

สมยศ นาวิการ. (2544). การบริหารพัฒนาองค์กรและการจูงใจ พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ.

สมศักดิ์ สนใจ. (2542). การพัฒนาชุดการสอนการอ่านและการร้องโน้ตสากลในรายวิชาดุริยางคศิลป์สากล 1114 คีตศิลป์สากล 2 ในวิทยาลัยนาฏศิลป์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล.

สุคนธ์ สินธพานนท์. (2551). นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: เทคนิคพริ้นติ้ง.

สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2553). จิตวิทยาการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2556). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่11. กรุงเทพฯ :จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

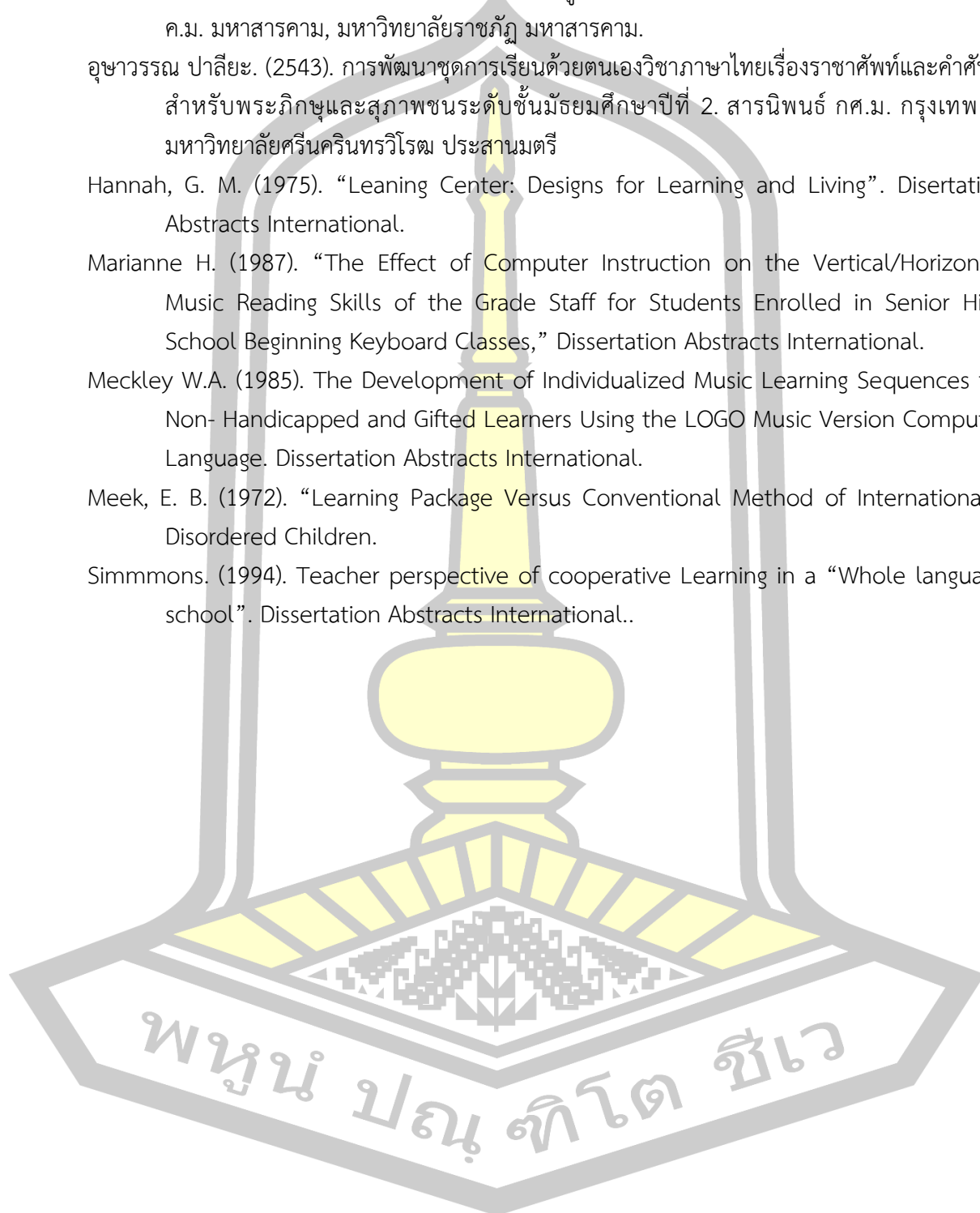
อธิวัฒน์ พรหมจันทร์ และอินทิรา รอบรู้. (2561). การพัฒนาชุดการเรียนการเล่นกีตาร์ขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทพวิทยา. วารสารชุมชนวิจัย ปีที่ 12 ฉบับที่ 3 (กันยายน - ธันวาคม 2561) : 200-210.

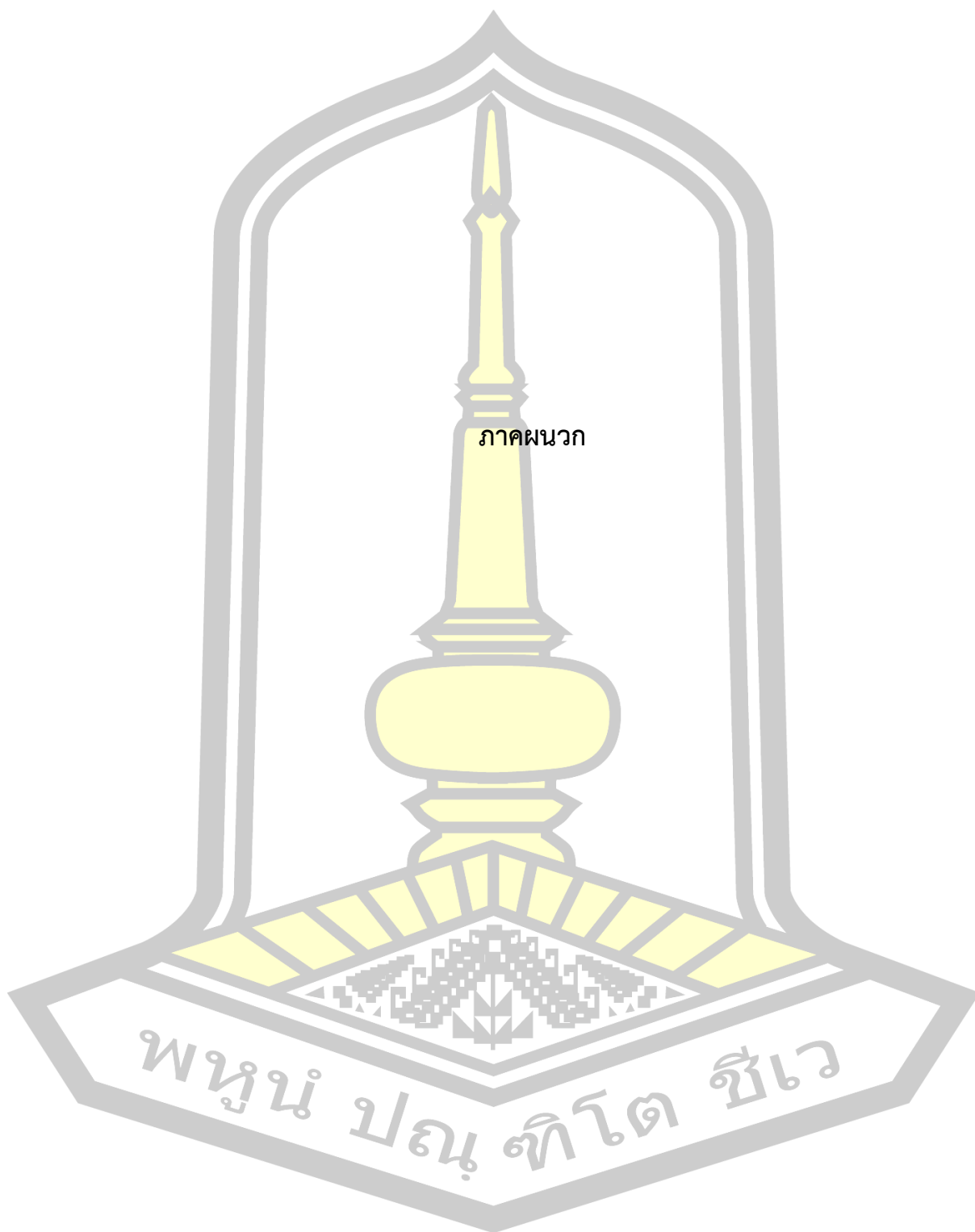
อภิชาติ ชมภูทัศน์. (2554). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเขียนบทร้อยกรองโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

อรพรรณ ชูนาบาล. (2554). การพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านและเขียน คำควบล้ำเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

อรรถวัตร ทิพย์เลิศ. (2560). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เสริมสร้างทักษะการปฏิบัติกีตาร์ตามแนวคิดของเดวีส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษารั้งที่ 2

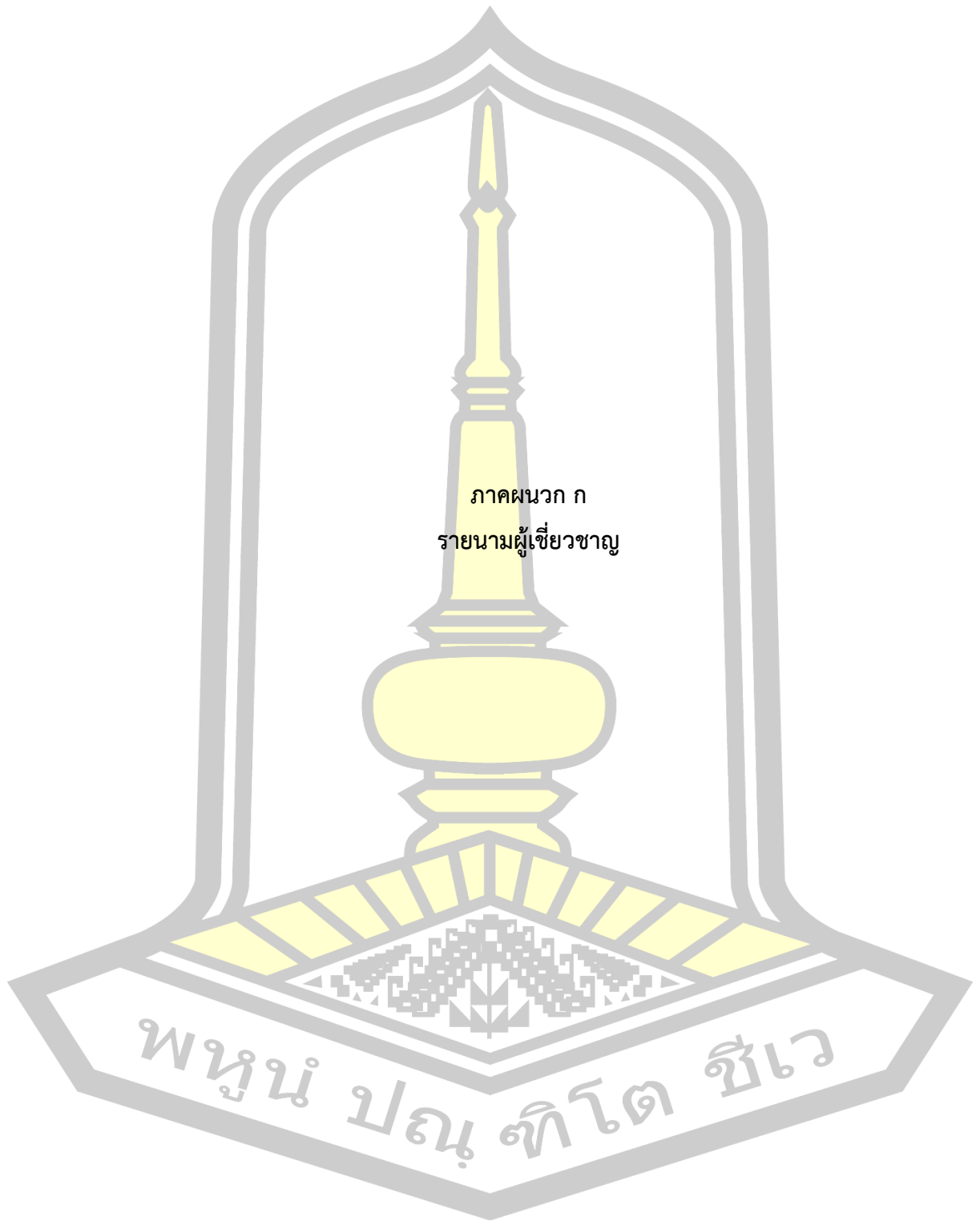
- อินทิรา ศรีสว่าง. (2549). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่านและการเขียน คำควบกล้ำ ร ล ว โดยใช้แบบฝึกทักษะและกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาสารคาม, มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม.
- อุษาวรรณ ปาลียะ. (2543). การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองวิชาภาษาไทยเรื่องราชาศัพท์และคำศัพท์ สำหรับพระภิกษุและสุภาพชนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- Hannah, G. M. (1975). "Learning Center: Designs for Learning and Living". Dissertation Abstracts International.
- Marianne H. (1987). "The Effect of Computer Instruction on the Vertical/Horizontal Music Reading Skills of the Grade Staff for Students Enrolled in Senior High School Beginning Keyboard Classes," Dissertation Abstracts International.
- Meckley W.A. (1985). The Development of Individualized Music Learning Sequences for Non- Handicapped and Gifted Learners Using the LOGO Music Version Computer Language. Dissertation Abstracts International.
- Meek, E. B. (1972). "Learning Package Versus Conventional Method of International," Disordered Children.
- Simmons. (1994). Teacher perspective of cooperative Learning in a "Whole language school". Dissertation Abstracts International..

ภาคผนวก

พหุมนุ ปณ ทิโต ชีเว

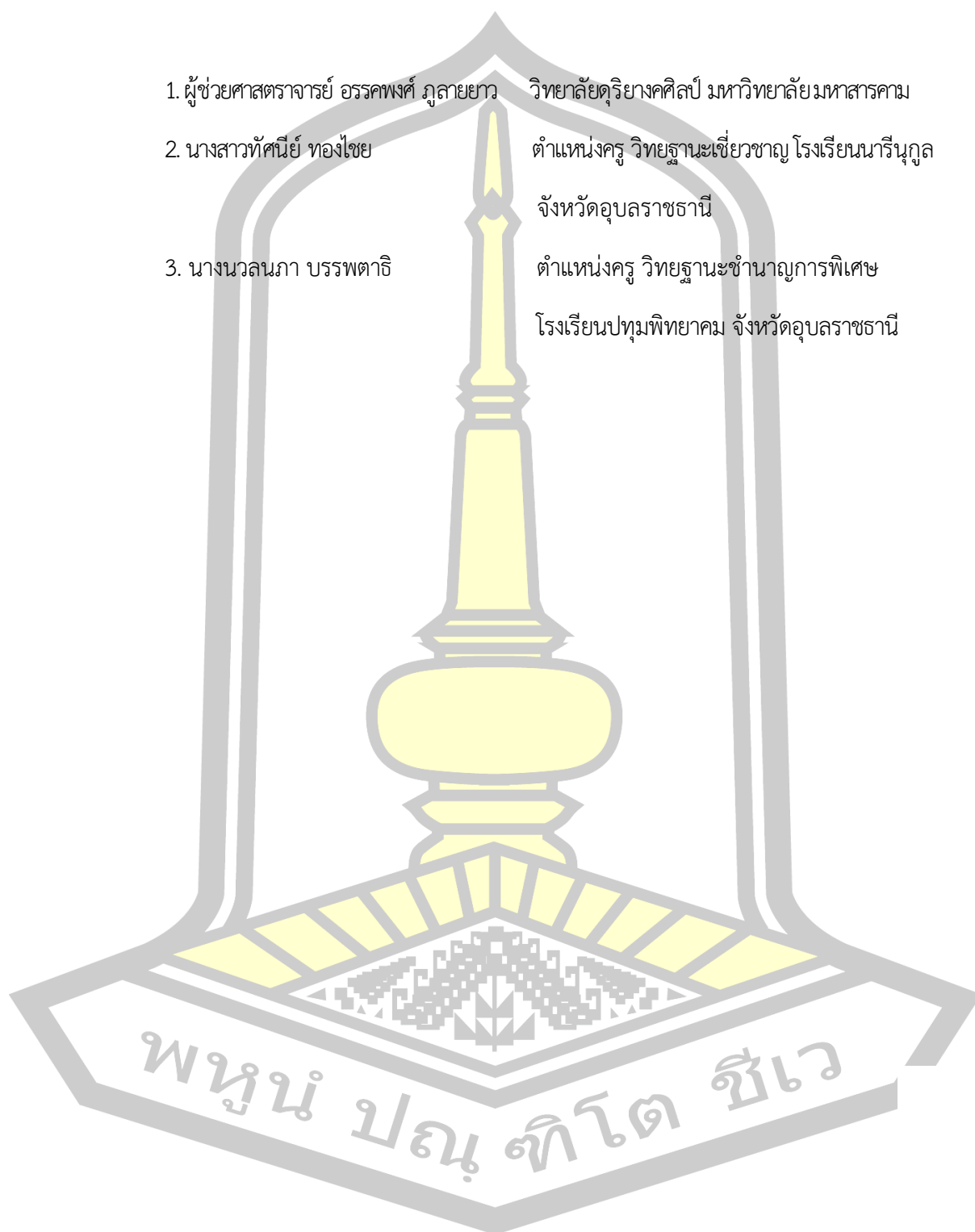

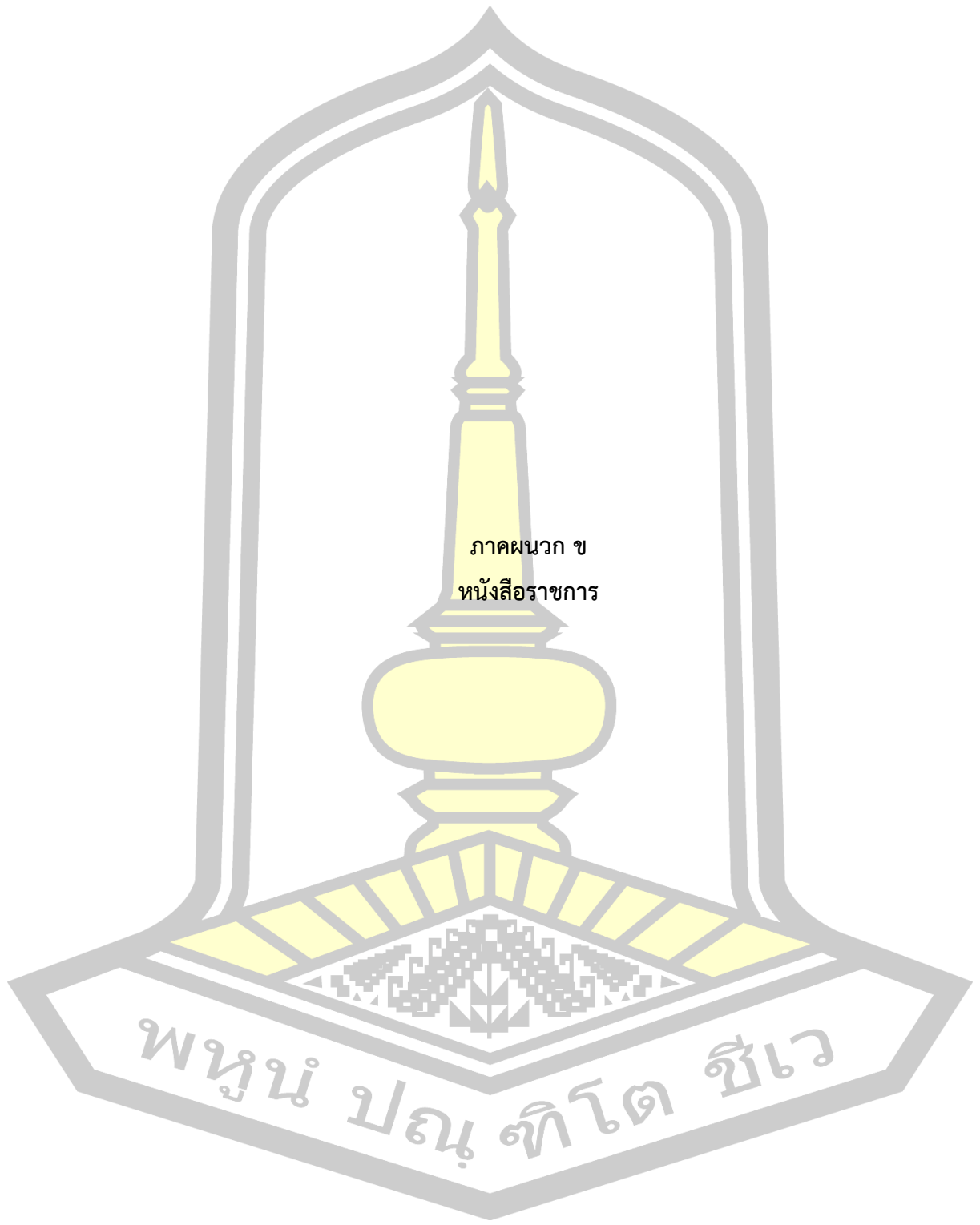
ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

พหุจน์ ปณฺ ทิโต ชีเว

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อรรคพงศ์ ภูลายยาว วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
2. นางสาวทัศนีย์ ทองไชย ตำแหน่งครู วิทยฐานะเชี่ยวชาญ โรงเรียนนารีนุกูล
จังหวัดอุบลราชธานี
3. นางนวลนภา บรรพตาธิ ตำแหน่งครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนปทุมพิทยาคม จังหวัดอุบลราชธานี

ภาคผนวก ข
หนังสือราชการ

พหุบัน ปณ ทิโต ชีเว

เลขที่รับ 1๗	☐ งานจัดการ
วันที่ 1๐ ส.ค. ๖3	☐ งานงบประมาณ
เวลา ๐๘.๑๐	☐ งานบุคลากร
ผู้รับ ๙	☐ งานบริหารทั่วไป

ที่ อว 0605.24/๖1๖

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย
จังหวัดมหาสารคาม 44150

28 กุมภาพันธ์ 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เข้าศึกษาข้อมูลเพื่อการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคำสมอ

ด้วย นายธนกฤต แสนทวิสุข นิสิตหลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต ระบบในเวลาราชการได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ “การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนมโหรีเดี่ยว สำหรับชมรมดนตรี โรงเรียนบ้านคำสมอ อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดอุบลราชธานี” และอยู่ระหว่างการเก็บข้อมูลภาคสนาม

ในการนี้ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้ นายธนกฤต แสนทวิสุข เข้าศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้มโหรีเดี่ยว สำหรับชมรมดนตรี โรงเรียนบ้านคำสมอ โดยขอความอนุเคราะห์เข้าพบและค้นคว้าข้อมูล ในระหว่างเดือนมีนาคม - เดือนเมษายน พ.ศ.2563 และหวังอย่างยิ่งว่าท่านจะให้ความอนุเคราะห์ ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา

วิทยาส. พ.ศ. ๖๓. ๖๑๐๖๖ (ส.ค.๖๓)

ดร. น. พ. ศ. ๖๓. ๖๑๐๖๖ (ส.ค.๖๓)

ขอความอนุเคราะห์เข้าศึกษาข้อมูลเพื่อการทำวิทยานิพนธ์

พ.ศ. ๖๓. ๖๑๐๖๖ (ส.ค.๖๓)

ก

๑๐ ส.ค. ๖๓

ขอแสดงความนับถือ

(ว่าที่ร้อยเอกอิทธิฤทธิ์ โทท่า)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและพัฒนาองค์กร
รักษาราชการแทนคณบดีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์

- ทราบ

- แจ้งผู้เกี่ยวข้อง

และแจ้งให้คณาจารย์ที่เกี่ยวข้อง

เตรียมเอกสารและข้อมูล

พร้อมแจ้งให้ทราบ

๙

10/ ส.ค. 63

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์

โทรศัพท์/โทรสาร 043-754385

ที่ อว 0605.24/ 315

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย
จังหวัดมหาสารคาม 44150

28 กุมภาพันธ์ 2563

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรุณพงศ์ ภูลัยยาว

- สิ่งที่แนบมาด้วย
1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 5 ชุด
 2. แบบวัดทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีเมโลเดียน จำนวน 1 ชุด
 3. แบบประเมินความพึงพอใจ จำนวน 1 ชุด
 4. แบบทดสอบก่อน - หลังเรียน จำนวน 1 ชุด
 5. แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายชนกฤต แสนทวีสุข นิสิตหลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต ระบบในเวลาราชการได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ “การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน สำหรับชมรมดนตรี โรงเรียนบ้านคำสมอ อำเภอกิ่งโพธิ์ จังหวัดอุบลราชธานี” และอยู่ระหว่างการเก็บข้อมูลภาคสนาม

ในกรณี ทางวิทยาลัยได้สังเกตเห็นว่า ท่านมีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในด้านดุริยางคศิลป์ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบเครื่องมือการทำวิจัยเพื่อนำไปประกอบการทำวิทยานิพนธ์ของ นายชนกฤต แสนทวีสุข ตามเอกสารที่แนบมาท้ายบันทึกนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ว่าที่ร้อยเอกอวิรุทธ์ โทท่า)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและพัฒนางาน
รักษาการแทนคณบดีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์
โทรศัพท์/โทรสาร 043-754385

ที่ อว 0605.24/ ๓1๖

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย
จังหวัดมหาสารคาม 44150

28 กุมภาพันธ์ 2563

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิทยานิพนธ์

เรียน นางสาวทัศนีย์ ทองไชย

- สิ่งที่แนบมาด้วย 1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 5 ชุด
2. แบบวัดทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีเมโลเดียน จำนวน 1 ชุด
 3. แบบประเมินความพึงพอใจ จำนวน 1 ชุด
 4. แบบทดสอบก่อน - หลังเรียน จำนวน 1 ชุด
 5. แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายธนกฤต แสนทวิสุข นิสิตหลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต ระบบในเวลาราชการได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ “การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน สำหรับชมรมดนตรี โรงเรียนบ้านคำสมอ อำเภอนามน จังหวัดอุบลราชธานี” และอยู่ระหว่างการเก็บข้อมูลภาคสนาม

ในการนี้ ทางวิทยาลัยได้เล็งเห็นว่า ท่านมีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในด้านดุริยางคศิลป์ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบเครื่องมือการทำวิจัยเพื่อนำไปประกอบการทำวิทยานิพนธ์ของ นายธนกฤต แสนทวิสุข ตามเอกสารที่แนบมาท้ายบันทึกนี้จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ว่าที่ร้อยเอกอวิรุทธ์ โทท่า)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและพัฒนางาน
รักษาราชการแทนคณบดีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์
โทรศัพท์/โทรสาร 043-754385

ที่ อว 0605.24/๒14

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย
จังหวัดมหาสารคาม 44150

28 กุมภาพันธ์ 2563

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิทยานิพนธ์

เรียน นางนวลนภา บรรพตาทิ

- สิ่งที่แนบมาด้วย
1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 5 ชุด
 2. แบบวัดทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีเมโลเดียน จำนวน 1 ชุด
 3. แบบประเมินความพึงพอใจ จำนวน 1 ชุด
 4. แบบทดสอบก่อน - หลังเรียน จำนวน 1 ชุด
 5. แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายธนกฤต แสนทวีสุข นิสิตหลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต ระบบในเวลาราชการได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ “การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน สำหรับชมรมดนตรี โรงเรียนบ้านคำสมอ อำเภอน้ำขุ่น จังหวัดอุบลราชธานี” และอยู่ระหว่างการเก็บข้อมูลภาคสนาม

ในการนี้ ทางวิทยาลัยได้สังเกตเห็นว่า ท่านมีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในด้านดุริยางคศิลป์ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบเครื่องมือการทำวิจัยเพื่อนำไปประกอบการทำวิทยานิพนธ์ของ นายธนกฤต แสนทวีสุข ตามเอกสารที่แนบมาท้ายบันทึกนี้จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา

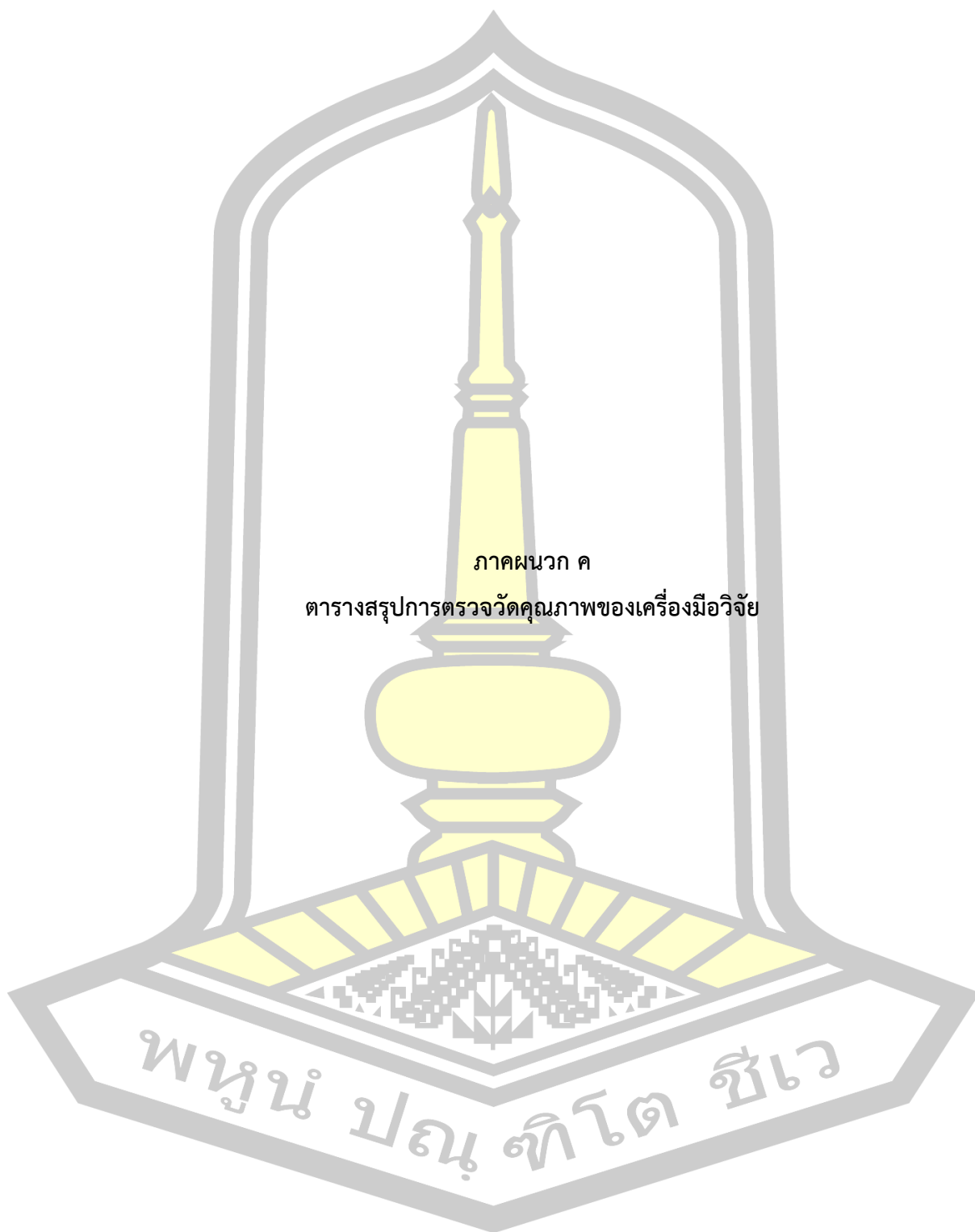
ขอแสดงความนับถือ

(ว่าที่ร้อยเอกอวิรุทธ์ โทท่า)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและพัฒนาองค์กร
รักษาราชการแทนคณบดีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์

โทรศัพท์/โทรสาร 043-754385

ภาคผนวก ค

ตารางสรุปการตรวจวัดคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

พหุ ประถม ทิโต ชีเว

สรุปการตรวจวัดคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน สำหรับชมรมดนตรีโรงเรียนบ้าน คำสมอ อำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี ได้รับการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านได้แก่

- 1.
- 2.
- 3.

ผลการพิจารณาร่างเครื่องมือเพื่อการวิจัย (IOC) แสดงดังนี้

1. ด้านแผนการจัดการความรู้

ข้อความถาม/ข้อสอบ สำหรับการวิจัย	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	IOC	แปลความหมาย
1. ความสอดคล้องเหมาะสมกับมาตรฐานตัวชี้วัด	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2. ความสอดคล้องเหมาะสมกับธรรมชาติวิชา	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3. ความสอดคล้องเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
4. ความสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
5. ความเหมาะสมต่อกระบวนการพัฒนาผู้เรียน	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
6. ความเหมาะสมของเนื้อหา	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
7. ความเหมาะสมกับบริบทในสถานศึกษา	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
8. ความเหมาะสมของการใช้ภาษากับระดับชั้นของผู้เรียน	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
9. ความเหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียน	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
10. ความเหมาะสมของรูปแบบ	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

จากตาราง จะเห็นว่าผู้เชี่ยวชาญทุกคนมีความเห็น IOC มากกว่า 0.67 ทุกข้อ แสดงว่า ด้านแผนการจัดการความรู้ของการศึกษา การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน สำหรับ

ชมรมดนตรีโรงเรียนบ้าน คำสมอ อำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี ที่ผู้วิจัยคิดค้นมีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้

2. ด้านการวัดทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีเมโลเดียน

รายการ	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	IOC	แปลความหมาย
1. มีการวัดที่ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2. การวัดและประเมินผลตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3. แบบวัดทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีเมโลเดียนครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
4. เกณฑ์ที่ใช้ในแบบวัดทักษะครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
5. แบบวัดทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีเมโลเดียนเน้นการประเมินตามสภาพจริง	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

จากตาราง จะเห็นว่าผู้เชี่ยวชาญทุกคนมีความเห็น IOC มากกว่า 0.67 ทุกข้อ แสดงว่า แบบวัดทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีเมโลเดียน ในการศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน สำหรับชมรมดนตรีโรงเรียนบ้าน คำสมอ อำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี ที่ผู้วิจัยคิดค้นมีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้

3. ด้านชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน

3.1 ชุดที่ 1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเมโลเดียน

รายการ	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	IOC	แปลความหมาย
1. ความสอดคล้องเหมาะสมกับหลักสูตร	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2. ความสอดคล้องเหมาะสมของเนื้อหา	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

3. ความสอดคล้องเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
4. ความสอดคล้องเหมาะสมของภาพ	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
5. ความเหมาะสมของเนื้อหา	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
6. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
7. ความเหมาะสมของการใช้ภาษา	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
8. ความเหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
9. ความเหมาะสมของรูปเล่ม	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

3.2 ชุดที่ 2 ตัวโน้ตและเครื่องหมายกำหนดจังหวะ

รายการ	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	IOC	แปลความหมาย
1. ความสอดคล้องเหมาะสมกับหลักสูตร	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2. ความสอดคล้องเหมาะสมของเนื้อหา	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3. ความสอดคล้องเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
4. ความสอดคล้องเหมาะสมของภาพ	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
5. ความเหมาะสมของเนื้อหา	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
6. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
7. ความเหมาะสมของการใช้ภาษา	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
8. ความเหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
9. ความเหมาะสมของรูปเล่ม	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

3.3 ชุดที่ 3 การฝึกนับจังหวะด้วยมือและเท้า

รายการ	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	IOC	แปลความหมาย
1. ความสอดคล้องเหมาะสมกับหลักสูตร	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2. ความสอดคล้องเหมาะสมของเนื้อหา	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3. ความสอดคล้องเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
4. ความสอดคล้องเหมาะสมของภาพ	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
5. ความเหมาะสมของเนื้อหา	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
6. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
7. ความเหมาะสมของการใช้ภาษา	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
8. ความเหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
9. ความเหมาะสมของรูปเล่ม	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

3.4 ชุดที่ 4 วิธีการเป่าเมโลเดียน

รายการ	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	IOC	แปลความหมาย
1. ความสอดคล้องเหมาะสมกับหลักสูตร	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2. ความสอดคล้องเหมาะสมของเนื้อหา	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3. ความสอดคล้องเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
4. ความสอดคล้องเหมาะสมของภาพ	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
5. ความเหมาะสมของเนื้อหา	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
6. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
7. ความเหมาะสมของการใช้ภาษา	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
8. ความเหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้

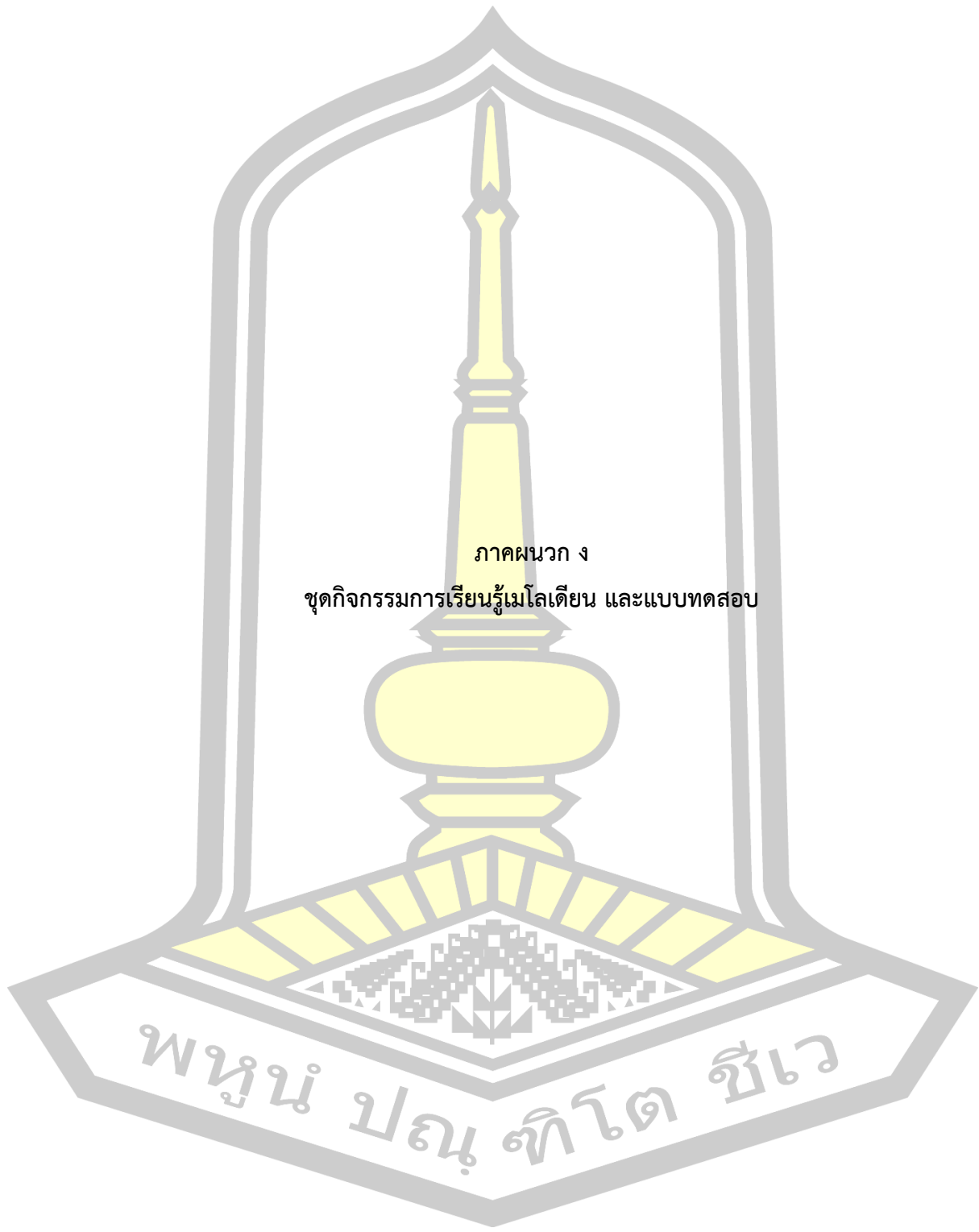
9. ความเหมาะสมของรูปเล่ม	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
--------------------------	---	---	---	---	------	--------

3.5 ชุดที่ 5 การฝึกเป่าเมโลเดียนตามบทเพลง

รายการ	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	IOC	แปล ความห มาย
1. ความสอดคล้องเหมาะสมกับหลักสูตร	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2. ความสอดคล้องเหมาะสมของเนื้อหา	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3. ความสอดคล้องเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
4. ความสอดคล้องเหมาะสมของภาพ	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
5. ความเหมาะสมของเนื้อหา	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
6. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
7. ความเหมาะสมของการใช้ภาษา	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
8. ความเหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
9. ความเหมาะสมของรูปเล่ม	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

จากตาราง จะเห็นว่าผู้เชี่ยวชาญทุกคนมีความเห็น IOC มากกว่า 0.67 ทุกข้อ แสดงว่า ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน ในการศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน สำหรับชมรมดนตรีโรงเรียนบ้าน คำสมอ อำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี ที่ผู้วิจัยคิดค้นมีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้

พูน ปณ ทิโต ชีเว

ภาคผนวก ง

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เมโลเดียน และแบบทดสอบ

พหุ ประถมศึกษา ชีวะ

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เมโลเดียน

พหุบัณฑิตวิทโย

คำแนะนำในการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เมโลเดียน

สำหรับนักเรียน

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เมโลเดียน เล่มนี้ เป็นชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของนักเรียน ด้านการบรรเลงเมโลเดียน ซึ่งจะประกอบด้วย แบบทดสอบก่อนเรียน ใบความรู้ แบบฝึกหัด/ ใบกิจกรรม แบบทดสอบหลังเรียน
 2. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เมโลเดียน มีทั้งหมด 5 หน่วยการเรียนรู้ ประกอบด้วย
 - 2.1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเมโลเดียน
 - 2.2 ตัวโน้ตและเครื่องหมายกำหนดจังหวะ
 - 2.3 การฝึกนับจังหวะด้วยมือและเท้า
 - 2.4 วิธีการเป่าเมโลเดียน
 - 2.5 การฝึกเป่าเมโลเดียนตามบทเพลง
 3. ขั้นตอนการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เมโลเดียน มีดังนี้
 - 3.1 ให้นักเรียนเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนให้พร้อม
 - 3.2 ให้นักเรียน ทำความเข้าใจจุดประสงค์การเรียนรู้ และคำชี้แจงการใช้ชุดกิจกรรมให้เข้าใจก่อน
 - 3.3 ให้นักเรียนศึกษาใบความรู้อย่างละเอียดให้เข้าใจ แล้วค่อยทำแบบฝึกหัด
 - 3.4 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดด้วยความตั้งใจ มีความซื่อสัตย์
 - 3.5 ให้นักเรียนร่วมกันตรวจคำตอบแบบฝึกหัดกับครูผู้สอน
 - 3.6 หากมีปัญหาและอุปสรรคใดๆ ในการปฏิบัติกิจกรรมให้ปรึกษาครูผู้สอน
- ***หมายเหตุ : ก่อน และหลัง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้เมโลเดียน ครูจะมีแบบทดสอบก่อนเรียน และแบบทดสอบหลังเรียนให้นักเรียนได้ทำการทดสอบ เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักเรียน

พูน ปณ ทิโต ชีเว

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (K – Knowledge)

1. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจ ประวัติความเป็นมา การดูแลรักษา และเทคนิคการเป่าเมโลเดียน
2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจสัญลักษณ์ต่างๆ ทางดนตรีได้

ด้านทักษะกระบวนการ (P – Process)

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถปฏิบัติการอ่านโน้ตดนตรีสากลได้
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถปฏิบัติการบรรเลงเมโลเดียนได้

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A – Attitude)

1. ซื่อสัตย์ สุจริต
2. มีวินัย
3. ใฝ่เรียนรู้
4. มุ่งมั่นในการทำงาน

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เมโลเดียน

กิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย

1. ศึกษาใบความรู้
2. ปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอน
3. ทำกิจกรรมตามแบบฝึกหัด
4. ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจแบบฝึกหัด
5. ทำแบบทดสอบท้ายหน่วยการเรียนรู้เมื่อเสร็จสิ้นในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

1. จากแบบฝึกหัด
2. แบบทดสอบท้ายหน่วยการเรียนรู้

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เมโลเดียน ชุดที่ 1
เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเมโลเดียน

พหุ ประถมศึกษา ชีวะ

ใบความรู้ที่ 1

ประวัติความเป็นมา ลักษณะ และส่วนประกอบของเมโลเดียน

1. ประวัติความเป็นมาของเมโลเดียน

เมโลดิกา หรือเมโลเดียน (คนไทยเรียก) เป็นเครื่องดนตรีสากลประเภทมีลิมนิ้ว มีลักษณะผสมผสานระหว่างทึบเพลงซัก (แอกคอร์เดียน) กับทึบเพลงปาก (ฮาร์โมนิกา) ทำงานโดยเป่าลมผ่านท่อ โดยตัวท่อนั้น จะอยู่บริเวณด้านข้างของเมโลดิกา วิธีการทำให้เกิดเสียงก็คือเป่าลมและกดคีย์บอร์ดไปพร้อมๆ กัน จะเป็นการทำให้เกิดเสียง เมโลดิกาออกแบบโดยบริษัท Hohner ซึ่งเป็นบริษัทขายเครื่องดนตรี ผู้ผลิตทึบเพลงซัก และฮาร์โมนิกาที่มีชื่อเสียงในช่วงทศวรรษ 1950 เขาเป็นที่นิยมในการศึกษาดนตรีโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเอเชีย เมโลดิกา หรือเมโลเดียน ถูกนำมาใช้ครั้งแรกในฐานะเครื่องดนตรีอย่างจริงจังในปี 1960 โดยคีตกวี เช่น สตีฟริก ในชิ้นงานของเขาที่ชื่อ Melodica (1966) และนักดนตรีแจ๊สฟิลมัวจูนีเยร์ 1969 แอนแลนติกประวัติ อัลบั้ม Right On.

2. ลักษณะของเมโลเดียน

เมโลเดียนเป็นเครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดชนิดหนึ่ง ทำให้เกิดเสียงได้ โดยการเป่าและใช้นิ้วมือกดที่ลิมนิ้ว ปัจจุบันทำด้วยพลาสติก ลักษณะทั่วไปด้านหน้ามีลิมนิ้วสำหรับกดประมาณ 24 – 37 คีย์ แล้วแต่ชนิดและขนาดของเมโลเดียน ซึ่งมีขนาดรูปร่างลักษณะ และช่วงเสียงที่แตกต่างกัน

เมโลเดียนเป็นเครื่องดนตรีที่ต้องใช้ลมเป่าเข้าไปในตัวเครื่อง พร้อมกับกดคีย์เพื่อให้เกิดเสียง ซึ่งจุดสำคัญของการเกิดเสียงอยู่ที่ลิ้นเสียง

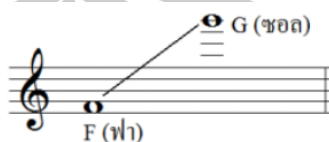
ลิ้นเสียง เป็นโลหะชิ้นเล็กขนาดต่างกัน ซึ่งอยู่ภายใต้คีย์กดในแต่ละตัวของเมโลเดียน คุณภาพเสียงของเมโลเดียนในแต่ละตัวส่วนสำคัญอยู่ที่คุณภาพของลิ้นเสียง

สามารถแบ่งเป็น 4 ชนิด ตามระดับช่วงเสียงต่างๆ ดังนี้

พูนุ่ ปณุ่ ทิโต ชีเว

2.1 เมโลเดียนเสียงโซปราโน

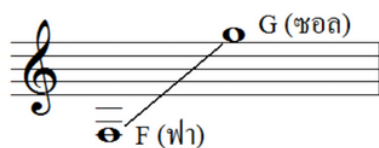
มีขนาดเล็กที่สุด มีลิ่มนิ้วสำหรับกดอยู่ 27 คีย์ มีเสียงแหลมสูง เหมาะสำหรับการบรรเลงแนวเสียงสูงสุดของทำนองเพลง ช่วงเสียงของเมโลเดียนโซปราโน คือ

ภาพที่ 1 แสดงลักษณะช่วงเสียงเมโลเดียนเสียงโซปราโน

2.2 เมโลเดียนเสียงอัลโต้

เป็นขนาดเล็กที่สุดที่มีลิ่มนิ้วสำหรับกดอยู่ 27 คีย์เท่ากับเมโลเดียนเสียงโซปราโน แต่มีระดับเสียงต่ำกว่า 1 ออกทศ มีระดับเสียงสูงปานกลาง เหมาะสำหรับการบรรเลงแนวทำนองรองจากเสียงโซปราโน ช่วงเสียงของเมโลเดียนอัลโต้ คือ

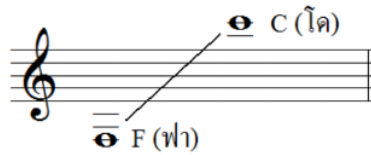

ภาพที่ 2 แสดงลักษณะช่วงเสียงเมโลเดียนเสียงอัลโต้

พหุ ประถมศึกษา ชีวะ

2.3 เมโลเดียนเสียงเทนเนอร์

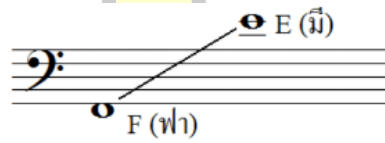
มีลิมนิ้วสำหรับกดอยู่ 32 คีย์ มีระดับเสียงกลาง เหมาะสำหรับใช้บรรเลงแนวทำนอง รองจากระดับเสียงอัลโต้ โดยมีช่วงเสียงของตัวโน้ต คือ

ภาพที่ 3 แสดงลักษณะช่วงเสียงเมโลเดียนเสียงเทนเนอร์

2.4 เมโลเดียนเสียงเบส

มีลิมนิ้วสำหรับกดอยู่ 24 คีย์ มีระดับเสียงต่ำที่สุด เหมาะสำหรับบรรเลงแนวทำนอง เสียงต่ำ โดยมีช่วงเสียงของตัวโน้ต คือ

ภาพที่ 4 แสดงลักษณะช่วงเสียงเมโลเดียนเสียงเบส

พหุจน์ ปณฺ ทิโต ชีเว

3. ส่วนประกอบของเมโลเดียน

ส่วนประกอบของเมโลเดียน คือ อุปกรณ์ต่างๆ ที่เป็นองค์ประกอบในการเป่าเมโลเดียนให้เกิดเสียง รวมถึงอุปกรณ์ในการเก็บรักษาเมโลเดียนด้วย ซึ่งส่วนประกอบต่างๆ ของเมโลเดียน มีดังต่อไปนี้

1. กล่องเมโลเดียน

2. ตัวเมโลเดียน

3. สายเป่า และปากเป่าเมโลเดียน

ภาพที่ 5 แสดงส่วนประกอบต่างๆ ของเมโลเดียน

พหุจน์ ปณฺ ทิโต ชีเว

ใบความรู้ที่ 2 วิธีการดูแลรักษาเมโลเดียน

การดูแลรักษาและทำความสะอาด จะช่วยให้อายุการใช้งานนานขึ้น เครื่องดนตรีที่สะอาดไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้เล่น หลังจากการเล่นทุกครั้งควรดูแลรักษา ดังนี้

1. ถอดสายเป่า-ปากเป่า สบขัดเอาน้ำลายออก นำสายเป่า-ปากเป่าไปล้างน้ำ สบขัดเอาน้ำออกอีกครั้ง

2. ใช้ผ้านุ่มเช็ดทำความสะอาดส่วนต่างๆ เช่น ลิ้มนิ้วกด ตัวเมโลเดียน

3. เมื่อเชื่อมต่ออุปกรณ์เหล่านี้แล้ว ควรเก็บใส่กล่องเก็บ

แบบฝึกหัดที่ 1

ประวัติความเป็นมา ลักษณะ และส่วนประกอบของเมโลเดียน

คำชี้แจง : ให้นักเรียนจับคู่ โดยเติมพยัญชนะที่สัมพันธ์กัน ในช่องว่างให้ถูกต้อง

1. _____ เมโลดิก้า	ก. เมโลเดียนโซปราโน
2. _____ การเกิดเสียงเมโลเดียน	ข. เมโลเดียน (คนไทยเรียก)
3. _____ เหมาะสำหรับบรรเลงแนวเสียงสูง	ค. เป่าลมและกดคีย์บอร์ดไป
พร้อมๆ กัน	
4. _____ เหมาะสำหรับบรรเลงแนวเสียงต่ำ	ง. สายและท่อเป่าลม
5. _____	จ. เมโลเดียนเสียงเบส

พจนานุกรมศัพท์โสตศึกษา

แบบฝึกหัดที่ 2

การดูแลรักษาเมโลเดียน

คำชี้แจง : จงเรียงลำดับขั้นตอนในการดูแลรักษาเมโลเดียน โดยการเติมหมายเลขลำดับในช่องว่างหน้าข้อความให้ถูกต้อง

1. _____ สะบัดเอาน้ำลายออก
2. _____ สะบัดเอาน้ำออกอีกครั้ง
3. _____ นำสายเป่า-ปากเป่าไปล้างน้ำ
4. _____ ถอดสายเป่า-ปากเป่า
5. _____ เมื่อเชื่อมต่ออุปกรณ์แห้งดีแล้ว ควรเก็บใส่กล่องเก็บ
6. _____ ใช้ผ้านุ่มเช็ดทำความสะอาดส่วนต่างๆ เช่น ลิมนิ้วกด ตัวเมโลเดียน

พหุจน์ ปณฺ ทิโต ชีเว

แบบทดสอบท้ายหน่วยการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเมโลเดียน

1. เมโลเดียนเป็นการผสมผสานระหว่างเครื่องดนตรีชนิดใด
 - ก. กีตาร์ กับ คีย์บอร์ด
 - ข. แอคคอร์ดเดียน กับ ฮาร์ดมินิกา
 - ค. เปียโน กับ แซ็กโซโฟน
 - ง. ทรัมเป็ท กับ ทรอมโบน
2. องค์ประกอบของการเกิดเสียงเมโลเดียนคือ
 - ก. กดลิมนิ้ว
 - ข. เป่าลมผ่านท่อ
 - ค. ลมผ่านลิ้นเสียง
 - ง. ถูกทุกข้อ
3. เมโลเดียนในปัจจุบันนิยมทำด้วยวัสดุชนิดใด
 - ก. พลาสติก
 - ข. โลหะ
 - ค. เหล็ก
 - ง. ทองเหลือง
4. เมโลเดียนชนิดใดใช้บรรเลงแนวทำนองเสียงสูงที่สุด
 - ก. เบส
 - ข. เทเนอร์
 - ค. อัลโต้
 - ง. โซปราโน่
5. เมโลเดียนชนิดใดใช้บรรเลงแนวทำนองเสียงต่ำที่สุด
 - ก. เบส
 - ข. เทเนอร์
 - ค. อัลโต้
 - ง. โซปราโน่

พูนุ ปณุกิตโต ชิว

6. ภาพนี้คือส่วนใดของเมโลเดียน

- ก. สายเมโลเดียน
- ข. ปากเป่าเมโลเดียน
- ค. ตัวเครื่องเมโลเดียน
- ง. กล่องเมโลเดียน

7. ภาพนี้คือส่วนใดของเมโลเดียน

- ก. สายเมโลเดียน
- ข. ตัวเครื่องเมโลเดียน
- ค. ปากเป่าเมโลเดียน
- ง. กล่องเมโลเดียน

8. เมโลเดียนมีอีกหนึ่งชื่อที่เรียกคือชื่อว่าอะไร

- ก. เมโลกาดา
- ข. เมโลเดเนียน
- ค. เมโลดิกา
- ข. เมโลดิเก

9. เมื่อทำความสะอาดตัวเครื่องเมโลเดียนแล้ว ควรนำไปเก็บไว้ที่ใด

- ก. ใต้โต๊ะเรียน
- ค. เก้าอี้
- ข. กล่องของเครื่องเมโลเดียน
- ง. ชั้นหนังสือ

10. เมโลเดียนเสียงโซปราโน มีลิมนิ้วสำหรับกดอยู่ทั้งหมดกี่คีย์

- ก. 25 คีย์
- ค. 27 คีย์
- ข. 26 คีย์
- ง. 28 คีย์

เฉลยแบบทดสอบท้ายหน่วยการเรียนรู้ที่ 1

1. ข.
2. ง.
3. ก.
4. ง.
5. ก.
6. ง.
7. ข.
8. ค.
9. ข.
10. ค.

เฉลยแบบฝึกหัดที่ 1

1. ข.
2. ค.
3. ก.
4. จ.
5. ง.

เฉลยแบบฝึกหัดที่ 2

1. 2.
2. 4.
3. 3.
4. 1.
5. 6.
6. 5.

พูน ปณุ ทิโต ชีเว

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เมโลเดียน ชุดที่ 2
เรื่อง ตัวโน้ตและเครื่องหมายกำหนดจังหวะ

พูน ปณ ทิโต ชีเว

ใบความรู้ที่ 1

ระบบเสียงตัวโน้ต บรรทัด 5 เส้น และเส้นน้อย

1. ระบบเสียงตัวโน้ต (ความสัมพันธ์ระหว่างอักษรอังกฤษกับตัวโน้ตดนตรีสากล)

1.1 ระบบเสียงโซฟา (So-Fa system)

ใช้เรียกตัวโน้ตเรียงลำดับจากเสียงต่ำไปเสียงสูง ดังนี้ โด (Do) เร (Re) มี (Mi) ฟา (Fa) โซล (Sol) ลา (La) ที (Ti)

ตารางที่ 1 แสดงความสัมพันธ์ของระบบเสียงโซฟาในรูปพยัญชนะอังกฤษ พยัญชนะไทย

C	D	E	F	G	A	B
โด	เร	มี	ฟา	โซล	ลา	ที
Do	Re	Mi	Fa	Sol	La	Ti

1.2 ระบบเสียงตัวอักษร (Latter system)

ใช้เรียกชื่อโน้ตเรียงลำดับจากเสียงต่ำไปเสียงสูง ดังนี้ A B C D E F G โดยใช้ตัวอักษร A แทนด้วยตัว ลา

ตารางที่ 2 แสดงความสัมพันธ์ของระบบเสียงในรูปพยัญชนะอังกฤษ พยัญชนะไทย

A	B	C	D	E	F	G
ลา	ที	โด	เร	มี	ฟา	โซล
La	Ti	Do	Re	Mi	Fa	Sol

2. บรรทัด 5 เส้น (Staff)

บรรทัดห้าเส้น (Staff) ประกอบด้วยเส้นตรงขนานกันจำนวน 5 เส้น และช่องบรรทัด จำนวน 4 ช่อง โดยเส้นบรรทัดมีระยะห่างเท่ากัน การนับเส้นหรือบรรทัดห้าเส้นให้นับตามลำดับจากล่างไปบน โดยนับเส้นหรือช่องล่างสุดเป็น 1 2 3 4 5 ตามลำดับ ใช้ในการบันทึกตัวโน้ตและสัญลักษณ์ต่าง ๆ ทางดนตรีสากล ซึ่งสามารถบอกระดับเสียงสูงต่ำของตัวโน้ตได้

ภาพที่ 1 แสดงลักษณะของบรรทัด 5 เส้น

3. เส้นน้อย (Ledger Lines)

เส้นน้อย คือ เส้นสั้นๆ ที่อยู่ต่ำกว่าหรือสูงกว่าบรรทัดห้าเส้น มีระยะห่างเท่ากับบรรทัดห้าเส้นโน้ตที่อยู่ต่ำหรือสูง มาก ๆ จะต้องอาศัยเส้นน้อยตามลำดับ เช่นโน้ตที่คาบเส้นจะเรียงลำดับกับโน้ตที่อยู่ในช่องถ้าหากเส้นน้อยมีมากกว่าสามเส้น ควรใช้วิธีการเปลี่ยนกุญแจประจำหลักหรือใช้เครื่องหมายคู่แปดช่วย เพื่อให้สะดวกต่อการอ่าน

ภาพที่ 2 แสดงลักษณะของเส้นน้อย

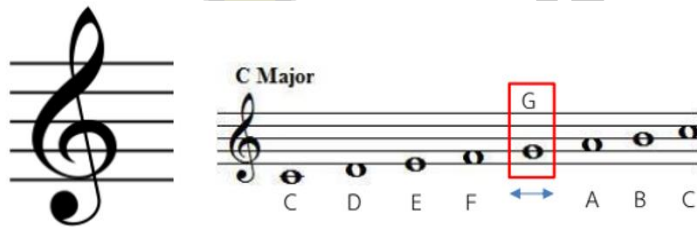

ใบความรู้ที่ 2

กุญแจประจำหลัก

กุญแจประจำหลัก (Clef) หมายถึงสัญลักษณ์ที่เป็นตัวกำกับเสียงตัวโน้ตบนบรรทัด 5 เส้น โดยเลือกใช้แตกต่างกันตามความเหมาะสมของระดับเสียงสูง-ต่ำของเครื่องดนตรี โดยทั่วไปที่ควรรู้จักและพบบ่อยครั้งมีดังนี้

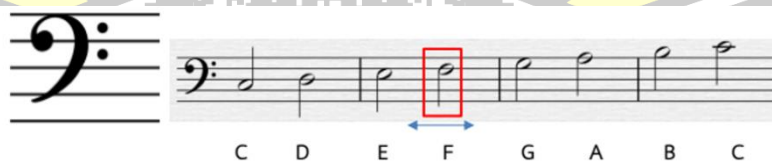
1. กุญแจโซล (G Clef)

ภาพที่ 1 แสดงลักษณะของเครื่องหมายกุญแจโซล (G Clef)

- โน้ตที่บันทึกในเส้นที่สองของกุญแจโซล จะเป็นโน้ตตัว G หรือ โซล
- ถ้าบันทึกโน้ตเหนือเส้นที่สองขึ้นไปก็ไล่ระดับโน้ตสูงขึ้นไปเป็นลำดับ โดยเริ่มต้นในเส้นที่สองเป็นโน้ตตัว G เช่น G A B C D
- ถ้าบันทึกโน้ตใต้เส้นที่สองลงมาก็ไล่ระดับเสียงโน้ตต่ำลงไปตามลำดับโดยเริ่มต้นในเส้นที่สองเป็นโน้ตตัว G เช่น G F E D C

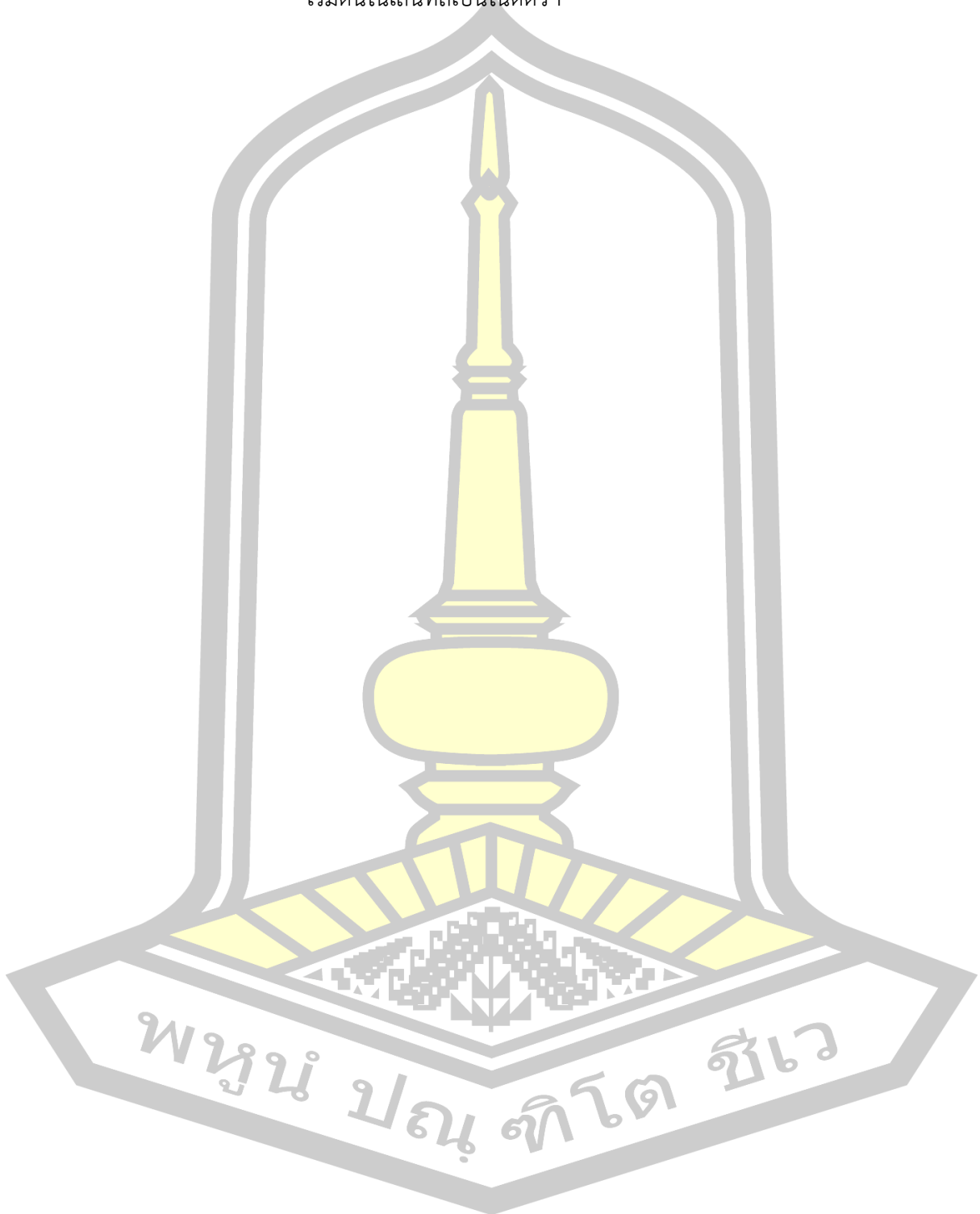
2. กุญแจฟา (F Clef)

ภาพที่ 2 แสดงลักษณะของกุญแจฟา (F Clef)

- โน้ตที่บันทึกในเส้นที่สี่ของกุญแจฟา จะเป็นโน้ตตัว F หรือ ฟา
- ถ้าบันทึกโน้ตเหนือเส้นที่สี่ขึ้นไปก็ไล่ระดับโน้ตสูงขึ้นไปเป็นลำดับโดยเริ่มต้นในเส้นที่สี่เป็นโน้ตตัว F

- ถ้าบันทึกโน้ตได้เส้นที่สีลงมากก็ไล่ระดับเสียงโน้ตต่ำลงมาตามลำดับโดยเริ่มต้นในเส้นที่สีเป็นโน้ตตัว F

ใบความรู้ที่ 3

ตัวโน้ต และตัวหยุด

1. ตัวโน้ต

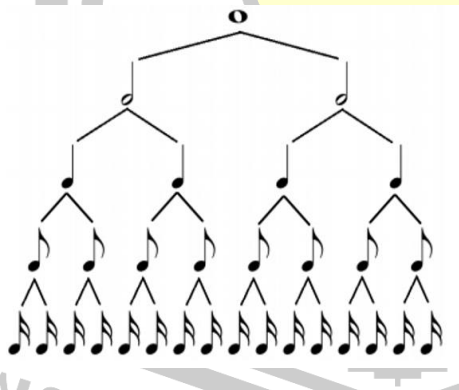
ตัวโน้ตคือสัญลักษณ์ทางดนตรีที่ใช้บอกความสั้น-ยาวของเสียงดนตรี ค่าความสั้น ยาวมีความแตกต่างกันตามลักษณะของตัวโน้ต ตัวโน้ตต่าง ๆ มีลักษณะดังต่อไปนี้

1.1 ลักษณะของตัวโน้ตและการเรียกชื่อตัวโน้ต

ตารางที่ 3 แสดงลักษณะของตัวโน้ตสากล

ลักษณะตัวโน้ต	ชื่อภาษาไทย	ระบบอเมริกัน	มีค่าความยาวเสียง
	ตัวกลม	Whole Note	ยาวที่สุด
	ตัวขาว	Half Note	1/2 ของตัวกลม
	ตัวดำ	Quarter Note	1/4 ของตัวกลม
	ตัวเข็บ 1 ชั้น	Eight Note	1/8 ของตัวกลม
	ตัวเข็บ 2 ชั้น	Sixteenth Note	1/16 ของตัวกลม

1.2 การกระจายค่าของตัวโน้ต

ตัวกลม 1 ตัว จะมีค่าเท่ากับ

ตัวขาว 2 ตัว

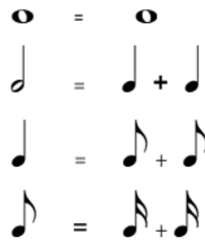
ตัวดำ 4 ตัว

ตัวเข็บ 1 ชั้น 8 ตัว

ตัวเข็บ 2 ชั้น 16 ตัว

ภาพที่ 1 แสดงลักษณะการกระจายค่าของตัวโน้ตสากล

สรุปได้ว่า

ภาพที่ 2 แสดงค่าของตัวโน้ต

2. ตัวหยุด

ตัวหยุด คือ สัญลักษณ์ทางดนตรีที่กำหนดให้เงียบเสียงหรือไม่ให้เล่นในระยะเวลา ตามค่าตัวหยุดนั้น ๆ ตัวหยุดมีหลายชนิดสอดคล้องกับตัวโน้ตลักษณะต่าง ๆ ดังแผนภาพ ต่อไปนี้

ตัวโน้ต

ภาพที่ 3 แสดงลักษณะตัวโน้ต และตัวหยุดชนิดต่าง ๆ

พหุ ประถมศึกษา

ใบความรู้ที่ 4

เครื่องหมายกำหนดจังหวะ (Time Signature)

เครื่องหมายกำหนดจังหวะ มีลักษณะเป็นตัวเลข 2 ตัวที่เขียนซ้อนกันคล้ายเลขเศษส่วน หรือบางบทเพลงก็ใช้เป็นสัญลักษณ์แทนตัวเลข ใช้เพื่อแสดงให้รู้ว่าจังหวะ (rhythm) และอัตราจังหวะ (meter) ของบทเพลงนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างไร ทั้งจังหวะและอัตราจังหวะ ก็เป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของบทเพลง ซึ่งในขณะบทเพลงดำเนินไป จังหวะและอัตราจังหวะ ก็จะต้องดำเนินไปให้สอดคล้องกับความเร็วของจังหวะ (tempo) ด้วย

อัตราจังหวะที่มักพบบ่อยครั้ง ได้แก่ $\frac{2}{2}$ $\frac{2}{4}$ $\frac{2}{8}$ $\frac{3}{2}$ $\frac{3}{4}$ $\frac{4}{4}$ $\frac{4}{2}$ C

อัตรารธรรมดา (Simple time) มีดังนี้

1. แบบ 2 จังหวะเคาะ (Simple Duple Time)

ประกอบด้วยอัตราจังหวะ $\frac{2}{2}$ $\frac{2}{4}$ $\frac{2}{8}$

2. แบบ 3 จังหวะเคาะ (Simple Triple Time)

ประกอบด้วยอัตราจังหวะ $\frac{3}{2}$ $\frac{3}{4}$ $\frac{3}{8}$

3. แบบ 4 จังหวะเคาะ (Simple Quaduple Time)

ประกอบด้วยอัตราจังหวะ $\frac{4}{2}$ $\frac{4}{4}$

ความหมายเลขตัวบนและตัวล่าง

	3	— เลขตัวบนใช้บอกจำนวนตัวโน้ต (Number of Units Per Measure)
เลขตัวล่างใช้บอกลักษณะตัวโน้ต (Value of the Time Unit)	4	
ใน 1 ห้องเพลงมีค่าเทียบเท่าโน้ตตัวต่ำอยู่ 3 ตัว		

ภาพที่ 1 แสดงความหมายของตัวเลขอัตราจังหวะ

ความหมายของเลขตัวบน ใช้บอกจำนวนตัวโน้ตใน 1 ห้องเพลง

ความหมายของเลขตัวล่าง เป็นเลขที่กำหนดว่าโน้ตลักษณะใดจะเป็นเกณฑ์ ตัวละ

1 จังหวะดังนี้

เลข 2 กำหนดให้เป็นค่าของโน้ตตัวขาว (♩)

เลข 4 กำหนดให้เป็นค่าของโน้ตตัวดำ (♩)

เลข 8 กำหนดให้เป็นค่าของโน้ตตัวเข้บ็ต 1 ชั้น (♩)

เลข 16 กำหนดให้เป็นค่าของโน้ตตัวเข้บ็ต 2 ชั้น (♩)

หมายเหตุ สามารถสังเกตลักษณะตัวเลขที่แทนโน้ตต่าง ๆ ได้จากแผนภาพที่ 1 การกระจายค่าของตัวโน้ต

ภาพที่ 2 แสดงลักษณะความสัมพันธ์ของเครื่องหมายกำหนดจังหวะกับตัวโน้ต

การอ่านเครื่องหมายกำหนดจังหวะ

หลักการอ่านเครื่องหมายกำหนดจังหวะที่เป็นตัวเลขจะต้องอ่านเลขตัวบนก่อน แล้วตามด้วยเลขตัวล่าง เช่น

$\frac{2}{4}$ อ่านว่า "สองสี่" มีความหมายว่า บทเพลงนั้นมีอัตราจังหวะห้องละ 2 จังหวะเคาะ และกำหนดให้ใช้โน้ตตัวดำมีค่าเท่ากับ 1 จังหวะ

$\frac{3}{4}$ อ่านว่า "สามสี่" มีความหมายว่า บทเพลงนั้นมีอัตราจังหวะห้องละ 3 จังหวะเคาะ และกำหนดให้ใช้โน้ตตัวดำมีค่าเท่ากับ 1 จังหวะ

$\frac{4}{4}$ อ่านว่า "สี่สี่" มีความหมายว่า บทเพลงนั้นมีอัตราจังหวะห้องละ 4 จังหวะเคาะและกำหนดให้ใช้โน้ตตัวดำมีค่าเท่ากับ 1 จังหวะ

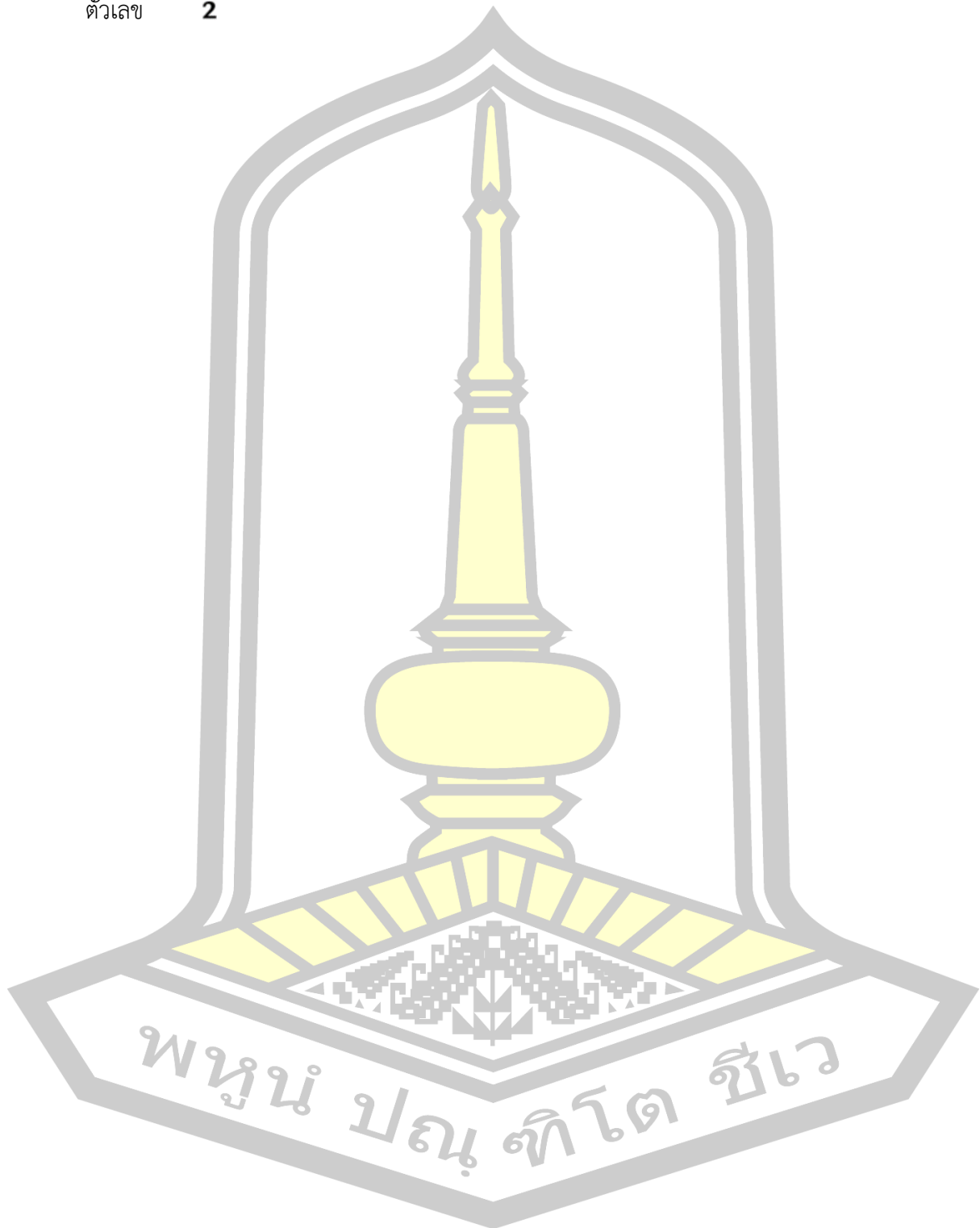
C เครื่องหมายกำหนดจังหวะที่เป็นสัญลักษณ์ (Common Time) อ่านว่า ซี หรือ ซีเต็ม จะมีความหมายเท่ากับเครื่องหมายกำหนดจังหวะที่เป็นตัวเลข $\frac{4}{4}$

C

ตัวเลข

2

(Cut Time) อ่านว่า ซีแบ่ง จะมีความหมายเท่ากับเครื่องหมายกำหนดจังหวะ ที่เป็น

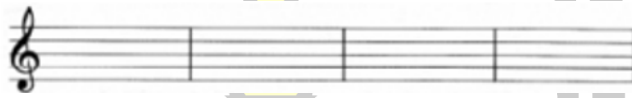
ใบความรู้ที่ 5

เส้นกันห้อง ระดับเสียง(Pich) และระดับเสียง (Pitches)

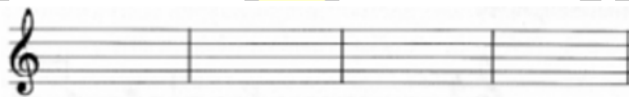
1. เส้นกันห้อง (Bar line)

เส้นกันห้อง คือ เส้นตรงแนวตั้งที่ขีดขวางบรรทัดห้าเส้น เพื่อกันแบ่งโน้ต ในแต่ละห้อง ให้มีจำนวนจังหวะตามที่เครื่องหมายกำหนดจังหวะกำหนดไว้

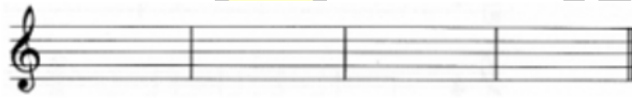
1.1 ใช้กันห้องเพลง (Bar Line)

1.2 ใช้กันจบตอนหรือจบท่อนเพลง โดยใช้เส้นกันห้องคู่ (Double Bar Line)

1.3 ใช้จบเพลง (Final Double Bar Line)

ภาพที่ 1 แสดงลักษณะของเส้นกันห้องแบบต่าง ๆ

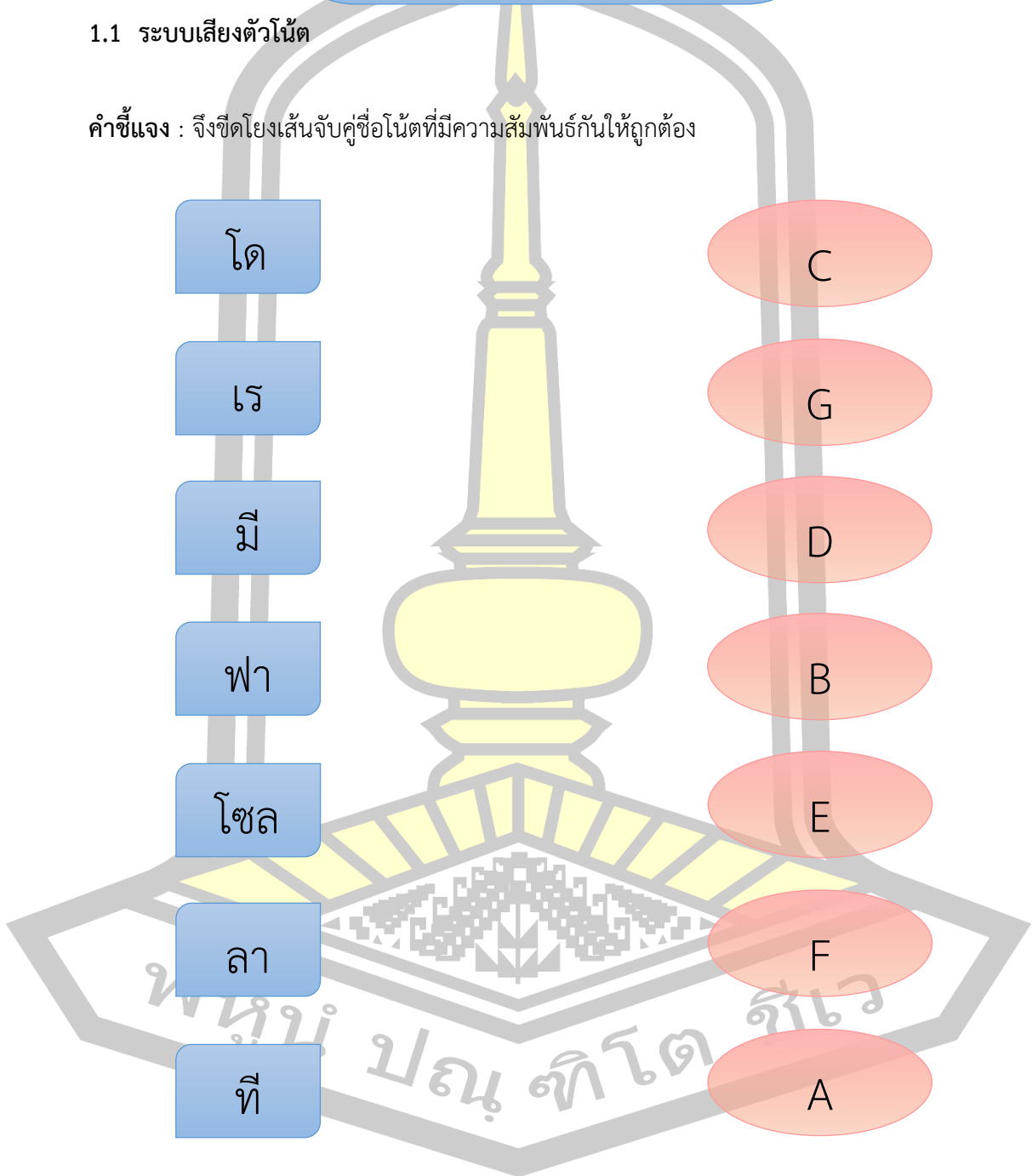
พูนุ ปณ ทิโต ชีเว

แบบฝึกหัดที่ 1

ระบบเสียงตัวโน้ต บรรทัด 5 เส้น และเส้นน้อย

1.1 ระบบเสียงตัวโน้ต

คำชี้แจง : จิ้งซีตโยงเส้นจับคู่ชื่อโน้ตที่มีความสัมพันธ์กันให้ถูกต้อง

แบบฝึกหัดที่ 2

กุญแจประจำหลัก

2.1 จงฝึกเขียนสัญลักษณ์กุญแจโซล

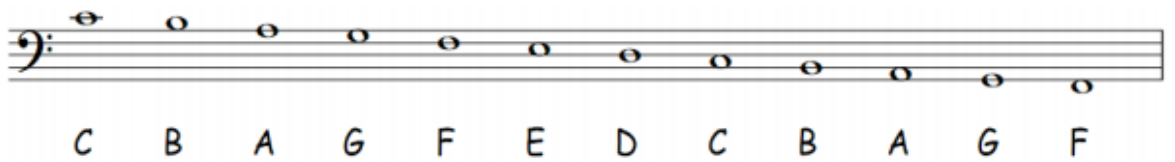
2.2 จงคัดลอกตัวโน้ต และชื่อของตัวโน้ตบนบรรทัด 5 เส้น

2.3 จงฝึกเขียนสัญลักษณ์กุญแจฟา

2.4 จงคัดลอกตัวโน้ต และชื่อของตัวโน้ตบนบรรทัด 5 เส้น

ใบความรู้ที่ 3

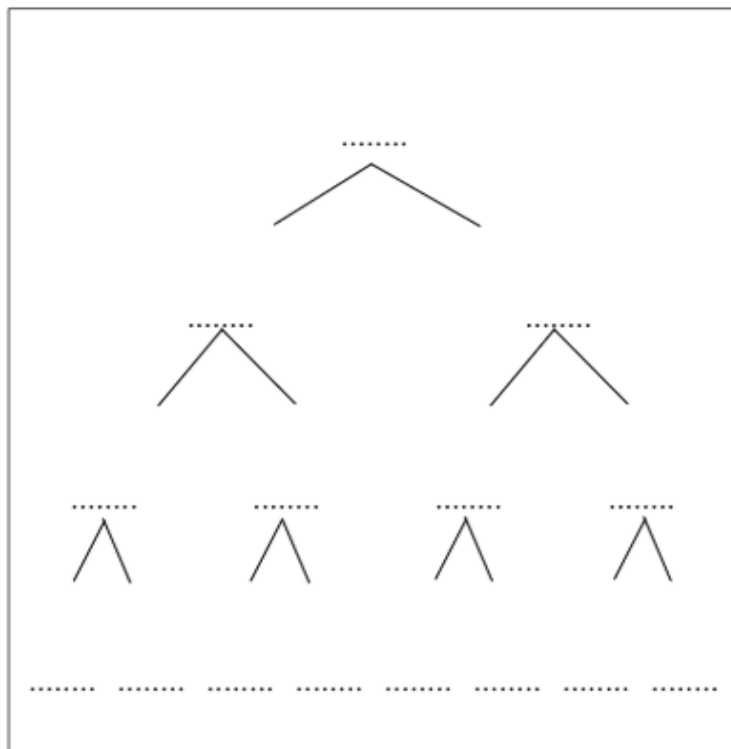
แบบฝึกหัดที่ 3

เรื่อง ตัวโน้ต และตัวหยุด

3.1 จงเขียนสัญลักษณ์ตัวหยุดให้สอดคล้องกับตัวโน้ตต่อไปนี้

3.2 จงเขียนแผนภูมิการกระจายค่าของตัวโน้ตให้ถูกต้อง โดยเติมตัวโน้ตตามจุดประที่กำหนดให้ต่อไปนี้

4.1 จงฝึกเขียนโน้ตในอัตราจังหวะ $\frac{4}{4}$ ในบรรทัด 5 เส้นด้านล่างต่อไปนี้

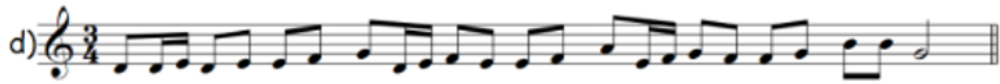
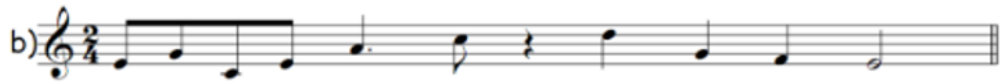
4.2 จงฝึกเขียนโน้ตในอัตราจังหวะ $\frac{2}{4}$ ในบรรทัด 5 เส้นด้านล่างต่อไปนี้

แบบฝึกหัดที่ 5

เส้นกั้นห้อง ระดับเสียง(Pich) และระดับเสียง (Pitches)

5.1 จงเติมเส้นกั้นห้องให้ถูกต้องตามโครงสร้างของเครื่องหมายกำหนดจังหวะ

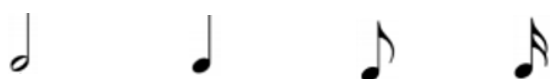

แบบทดสอบท้ายหน่วยการเรียนรู้ที่ 2

เรื่อง ตัวโน้ตและเครื่องหมายกำหนดจังหวะ

1. โน้ตตัวโต แทนอักษรภาษาอังกฤษด้วยอักษรใด
 - ก. A
 - ข. B
 - ค. C
 - ง. D
2. โน้ตตัวโซ่ แทนอักษรภาษาอังกฤษด้วยอักษรใด
 - ก. G
 - ข. D
 - ค. E

- ง. A
3. โน้ตตัวลา แทนอักษรภาษาอังกฤษด้วยอักษรใด
- ก. E
ข. D
ค. C
ง. A
4. ในภาพนี้มีชื่อโน้ตในภาษาไทยว่าโน้ตอะไร
- ก. ตัวดำ
ข. ตัวกลม
ค. ตัวเข็บบัด 1 ชั้น
ง. ตัวขาว
5. ในภาพนี้มีชื่อโน้ตในภาษาไทยว่าโน้ตอะไร
- ก. ตัวดำ
ข. ตัวกลม
ค. ตัวเข็บบัด 1 ชั้น ง. ตัวขาว
6. เครื่องหมายในภาพอ่านว่าอย่างไร
- ก. ลีสี่
ข. ลีห้า
ค. ลีสองตัว
ง. ลีสี่ส่วนสี่
7. เครื่องหมายนี้มีความหมายว่าอย่างไร
- ก. บทเพลงนั้นมีอัตราจังหวะห้องละ 2 จังหวะเคาะ และกำหนดให้ใช้โน้ตตัวดำมีค่าเท่ากับ 1 จังหวะ
- ข. บทเพลงนั้นมีอัตราจังหวะห้องละ 3 จังหวะเคาะ และกำหนดให้ใช้โน้ตตัวดำมีค่าเท่ากับ 1 จังหวะ
- ค. บทเพลงนั้นมีอัตราจังหวะห้องละ 4 จังหวะเคาะและกำหนดให้ใช้โน้ตตัวดำมีค่าเท่ากับ 1 จังหวะ
- ง. บทเพลงนั้นมีอัตราจังหวะห้องละ 4 จังหวะเคาะและกำหนดให้ใช้โน้ตตัวดำมีค่าเท่ากับ 4 จังหวะ
8. ตัวหยุดในภาพนี้ มีค่าจังหวะเท่ากับโน้ตตัวใด

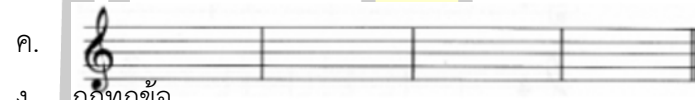
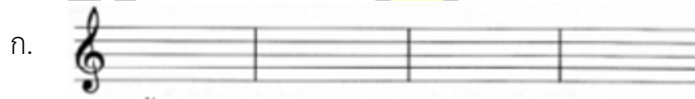
ก. ข. ค. ง.

9. ในภาพนี้คือลักษณะของกุญแจใด

- ก. กุญแจโด
- ข. กุญแจมี
- ค. กุญแจฟา
- ง. กุญแจโซลา

10. ภาพใดต่อไปนี่ที่ใช้สำหรับเนเส้นกั้นห้องระหว่างจบเพลง

ง. ถูกทุกข้อ

เฉลยแบบทดสอบแบบทดสอบท้ายหน่วยการเรียนรู้ที่ 2

- 1. ค.
- 2. ก.
- 3. ง.
- 4. ข.
- 5. ค.
- 6. ก.
- 7. ค.
- 8. ค.
- 9. ค.
- 10. ค.

พหุบัน ปณฺ ทิโต ชีเว

เฉลยแบบฝึกหัดที่ 1

โด

C

เร

G

มี

D

ฟา

B

โซล

E

ลา

F

ที

A

พหุบัณฑิตยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เมโลเดียน ชุดที่ 3
เรื่อง การฝึกนับจังหวะด้วยมือและเท้า

พูน ปณ ทิโต ชีเว

ใบความรู้ที่ 1

การปฏิบัติจังหวะหลัก

1. จังหวะหลัก

จังหวะในทางดนตรีหมายถึง จังหวะที่เคาะอย่างสม่ำเสมอ เพื่อใช้ยึดหลักในการบรรเลงดนตรี หรือการร้องเพลง

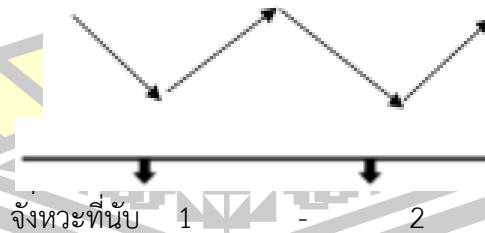
จังหวะหลักจะมีการเคาะจังหวะในหนึ่งห้องเพลง ขึ้นอยู่กับผู้ประพันธ์จะกำหนดรูปแบบของเพลงโดยมีเครื่องหมายกำกับจังหวะที่ต้องการ เช่น อัตราจังหวะที่มักพบบ่อย กับ

การบรรเลง เมโลเดียน $\begin{matrix} 2 & 3 & 4 \\ 4 & 4 & 4 \end{matrix}$

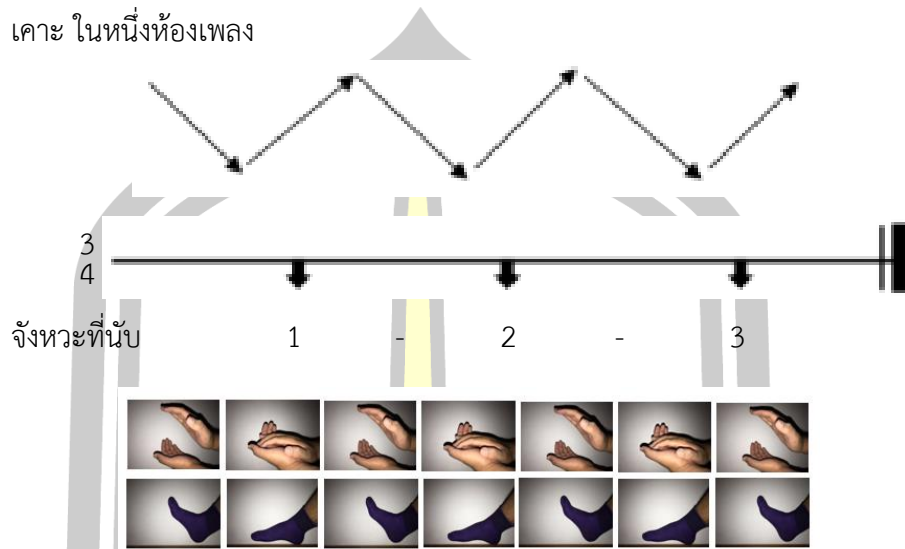
ภาพที่ 1 แสดงท่าเตรียมก่อนการนับทุกจังหวะ

1.1 การเคาะจังหวะหลักในอัตราจังหวะ $\frac{2}{4}$ หมายถึงเคาะอัตราโน้ตตัวดำ 2 จังหวะ เคาะในหนึ่งห้องเพลง

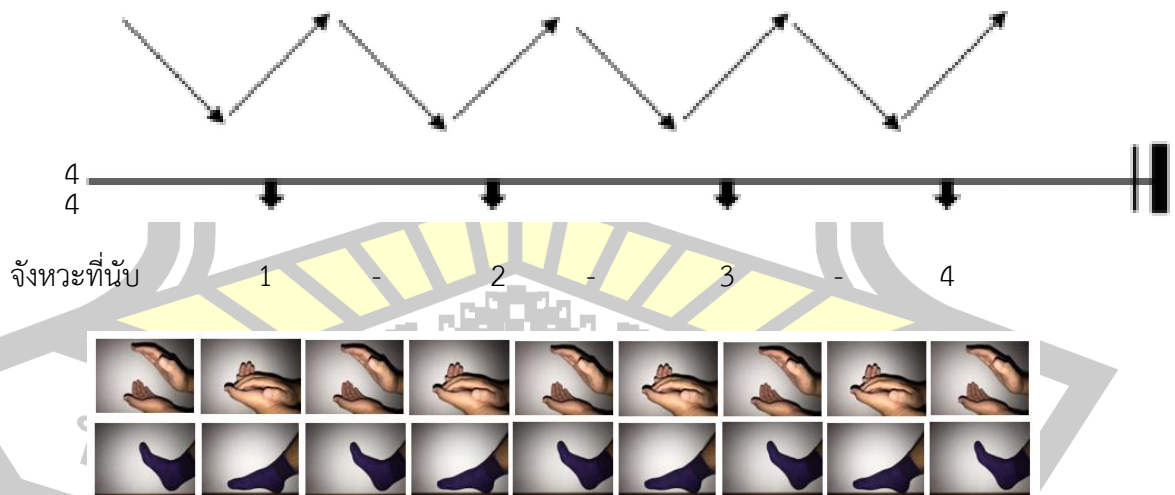
ภาพที่ 2 แสดงการเคาะจังหวะหลักในอัตรา $\frac{2}{4}$

1.2 การเคาะจังหวะหลักในอัตราจังหวะ $\frac{3}{4}$ หมายถึงเกาะอัตราโน้ตตัวดำ 3 จังหวะ
 เคาะ ในหนึ่งห้องเพลง

ภาพที่ 3 แสดงการเคาะจังหวะหลักในอัตรา $\frac{3}{4}$

1.3 การเคาะจังหวะหลักในอัตราจังหวะ $\frac{4}{4}$ หมายถึงเกาะอัตราโน้ตตัวดำ 4 จังหวะ
 เคาะในหนึ่งห้องเพลง

ภาพที่ 4 แสดงการเคาะจังหวะหลักในอัตรา $\frac{4}{4}$

ข้อสังเกต

ควรเน้นการเคาะหนักในจังหวะที่ 1 ของทุกห้องเพลง

ใบความรู้ที่ 2

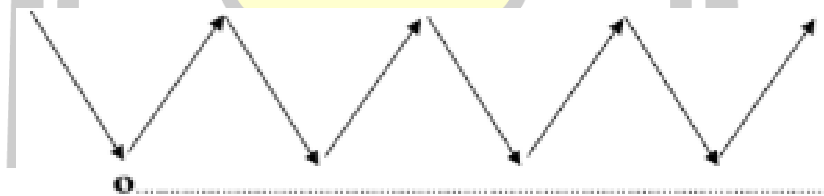
การปฏิบัติจังหวะตามตัวโน้ต หรือจังหวะของท่านอง

จังหวะของท่านอง (Melodic Rhythm) คือ ความสั้นยาวของระดับเสียงแต่ละเสียงที่ประกอบกันเป็นท่านอง ท่านองบางครั้งอาจจะสั้น ๆ เป็นส่วน ๆ ซึ่งส่วนที่เล็กสุดหรือสั้นที่สุด เรียกว่า โหมดิฟ (Motive) บางครั้งอาจเป็นท่านองที่ยาวมาก ๆ

ในการปฏิบัติจังหวะตามตัวโน้ต จะมีจังหวะที่เกี่ยวข้องกันอยู่สองส่วน ได้แก่ จังหวะหลักและจังหวะตามตัวโน้ต หรือนักดนตรีจะเข้าใจกันว่าเป็นจังหวะของท่านอง ในที่นี้กำหนดให้การเคาะทำดำเนินไปตามจังหวะหลัก และการปรบมือดำเนินไปตามจังหวะของตัวโน้ต ดังภาพประกอบต่อไปนี้

2.1 โน้ตตัวกลม

เคาะในหนึ่งห้องเพลงในอัตราจังหวะ 4/4

จังหวะที่นับ

1 - 2 - 3 - 4

จังหวะตามตัวโน้ต								
จังหวะหลัก								

ภาพที่ 1 แสดงการเคาะจังหวะตามโน้ตตัวกลม ในอัตราจังหวะ 4/4

2.2 โน้ตตัวขาว

เคาะในหนึ่งห้องเพลงในอัตราจังหวะ $\frac{4}{4}$

จังหวะที่นับ 1 - 2 - 3 - 4

จังหวะตามตัวโน้ต								
จังหวะหลัก								

ภาพที่ 2 แสดงการเคาะจังหวะตามโน้ตตัวขาว ในอัตราจังหวะ $\frac{4}{4}$

2.3 โน้ตตัวดำ

เคาะในหนึ่งห้องเพลงในอัตราจังหวะ $\frac{4}{4}$

จังหวะที่นับ 1 - 2 - 3 - 4

จังหวะตามตัวโน้ต								
จังหวะหลัก								

ภาพที่ 3 แสดงการเคาะจังหวะตามโน้ตตัวดำ ในอัตราจังหวะ $\frac{4}{4}$

2.4 โน้ตตัวเข้บ้ด 1 ช้ัน

เคาะในหนึ่งห้องเพลงในอัตราจังหวะ $\frac{4}{4}$

จังหวะที่นับ 1 & 2 & 3 & 4 &

จังหวะตามตัวโน้ต
จังหวะหลัก

ภาพที่ 4 แสดงการเคาะจังหวะตามโน้ตตัวเข้บ้ด 1 ช้ัน ในอัตราจังหวะ $\frac{4}{4}$

ใบความรู้ที่ 3

การปฏิบัติจังหวะตามสัดส่วนโน้ตทำนองเพลงอย่างง่าย

จังหวะของทำนอง (Melodic Rhythm) คือ ความสั้นยาวของระดับเสียงแต่ละเสียง ที่ประกอบกันเป็นทำนอง ทำนองบางครั้งอาจจะสั้น ๆ เป็นส่วน ๆ ซึ่งส่วนที่เล็กสุดหรือสั้นที่สุด เรียกว่า โมทีฟ (Motive) บางครั้งอาจเป็นทำนองที่ยาวมาก ๆ สัดส่วนของตัวโน้ตที่มักพบ ได้แก่

The image displays seven musical staves in 4/4 time signature, each labeled 'นับ' (Count) and numbered 1 to 4. The staves illustrate different rhythmic patterns:

- Staff 1: A whole note (semibreve) spanning all four measures.
- Staff 2: Two half notes (minims) in measures 1 and 3, and two half notes in measures 2 and 4.
- Staff 3: Four quarter notes (crotchets) in measures 1, 2, 3, and 4.
- Staff 4: Four eighth notes (quavers) in measures 1, 2, 3, and 4.
- Staff 5: Four eighth notes in measures 1 and 2, and four eighth notes in measures 3 and 4.
- Staff 6: Four eighth notes in measures 1 and 2, and four eighth notes in measures 3 and 4.
- Staff 7: Four eighth notes in measures 1 and 2, and four eighth notes in measures 3 and 4.

ภาพที่ 1 แสดงสัดส่วนโน้ตทำนองเพลงอย่างง่าย

แบบฝึกหัดที่ 1

เรื่องการปฏิบัติจังหวะหลัก

คำชี้แจง : ให้นักเรียนปฏิบัติจังหวะตามตัวโน้ตที่กำหนดให้ โดยต้องปฏิบัติตามวิธีปฏิบัติให้ถูกต้อง

วิธีปฏิบัติ

1. นักเรียนศึกษาและสังเกตวิธีการปฏิบัติจังหวะหลักในใบความรู้ที่ 1 และ 2
2. นักเรียนฝึกนับจังหวะหลัก ด้วยมือและเท้าตามใบความรู้
3. นักเรียนปฏิบัตินับจังหวะหลักโน้ตด้วยมือและเท้า จนชำนาญและคล่องแคล่วแล้วมาทดสอบ เป็นรายบุคคล

พูน ปรณ ทิโต ชีเว

แบบฝึกหัดที่ 2

การปฏิบัติจังหวะตามตัวโน้ต หรือจังหวะของท่านอง

คำชี้แจง : ให้นักเรียนปฏิบัติจังหวะตามตัวโน้ตที่กำหนดให้ อย่างถูกต้อง โดยการฝึกซ้อม ให้เกิดความชำนาญ แล้วมาทดสอบการปฏิบัติเป็นรายบุคคล

4/4
 นับ 1 2 3 4
 นับ 1 2 3 4
 นับ 1 2 3 4
 นับ 1 & 2 & 3 & 4 &

แบบประเมินทักษะการปฏิบัติการนับจังหวะ

ชื่อ ด.ช./ด.ญ..... ชั้นประถมศึกษาปีที่..... เลขที่.....

ลำดับที่	รายการประเมิน	คุณภาพการปฏิบัติ (คะแนน)			
		1	2	3	4
1	อัตราจังหวะสม่ำเสมอ				
2	ปฏิบัติได้ถูกต้องตามสัดส่วนของเครื่องหมายกำหนดจังหวะ				
3	ความสัมพันธ์ระหว่างมือและเท้าในการปฏิบัติการนับจังหวะ				

4	ปฏิบัติจิ้งหะยกและจิ้งหะตกได้ถูกต้อง				
5	ปฏิบัติการขึ้นต้นเคาะจิ้งหะได้ถูกต้อง				
รวม (คะแนน)					

เกณฑ์การให้คะแนน

4 = ดีมาก

3 = ดี

2 = พอใช้

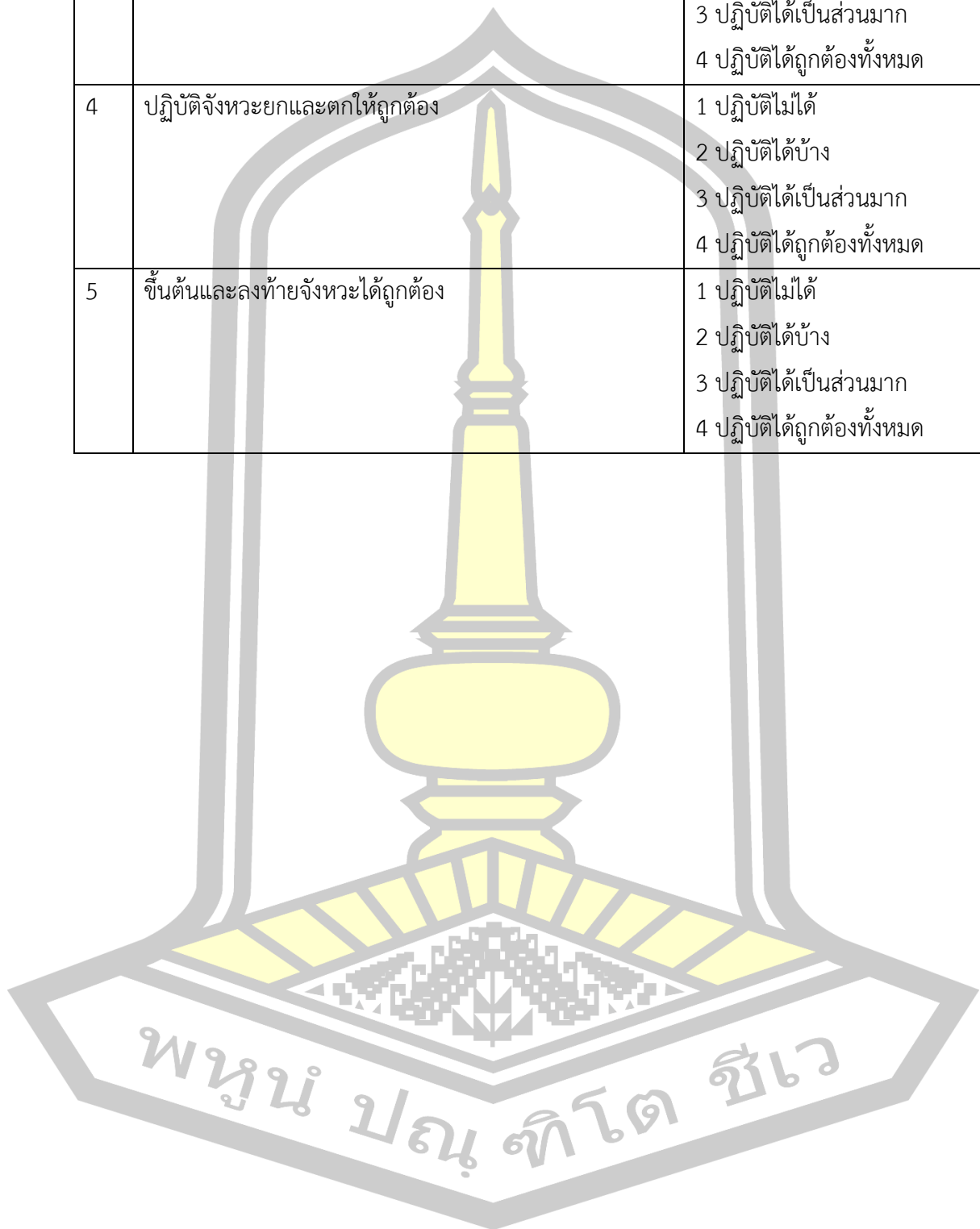
1 = ปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสิน	คุณภาพ
คุณภาพ ช่วงคะแนน	
16 - 20	ดีมาก
11 - 15	ดี
6 - 10	พอใช้
1 - 5	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินการปฏิบัติกรนับจิ้งหะ

ที่	รายการประเมิน	พฤติกรรมบ่งชี้ค่าคะแนน
1	อัตราความเร็วคงที่สม่ำเสมอเหมาะสมกับจิ้งหะ	1 ปฏิบัติไม่ได้ 2 ปฏิบัติได้บ้าง 3 ปฏิบัติได้เป็นส่วนมาก 4 ปฏิบัติได้ถูกต้องทั้งหมด
2	ปฏิบัติได้ถูกต้องตามสัดส่วนของเครื่องหมายกำหนดจิ้งหะ	1 ปฏิบัติไม่ได้ 2 ปฏิบัติให้บ้าง 3 ปฏิบัติได้เป็นส่วนมาก 4 ปฏิบัติให้ถูกต้องทั้งหมด
3	ความสัมพันธ์ระหว่างมือและเท้าในการปฏิบัติกรนับ	1 ปฏิบัติไม่ได้

	จิ้งหะ	2 ปฏิบัติได้บ้าง 3 ปฏิบัติได้เป็นส่วนมาก 4 ปฏิบัติได้ถูกต้องทั้งหมด
4	ปฏิบัติจิ้งหะยกและตกให้ถูกต้อง	1 ปฏิบัติไม่ได้ 2 ปฏิบัติได้บ้าง 3 ปฏิบัติได้เป็นส่วนมาก 4 ปฏิบัติได้ถูกต้องทั้งหมด
5	ขึ้นต้นและลงท้ายจิ้งหะได้ถูกต้อง	1 ปฏิบัติไม่ได้ 2 ปฏิบัติได้บ้าง 3 ปฏิบัติได้เป็นส่วนมาก 4 ปฏิบัติได้ถูกต้องทั้งหมด

แบบทดสอบท้ายหน่วยการเรียนรู้ที่ 3
เรื่อง การนับจังหวะด้วยมือและเท้า

- ข้อใดต่อไปนี้อยู่ในเพลง
ก. ระดับเสียงสูงต่ำ
ข. ความดัง เบา ของเสียง
ค. ความสั้น ยาว ของเสียง
ง. อัตราคาบที่สม่ำเสมอ
- จังหวะหลักมีลักษณะเป็นอย่างไร
ก. มีอัตราคาบที่สม่ำเสมอ
ข. คาบตามจังหวะของทำนองเพลง
ค. คาบทั้งยกและจังหวะตก
ง. เน้นการนับจังหวะยก
- จังหวะตก คือ ลักษณะใด
ก. การปฏิบัติในลักษณะยกเท้า
ข. การปฏิบัติในลักษณะตบเท้า
ค. การปฏิบัติในลักษณะปรบมือ
ง. ถูกทั้งข้อ ข และ ค
- จังหวะยก คือ ลักษณะใด
ก. การปฏิบัติในลักษณะยกเท้า
ข. การปฏิบัติในลักษณะตบเท้า
ค. การปฏิบัติในลักษณะปรบมือ
ง. ถูกทั้งข้อ ข และ ค
- ความซ้ำเร็วของเพลงขึ้นอยู่กับสิ่งใดต่อไปนี้
ก. ระดับเสียงสูงต่ำ
ข. ลักษณะของตัวโน้ต
ค. อัตราจังหวะ
ง. บรรทัด 5 เส้น
- โน้ตตัวกลม ในอัตรา $\frac{4}{4}$ คาบจังหวะหลักกี่ครั้งในหนึ่งห้องเพลง
ก. 1 ครั้ง
ข. 2 ครั้ง

ค. 3 ครั้ง

ง. 4 ครั้ง

7. โน้ตตัวขาว ในอัตรา $\frac{4}{4}$ เคาะจังหวะหลักกี่ครั้งในหนึ่งห้องเพลง

ก. 1 ครั้ง

ข. 2 ครั้ง

ค. 3 ครั้ง

ง. 4 ครั้ง

8. โน้ตตัวขาว ในอัตรา $\frac{4}{4}$ เคาะจังหวะตามตัวโน้ตกี่ครั้งในหนึ่งห้องเพลง

ก. 1 ครั้ง

ข. 2 ครั้ง

ค. 3 ครั้ง

ง. 4 ครั้ง

9. โน้ตตัวดำ ในอัตรา $\frac{4}{4}$ เคาะจังหวะตามตัวโน้ตกี่ครั้งในหนึ่งห้องเพลง

ก. 1 ครั้ง

ข. 2 ครั้ง

ค. 3 ครั้ง

ง. 4 ครั้ง

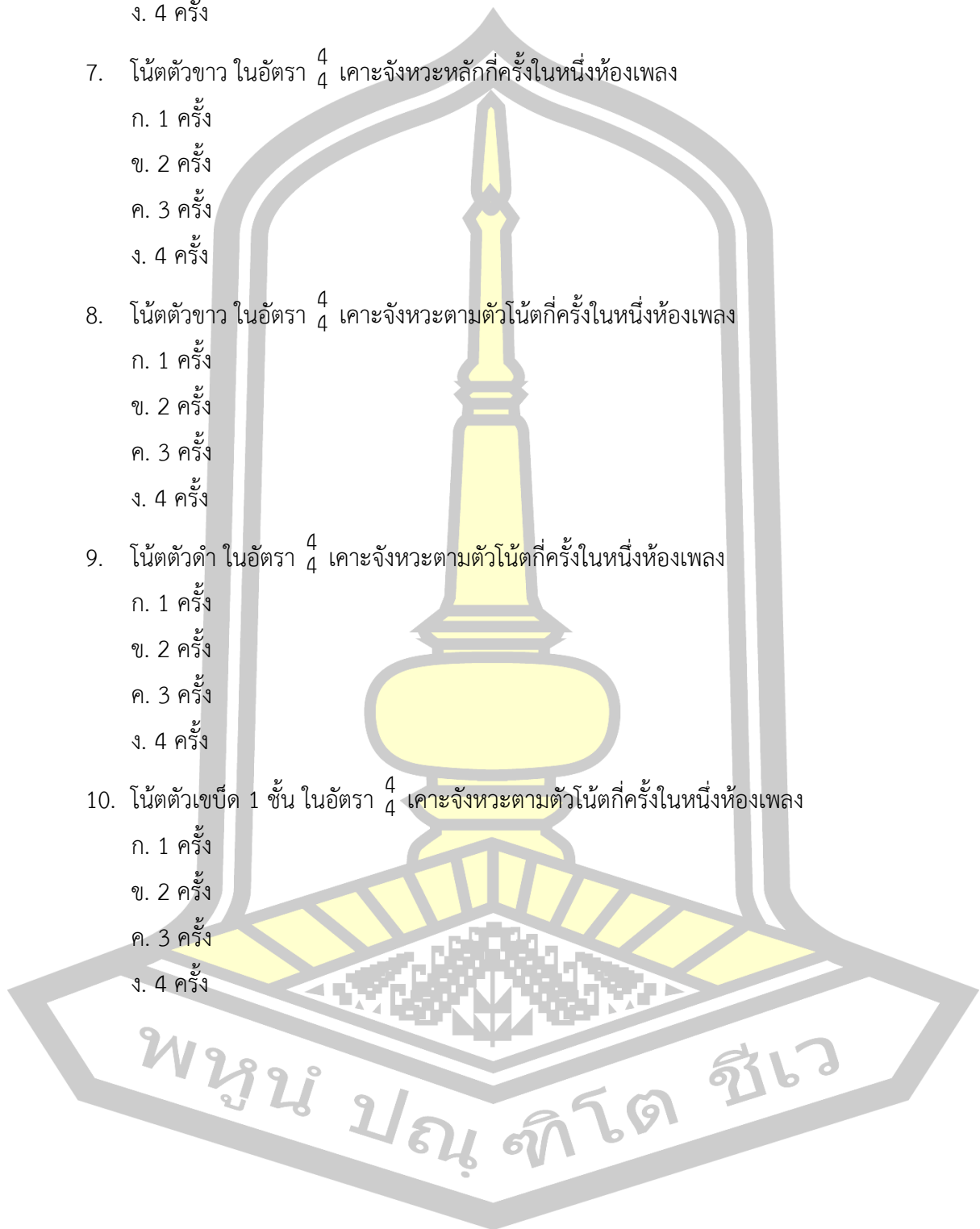
10. โน้ตตัวเข็บบีต 1 ชั้น ในอัตรา $\frac{4}{4}$ เคาะจังหวะตามตัวโน้ตกี่ครั้งในหนึ่งห้องเพลง

ก. 1 ครั้ง

ข. 2 ครั้ง

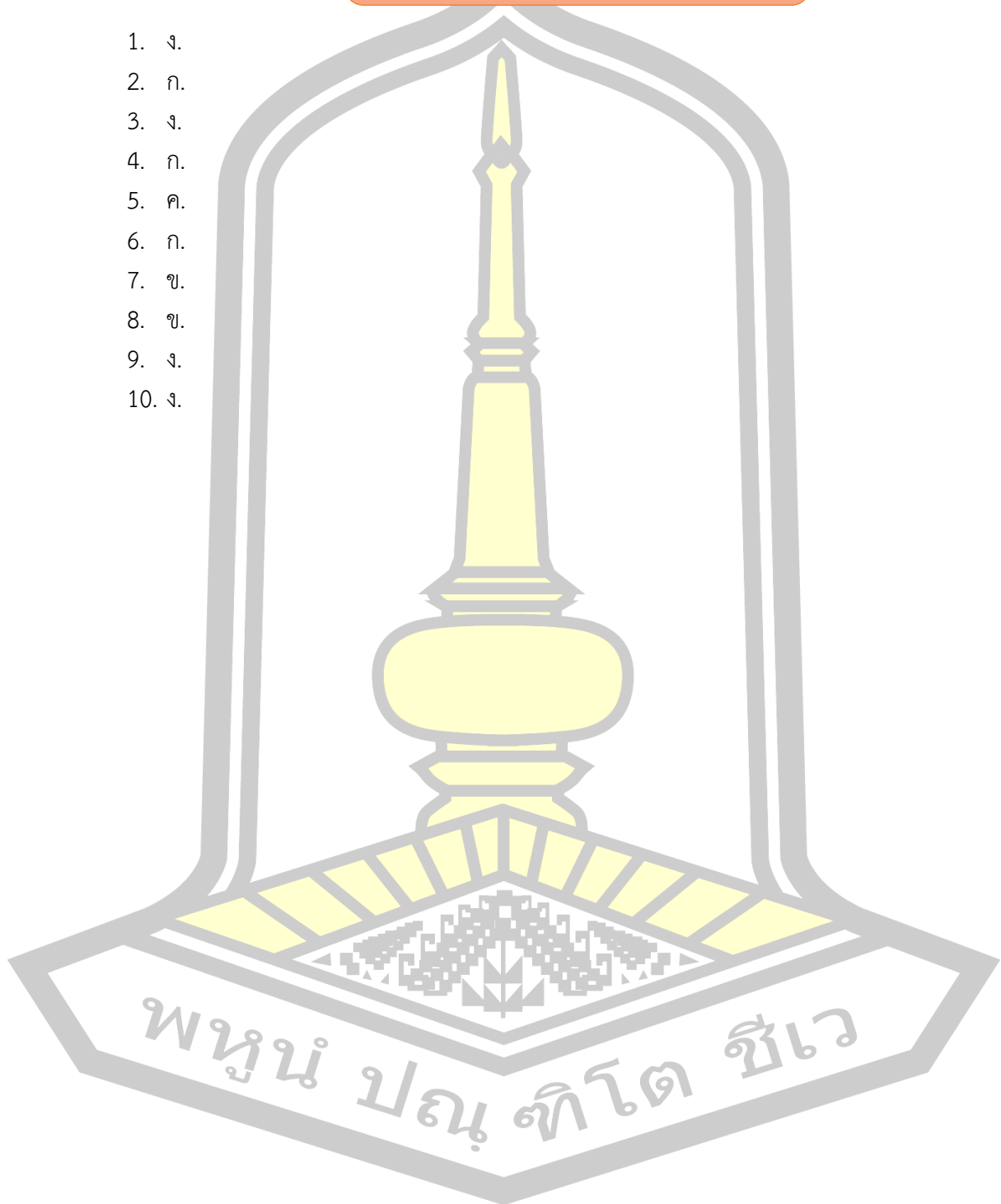
ค. 3 ครั้ง

ง. 4 ครั้ง

เฉลยแบบทดสอบท้ายหน่วยการเรียนรู้ที่ 3

1. ง.
2. ก.
3. ง.
4. ก.
5. ค.
6. ก.
7. ข.
8. ข.
9. ง.
10. ง.

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เมโลเดียน ชุดที่ 4

เรื่อง วิธีการเป่าเมโลเดียน

พูน ปณ ทิโต ชีเว

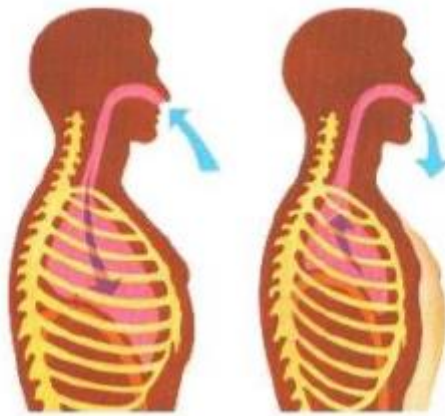
ใบความรู้ที่ 1 เรื่อง เทคนิคการหายใจ

เมโลเดียนเป็นเครื่องดนตรีที่เกิดเสียงได้โดยการเป่าลมผ่านลิ้นเสียง จึงเกิดการสั่นสะเทือนของลิ้นเสียง และเกิดเป็นเสียงดนตรีขึ้น ทักษะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติการเล่นเป่าลม ในเรื่องเทคนิคการหายใจจึงเป็นส่วนสำคัญมากในการฝึกฝน เพื่อให้เกิดความชำนาญ

เทคนิคการหายใจ

การหายใจในขณะที่เป่าเมโลเดียนได้ถูกต้องจะช่วยให้การบรรเลงเมโลเดียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น การวางปากได้ถูกต้องจะช่วยให้ควบคุมเสียงในการเป่าได้ดีขึ้น

ในการเป่าเครื่องดนตรีนักเรียนจะต้องใช้ลมมากกว่าปกติ เราจึงควรศึกษาเรื่องของกระบังลม สิ่งที่สำคัญที่สุดที่จะต้องเข้าใจคือเรื่องของ “การหายใจ” เพราะการหายใจที่ถูกต้องจะทำให้เสียงเครื่องเป่าที่ปฏิบัติออกมามีคุณภาพ เสียงชัดเจน น้ำเสียงก้องกังวานและสดใส ดังนั้น นักเรียนจึงควรเรียนรู้วิธีการหายใจที่ถูกต้อง ซึ่งในกระบวนการหายใจสำหรับการปฏิบัติเครื่องเป่านั้นจะประกอบด้วย 2 ลักษณะ ได้แก่ การหายใจเข้า และการเป่าลมออก

ภาพที่ 1 แสดงการหายใจเข้าและการเป่าลมออก

ที่มา : <https://krutongmusic.files.wordpress.com/2016/10/respiratory8.jpg?w=640>

พูน ปณ ทิโต ชีเว

กระบวนการหายใจ

กระบวนการหายใจสำหรับเครื่องเป่า ประกอบด้วย 2 ลักษณะคือ การหายใจเข้าและการเป่าลมออก การหายใจเข้า การหายใจเข้าที่ถูกต้องไม่ว่าจะนั่งหรือยืนควรอยู่ในลักษณะอกผายไหล่ผึ่ง (แต่ไม่ยกไหล่) อย่างธรรมชาติคือ ไม่เกร็ง อ้าปากโดยดึงขากรรไกรลงแล้วปิดหลอดลมให้กว้างเหมือนอาการหาว แล้วสูดลมเข้าทางปากจนเต็มท้องน้อย กระบังลม ปอด และหน้าอก การหายใจเข้าแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ได้แก่

การหายใจเข้าระยะที่ 1 เพิ่มลมบริเวณกระบังลมส่วนล่าง อาจใช้มือข้างใดข้างหนึ่งแตะบริเวณหน้าท้อง โดยให้นิ้วก้อยอยู่บริเวณสะดือหรือบริเวณซี่โครงซี่สุดท้าย เมื่อหายใจเข้าจะรู้สึกวาท้องจะปอง

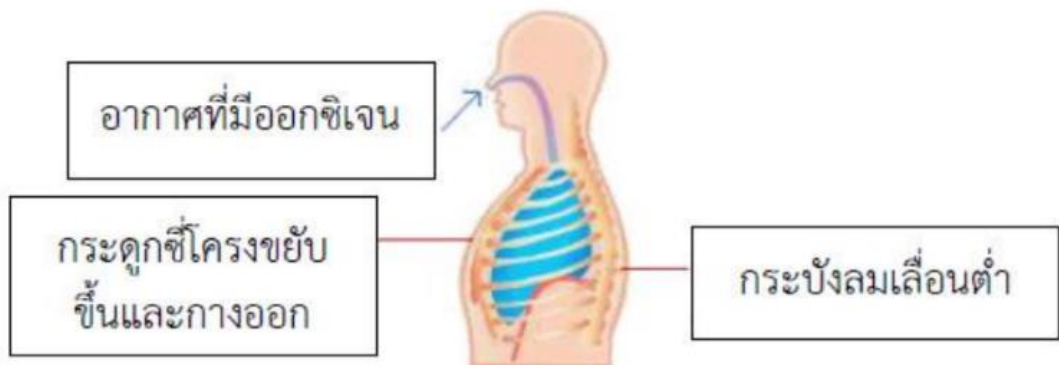
การหายใจเข้าระยะที่ 2 เพิ่มลมจากระยะที่ 1 ลมจะเพิ่มจำนวนมากขึ้นโดยเฉพาะบริเวณกระบังลมส่วนบน เอามืออีกข้างหนึ่งจับบริเวณซี่โครงซี่โครงซี่แรกไว้ เมื่อหายใจเข้าระยะที่ 2 จะรู้สึกวากล้ามเนื้อบริเวณนั้นขยายออกเล็กน้อย

การหายใจเข้าระยะที่ 3 เพิ่มลมให้เต็มปอดจนรู้สึกวาท้องยกขึ้นเล็กน้อย

การทำงานของอวัยวะเมื่อหายใจเข้า

ระยะที่หายใจเข้าจะรู้สึกวากะบังลม ปอด หน้าอกขยายออก

ขณะหายใจเข้า

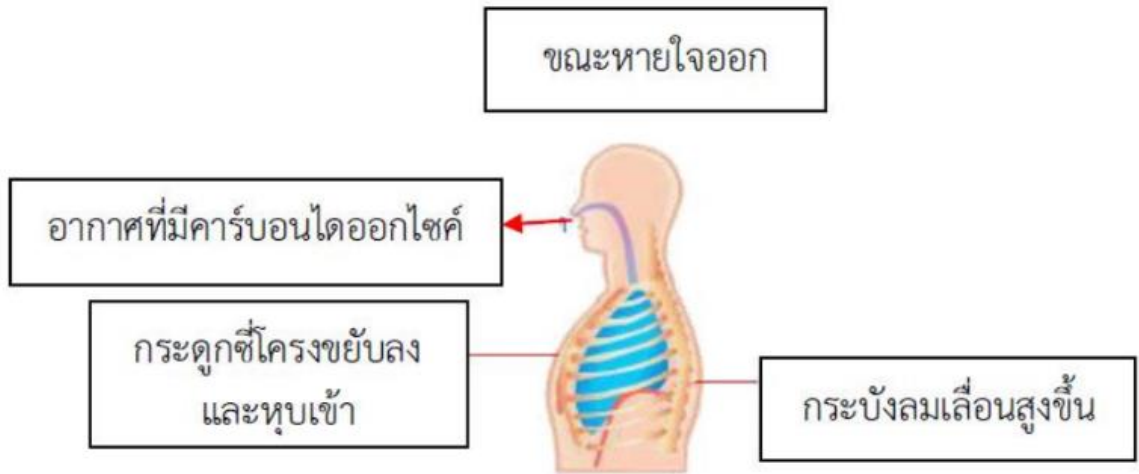

ภาพที่ 2 แสดงการทำงานของอวัยวะเมื่อหายใจเข้า

ที่มา : <http://www.pw.ac.th/bodysystem/res/pic/01.jpg>

การเป่าลมออก

ในชีวิตประจำวันการหายใจออกเป็นเรื่องง่าย เพราะไม่ต้องควบคุมลมแต่การเป่าลมออกสำหรับเครื่องเป่าต้องมีการควบคุมลมให้ออกอย่างสม่ำเสมอหรือตามความต้องการ ขณะที่ปล่อยลมออกกระบังลมและกล้ามเนื้อส่วนล่างจะดันให้ลมออกมาทางปาก ดังภาพ

ภาพที่ 3 แสดงการทำงานของอวัยวะเมื่อหายใจเข้า
ที่มา : <http://www.pw.ac.th/bodysystem/res/pic/01.jpg>

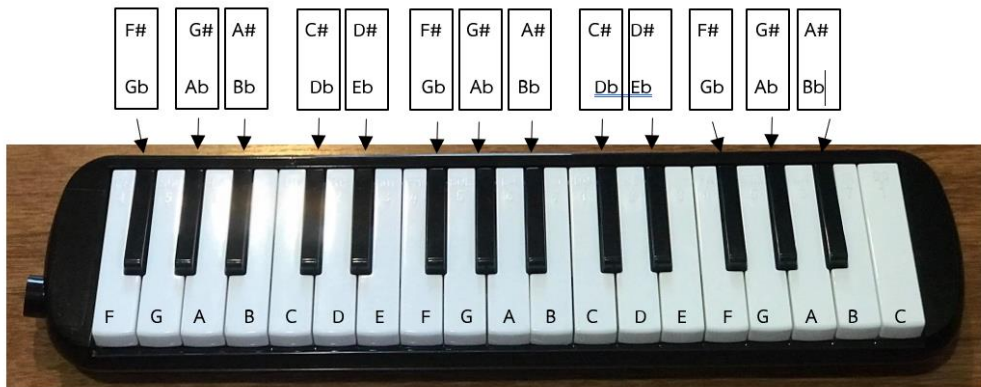
ที่มา : สุกรี เจริญสุข. ศิลปะการเป่าแซ็กโซโฟน. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ: จงเจริญการพิมพ์, 2545.

ขั้นตอนการปฏิบัติในการฝึกหายใจ

ปฏิบัติตามขั้นตอนในภาพต่อไปนี้

1. ยืนตัวตรง หลังตรง (ท่าเตรียม)
2. ถ่างขาเล็กน้อยพอประมาณ พร้อมกับนำมือทั้งสองข้างไปแตะใต้ซี่โครงล่างสุดคล้าย ๆ ลักษณะมือทำวสะเอว (ท่าเตรียม)
3. หายใจเข้า ทั้งทางปากและจมูกให้ได้ลมมากที่สุดเร็วที่สุด ให้มีลักษณะท้องป่อง เนื่องจากการเก็บลมไว้ในท้อง แล้วกลั้นลมหายใจไว้ 3 วินาที
4. ค่อย ๆ ปล่อยลมหายใจออกเบา ๆ เสมอ โดยออกเสียง Z นับให้ได้ประมาณ 10 วินาที

ใบความรู้ที่ 2
เรื่อง ตำแหน่งเสียงโน้ตของเมโลเดียน

ภาพที่ 1 แสดงตำแหน่งเสียงตัวโน้ตบนลิมนิ้วเมโลเดียน

ลิมนิ้วที่ใช้สำหรับกดเมโลเดียน ประกอบด้วยลิมนิ้วสีขาวและสีดำสลับกันไปอย่างเป็นระเบียบ ยกเว้นตำแหน่งเสียงระหว่าง B ไป C และตำแหน่งเสียง E ไป F ที่ไม่มีลิมนิ้วสีดำคั่น เพราะเป็นระดับเสียงที่ห่างกันครึ่งเสียงตามทฤษฎีดนตรี สามารถศึกษาทำความเข้าใจเพิ่มเติมจากทฤษฎีดนตรีหัวข้อ “โครงสร้างบันไดเสียง”

โน้ตที่ปรากฏในลิมนิ้วสีขาว คือ ตัวโน้ตปกติ

โน้ตที่ปรากฏในลิมนิ้วสีดำ คือ โน้ตเอ็นฮาร์โมนิก

(Enharmonic Notes) คือชื่อโน้ต 2 ตัวที่อยู่บนระดับเสียงเดียวกัน แต่มีวิธีเขียนชื่อที่แตกต่างกัน ตัวอย่าง เช่น โน้ต A sharp และ โน้ต B flat เป็นโน้ตเอ็นฮาร์โมนิกซึ่งกันและกัน เหตุผลเพราะว่า โน้ตทั้งสองตัวนั้นเล่นอยู่บนคีย์สีดำเดียวกัน

- ถ้าเริ่มต้นด้วยโน้ต A แล้วเลื่อนระดับสูงขึ้นไป $\frac{1}{2}$ ขึ้น ก็จะเป็นโน้ต A sharp
- ถ้าเริ่มต้นด้วยโน้ต B แล้วเลื่อนระดับต่ำลงมา $\frac{1}{2}$ ขึ้น ก็จะเป็นโน้ต B flat

ซึ่งสามารถทำความเข้าใจศัพท์คำว่า Sharp (#) และ Flat (b) จากชุดกิจกรรมการเรียนรู้เมโลเดียน เล่มที่ 2 ทฤษฎีดนตรีสากลขั้นพื้นฐาน หัวข้อ “เครื่องหมายแปลงเสียง”

จุดสังเกตตำแหน่งโน้ตเสียง C หรือ โด บนลิ้นนิ้วเมโลเดียน

มีจุดสังเกตคือ สังเกตลิ้นนิ้วสีดำ ซึ่งมี 2 ลิ้น และ 3 ลิ้นสลับกันไป จุดสังเกตคือ โน้ตตัว C จะอยู่หน้าลิ้นสีดำสองลิ้น หน้าลิ้นนี้คือเรียงลำดับจากซ้ายไปขวา ดังภาพประกอบด้านล่างนี้ ส่วนโน้ตตัวอื่น ๆ ก็ไล่เรียงลำดับขึ้นลงตามลำดับอักษร

→
C D E F G A B C
←

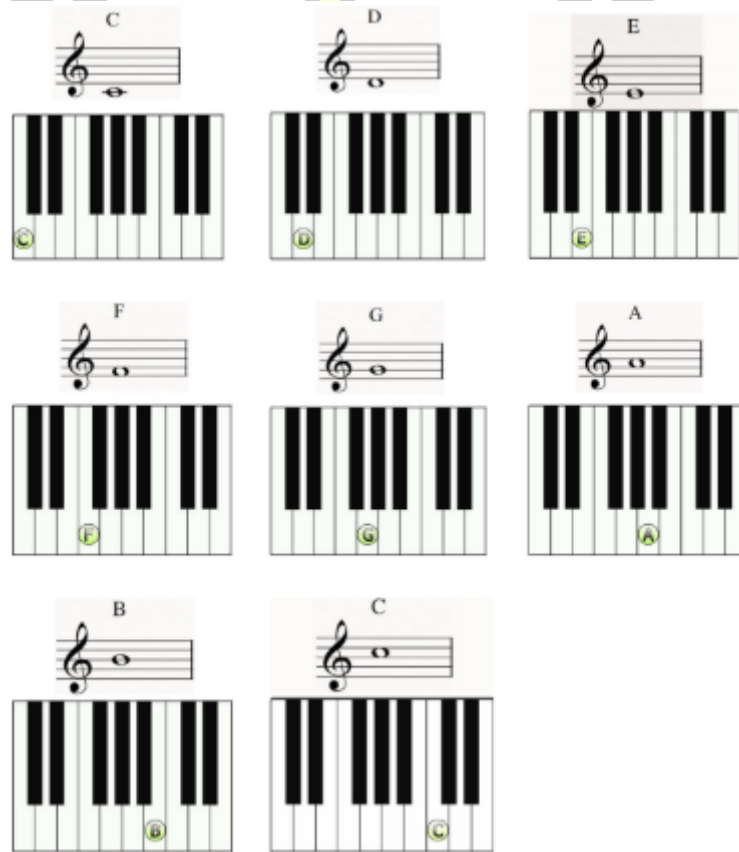

ภาพที่ 2 แสดงตำแหน่งโน้ตเสียง C หรือ โด บนลิ้นนิ้วเมโลเดียน

ใบความรู้ที่ 3
เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างโน้ตบนลิ้มนิ้ว กับโน้ตบนบรรทัด 5 เส้น

เพื่อให้ง่ายต่อการสังเกตและจดจำ จึงกำหนดเริ่มต้นตัวโน้ตด้วย C middle ดังภาพประกอบต่อไปนี้

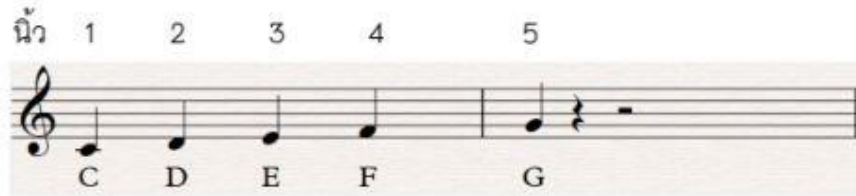

ภาพที่ 1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างโน้ตบนลิ้มเมโลเดียนกับโน้ตบนบรรทัด 5 เส้น

ใบความรู้ที่ 4

ฝึกการวางนิ้วมือขวา และการอ่านโน้ต C D E F G

ภาพที่ 1 แสดงตำแหน่งการวางนิ้วมือขวา

ภาพที่ 2 แสดงลักษณะการวางมือขวาบนคีย์บอร์ด

พหุ ประถมศึกษา

ภาพที่ 3 แสดงลักษณะการกดลิ้นนิ้ว โน้ต C D E F G

ข้อสังเกต : ความหมายของหมายเลขกำกับนิ้ว

หมายเลข 1 หมายถึง นิ้วหัวแม่มือ

หมายเลข 2 หมายถึง นิ้วชี้

หมายเลข 3 หมายถึง นิ้วกลาง

หมายเลข 4 หมายถึง นีวนาง

หมายเลข 5 หมายถึง นิ้วก้อย

พหุจน์ ปณฺ ทิโต ชีเว

ใบความรู้ที่ 5

เรื่อง การฝึกวางนิ้วมือขวา และการบรรเลงโน้ต บันไดเสียง C Major

กำหนดให้หมายเลขต่อไปนี้ เป็นหมายเลขประจำนิ้วมือขวา

การไล่ระดับเสียงจากโน้ต C ต่ำ ไปหา โน้ต C สูง หรือบันไดเสียง C Major สามารถปฏิบัติได้โดย

1. การวางนิ้วให้อยู่ในลักษณะตามภาพด้านล่างนี้

ภาพที่ 1 แสดงลักษณะการวางมือขวานบนลิ้นนิ้ว

พหุ ประถมศึกษา ชีวะ

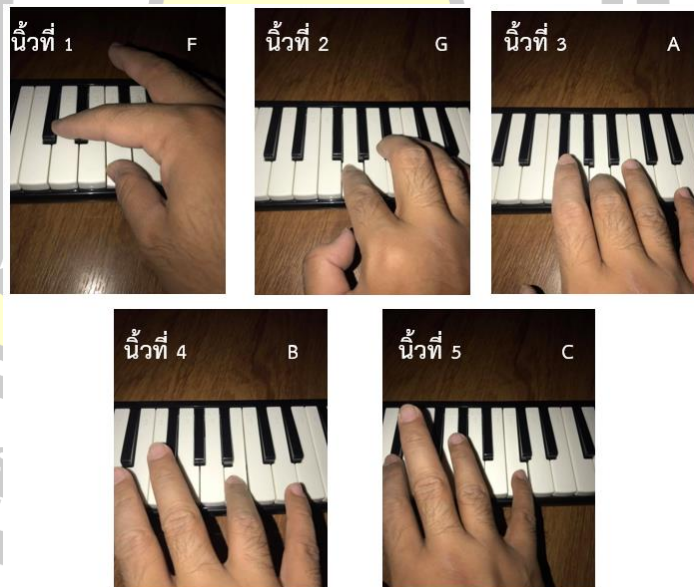
2. กดลิ้มนิ้วตัวโน้ตเรียงจากนิ้วที่ 1 2 และ 3 โดยกดลิ้มนิ้วโน้ตตัว C D E ตามลำดับ

ภาพที่ 2 แสดงลักษณะการกดเครื่องลิ้มนิ้ว โน้ต C D E

3. ม้วนมือนำนิ้วที่ 1 อ้อมด้านหลังนิ้วที่ 2 และนิ้วที่ 3 ไปกดโน้ตตัว F แล้วจัดเรียงนิ้วใหม่ตามลำดับ

- นิ้วที่ 1 กดลิ้มโน้ตตัว F
- นิ้วที่ 2 กดลิ้มโน้ตตัว G
- นิ้วที่ 3 กดลิ้มโน้ตตัว A
- นิ้วที่ 4 กดลิ้มโน้ตตัว B
- นิ้วที่ 5 กดลิ้มโน้ตตัว C

ภาพที่ 3 แสดงลักษณะการกดเครื่องลิ้มนิ้ว โน้ต F G A B C

แบบฝึกหัดที่ 1
เรื่อง เทคนิคการหายใจ

คำชี้แจง : ให้นักเรียนฝึกกำหนดลมหายใจ ดังนี้

1. หายใจเข้า 4 จังหวะ กลั้นหายใจ 4 จังหวะ เป่าลมออก 4 จังหวะ ทำติดต่อกัน 4 – 5 ครั้ง
2. หายใจเข้า 4 จังหวะ กลั้นหายใจ 4 จังหวะ เป่าลมออก 8 จังหวะ ทำติดต่อกัน 4 – 5 ครั้ง
3. หายใจเข้า 4 จังหวะ กลั้นหายใจ 4 จังหวะ เป่าลมออก 12 จังหวะ ทำติดต่อกัน 4 – 5 ครั้ง
4. นำน้ำใส่แก้วแล้วเป่าด้วยหลอดกาแฟ ให้ฟองน้ำอยู่ในระดับเดียวกันจนหมดลม
5. เป่าเทียน เป่าเปลวเทียนเอนนอนคงที่แต่ไม่ให้เทียนดับ โดยควบคุมปริมาณของลมที่เป่าออก ทำนองเดียวกันกับเป่าน้ำด้วยหลอดกาแฟ

หมายเหตุ ขณะฝึกกำหนดลมหายใจทุกครั้งให้พยายามควบคุมลมให้สม่ำเสมอ

ข้อสังเกต

1. การหายใจที่ถูกต้อง ในการเป่าหลอดลมจะเปิดตลอดเวลา สามารถทดสอบได้โดยหายใจเข้าจนเต็มที่ กลั้นลมหายใจแล้วยังสามารถพูดได้แสดงว่า หายใจถูกต้อง
2. หดลมโดยใช้กล้ามเนื้อของกระบังลมบังคับ ไม่ใช่วิธีการปิดหลอดลม
3. ขณะที่เป่า กล้ามเนื้อจะตึงเกิดจากแรงดันของกระบังลม กล้ามเนื้อท้องจะค่อย ๆ เข้าที่ละนิด ขณะที่เป่า แต่ไม่เร็วจนเกินไปเพราะแรงดันของกระบังลมดันให้ลมออกสู่ช่องปาก

ความไม่ถูกต้องในขณะที่ฝึกปฏิบัติ

1. หายใจทางจมูก
2. หายใจบ่อยขณะที่เป่าโดยไม่จำเป็น
3. หายใจมีเสียงดัง
4. มีลมไม่เพียงพอ
5. ยกอก ยกไหล่ หรือเกร็งกล้ามเนื้อบริเวณต้นคอขณะหายใจเข้า
6. ไม่สามารถควบคุมเสียงให้อยู่ในระดับเดียวกัน

พูน ปณ ทิโต ชีเว

ความถูกต้องของการหายใจ

1. เปิดหลอดลมและหายใจทางปาก
2. มีลมพอที่จะเป่าให้หมดประโยคเพลง
3. หายใจเข้าอย่างรวดเร็วโดยได้ปริมาณของลมที่ต้องการ
4. หายใจเต็มปอดทุกครั้ง
5. ไม่เคลื่อนไหวอวัยวะส่วนอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการหายใจ เช่น ไหล่ เป็นต้น
6. สามารถควบคุมลมให้ออกมาอย่างสม่ำเสมอตามต้องการ

ที่มา : สุกีร์ เจริญสุข. ศิลปะการเป่าแซ็กโซโฟน. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : จงเจริญการพิมพ์, 2545.

แบบประเมินทักษะปฏิบัติการฝึกหายใจ

ชื่อ ด.ช./ด.ญ. ชั้นประถมศึกษาปีที่.....เลขที่.....

ลำดับที่	รายการประเมิน	คุณภาพการปฏิบัติ (คะแนน)			
		1	2	3	4
1	ท่าทางในการฝึกหายใจ				
2	หายใจเข้า 4 จังหวะ หายใจออก 4 จังหวะ				
3	หายใจเข้า 4 จังหวะ หายใจออก 8 จังหวะ				
4	หายใจเข้า 4 จังหวะ หายใจออก 12 จังหวะ				
5	ลักษณะกระบังลมขณะหายใจเข้าออก				
รวม (คะแนน)					

เกณฑ์การให้คะแนน

4 = ดีมาก

3 = ดี

2 = พอใช้

1 = ปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสิน	คุณภาพ
คุณภาพ ช่วงคะแนน	
16 – 20	ดีมาก
11 – 15	ดี
6 – 10	พอใช้
1 – 5	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินทักษะปฏิบัติการฝึกหายใจ

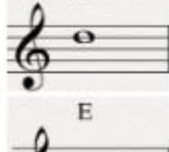

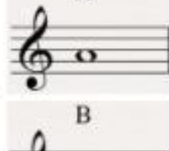

ที่	รายการประเมิน	พฤติกรรมบ่งชี้คะแนน
1	ท่าทางในการฝึกหายใจ	1 ปฏิบัติไม่ถูกต้อง 2 ปฏิบัติได้ถูกต้องบางครั้ง 3 ปฏิบัติได้ถูกต้องเป็นส่วนมาก 4 ปฏิบัติได้ถูกต้องทุกครั้ง
2	หายใจเข้า 4 จังหวะ หายใจออก 4 จังหวะ	1 ปฏิบัติไม่ถูกต้อง 2 ปฏิบัติได้ถูกต้องบางครั้ง 3 ปฏิบัติได้ถูกต้องเป็นส่วนมาก 4 ปฏิบัติได้ถูกต้องทุกครั้ง
3	หายใจเข้า 4 จังหวะ หายใจออก 8 จังหวะ	1 ปฏิบัติไม่ถูกต้อง 2 ปฏิบัติได้ถูกต้องบางครั้ง 3 ปฏิบัติได้ถูกต้องเป็นส่วนมาก 4 ปฏิบัติได้ถูกต้องทุกครั้ง
4	หายใจเข้า 4 จังหวะ หายใจออก 12 จังหวะ	1 ปฏิบัติไม่ถูกต้อง 2 ปฏิบัติได้ถูกต้องบางครั้ง 3 ปฏิบัติได้ถูกต้องเป็นส่วนมาก 4 ปฏิบัติได้ถูกต้องทุกครั้ง
5	ลักษณะกระบังลมขณะหายใจเข้าออก	1 ปฏิบัติไม่ถูกต้อง 2 ปฏิบัติได้ถูกต้องบางครั้ง 3 ปฏิบัติได้ถูกต้องเป็นส่วนมาก 4 ปฏิบัติได้ถูกต้องทุกครั้ง

แบบฝึกหัดที่ 2

เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างโน้ตบนลิมนิ้ว กับโน้ตบนบรรทัด 5 เส้น

คำชี้แจง : จงพยัญชนะที่มีค่าตอบสนองสัมพันธ์ระหว่างโน้ตบนลิมนิ้ว กับโน้ตบนบรรทัด 5 เส้น ให้ถูกต้อง

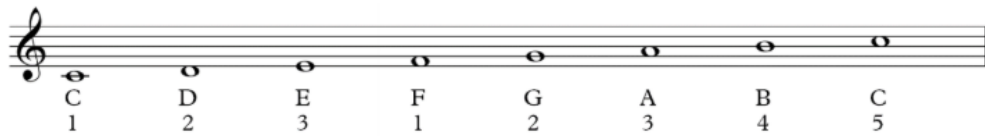
1.		ก.
2.		ข.
3.		ค.
4.		ง.
5.		จ.
		ฉ.
		ช.

แบบฝึกหัดที่ 3

เรื่อง ทักษะการฝึกวางนิ้วมือขวา และการบรรเลงโน้ต บันไดเสียง C Major

คำชี้แจง : ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการอ่านโน้ตต่อไปนี้ ประกอบกับการกดนิ้วเมโลเดียน โดยฝึกให้มีความชำนาญ แล้วไปสอบปฏิบัติกับครูผู้สอน

แบบประเมินทักษะการวางนิ้วมือขวา และการอ่านโน้ต C D E F G A B C

ชื่อ ด.ช./ด.ญ. ชั้นประถมศึกษาปีที่.....เลขที่

ลำดับที่	รายการประเมิน	คุณภาพการปฏิบัติ (คะแนน)			
		1	2	3	4
1	การปฏิบัติโน้ต C ต่ำ				
2	การปฏิบัติโน้ต D				
3	การปฏิบัติโน้ต E				
4	การปฏิบัติโน้ต F				
5	การปฏิบัติโน้ต G				
6	การปฏิบัติโน้ต A				
7	การปฏิบัติโน้ต B				
8	การปฏิบัติโน้ต C สูง				
รวม (คะแนน)					

เกณฑ์การให้คะแนน

4 = ดีมาก

3 = ดี

2 = พอใช้

1 = ปรับปรุง

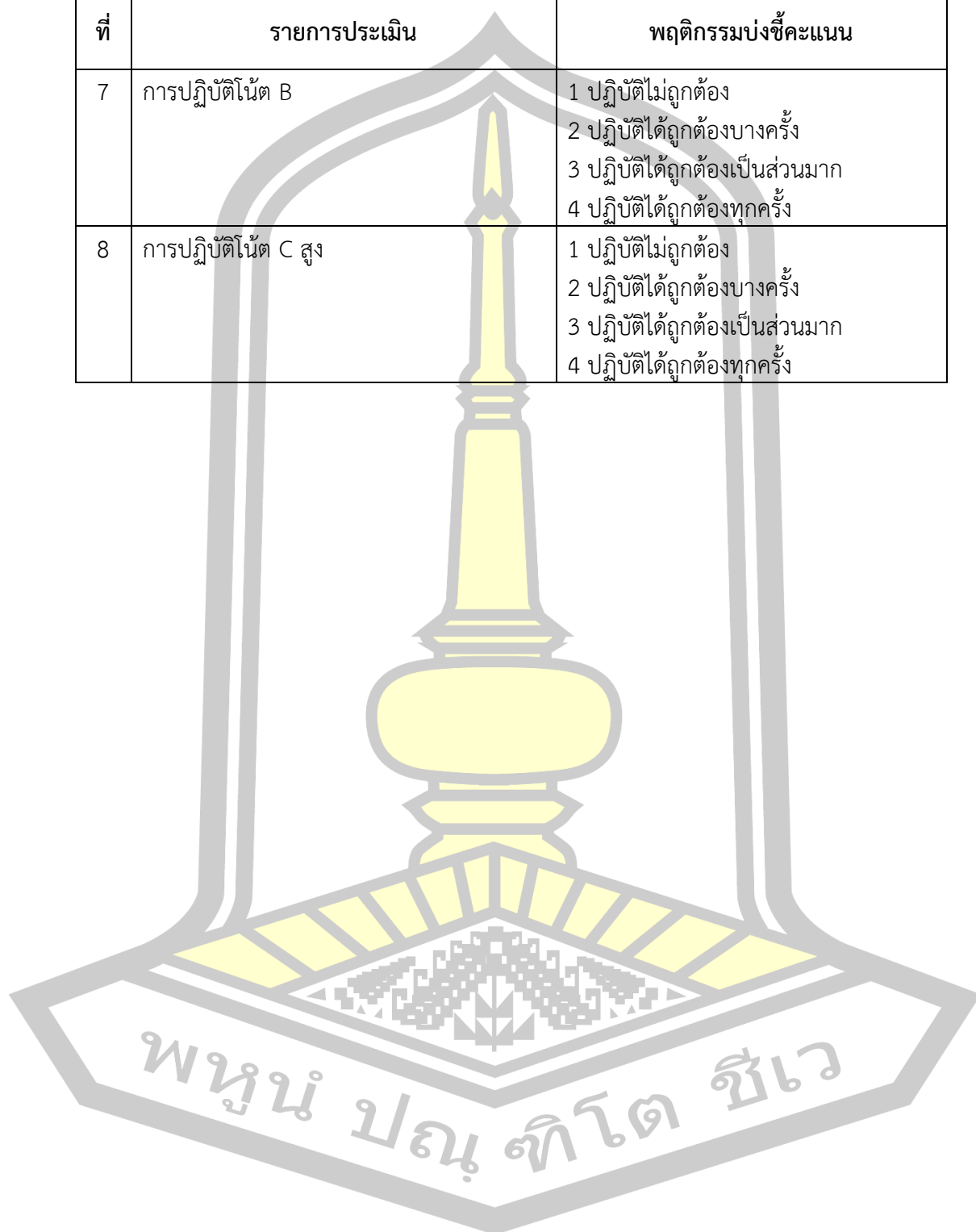

เกณฑ์การตัดสิน คุณภาพ ช่วงคะแนน	คุณภาพ
25 – 32	ดีมาก
17 – 24	ดี
9 – 16	พอใช้
1 – 8	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินทักษะการวางนิ้วมือขวา และการอ่านโน้ต C D E F G A B C

ที่	รายการประเมิน	พฤติกรรมบ่งชี้คะแนน
1	การปฏิบัติโน้ต C ต่ำ	1 ปฏิบัติไม่ถูกต้อง 2 ปฏิบัติได้ถูกต้องบางครั้ง 3 ปฏิบัติได้ถูกต้องเป็นส่วนมาก 4 ปฏิบัติได้ถูกต้องทุกครั้ง
2	การปฏิบัติโน้ต D	1 ปฏิบัติไม่ถูกต้อง 2 ปฏิบัติได้ถูกต้องบางครั้ง 3 ปฏิบัติได้ถูกต้องเป็นส่วนมาก 4 ปฏิบัติได้ถูกต้องทุกครั้ง
3	การปฏิบัติโน้ต E	1 ปฏิบัติไม่ถูกต้อง 2 ปฏิบัติได้ถูกต้องบางครั้ง 3 ปฏิบัติได้ถูกต้องเป็นส่วนมาก 4 ปฏิบัติได้ถูกต้องทุกครั้ง
4	การปฏิบัติโน้ต F	1 ปฏิบัติไม่ถูกต้อง 2 ปฏิบัติได้ถูกต้องบางครั้ง 3 ปฏิบัติได้ถูกต้องเป็นส่วนมาก 4 ปฏิบัติได้ถูกต้องทุกครั้ง
5	การปฏิบัติโน้ต G	1 ปฏิบัติไม่ถูกต้อง 2 ปฏิบัติได้ถูกต้องบางครั้ง 3 ปฏิบัติได้ถูกต้องเป็นส่วนมาก 4 ปฏิบัติได้ถูกต้องทุกครั้ง
6	การปฏิบัติโน้ต A	1 ปฏิบัติไม่ถูกต้อง 2 ปฏิบัติได้ถูกต้องบางครั้ง 3 ปฏิบัติได้ถูกต้องเป็นส่วนมาก 4 ปฏิบัติได้ถูกต้องทุกครั้ง

ที่	รายการประเมิน	พฤติกรรมบ่งชี้คะแนน
7	การปฏิบัติไนต์ B	1 ปฏิบัติไม่ถูกต้อง 2 ปฏิบัติได้ถูกต้องบางครั้ง 3 ปฏิบัติได้ถูกต้องเป็นส่วนมาก 4 ปฏิบัติได้ถูกต้องทุกครั้ง
8	การปฏิบัติไนต์ C สูง	1 ปฏิบัติไม่ถูกต้อง 2 ปฏิบัติได้ถูกต้องบางครั้ง 3 ปฏิบัติได้ถูกต้องเป็นส่วนมาก 4 ปฏิบัติได้ถูกต้องทุกครั้ง

แบบทดสอบท้ายหน่วยการเรียนรู้ที่ 4
เรื่อง ทักษะการเป่าเมโลเดียน

1. เมโลเดียนเกิดเสียงได้อย่างไร
 - ก. เกิดจากการตี
 - ข. เกิดจากการเป่าลมผ่านลิ้น
 - ค. เกิดจากการตี
 - ง. เกิดจากการสี
2. ข้อใดคือปัจจัยสำคัญในการควบคุมลมเป่าเมโลเดียน
 - ก. เทคนิคการหายใจ
 - ข. เทคนิคการใช้มือกด
 - ค. เทคนิคการยืน
 - ง. เทคนิคการเดิน
3. กระบังลมขยายตัวออก เป็นลักษณะใดของการหายใจ
 - ก. หายใจปกติ
 - ข. นั่งหายใจ
 - ค. หายใจเข้า
 - ง. หายใจออก
4. ต่อไปนี้เป็นลักษณะของการหายใจเข้า ข้อใดไม่ใช่
 - ก. ท้องป่อง
 - ข. รู้สึกว่ากล้ามเนื้อบริเวณใต้รักแร้ขยายออกเล็กน้อย
 - ค. รู้สึกว่าหน้าอกยกขึ้นเล็กน้อย
 - ง. รู้สึกว่าท้องแฟบลง
5. ข้อใดต่อไปนี้เป็นลักษณะของการหายใจออก
 - ก. ท้องป่อง
 - ข. รู้สึกว่ากล้ามเนื้อบริเวณใต้รักแร้ขยายออกเล็กน้อย
 - ค. รู้สึกว่าหน้าอกยกขึ้นเล็กน้อย
 - ง. รู้สึกว่าท้องแฟบลง

พูน ปณ ทิโต ชีเว

6. โน้ตดนตรีสากล ในบันไดเสียง C Major โน้ตในข้อใดมีช่วงเสียงห่างกันเพียงครึ่งเสียง

- ก. C – D
- ข. D – E
- ค. E – F
- ง. F – G

7.

ตำแหน่งกดคีย์ในภาพนี้คือโน้ตเสียงใด

- ก. โน้ตตัว D
- ข. โน้ตตัว E
- ค. โน้ตตัว F
- ง. โน้ตตัว G

8.

จากโน้ตในภาพนี้ เลข 3 หมายถึงสัญลักษณ์

กำกับนิ้วใด

- ก. นิ้วหัวแม่มือ
- ข. นิ้วชี้
- ค. นิ้วกลาง
- ง. นิ้วก้อย

9. การไล่บันไดเสียง C Major ขาขึ้นจะต้องใช้นิ้วหัวแม่มือลอดผ่านนิ้วใดมากที่สุดโน้ตตัว F

- ก. นิ้วกลาง นิ้วชี้
- ข. นิ้วชี้ นิ้วกลาง
- ค. นิ้วก้อย นิ้วกลาง
- ง. นิ้วชี้ นิ้วหัวแม่มือ

10.

จากรูปภาพโน้ตตัวใดหายไป

- ก. โน้ตตัว C
- ข. โน้ตตัว D
- ค. โน้ตตัว E
- ง. โน้ตตัว F

เฉลยแบบทดสอบท้ายหน่วยการเรียนรู้ที่ 4

1. ข.
2. ก.
3. ค.
4. ง.
5. ง.
6. ค.
7. ง.
8. ค.
9. ข.
10. ง.

เฉลยแบบฝึกหัดที่ 2

1. ก.
2. จ.
3. ง.
4. ข.
5. ฉ.

พูนุ่ ปณุ่ ทิโตะ ชีเว

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เมโลเดียน ชุดที่ 5

เรื่อง การฝึกเป่าเมโลเดียนตามบทเพลง

พูนัน ปณ ทิโต ชีเว

ใบความรู้ที่ 1

เรื่อง ทักษะการบรรเลงเพลงแมงมุมลาย

เนื้อเพลง แมงมุมลาย

แมงมุมลายตัวนั้น ฉันเห็นมันชมซานเหลือทน วันหนึ่งมันเปียกฝน ไหลหล่นจากบนหลังคา
พระอาทิตย์ส่องแสง น้ำแห้งเหือดไปลับตา มันรีบไต่ขึ้นฟ้า หันหลังมาทำตาลูกวาว

โน้ตเพลง แมงมุมลาย

แมงมุมลาย

ภาพที่ 1 แสดงโน้ตเพลงแมงมุมลาย

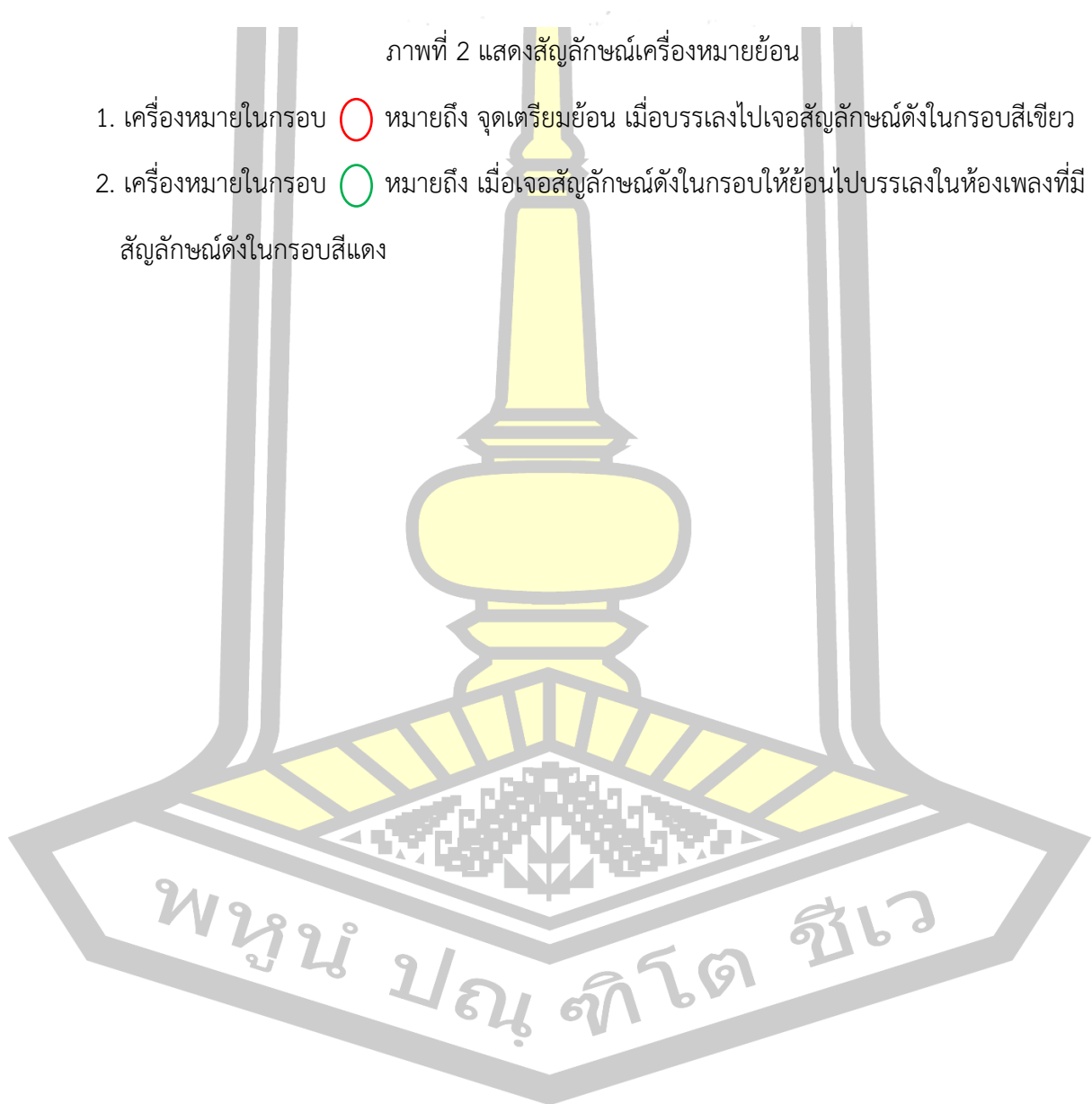
พูน ปณ ทิโต ชีเว

เกร็ดความรู้สัญลักษณ์โน้ตเพลง (เครื่องหมาย Repeat)

ภาพที่ 2 แสดงสัญลักษณ์เครื่องหมายย้อน

1. เครื่องหมายในกรอบ หมายถึง จุดเตรียมย้อน เมื่อบรรเลงไปเจอสัญลักษณ์ดังในกรอบสีเขียว
2. เครื่องหมายในกรอบ หมายถึง เมื่อเจอสัญลักษณ์ดังในกรอบให้ย้อนไปบรรเลงในห้องเพลงที่มีสัญลักษณ์ดังในกรอบสีแดง

ใบความรู้ที่ 2

เรื่อง ทักษะการบรรเลงเพลงหนูมาลี

เพลงหนูมาลี

แต่งโดยใช้ทำนองเพลง "Mary Had a Little Lamb" ประพันธ์โดยจอห์น รูลส์ตัน ชาวสหัฐอเมริกา โดยคนไทยได้นำทำนอง มาประพันธ์เนื้อเพลงใหม่ เป็นเพลงสำหรับเด็ก โดยมีคำร้องว่า

หนูมาลีมีลูกแมวเหมียว ลูกแมวเหมียว ลูกแมวเหมียว

หนูมาลีมีลูกแมวเหมียว ขนมันดูล้ายสำลี

หนูมาลีไปเที่ยวที่ใด เที่ยวที่ใด เที่ยวที่ใด

หนูมาลีไปเที่ยวที่ใด ลูกแมวตามไปทันที

หนูมาลี

ภาพที่ 2 แสดงโน้ตเพลงหนูมาลี

ใบความรู้ที่ 3

เรื่อง ทักษะการบรรเลงเพลง Jingle Bells

เพลง Jingle Bells

จิงเกิลเบลล์ (อังกฤษ: Jingle Bells) เป็นหนึ่งในเพลงฤดูหนาวที่เป็นที่รู้จักที่สุดในโลก ประพันธ์โดยเจมส์ ลอร์ด เพียร์พอนต์ และมีลิขสิทธิ์ภายใต้ชื่อ "One Horse Open Sleigh" เมื่อวันที่ 16 กันยายน ค.ศ. 1857 ถึงแม้ว่าเพลงนี้จะมีเกี่ยวข้องกับเทศกาลคริสต์มาสแบบไม่หนีออกจากกัน แต่เพลงนี้ก็ไม่ได้เจาะจงว่าเป็นเพลงคริสต์มาสโดยเฉพาะ

ที่มา : ข้อมูลออนไลน์ , วิกีพีเดีย สารานุกรมเสรี , กรกฎาคม 2560

โน้ตเพลง jingle bells

JINGLE BELLS

Musical notation for the song "Jingle Bells". The notation is in 4/4 time with a tempo of 80. It consists of four staves of music. The first staff starts with a treble clef and a 4/4 time signature. The tempo is marked as 80. The music is written in a simple, rhythmic style. The second staff is marked with a '5' above it. The third staff is marked with a '9' above it. The fourth staff is marked with a '13' above it. The notation includes various note values and rests, typical of a simple melody.

ภาพที่ 3 แสดงโน้ตเพลง Jingle bells

ใบความรู้ที่ 4

เรื่อง เพลง Twinkle Twinkle Little Star

ประวัติความเป็นมา

เพลง Twinkle Twinkle Little Star ประพันธ์โดย พี่น้องหญิงสาว 2 คน คนพี่ชื่อ แอน เทเลอร์ (Ann Taylor) เกิดเมื่อวันที่ 20 มกราคม พ.ศ.2325 ส่วนคนน้อง ชื่อ เจน เทลเลอร์ (Jane Taylor) เกิดที่กรุงลอนดอน เมื่อวันที่ 23 กันยายน พ.ศ. 2326 บิดาชื่อ บาทหลวงไอแซคเทเลอร์ (Reverend Isaac Taylor) มารดาชื่อ แอน มาติน เทเลอร์ (Ann Martin Taylor)

แรกเริ่มเดิมทีนั้น บทกวีนิพนธ์ Twinkle, Twinkle, Little Star ยังไม่มีทำนองเลยเป็นเพียงบทกลอนทั่วไป ที่มีความหมายดี ลึกซึ้ง ต่อมาได้มีผู้ดัดแปลงเอาทำนองเพลง "Ah! Vous dirai-je, Maman" ของฝรั่งเศสมาใส่กับเนื้อความในกลอนนี้ และมีการตีพิมพ์เผยแพร่ในเพลง เมื่อปี พ.ศ. 2304 และต่อมาโมสาร์ท ได้นำมาเรียบเรียงใหม่อีกครั้ง ดังนั้น เพลง "Ah! vous dirai-je, Maman" นี้ มีความสำคัญมาก เพราะจากท่วงทำนองที่น่าประทับใจ จดจำง่าย ทำให้หลายต่อหลายประเทศ นำทำนองเพลงนี้ไปปรับใช้กับเพลงในชาติของตน

ส่วนเพลง "Twinkle, Twinkle, Little Star" เพลงนี้ได้กลายเป็นเพลงกล่อมเด็กที่ไพเราะและโด่งดังมากในประเทศอังกฤษ และรู้จักกันทั่วโลกต่อมา

Twinkle Twinkle Little Star

แบบฝึกหัดที่ 1

เรื่อง ทักษะการบรรเลงเพลงแมงมุมลาย

คำชี้แจง : ให้นักเรียนฝึกการอ่านโน้ตดนตรีสากล ประกอบกับการบรรเลงเมโลเดียน โดยฝึกฝนให้ชำนาญ แล้วมาทดสอบปฏิบัติกับครูผู้สอน

ขั้นตอนในการฝึก

1. ฝึกการวางมือขวาบนลิ้นนิ้วให้ถูกต้อง
2. ฝึกการอ่านโน้ตบนบรรทัด 5 เส้น เชื่อมโยงกับชื่อโน้ต ให้ถูกต้อง
3. ฝึกการใช้นิ้วมือกดลิ้นนิ้วตามหมายเลขกำกับนิ้วให้ถูกต้อง
4. ฝึกกดลิ้นนิ้วเมโลเดียนตามลักษณะความสั้นยาวของเสียงโน้ตแต่ละชนิดให้ถูกต้อง
5. ฝึกการบรรเลง แบบที่ละ 1 ห้องเพลง และรวมทั้งเพลง จนเกิดความชำนาญ

ข้อเสนอแนะ

- ในการฝึกระยะเริ่มต้น ควรฝึกอ่านโน้ตไปที่ละ 1 ห้องเพลง

แมงมุมลาย

แบบประเมินทักษะปฏิบัติเมโลเดียน

ชื่อ ด.ช./ด.ญ.....ชั้นประถมศึกษาปีที่..... เลข
ที่.....

ลำดับ ที่	รายการประเมิน	คุณภาพการปฏิบัติ (คะแนน)			
		1	2	3	4
1	ปฏิบัติตามสัญลักษณ์ทางดนตรีได้ถูกต้อง				
2	จังหวะถูกต้อง แม่นยำ สม่ำเสมอ				
3	ทำนองถูกต้อง				
4	การใช้นิ้วกดลิมน้ตได้ถูกต้อง				
5	ความตั้งใจในการปฏิบัติ				
รวม (คะแนน)					

พหุบัน ปณุ ทิโต ชีเว

แบบฝึกหัดที่ 2

เรื่อง ทักษะการบรรเลงเพลงหนูมาลี

คำชี้แจง : ให้นักเรียนฝึกการอ่านโน้ตดนตรีสากล ประกอบกับการบรรเลงเมโลเดียน โดยฝึกฝนให้ชำนาญ แล้วมาทดสอบปฏิบัติกับครูผู้สอน

ขั้นตอนในการฝึก

1. ฝึกการวางมือขวาบนลิ้นนิ้วให้ถูกต้อง
2. ฝึกการอ่านโน้ตบนบรรทัด 5 เส้น เชื่อมโยงกับชื่อโน้ต ให้ถูกต้อง
3. ฝึกการใช้นิ้วมือกดลิ้นนิ้วตามหมายเลขกำกับนิ้วให้ถูกต้อง
4. ฝึกกดลิ้นนิ้วเมโลเดียนตามลักษณะความสั้นยาวของเสียงโน้ตให้ถูกต้อง
5. ฝึกการบรรเลง แบบที่ละ 1 ห้องเพลง และรวมทั้งเพลง จนเกิดความชำนาญ

ข้อเสนอแนะ

- ในการฝึกกระยะเริ่มต้น ควรฝึกอ่านโน้ตไปทีละ 1 ห้องเพลง

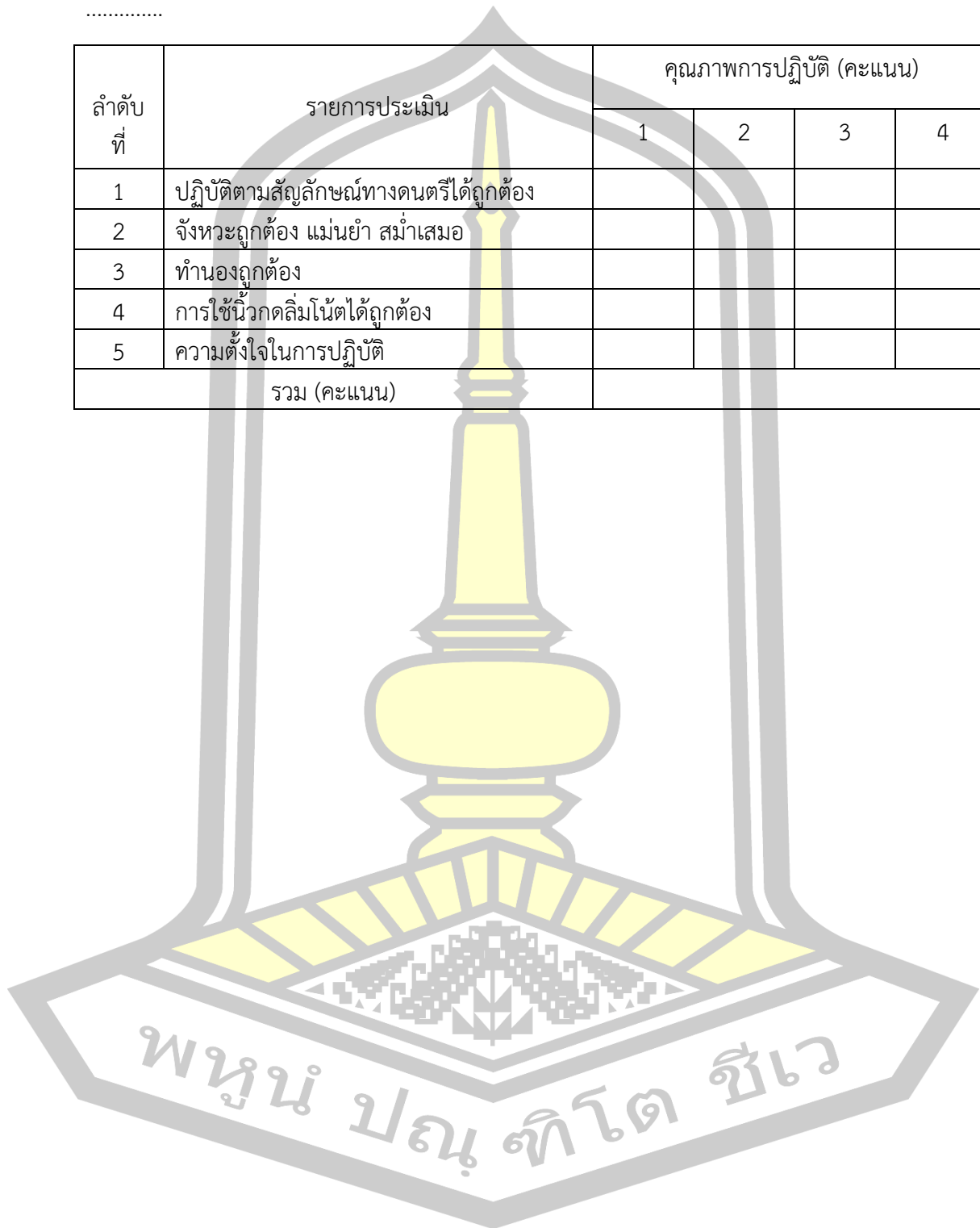
หนูมาลี

แบบประเมินทักษะปฏิบัติเมโลเดียน

ชื่อ ด.ช./ด.ญ.....ชั้นประถมศึกษาปีที่..... เลขที่.....

ลำดับ ที่	รายการประเมิน	คุณภาพการปฏิบัติ (คะแนน)			
		1	2	3	4
1	ปฏิบัติตามสัญลักษณ์ทางดนตรีได้ถูกต้อง				
2	จังหวะถูกต้อง แม่นยำ สม่่าเสมอ				
3	ทำนองถูกต้อง				
4	การใช้นิ้วกดลิ้มโน้ตได้ถูกต้อง				
5	ความตั้งใจในการปฏิบัติ				
รวม (คะแนน)					

แบบฝึกหัดที่ 3

เรื่อง ทักษะการบรรเลง JINGLE BELLS

คำชี้แจง : ให้นักเรียนฝึกการอ่านโน้ตดนตรีสากล ประกอบกับการบรรเลงเมโลเดียน โดยฝึกฝนให้ชำนาญ แล้วมาทดสอบปฏิบัติกับครูผู้สอน

ขั้นตอนในการฝึก

1. ฝึกการวางมือขวาบนสลิมนิ้วให้ถูกต้อง
2. ฝึกการอ่านโน้ตบนบรรทัด 5 เส้น เชื่อมโยงกับชื่อโน้ต ให้ถูกต้อง
3. ฝึกการใช้นิ้วมือกดลิมนิ้วตามหมายเลขกำกับนิ้วให้ถูกต้อง
4. ฝึกกดลิมนิ้วเมโลเดียนตามลักษณะความสั้นยาวของเสียงโน้ตให้ถูกต้อง
5. ฝึกการบรรเลง แบบที่ละ 1 ห้องเพลง และรวมทั้งเพลง จนเกิดความชำนาญ

ข้อเสนอแนะ

- ในการฝึกระยะเริ่มต้น ควรฝึกอ่านโน้ตไปทีละ 1 ห้องเพลง

JINGLE BELLS

♩ = 80

5

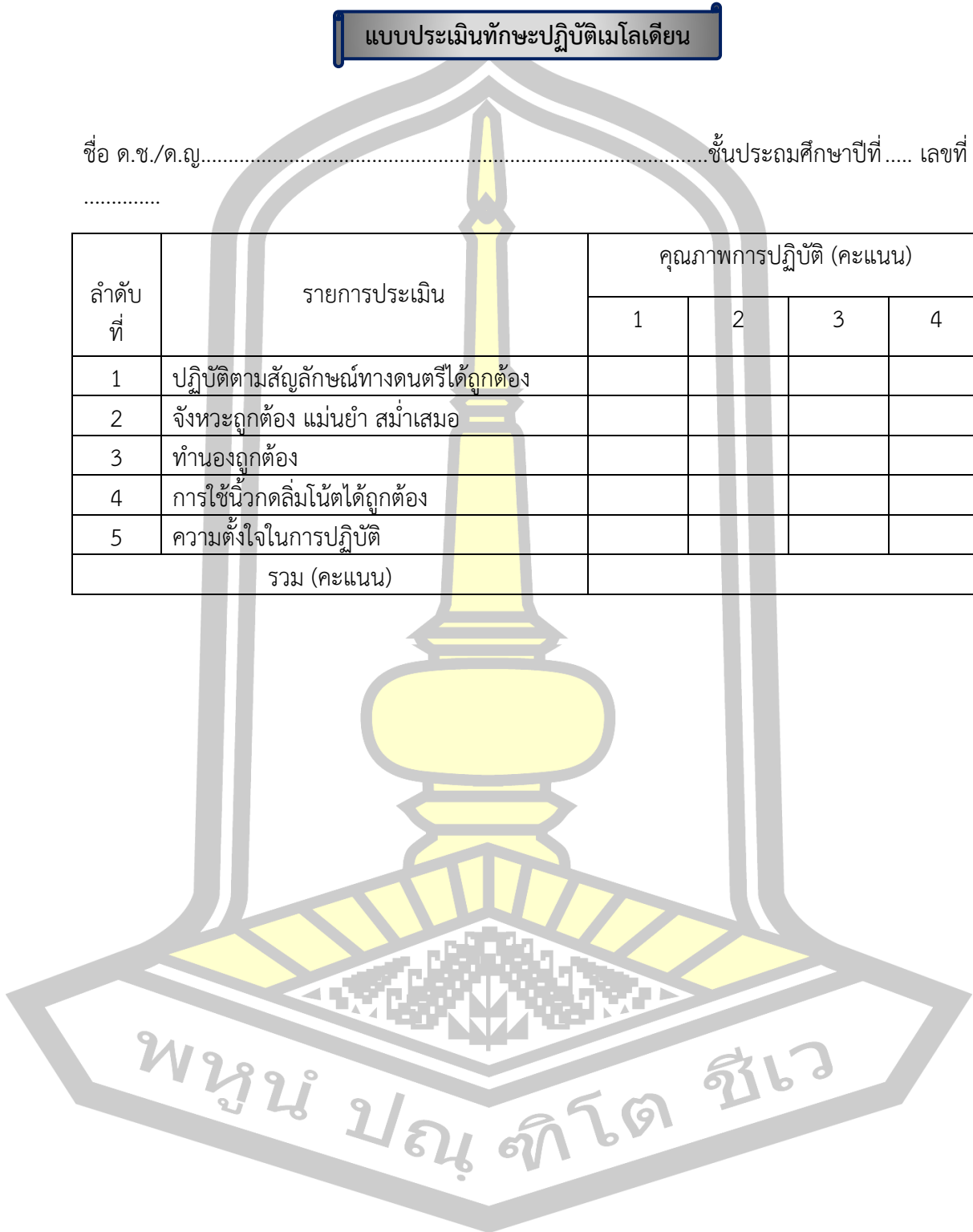
9

13

แบบประเมินทักษะปฏิบัติเมโลเดียน

ชื่อ ด.ช./ด.ญ.....ชั้นประถมศึกษาปีที่..... เลขที่.....

ลำดับ ที่	รายการประเมิน	คุณภาพการปฏิบัติ (คะแนน)			
		1	2	3	4
1	ปฏิบัติตามสัญลักษณ์ทางดนตรีได้ถูกต้อง				
2	จังหวะถูกต้อง แม่นยำ สม่ำเสมอ				
3	ทำนองถูกต้อง				
4	การใช้นิ้วกดลิ้นโน้ตได้ถูกต้อง				
5	ความตั้งใจในการปฏิบัติ				
รวม (คะแนน)					

พหุ ประยูร วิจิตร ชีวะ

แบบฝึกหัดที่ 4

เรื่อง ทักษะการบรรเลงเพลง Twinkle Twinkle little star

คำชี้แจง : ให้นักเรียนฝึกการอ่านโน้ตดนตรีสากล ประกอบกับการบรรเลงเมโลเดียน โดยฝึกฝนให้ชำนาญ แล้วมาทดสอบปฏิบัติกับครูผู้สอน

ขั้นตอนในการฝึก

1. ฝึกการวางมือขวาบนลิ้นนิ้วให้ถูกต้อง
2. ฝึกการอ่านโน้ตบนบรรทัด 5 เส้น เชื่อมโยงกับชื่อโน้ต ให้ถูกต้อง
3. ฝึกการใช้นิ้วมือกดลิ้นนิ้วตามหมายเลขกำกับนิ้วให้ถูกต้อง
4. ฝึกกดลิ้นนิ้วเมโลเดียนตามลักษณะความสั้นยาวของเสียงโน้ตให้ถูกต้อง
5. ฝึกการบรรเลง แบบที่ละ 1 ห้องเพลง และรวมทั้งเพลง จนเกิดความชำนาญ

ข้อเสนอแนะ

- ในการฝึกระยะเริ่มต้น ควรฝึกอ่านโน้ตไปทีละ 1 ห้องเพลง
โน้ตเพลง

Twinkle Twinkle Little Star

♩ = 60

5

9

13

ชื่อ ด.ช./ด.ญ.....ชั้นประถมศึกษาปีที่..... เลขที่

.....

ลำดับ ที่	รายการประเมิน	คุณภาพการปฏิบัติ (คะแนน)			
		1	2	3	4
1	ปฏิบัติตามสัญลักษณ์ทางดนตรีได้ถูกต้อง				
2	จังหวะถูกต้อง แม่นยำ สม่่าเสมอ				
3	ทำนองถูกต้อง				
4	การใช้นิ้วกดลิ้มโน้ตได้ถูกต้อง				
5	ความตั้งใจในการปฏิบัติ				
รวม (คะแนน)					

เกณฑ์การให้คะแนน

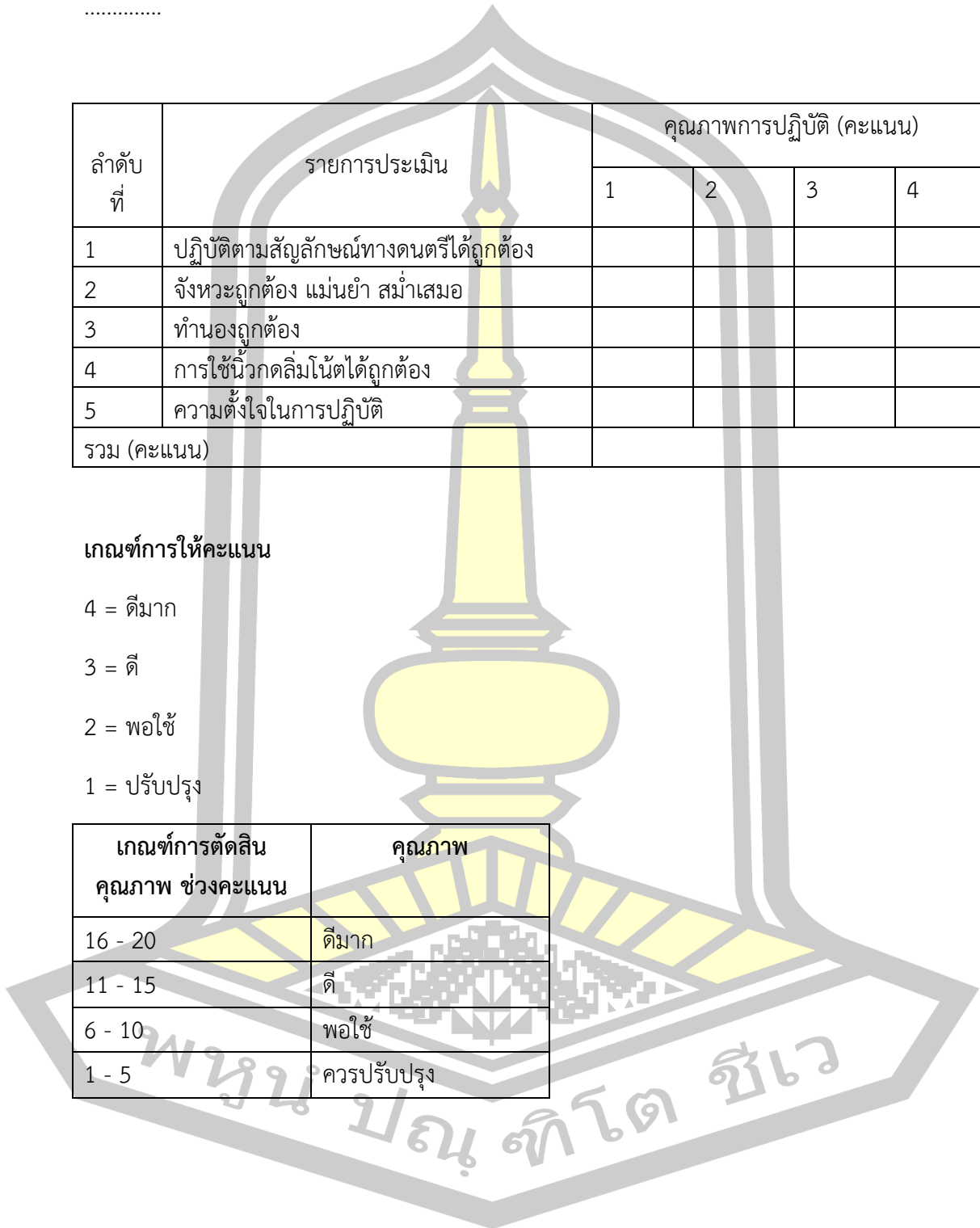
4 = ดีมาก

3 = ดี

2 = พอใช้

1 = ปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสิน คุณภาพ ช่วงคะแนน	คุณภาพ
16 - 20	ดีมาก
11 - 15	ดี
6 - 10	พอใช้
1 - 5	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินทักษะปฏิบัติเมโลเดียน

ที่	รายการประเมิน	พฤติกรรมบ่งชี้คะแนน
1	ปฏิบัติตามสัญลักษณ์ทางดนตรีได้ถูกต้อง	1 ปฏิบัติไม่ถูกต้อง 2 ปฏิบัติได้ถูกต้องบางครั้ง 3 ปฏิบัติได้ถูกต้องเป็นส่วนมาก 4 ปฏิบัติได้ถูกต้องทั้งหมด
2	จังหวะถูกต้อง แม่นยำ สม่ำเสมอ	1 ปฏิบัติไม่ถูกต้อง 2 ปฏิบัติได้ถูกต้องบางครั้ง 3 ปฏิบัติได้ถูกต้องเป็นส่วนมาก 4 ปฏิบัติได้ถูกต้องทั้งหมด
3	ทำนองถูกต้อง	1 ปฏิบัติไม่ถูกต้อง 2 ปฏิบัติได้ถูกต้องบางครั้ง 3 ปฏิบัติได้ถูกต้องเป็นส่วนมาก 4 ปฏิบัติได้ถูกต้องทั้งหมด
4	การใช้นิ้วกดลิ้มโน้ตได้ถูกต้อง	1 ปฏิบัติไม่ถูกต้อง 2 ปฏิบัติได้ถูกต้องบางครั้ง 3 ปฏิบัติได้ถูกต้องเป็นส่วนมาก 4 ปฏิบัติได้ถูกต้องทั้งหมด
5	ความตั้งใจในการปฏิบัติ	1 ปฏิบัติไม่ได้ 2 ปฏิบัติได้บางครั้ง 3 ปฏิบัติได้เป็นส่วนมาก 4 ปฏิบัติได้อย่างต่อเนื่อง

พูน ปณ ทิโต ชิว

แบบทดสอบท้ายหน่วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5

เรื่อง การบรรเลงเพลงเมโลเดียนอย่างง่าย

- ข้อใดคือวิธีฝึกเมโลเดียนให้มีความชำนาญที่ถูกต้องที่สุด
 - ฟังเพลงเยอะ ๆ
 - ฝึกอ่านโน้ต
 - ฝึกกดเมโลเดียน
 - ฝึกอ่านโน้ตและกดเมโลเดียน
- การปฏิบัติคลิ้มนิ้วเมโลเดียนด้วยมือขวาโน้ตตัว E ควรปฏิบัติด้วยนิ้วใดเหมาะสมที่สุด
 - นิ้วหัวแม่มือ
 - นิ้วชี้
 - นิ้วกลาง
 - นิ้วนาง
- การปฏิบัติคลิ้มนิ้วเมโลเดียนด้วยมือขวาโน้ตตัว C ควรปฏิบัติด้วยนิ้วใดเหมาะสมที่สุด
 - นิ้วหัวแม่มือ
 - นิ้วชี้
 - นิ้วกลาง
 - นิ้วนาง
- การปฏิบัติคลิ้มนิ้วเมโลเดียนด้วยมือขวาโน้ตตัว F ควรปฏิบัติด้วยนิ้วใดเหมาะสมที่สุด
 - นิ้วก้อย
 - นิ้วนาง
 - นิ้วกลาง
 - นิ้วหัวแม่มือ

5. สัญลักษณ์ดังภาพนี้ หมายถึงข้อใด

- ก. ย้อนตั้งแต่เริ่มต้นเพลง
- ข. จุดเตรียมตัวย้อนมาตำแหน่งนี้
- ค. เมื่อเจอสัญลักษณ์นี้ให้ย้อนทันที
- ง. เครื่องหมายกำกับท่อนเพลง

6. สัญลักษณ์ดังภาพนี้ หมายถึงข้อใด

- ก. ย้อนตั้งแต่เริ่มต้นเพลง
- ข. จุดเตรียมตัวย้อนมาตำแหน่งนี้
- ค. เมื่อเจอสัญลักษณ์นี้ให้ย้อนทันที
- ง. เครื่องหมายกำกับท่อนเพลง

7. หมายเลขกำกับนิ้ว ข้อใดไม่ถูกต้อง

- ก. นิ้วหัวแม่มือ กำกับด้วยหมายเลข 1
- ข. นิ้วชี้ กำกับด้วยหมายเลข 2
- ค. นิ้วกลาง กำกับด้วยหมายเลข 3
- ง. นิ้วก้อย กำกับด้วยหมายเลข 4

8. เพลงหนูมาลี ใช้ทำนองของเพลงใด

- ก. Mary Had a Little Lamb
- ข. Twinkle Little star
- ค. Jingle Bells
- ง. แมงมุมลาย

9. เพลงเป็นหนึ่งในเพลงฤดูหนาวที่เป็นที่รู้จักที่สุดในโลก ประพันธ์โดยเจมส์ ลอร์ด เพียร์พอนต์

- ก. Mary Had a Little Lamb
- ข. Twinkle Little star

ค. Jingle Bells

ง. แมงมุมลาย

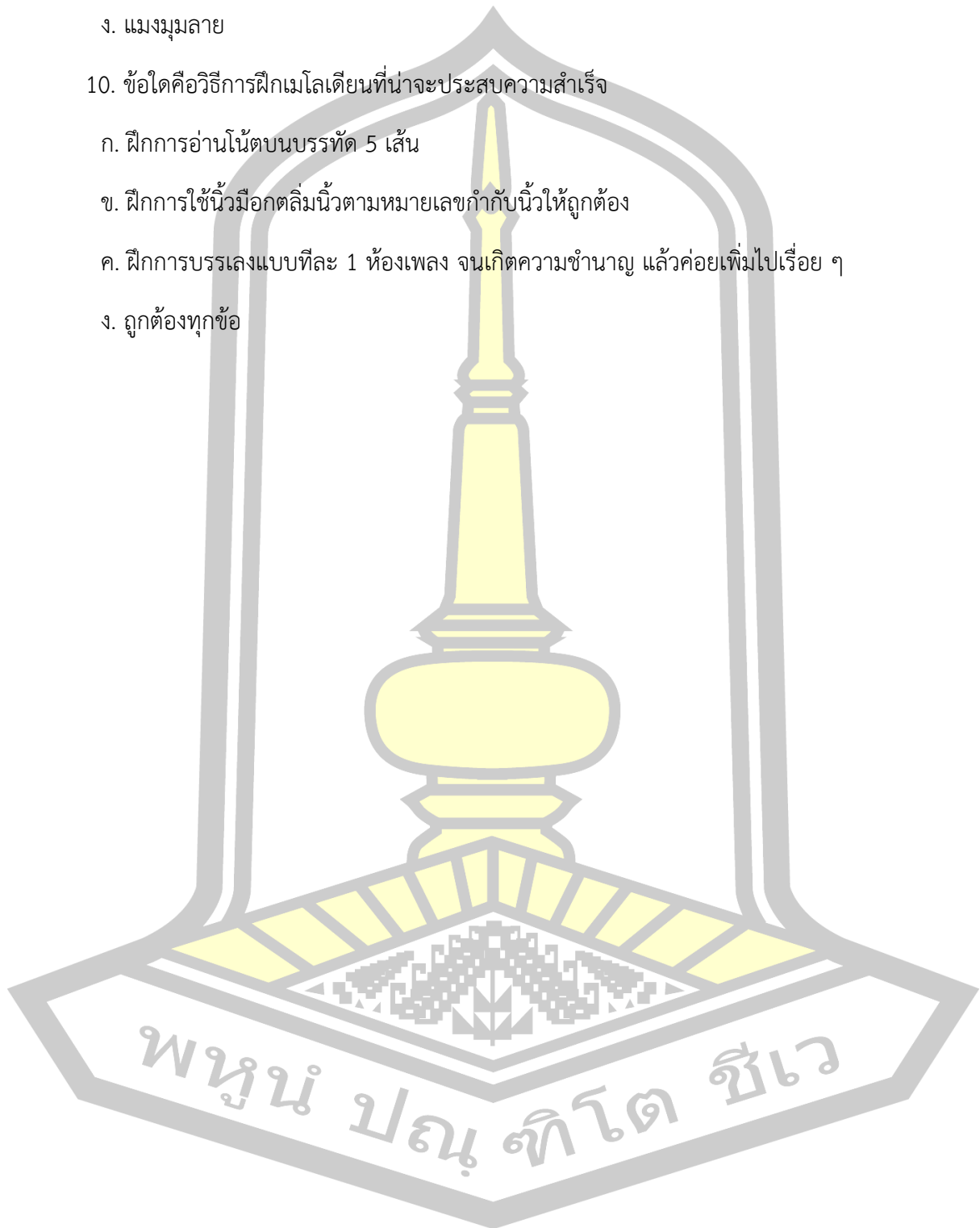
10. ข้อใดคือวิธีการฝึกเมโลเดียนที่น่าจะประสบความสำเร็จ

ก. ฝึกการอ่านโน้ตบนบรรทัด 5 เส้น

ข. ฝึกการใช้นิ้วมือกลัมนิ้วตามหมายเลขกำกับนิ้วให้ถูกต้อง

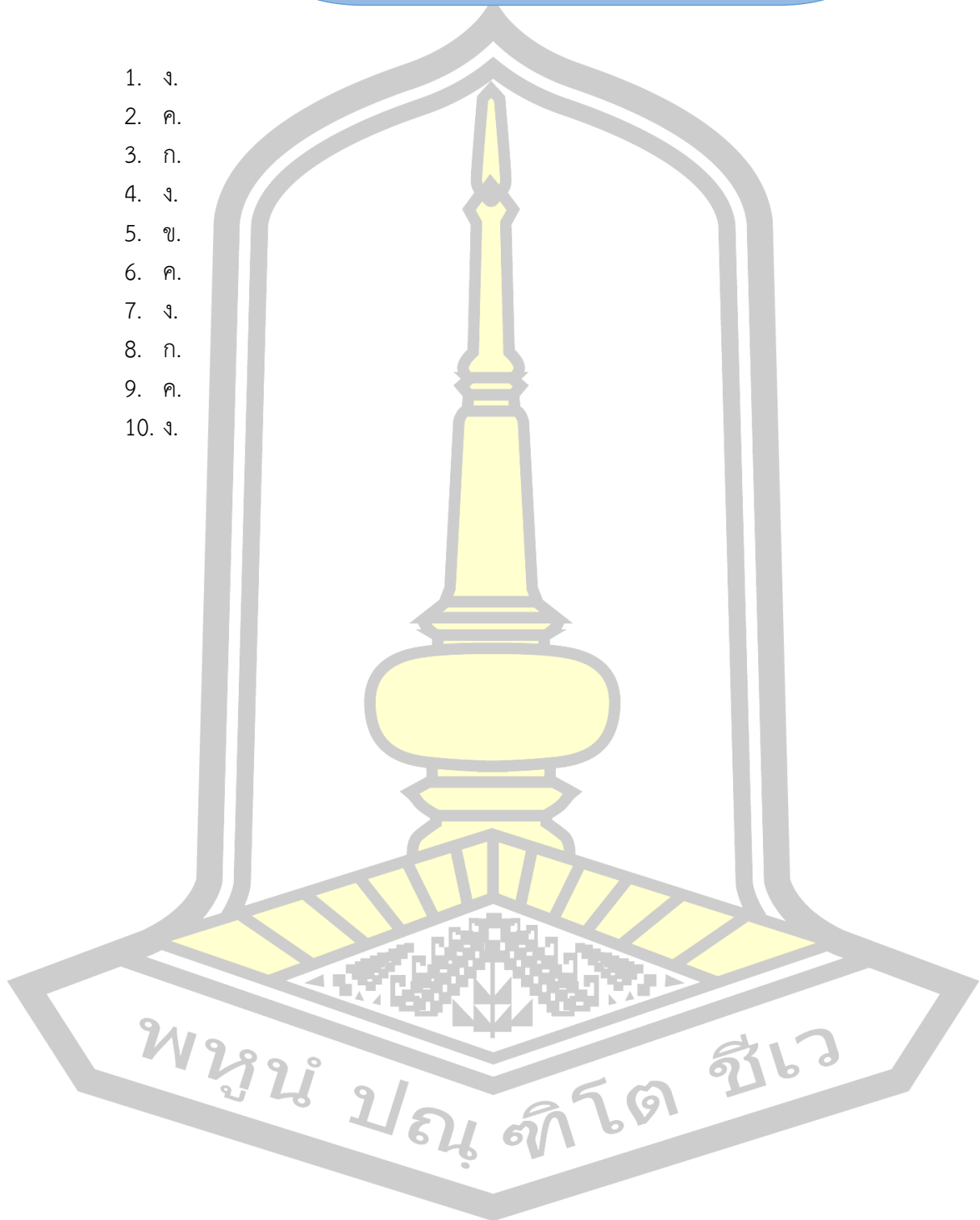
ค. ฝึกการบรรเลงแบบทีละ 1 ห้องเพลง จนเกิดความชำนาญ แล้วค่อยเพิ่มไปเรื่อย ๆ

ง. ถูกต้องทุกข้อ

เฉลยแบบทดสอบท้ายหน่วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5

1. ง.
2. ค.
3. ก.
4. ง.
5. ข.
6. ค.
7. ง.
8. ก.
9. ค.
10. ง.

แบบทดสอบก่อนเรียน 30 ข้อ

พหุณฺ์ ปณฺุ ทิโต ชีเว

แบบทดสอบ

คำชี้แจง : ให้นักเรียนทำแบบทดสอบภายในเวลา 40 นาที จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียง 1 ข้อ

1. เมโลเดียนเป็นการผสมผสานระหว่างเครื่องดนตรีชนิดใด
 - ก.เบส กับ คีย์บอร์ด
 - ข.แอกคอร์ดเดียน กับ ฮาร์ตมินิกา
 - ค.เปียโน กับ ฮาร์ตมินิกา
 - ง.ทรมเป็ต กับ ทรอมโบน
2. เมโลเดียนสายโซปราโน มีลิ้นนิ้วสำหรับกดอยู่ที่หมดกี่คีย์
 - ก. 27 คีย์
 - ข. 30 คีย์
 - ค. 29 คีย์
 - ง. 32 คีย์

3. ภาพนี้คือส่วนใดของเมโลเดียน
 - ก.สายเมโลเดียน
 - ข.ปากเป่าเมโลเดียน
 - ค.ตัวเครื่องเมโลเดียน
 - ง. กล่องเมโลเดียน

พจนานุกรมศัพท์โต ชีเว

4. ภาพนี้คือส่วนใดของเมโลเดียน
- ก. สายเมโลเดียน
 - ข. ปากเป่าเมโลเดียน
 - ค. ตัวเครื่องเมโลเดียน
 - ง. กล้องเมโลเดียน
5. เมโลเดียนมีอีกหนึ่งชื่อที่เรียกคือชื่อว่าอะไร
- ก. เมโลกาดา
 - ข. เมโลเตเนียน
 - ค. เมโลดิกา
 - ง. เมโลติเก
6. เมโลเดียนชนิดใดใช้บรรเลงแนวทำนองเสียงสูงที่สุด
- ก. เทนเนอร์
 - ข. เบส
 - ค. โซปราโน
 - ง. อัลโต้
7. ข้อใดต่อไปนี้นำหมายถึงจังหวะ
- ก. ความสั้น ยาว ของเสียง
 - ข. ความดัง เบา ของเสียง
 - ค. ระดับเสียงสูงต่ำ
 - ง. อัตราคาบที่สม่ำเสมอ
8. ความซ้ำเร็วของเพลงขึ้นอยู่กับสิ่งใดต่อไปนี้
- ก. ระดับเสียงสูงต่ำ
 - ข. อัตราจังหวะ
 - ค. ลักษณะของตัวโน้ต
 - ง. บรรทัด 5 เส้น
9. โน้ตตัวดำ ในอัตรา $\frac{4}{4}$ คาบจะจังหวะตามตัวโน้ตกี่ครั้งในหนึ่งห้องเพลง

- ก. 1 ครั้ง
- ข. 2 ครั้ง
- ค. 3 ครั้ง
- ง. 4 ครั้ง

10. โน้ตตัวเข้บ้ด 1 ช้ัน ในอ้ตรา 4 เคาะจ้ังหวะตามตัวโน้ตก็้ครั้งในหนึ่งห้องเพลง

- ก. 1 ครั้ง
- ข. 2 ครั้ง
- ค. 3 ครั้ง
- ง. 4 ครั้ง

11. จ้ังหวะหลักมีลักษณะเป็นอย้างไร

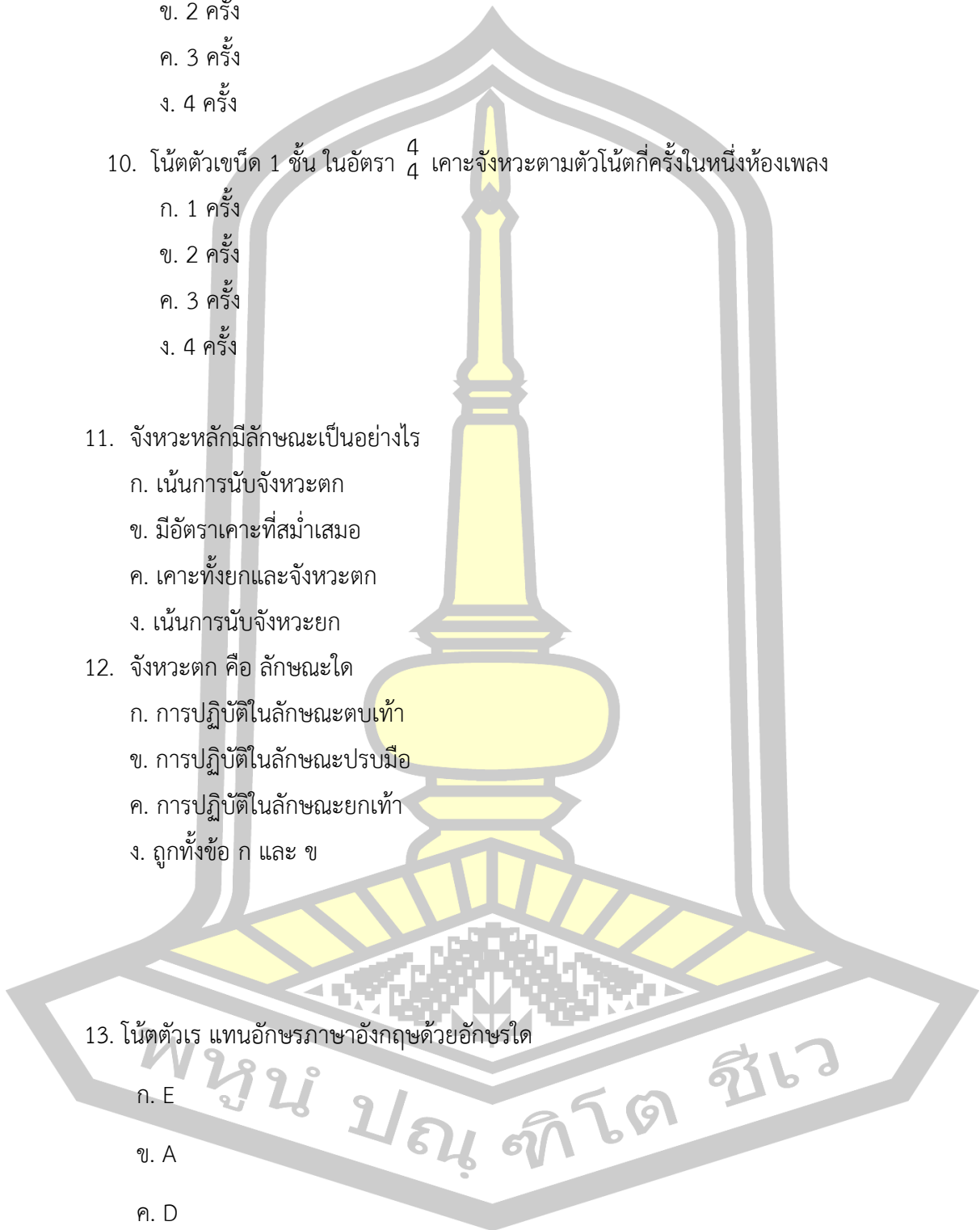
- ก. เน้นการนับจ้ังหวะตก
- ข. มีอ้ตราเคาะที่สม้าเสมอ
- ค. เคาะทั้งยกและจ้ังหวะตก
- ง. เน้นการนับจ้ังหวะยก

12. จ้ังหวะตก ค้ือ ลักษณะใด

- ก. การปฏิบัติในลักษณะตบเท้า
- ข. การปฏิบัติในลักษณะปรบมือ
- ค. การปฏิบัติในลักษณะยกเท้า
- ง. ถูกทั้งข้อ ก และ ข

13. โน้ตตัวเร แทนอักษรภาษาอังกฤษด้วยอักษรใด

- ก. E
- ข. A
- ค. D
- ง. C

14. โน้ตตัวลา แทนอักษรภาษาอังกฤษด้วยอักษรใด

- ก. A
- ข. D
- ค. E
- ง. B

15. โน้ตตัวโด แทนอักษรภาษาอังกฤษด้วยอักษรใด

- ก. F
- ข. C
- ค. B
- ง. A

16. ในภาพนี้มีชื่อโน้ตในภาษาไทยว่าโน้ตอะไร

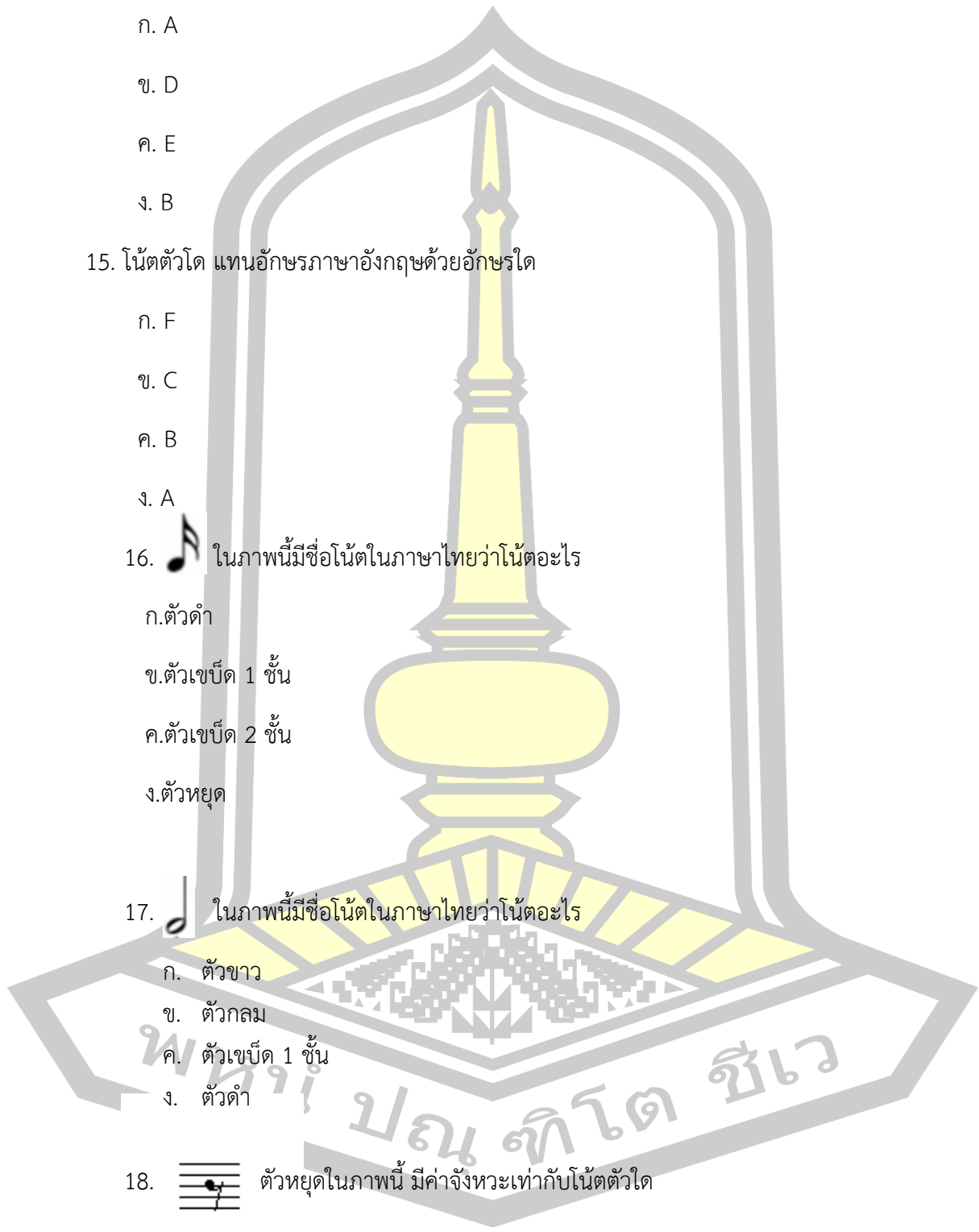
- ก. ตัวดำ
- ข. ตัวเข็บบัด 1 ชั้น
- ค. ตัวเข็บบัด 2 ชั้น
- ง. ตัวหยุด

17. ในภาพนี้มีชื่อโน้ตในภาษาไทยว่าโน้ตอะไร

- ก. ตัวขาว
- ข. ตัวกลม
- ค. ตัวเข็บบัด 1 ชั้น
- ง. ตัวดำ

18. ตัวหยุดในภาพนี้มีค่าจังหวะเท่ากับโน้ตตัวใด

- ก.
- ข.
- ค.
- ง.

19. กระบังลมขยายตัวออก เป็นลักษณะใดของการหายใจ

- ก. หายใจเข้า
- ข. นั่งหายใจ
- ค. กลับหายใจ
- ง. หายใจออก

20. ข้อใดต่อไปนี้เป็นลักษณะของการหายใจออก

- ก. ท้องป่อง
- ข. รู้สึกว่ากล้ามเนื้อบริเวณใต้รักแร้ขยายออกเล็กน้อย
- ค. รู้สึกว่าหน้าอกยกขึ้นเล็กน้อย
- ง. รู้สึกว่าท้องแฟบลง

21. จากโน้ตในภาพนี้ เลข 5 หมายถึงสัญลักษณ์

- ก. นิ้วหัวแม่มือ
- ข. นิ้วชี้
- ค. นิ้วกลาง
- ง. นิ้วก้อย

22. จากโน้ตในภาพนี้ เลข 2 หมายถึงสัญลักษณ์

- ก. นิ้วหัวแม่มือ
- ข. นิ้วชี้
- ค. นิ้วกลาง
- ง. นิ้วก้อย

23. ตำแหน่งกดลิมนิ้วในภาพนี้คือโน้ตเสียงใด

- ก. โน้ตตัว D
- ข. โน้ตตัว F
- ค. โน้ตตัว G
- ง. โน้ตตัว A

24. การไล่บันไดเสียง C Major ขาขึ้นจะต้องใช้นิ้วหัวแม่มือลอดผ่านนิ้วใดมากที่สุดโน้ตตัว F

- ก. นิ้วกลาง นิ้วชี้
- ข. นิ้วชี้ นิ้วหัวแม่มือ

ค. นิ้วก้อย นิ้วกลาง

ง. นิ้วชี้ นิ้วกลาง

25. เพลงหนูมาลี ใช้ทำนองของเพลงใด

ก. แมงมุมลาย

ข. Twinkle Little star

ค. Jingle Bells

ง. Mary Had a Little Lamb

26. การปฏิบัติกลีมนิ้วเมโลเดียนด้วยมือขวาโน้ตตัว E ควรปฏิบัติด้วยนิ้วใดเหมาะสมที่สุด

ก. นิ้วชี้

ข. นิ้วกลาง

ค. นิ้วนาง

ง. นิ้วก้อย

27. สัญลักษณ์ดังภาพนี้ หมายถึงข้อใด

ก. เมื่อเจอสัญลักษณ์นี้ให้ย้อนทันที

ข. จุดเตรียมตัวย้อนมาตำแหน่งนี้

ค. เครื่องหมายหยุด

ง. เครื่องหมายกำกับท่อนเพลง

28. เพลงเป็นหนึ่งในเพลงฤดูหนาวที่เป็นที่รู้จักที่สุดในโลก ประพันธ์โดยเจมส์ ลอร์ด เพียร์พอนด์

ก. Mary Had a Little Lamb

ข. Twinkle Little star

ค. Jingle Bells

ง. แมงมุมลาย

29. หมายเลขกำกับนิ้ว ข้อใดไม่ถูกต้อง

ก. นิ้วหัวแม่มือ กำกับด้วยหมายเลข 1

ข. นิ้วกลาง กำกับด้วยหมายเลข 3

ค. นิ้วชี้ กำกับด้วยหมายเลข 2

ง. นิ้วก้อย กำกับด้วยหมายเลข 4

30. ข้อใดคือวิธีการฝึกเมโลเดียนที่น่าจะประสบความสำเร็จ

ก. ฝึกการอ่านโน้ตบนบรรทัด 5 เส้น

ข. ฝึกการใช้นิ้วมือกลัมนิ้วตามหมายเลขกำกับนิ้วให้ถูกต้อง

ค. ฝึกการบรรเลงแบบทีละ 1 ห้องเพลง จนเกิดความชำนาญ แล้วค่อยเพิ่มไปเรื่อย ๆ

ง. ถูกต้องทุกข้อ

***** ตั้งใจทำข้อสอบนะครึบ นักเรียนที่น่ารักของคุณครู *****

พูน ปณ ทิโต ชีเว

แบบทดสอบหลังเรียน 30 ข้อ

แบบทดสอบ

คำชี้แจง : ให้นักเรียนทำแบบทดสอบภายในเวลา 40 นาที จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียง 1 ข้อ

1. เมโลเดียนเป็นการผสมผสานระหว่างเครื่องดนตรีชนิดใด
 - ก.เบส กับ คีย์บอร์ด
 - ข.แอกคอร์เดียน กับ ฮาร์ดมินิกา
 - ค.เปียโน กับ ฮาร์ดมินิกา
 - ง.ทรมเป็ต กับ ทรอมโบน
2. เมโลเดียนสายโซปราโน มีลิ้นนิ้วสำหรับกดอยู่ทั้งหมดกี่คีย์
 - ก. 27 คีย์
 - ข. 30 คีย์
 - ค. 29 คีย์
 - ง. 32 คีย์

3. ภาพนี้คือส่วนใดของเมโลเดียน

- ก. สายเมโลเดียน
- ข. ปากเป่าเมโลเดียน
- ค. ตัวเครื่องเมโลเดียน
- ง. กล่องเมโลเดียน

4. ภาพนี้คือส่วนใดของเมโลเดียน

- ก. สายเมโลเดียน
- ข. ปากเป่าเมโลเดียน
- ค. ตัวเครื่องเมโลเดียน
- ง. กล้องเมโลเดียน

5. เมโลเดียนมีอีกหนึ่งชื่อที่เรียกคือชื่อว่าอะไร

- ก. เมโลกาตา
- ข. เมโลเดเนียน
- ค. เมโลดิกา
- ง. เมโลดิเก

6. เมโลเดียนชนิดใดใช้บรรเลงแนวทำนองเสียงสูงที่สุด

- ก. เทนเนอร์
- ข. เบส
- ค. โซปราโน
- ง. อัลโต้

7. ข้อใดต่อไปนี้มีหมายถึงจังหวะ

- ก. ความสั้น ยาว ของเสียง
- ข. ความดัง เบา ของเสียง
- ค. ระดับเสียงสูงต่ำ
- ง. อัตราเคาะที่สม่ำเสมอ

8. ความซ้ำเร็วของเพลงขึ้นอยู่กับสิ่งใดต่อไปนี้

- ก. ระดับเสียงสูงต่ำ
- ข. อัตราจังหวะ
- ค. ลักษณะของตัวโน้ต
- ง. บรรทัด 5 เส้น

9. โน้ตตัวดำ ในอัตรา $\frac{4}{4}$ เคาะจังหวะตามตัวโน้ตกี่ครั้งในหนึ่งห้องเพลง

- ก. 1 ครั้ง
- ข. 2 ครั้ง
- ค. 3 ครั้ง

ง. 4 ครั้ง

10. โน้ตตัวเข้บ้ด 1 ช้ัน ในอ้ตรา $\frac{4}{4}$ เคาะจ้งหะตามตัวโน้ตค้ี่คร้ั้งในหน้ึงห้องเพลง

ก. 1 คร้ั้ง

ข. 2 คร้ั้ง

ค. 3 คร้ั้ง

ง. 4 คร้ั้ง

11. จ้งหะหล้กค้ี่ล้กษณะเป้็นอย้างไร

ก. เน้ันการน้บจ้งหะตก

ข. มีอ้ตราเคาะที่สม้่าเสมอ

ค. เคาะท้ั้งยกและจ้งหะตก

ง. เน้ันการน้บจ้งหะยก

12. จ้งหะตก ค้ือ ล้กษณะใด

ก. การปล้บ้ดในล้กษณะตบเท้า

ข. การปล้บ้ดในล้กษณะปรบมือ

ค. การปล้บ้ดในล้กษณะยกเท้า

ง. ถูกท้ั้งข้อ ก และ ข

13. โน้ตตัวเร แทนอ้กษรภษาอ้กฤษด้วยอ้กษรใด

ก. E

ข. A

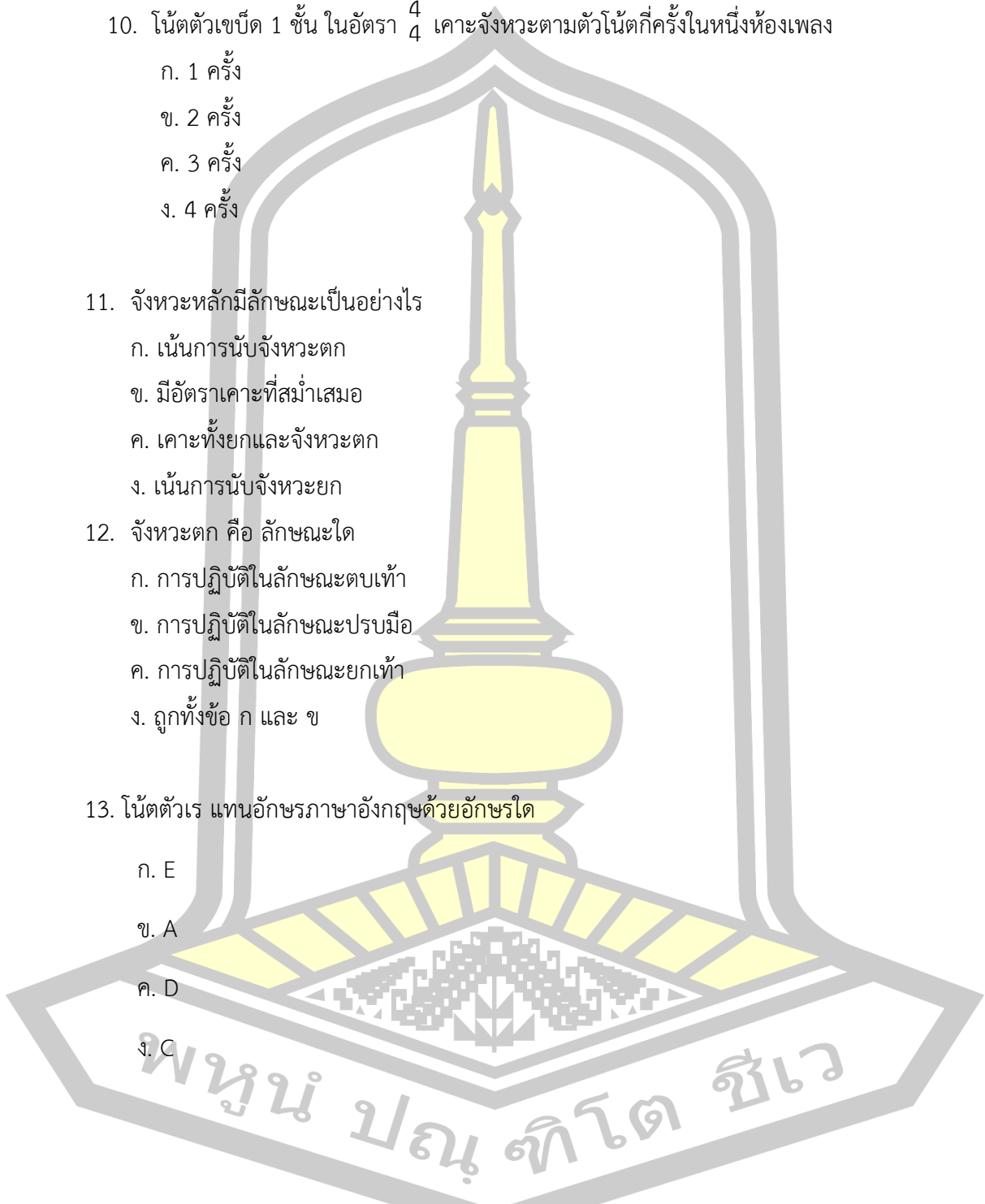
ค. D

ง. C

14. โน้ตตัวลา แทนอ้กษรภษาอ้กฤษด้วยอ้กษรใด

ก. A

ข. D

ค. E

ง. B

15. โน้ตตัวโด แทนอักษรภาษาอังกฤษด้วยอักษรใด

ก. F

ข. C

ค. B

ง. A

16. ในภาพนี้มีชื่อโน้ตในภาษาไทยว่าโน้ตอะไร

ก. ตัวดำ

ข. ตัวเข็บบิด 1 ชั้น

ค. ตัวเข็บบิด 2 ชั้น

ง. ตัวหยุด

17. ในภาพนี้มีชื่อโน้ตในภาษาไทยว่าโน้ตอะไร

ก. ตัวขาว

ข. ตัวกลม

ค. ตัวเข็บบิด 1 ชั้น

ง. ตัวดำ

18. ตัวหยุดในภาพนี้ มีค่าจังหวะเท่ากับโน้ตตัวใด

ก.

ข.

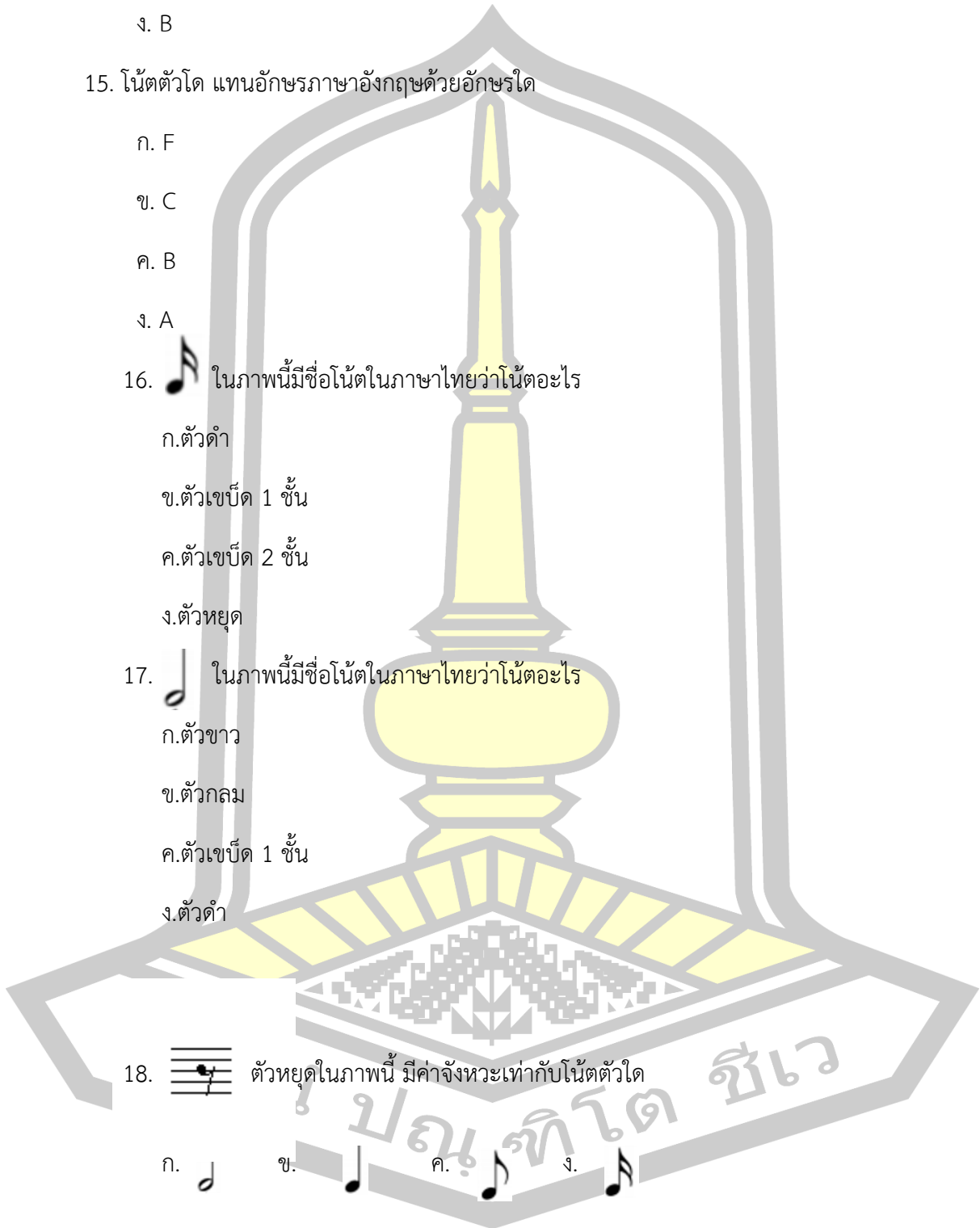
ค.

ง.

19. กระบังลมขยายตัวออก เป็นลักษณะใดของการหายใจ

ก. หายใจเข้า

ข. นั่งหายใจ

ค. กลั้นหายใจ

ง. หายใจออก

20. ข้อใดต่อไปนี้เป็นลักษณะของการหายใจออก

ก. ท้องป่อง

ข. รู้สึกว่ากล้ามเนื้อบริเวณใต้รักแร้ขยายออกเล็กน้อย

ค. รู้สึกว่าหน้าอกยกขึ้นเล็กน้อย

ง. รู้สึกว่าท้องแฟบลง

21.

จากโน้ตในภาพนี้ เลข 5 หมายถึงสัญลักษณ์

กำกับนิ้วใด

ก. นิ้วหัวแม่มือ

ข. นิ้วชี้

ค. นิ้วกลาง

ง. นิ้วก้อย

22.

จากโน้ตในภาพนี้ เลข 2 หมายถึงสัญลักษณ์

กำกับนิ้วใด

ก. นิ้วหัวแม่มือ

ข. นิ้วชี้

ค. นิ้วกลาง

ง. นิ้วก้อย

23.

ตำแหน่งกดลิมนิ้วในภาพนี้คือโน้ตเสียงใด

ก. โน้ตตัว D

ข. โน้ตตัว F

ค. โน้ตตัว G

ง. โน้ตตัว A

24. การไล่บันไดเสียง C Major ขาขึ้นจะต้องใช้นิ้วหัวแม่มือลอดผ่านนิ้วใดมากที่สุดกี่นิ้ว

- ก. นิ้วกลาง นิ้วชี้
- ข. นิ้วชี้ นิ้วหัวแม่มือ
- ค. นิ้วก้อย นิ้วกลาง
- ง. นิ้วชี้ นิ้วกลาง

25. เพลงหนูมาลี ใช้ทำนองของเพลงใด

- ก. แมงมุมลาย
- ข. Twinkle Little star
- ค. Jingle Bells
- ง. Mary Had a Little Lamb

26. การปฏิบัติกลิมนิ้วเมโลเดียนด้วยมือขวาโน้ตตัว E ควรปฏิบัติด้วยนิ้วใดเหมาะสมที่สุด

- ก. นิ้วชี้
- ข. นิ้วกลาง
- ค. นิ้วนาง
- ง. นิ้วก้อย

27. สัญลักษณ์ดังภาพนี้ หมายถึงข้อใด

- ก. เมื่อเจอสัญลักษณ์นี้ให้ย้อนทันที
- ข. จุดเตรียมตัวย้อนมาตำแหน่งนี้
- ค. เครื่องหมายหยุด
- ง. เครื่องหมายกำกับท่อนเพลง

28. เพลงเป็นหนึ่งในเพลงฤดูหนาวที่เป็นที่รู้จักที่สุดในโลก ประพันธ์โดยเจมส์ ลอร์ด เพียร์พอนด์

- ก. Mary Had a Little Lamb
- ข. Twinkle Little star
- ค. Jingle Bells

ง. แมงมุมลาย

29. หมายเลขกำกับนิ้ว ข้อใดไม่ถูกต้อง

ก. นิ้วหัวแม่มือ กำกับด้วยหมายเลข 1

ข. นิ้วกลาง กำกับด้วยหมายเลข 3

ค. นิ้วชี้ กำกับด้วยหมายเลข 2

ง. นิ้วก้อย กำกับด้วยหมายเลข 4

30. ข้อใดคือวิธีการฝึกเมโลเดียนที่น่าจะประสบความสำเร็จ

ก. ฝึกการอ่านโน้ตบนบรรทัด 5 เส้น

ข. ฝึกการใช้นิ้วมือกดลิ้มนิ้วตามหมายเลขกำกับนิ้วให้ถูกต้อง

ค. ฝึกการบรรเลงแบบทีละ 1 ห้องเพลง จนเกิดความชำนาญ แล้วค่อยเพิ่มไปเรื่อย ๆ

ง. ถูกต้องทุกข้อ

***** ตั้งใจทำข้อสอบนะครับ นักเรียนที่น่ารักของคุณครู *****

พูน ปณุ ทิโต ชีเว

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นายธนกฤต แสหนทวิสุข
วันเกิด วันที่ 7 เดือน สิงหาคม พ.ศ.2538
สถานที่เกิด โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ จังหวัดอุบลราชธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 211 หมู่ 12 ตำบลไร่น้อย อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี
ประวัติการศึกษา พ.ศ. 2557 มัธยมตอนปลาย โรงเรียนนารีนุกูล อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี
พ.ศ.2561 ดุริยางคศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ (ดศ.บ.) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
พ.ศ.2564 ดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ (ดศ.ม) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูนัน ปณฺ ทิโต ชีเว